M
285

34

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Est. 1 Caj. 2 Núm. 26.

~~Camariotes~~

Michael Syngelus de construct[ion]e

Phornutus de natura deorum.

Prolegomena Rhetorices.

Camarioti Rhetorica. als. Gemisti

Michael Glyca in Nethinicam

M. Maroñ Dr. Forcada

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

M
285

Michael. Syngelus de ~~Rhetorica~~ Gramatica

Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγκέλλου, τοῦ
ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων·
μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως·
σχεδιασθεῖσα ἐν Ἐδέσσῃ τῆς Μεσοπο-
ταμίας Συρίας· αἰτήσει Λαζάρου διακό-
νου καὶ φιλολόγου. Μιχαὴλ τοῦ συγκέλλου,
περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου:

Μιχαὴλ ὁ σύγκελλος τῷ Λαζάρῳ χαίρειν:

Ἡ περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως διδασ-
καλία, πολλή τις καὶ βαθεῖα καθέ-
στηκε, φιλομαθέστατε Λάζαρε· καὶ μακροῦ
δεομένη χρόνου καὶ μείζονος, ἢ τῆς καθ᾽ ἡ-
μᾶς δυνάμεως· πολλὰ γὰρ περὶ αὐτῆς,
τοῖς ἀρχαίοις δεδαπάνηται· Ἀπολλω-
νίῳ τε τῷ σοφωτάτῳ, τῷ ἐπίκλην Δυσ-
κόλῳ· καὶ Ἡρωδιανῷ τῷ πολυμαθεστάτῳ,
καὶ Ἀπολλωνίῳ τῷ νέῳ, καὶ τοῖς ἀττικι-
σταῖς· καὶ Ἀρκαδίῳ τῷ Βυζαντίῳ· ὧν
ταῖς πραγματείαις δι᾽ ἐντετυχηκώς,
θαυμάσεις αὐτῶν τὸ πολυμαθές· καὶ
τοῦ ἑλληνισμοῦ, τὴν ὑγίειαν καὶ καταλλη

ὠφέλιμον ... γραμμα...

Ἀπολλώνιος ὁ Δύσκολος· Ἡρωδιανός· Ἀπολλώνιος ὁ νέος· Ἀρκάδιος ὁ Βυζάντιος·

[illegible]

Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγκέλλου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων· μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως· σχεδιασθεῖσα ἐν Ἐδέσῃ πόλει, Μεσοποταμίας Συρίας· αἰτήσει Λαζάρου διακόνου καὶ φιλολόγου· Μιχαὴλ τοῦ συγκέλλου, περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου:

Μιχαὴλ ὁ σύγκελλος τῷ Λαζάρῳ χαίρειν:

Ἡ περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως διδασκαλία, πολλή τις καὶ βαθεῖα καθέστηκε, φιλομαθέστατε Λάζαρε· καὶ μακροῦ δεομένη χρόνου καὶ μείζονος, ἢ τῆς καθ' ἡμᾶς δυνάμεως· πολλὰ γὰρ περὶ αὐτῆς, τοῖς ἀρχαίοις δεδαπάνηται· Ἀπολλωνίῳ τε τῷ σοφωτάτῳ, τῷ ἐπίκλην Δυσκόλῳ· καὶ Ἡρωδιανῷ τῷ πολυμαθεστάτῳ· καὶ Ἀπολλωνίῳ τῷ νέῳ· καὶ τοῖς ἀττικισταῖς· καὶ Ἀρκαδίῳ τῷ Βυζαντίῳ· ὧν ταῖς πραγματείαις εἰ ἐντετυχηκὼς, θαυμάσεις αὐτῶν τὸ πολυμαθές· καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ, τὴν ὑγιᾶ καὶ κατάλληλ

ὠφθη[illegible] ... ῥηνικῶ[illegible] γραμμα[illegible]

ἀπολλώνιος ὁ δύσκολος· ἡρωδιανός· ἀπολλώνιος ὁ νέος· ἀρκάδιος ὁ βυζάντιος·

Este griego es de la Vnid de Salam[anc]a

χρῆσιν· καὶ τὴν ἀκρίβειαν καὶ πολύτρο-
πον, καὶ πολυσχήμονα πάσης τῆς ἑλλη-
νικῆς διαλέκτου ποικιλίαν· ὅμως
οὖν ὡς οἷόν τε ἐπὶ, σὺν θεῷ τῷ σοφω-
τάτῳ πειράσομαι, σύντομόν σοι ποιή-
σασθαι μέθοδον, ἀρρύθμου χαριζόμε-
λίας αἰτήσαντι· καὶ τοῦ ἔχειν ἀεὶ μνεί-
της περὶ ἡμᾶς διαθέσεως, ὅμηρα τε
καὶ ἐνέχυρα:· περὶ λόγου ποσαχῶς λέγεται

Ἐπειδὴ περὶ λόγου εἰπεῖν προεθέμεθα,
δέον ἄρξασθαι πρότερον, ποσαχῶς ὁ λό-
γος εἴρηται· ἔστι γὰρ ὁμώνυμος φωνὴ
κατὰ πολλῶν σημαινομένων φερο-
μένη· λέγεται γὰρ λόγος, ὁ ἐνδιάθετος
λογισμός· καθ᾽ ὃν λογικοὶ καὶ διανοητι-
κοί ἐσμεν· λέγεται λόγος καὶ ἡ φροντίς·
ὡς ὅταν λέγωμεν, οὐκ ἔστι λόγου ἄξιος,
οὐ ποιοῦμαι αὐτοῦ λόγον· λόγος λέγεται
καὶ ὁ ἀπολογαριασμός· ὡς ὅταν λέ-
γωμεν, ὁ ἡγεμὼν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἐπι-
τρόπους λόγον ἔχει· λέγεται λόγος καὶ
ἡ ἀπολογία· ὡς ὅταν λέγωμεν ἔδωκε
περὶ τούτου λόγον· λέγεται λόγος καὶ
ὁ καθόλου περιέχων ἐν ἑαυτῷ πᾶσαν

λέξιν· καθὸ σημαινόμενον, πᾶν μέρ(ος)
λόγου· ἤτοι, ὄνομα· ῥῆμα· μετοχή· ἄρ
θρον· καὶ τἄλλα, λόγος λέγεται· πάλιν,
λόγος λέγεται ὁ ὅρος· ὡς λέγομεν ἀπόδοσις
τοῦ τοῦ ζώου λόγου· οἷον οὐσία ἔμψυχος
αἰσθητική· λέγεται λόγος καὶ ἡ αὐτοτελὴς — λόγος·
διάνοιαν δηλοῦσα τῶν λέξεων παρά
θεσις· τουτέστιν ὁ κατὰ σύνταξιν λόγος·
ὃς καὶ μερικὸς λέγεται· ἤγουν μονομε
ρὴς καὶ τετραμερής· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ τῶν
ὀκτὼ μερῶν συνιστάμενος· μονομερὴς — μονομερὴς λόγος·
μὲν οὖν, οἷον περιπατῶ· τρέχω· ἔρχομαι·
καθέζομαι· διμερής, οἷον Σωκράτης — διμερὴς
διαλέγεται· Πλάτων φιλοσοφεῖ· τρι — τριμερής·
μερὴς δέ, Δίων δουλεύοντα τύπτει·
Θέων μεμαθητευμένος διδάσκει·
τετραμερὴς δέ, ἐμαχήσατο Ἀχιλλεὺς
τῷ Ἕκτορι πολεμοῦντι· πενταμερὴς — πενταμερὴς
δέ, Μενέλαος δέ, τῷ ἠδικηκότι ἐμονο
μάχησεν· ἑξαμερὴς δέ, Αἴαντος πρὸς — ἑξαμερὴς
τοῖς ἐχθροῖς μένων τ' ἄνδρας διηνέχθη·
ἑπταμερὴς δέ, ἐγὼ ἔμφοβος, ὅμως — ἑπταμερής·
τοῖς καθεύδουσι συνηγέρθην· ὀκταμερὴς — ὀκταμερὴς
δέ, ὡς ὁ Ὁμήρου στίχος· πρὸς δ' ἐμὲ — Ὁμήρου στίχος·

›› τὸ γὰρ δύστηνον ἔτι φρονέοντ᾽ ἐλέαιρε·
ἕκαστος δὲ τούτων ἐστὶ λόγος σύνθετος
τέλειος· ἔχων σύνθεσιν διάνοιαν αὐτοτε-
λῆ δηλοῦσαν· περὶ τούτου τοίνυν τοῦ
κατὰ σύνταξιν λόγου ἐστὶν ὁ νῦν λόγος·
ὃς ἀπὸ δύο τοὐλάχιστον συνίσταται μερ-
ῶν· ἀφ᾽ ὧν καὶ μονομερὴς γίνεται λόγος
τέλειος, διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλῶν· οἷον
ἐποίησα, ἔγραψα· ἀλλ᾽ ὅμως ἔξωθεν ἀκού-
εται ἔξωθεν ἡ οὐσία, ἡ ποιήσασα καὶ
ἡ γράψασα. τὸ μὲν γὰρ ὄνομα, ὡς οὐσί-
α ἐστί· τὸ δὲ ῥῆμα, ὡς συμβεβηκὸς περὶ
τὴν οὐσίαν γινόμενον· πάντως γὰρ
ἡ οὐσία ἐστὶν, ἡ ἐνεργοῦσά τι ἢ πάσχου-
σα· οἷον, ἵππος τρέχει· ἵππος δέδεται·
τὸ δὲ ῥῆμα, σημαίνει τὴν πρᾶξιν καὶ
τὸ πάθος:

περὶ τέχνης·

Ἐπειδὴ δὲ πᾶσα τέχνη λογικὴ ἢ πρα-
κτική, ὑποκείμενον ἔχει καὶ τέλος·
οἷον ἡ φιλοσοφική, ὑποκείμενον
ἔχει πάντα τὰ ὄντα· τέλος δὲ, τὸ ὁμοιοῦ-
σθαι θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ· ἡ ἰατρι-
κή, περὶ τὰ ἀνθρώπινα σώματα καταγινο-
μένη, τέλος ἔχει τὴν ὑγείαν· ἡ τεκτονική, κ'

τί ἐστιν ὄνομα

τί τὸ ῥῆμα

τὸ ὑποκείμενον τῆς φιλοσοφίας·

ἰατρικῆς·

τὰ ξύλα ὑποκείμενον καὶ τὴν ὕλην
ἔχει· τέλος δέ, τὸ κατασκευάσαι θύρ-
ην ἢ κάμινον· ἢ ὅ τι ποιοῦσι τῶν λοιπῶν· ὁμοίως
καὶ ἡ γραμματική, ὑποκείμενον μὲν
ὡς ὕλην ἔχει τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου· ὄνομα·
ῥῆμα· μετοχήν· ἄρθρον· ἀντωνυμίαν·
πρόθεσιν· ἐπίρρημα, καὶ σύνδεσμον·
τέλος δέ, τὸ ὀρθῶς γράφειν καὶ ὀρθῶς λέγειν
καὶ τὸ ὀρθῶς συντάττειν τὸν λόγον· ἐκ γὰρ
τούτων τῶν μερῶν, ὁ γραμματικὸς συν-
τάττων τὸν πεζὸν λόγον ἢ ἔρρυθμον, συντιθεὶς
καὶ καταλλήλου τεχνᾶται φράσιν· ὃν τρό-
πον γὰρ ὁ τέκτων ἀπὸ τῶν ξύλων πρίζων
καὶ πελεκῶν, ἀπαρτῶν τε καὶ σταθμηδὸν ὁ-
μαλίζων, καὶ κατευθύνων ἴδιον δὲ
ἢ τοιόνδε, τῶν τεκτονικῶν ἐπιτηδευ-
μάτων, τεκταίνεσθαι· εἴπωμεν οὖν
πρῶτον πῶς συντάττεσθαι τὸ ὄνομα
πρὸς ἑαυτό τε καὶ πρὸς τὸ ῥῆμα· καὶ
πρὸς τὰ λοιπὰ τὰ τοῦ λόγου μέρη:
Τῶν ὀνομάτων, ἔστι μὲν κατὰ τὴν φωνὴν
εἴδη· ἑπτά, καὶ κατὰ σημασίαν· τὰ μὲν
κατὰ φωνήν, ὡς τὰ εἴδη τῶν παραγώγων·
ἅπερ ὑποδιαιρεῖται, εἰς πατρωνυμικόν·

Γραμματικῆς

Πρόθεσις τῆς γραμματικῆς.

Περὶ ὀνόματος. Διαίρεσις τοῦ ὀνόματος.

κτητικόν· συγκριτικόν· ὑπερθετικόν·
ὑποκοριστικόν· παρώνυμον, καὶ ῥημα-
τικόν· τὰ δὲ κατὰ σημασίαν, κύριον·
προσηγορικόν· ἐπίθετον· πρός τι ἔχον
καὶ τὰ ἑξῆς· ὧν σημαντικαὶ εἰσὶν αἱ φω-
ναί· ἤτοι πρωτότυποι τυγχάνουσιν, ἤτοι
παράγωγοι· πᾶσα γὰρ φωνή, πάντως
ἢ πρωτότυπος ἢ παράγωγος. ἐπεὶ δὲ γὰρ
ἡ τοῦ λόγου σύνταξις, ἁρμόττουσα κατάλ-
ληλον, συναρμόζουσα λέξεων παρά-
θεσιν, ἐκφαντικὴν ἁρμονίαν, ἐνθυμη-
μάτων τε καὶ πραγμάτων σημαίνειν
ἐπείγεσθαι, ἀπὸ τῶν κατὰ σημασίαν
τοῦ ὀνόματος εἰδῶν, τὴν αὐτοῦ πρὸς
ἑαυτό τε, καὶ πρὸς τὸ ῥῆμα, καὶ πρὸς
τἆλλα τοῦ λόγου μέρη σύνταξιν, κανο-
νίζειν ἀρξώμεθα· πάντων γὰρ τούτων
καὶ τὰ τῆς φωνῆς συμπαραληφθή-
σεται: εἴδη τοῦ ὀνόματος κατὰ σημασίαν

εἴδη τοῦ ὀνόματος κατὰ σημασίαν

Κατὰ σημασίαν τοίνυν τῶν ὀνομάτων
διαιρουμένων, ἃ κύριά τε καὶ προση-
γορικὰ καὶ ἐπίθετα· τὰ μὲν κύρια,
ἃ μονογενῆ φασίν· ἢ ἀρσενικὰ μόνον·
ἢ θηλυκὰ μόνον· οἷον, ὁ Ὅμηρος·

ἢ καλλίστη. τῶν δὲ προσηγορικῶν,
ὅσα μὲν ζώων ἐστὶ σημαντικά, τῶν
ἐπὶ τὸ πλῆθος κοινὰ μὲν τῶν γενῶν καθέ-
στηκεν, ἤγουν ἀρσενικῶν ἢ θηλυκῶν.
ἔνια δέ ἐστιν ἐπίκοινα. κοινὰ μὲν οὖν κοινῶν γενῶν.
ἐστιν, ὅταν ἡ αὐτὴ φωνὴ μετὰ διαφόρου
ἄρθρου προφέρηται. οἷον, ὁ ἄνος
καὶ ἡ ἄνθρωπος. ὁ ἵππος καὶ ἡ ἵππος.
ἐπίκοινα δέ, ὅταν ἡ αὐτὴ φωνή, κατὰ ἐπικοινῶν.
τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. οἷον, χελιδὼν ἐπὶ
τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ προφέρεσθαι.
διαστέλλοντες δὲ τὸ ἄρσεν ἀπὸ τοῦ θή-
λεος, λέγομεν ὁ χελιδὼν ὁ ἄρσεν. καὶ
ἡ χελιδὼν ἡ θήλεια. καὶ ὁ ἀετὸς ἐπὶ τοῦ
ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. διαστέλλοντες
δὲ τὸ θῆλυ ἀπὸ τοῦ ἄρρενος λέγομεν,
ἡ ἀετὸς ἡ θήλεια. καὶ ὁ ἀετὸς ὁ ἄρρην:
Ταῦτα δὲ ὑπόκειται, καὶ ζητουμένη φασὶν τῶν
κατηγορικῶν, τῶν κυρίων τε καὶ προση-
γορικῶν. Ἰστέον δέ, ὅτι οἱ παλαιοὶ ὀνο-
ματοθέται, τὰ γένη πρὸς τὸ σημαινό-
μενον ἐποίουν. ὅτε γὰρ τὸ ὄνομα κυρίως
ἄρσεν ἐδήλου, ἀρσενικὸν αὐτὸ ἐποίουν.
ὅτε δὲ θῆλυ, θηλυκόν. ἡνίκα δὲ μήτε

ἄρσεν μήτε θῆλυ, οὐδέτερον αὐτὸ ἔτι
θέσθαι· τουτέστιν, οὐδὲν τῶν δύο σημαῖνον·
οὔτε ἄρσεν οὔτε θῆλυ. οἱ δὲ τὴν ἀρχὴν
ὀνοματοθετοῦντες μεταγενέστεροι, πρὸς τὴν
φωνὴν ἐποίησαν τὰ γένη. ὁρῶντες γὰρ
τὸ κάλλος κατὰ τὴν φωνὴν ὅμοιον τῷ
ἄγος, ὅπερ τῇ σημασίᾳ ἐστὶν οὐδέτερον,
ἀρσενικὸν αὐτὸ ὠνόμασαν ὡς τὸ ἄγος.
Ὁμοίως καὶ τὸ αὐλή, ὅπερ καὶ τῇ σημασίᾳ
οὐδέτερόν ἐστιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἰσοκατα-
ληκτεῖ τῇ Ἑλένῃ ὀνόματι θηλυκὸν χαρα-
κτῆρα ἔχοντι, κατὰ μίμησιν θηλυκοῦ,
αὐτὸ πεποιήκασιν· ὁμοίως καὶ τὸ
γύναιον, ὅπερ καὶ τῇ σημασίᾳ θηλυκὸν ὄν,
ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ φωνῇ ὅμοιόν ἐστι τῷ σπη-
λαίῳ οὐδετέρῳ ὀνόματι, οὐδετέρως
αὐτὸ ἐποίησαν: περὶ τῆς [illegible]

Τοιγαροῦν τὰ ἐπίθετα, ὁμοιογενῶς καὶ
ὁμοιοπτώτως, τοῖς κυρίοις τε καὶ προση-
γορικοῖς συντάσσονται, διόλως τῶν πτώ-
σεων καὶ ἀριθμῶν· ἐὰν γὰρ ὦσι τὰ κύρια
ἢ τὰ προσηγορικὰ, ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ
ἢ οὐδέτερα, ὁμοίως καὶ τὰ ἐπίθετα σχη-
ματίζονται· οἷον, ἀρσενικὰ μὲν, ὁ σοφὸς

ὁ ὅμηρος· τοῦ σοφοῦ ὁμήρου· τῷ σοφῷ
ὁμήρῳ· τὸν σοφὸν ὅμηρον· ὦ σοφὲ ὅμηρε· καὶ
ἀρχὴ τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν· θηλυ-
κὰ οἷον, ἡ σοφὴ καλλιόπη· τῆς σοφῆς καλ-
λιόπης· τῇ σοφῇ καλλιόπῃ· τὴν σοφὴν
καλλιόπην· ὦ σοφὴ καλλιόπη· καὶ ἐπὶ
τῶν οὐδετέρων ὡσαύτως· τὸ σοφὸν παι-
δίον· τοῦ σοφοῦ παιδίου· τῷ σοφῷ
παιδίῳ· τὸ σοφὸν παιδίον· ὦ σοφὸν
παιδίον· ὁμοίως καὶ τἄλλα ἐπιθετικὰ
ὁποίας ποτὲ ἂν ἦ καταλήξεως· οἷον, ὁ δυσ-
γενής, καὶ ἡ δυσγενής, καὶ τὸ δυσγενές· ὁ τα-
χύς· ἡ ταχεῖα, τὸ ταχύ· ὁ σώφρων, ἡ σώ-
φρων, καὶ τὸ σῶφρον· ὁ δυσήρως, ἡ δυσήρως,
καὶ τὸ δυσήρων· ὁ λειπόπατρις, ἡ λειπό-
πατρις, καὶ τὸ λειπόπατρι· ὁ φωνήεις, ἡ
φωνήεσσα, τὸ φωνῆεν· ὁ χαρίεις, ἡ χαρίεσ-
σα, τὸ χαρίεν· Εἰσὶ δέ τινα διγενῆ μόνα,
ἃ ποτὲ μὲν ὡς προσηγορικὰ λαμβά-
νονται, ποτὲ δὲ ὡς ἐπίθετα· οἷον, ὁ φυγὰς
καὶ ἡ φυγάς· ὁ ἔθας καὶ ἡ ἔθας· ὁ πολίτης
καὶ ἡ πολῖτις· ὁ ἄναξ καὶ ἡ ἄνασσα· ὁ βασι-
λεὺς καὶ ἡ βασίλεια καὶ ἡ βασιλίς· καὶ
ταῦτα πρὸς μὲν τὰ προσηγορικὰ καὶ

ὁμοιοκατάληκτα τῶν ἐπιθέτων

διγενῆ καὶ ἐπίθετα

κείμενα τασσόμενα, τάξιν ἐπιθετικὴν
ἔχει· οἷον, ὁ ἄναξ ὁ ἀνήρ· ἡ ἄνασσα ἡ γυνή·
ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος· ἡ βασίλισσα
καὶ ἡ βασιλὶς ἑλένη· ὁ προφήτης ἅγιος,
καὶ ἡ προφῆτις ἁγία· ὁ προφήτης σαμου-
ήλ, καὶ ἡ προφῆτις ἄννα· ἐπιθέτοις δὲ
συμπλεκόμενα, προσηγορικὰ γίνονται·
ὁ καλὸς βασιλεύς, καὶ ἡ καλὴ βασίλισ-
σα καὶ βασιλίς· ὁ εὐγενὴς πολίτης, καὶ
ἡ εὐγενὴς πολῖτις. ἐπεὶ δὲ ὅτε τὰ ἐπίθετα
ταῦτα καὶ προσηγορικὰ καὶ ἐπίθετα γίνονται·
τὰ μὲν ὑποκείμενα, τὰ δέ ἐστιν ἐπι-
τιθέμενα· οἷον, δίκαιος σοφός, μέγας
πρόμαχος· ταῦτα δὲ ἐπιθετικὰ ὄντα, πολ-
λάκις ἐπιθετικὴν καὶ προσηγορικὴν
σύνταξιν ἔχουσιν ἀλλήλοις· ὑποκεί-
μενα καὶ ἐπιθέμενα, οἷον, ὁ δίκαιος
σοφός. ὁ μέγας σοφός· ὁ σοφὸς δίκαιος.
ὁ μέγας δίκαιος· ἡ μεγάλη δικαία:

περὶ τῶν πατρωνυμικῶν

περὶ τῆς συντάξεως τῶν πατρωνυμικῶν.

Τὰ πατρωνυμικά, δυνάμει κύρια ἐστίν·
ὅθεν καὶ σύνταξιν ἔχουσιν ὁμοίαν τῇ
τῶν κυρίων, τοῖς ἐπιθέτοις συντασσόμενα·
οἷον ὁ γενναῖος πηλείδης· τοῦ γενναίου πηλεί-
δου:

τέον ὅτι τοῖς πατρωνυμικοῖς, ἐνδέχε-
ται τῶν παίδων ὀνόματα συντάσσειν·
καὶ μή, ἢ γὰρ ἀδελφῶν ὄντων πολλῶν,
τινὰ τούτων χωρὶς σημαίνειν βουλόμεθα,
τῷ πατρωνυμικῷ παρατίθεμεν τὸ τοῦ
παιδὸς κύριον ὄνομα· ὁ Ἀτρείδης Μενέ-
λαος· ὁ Πριαμίδης Ἕκτωρ· ἢ εἰ μὴ ὦσιν
ἀδελφοί, οὐ χρεία προσθήκης κυρίου
ὀνόματος· ἀρκούμεθα γὰρ τῇ πατρω-
νυμίᾳ· οἷον, ὁ Πηλείδης ἐφόνευσεν
Ἕκτορα· ὁ Μενοιτιάδης ἀπώλεσε τὸν
Σαρπηδόνα· τὰ γὰρ πατρωνυμικά,
αὐτόθεν ἔχει τὴν σημασίαν· κἂν μήτε τὸ
Θεῖος ἐπάγοιτο, μήτε τὸ τοῦ παιδὸς
κύριον ὡς προείπομεν: περὶ τῶν κτητικῶν.

Τὰ δὲ κτητικά, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἀνάγκη προσ-
υπακούεσθαί τι αὐτοῖς· ἢ γὰρ τις φαίη
Πλατωνικός, μὴ προσυπακουομένου
τοῦ νόμος ἢ χιτών, ἀτελές ἐστι· διὸ ἀνα-
γκαῖον ἐπιφέρειν τοῖς κτητικοῖς προ-
σηγορικὰ ἢ κύρια· οἷον, ὁ Ὁμηρικὸς λόγος·
Νηλῆος ἵππος· βασιλικὸς δρόμος· πο-
τάμιος ἰχθύς· παράγονται δὲ τὰ κτητικὰ
ὀνόματα, ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν·

ἀπὸ κυρίων μὲν, ὡς ἀχίλλειος· ὁ δ' ἑκτόρειος·
ἀπὸ δὲ προσηγορικῶν, ὡς ἀνθρώπειος·
ἀνθρωπικός· ἵππειος, ἱππικός· ὁμοιο-
τρόπως δὲ καὶ ὁμοιογενῶς τοῖς κυρίοις καὶ
προσηγορικοῖς, ὡς προείρηται ἐπίθετα συν-
τάσσεσθαι: περὶ τῶν συγκριτικῶν.

Τὰ δὲ συγκριτικὰ, πρὸς γενικὴν ἔχει τὴν
σύνταξιν· παράγονται δὲ ἀπὸ τῶν τελ-
γενῶν ὀνομάτων, ὅσα δέχεται τὴν τοῦ
μᾶλλον ἐπίτασιν ἀναδέξασθαι· οἷον,
μᾶλλον λευκός· μᾶλλον ταχύς· μᾶλλον
ὀλίγος· μᾶλλον παχύς· ἅπερ σημαίνει
ποιότητα ἢ ποσότητα· ποιότητα μὲν,
λευκὸς ξανθὸς γλυκύς, ἀφ' ὧν τὸ λευ-
κότερος, ξανθότερος, γλυκύτερος· πο-
σότητα δὲ, οἷον, ὀλιγότερος· πλειότερος·
πηλικότητα δὲ, οἷον, παχύτερος· μείζων·
οὐ μέντοι ἀπὸ τοῦ ἀθάνατος· ἄφθαρτος·
ἄκτιστος γίνεται συγκριτικά· οὔτε μὴν
ἀπὸ τοῦ θνητὸς καὶ φθαρτὸς καὶ κτιστός·
οὔτε δὲ ἀπὸ τοῦ δοῦλος· τὰ τοιαῦτα γάρ,
τὴν τοῦ μᾶλλον ἐπίτασιν, οὐκ ἀναδέ-
χονται· οὐ γὰρ λέγομεν μᾶλλον ἀθάνατος·
μᾶλλον θνητός· μᾶλλον δοῦλος:

Τὰ δὲ τακτικά, ἤγουν τὰ ἀριθμητικά,
οὐ ποιοῦσι συγκριτικά. ὁ γὰρ πρῶτος
καὶ δεύτερος, οὐ ποιοῦσι πρωτότερος,
καὶ δευτερώτερος. ἐπεὶ τὴν σημασίαν
ἀπόλυσιν· εἰ γὰρ τὸ οὐδετέραν τάξιν ἔχον,
ἐπίτασιν δέξεται, οὐκέτι μένει δεύτερον·
Ἰστέον δὲ, ὅτι ἕτερα μέν εἰσι συγκριτικά, καὶ
ἕτερα τὰ τῆς συγκρίσεως ὀνόματα. τὰ
γὰρ συγκριτικὸν, δεικνύουσι τὴν τοῦ συγ-
κρινομένου ποιότητα· ὡς λευκότερος·
τὰ δὲ τῆς συγκρίσεως ὀνόματα, οὐχ οὕτως·
ἀλλ' ἄδηλον ἔχει τὴν σύγκρισιν· καλλίων
γάρ, ὁ κάλλους πλείονος μετέχων ἢ δυνά-
μεως ἢ τάχους· καὶ κρείττων, ὁ κατά τι
προέχων· ὁμοίως καὶ τὸ βελτίων, ἀρείων
ἀμείνων· καὶ τὸ χείρων καὶ ἥττων καὶ
ἐλάσσων, συγκρίσεώς εἰσιν ὀνόματα· καὶ
τὸ φέρτερος καὶ βέλτερος· εἰ δὲ καὶ κυρίως μὲν
ἐπὶ τοῦ μᾶλλον φέρειν καὶ μᾶλλον βοηθεῖν,
δύναται λέγεσθαι, ἀλλὰ μεταφορικῶς ἢ
καταχρηστικῶς λέγεται κοινότερον· ὅτι τὴν
ἡντιναοῦν ὑπεροχὴν, πρός τινα ἔχοντος·
τὸ δὲ νεώτερος καὶ πρεσβύτερος, τινὲς μὲν
συγκριτικὰ ὑπάρχει σημαινομένων δὲ,

sensus: comparativum desi-
gnat aliquam certam & [Δηλαδὴ]
prescriptam qualitatem ut albior. nigrior. & si-
milia. hic n(am) notatur certa qualitas .i. albedinis
aut nigritiei. at nomina comparationis. non
significant certam & prescriptam qualitatem
sed comparationem tantum generalem & non habe(n)t
praescriptam qualitatem. ut melior. peior. su-
perior. inferior.

ἁπλᾶ δέ· πρὸς γενικὴν μὲν συντασσόμενα,
συγκριτικὰ γίνεται· ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ·
ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμοῖο. γίνεται δὲ
καὶ ἀπὸ ῥημάτων συγκριτικά, ὡς ἀπὸ τοῦ
φέρω καὶ βαίνω, φέρτερος καὶ βήτερος·
καὶ ἀπὸ μετοχῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρρωμένος,
ἐρρωμενέστερος· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιστάμενος,
ἐπισταμενέστερος. καὶ ἀπὸ προθέσεων
ὡς ἀπὸ τοῦ πρὸ καὶ ὑπέρ, πρότερος καὶ
ὑπέρτερος· καὶ ἀπὸ ἐπιρρημάτων,
ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγχι καὶ πόρρω καὶ ἄνω, ἀγχότερος·
πορρώτερος· ἀνώτερος. ἀπὸ δὲ ἄρθρων,
ἢ ἀντωνυμιῶν ἢ συνδέσμων, οὐ γίνεται·
τὰ μὲν γὰρ ἄρθρα μόνην ἀναφορὰν δη-
λοῦσιν· αἱ δὲ ἀντωνυμίαι, ἅτε δὴ ἀντὶ
κυρίων καὶ προσηγορικῶν λαμβανόμεναι,
οὐσίαν σημαίνουσιν· ἡ δὲ οὐσία, τὸ μᾶλλον
οὐκ ἐπιδέχεται. οἱ δὲ σύνδεσμοι, συν-
~~άπτειν~~ τὴν φράσιν πεφύκασι. γίνεται δὲ
ἡ σύγκρισις ὁμοφυοῦς, πρὸς ὁμοφυῆ·
ἢ ὁμοτέχνου, πρὸς ὁμότεχνον· ἢ ὁμοιο-
γενοῦς, πρὸς ὁμοιογενῆ. λέγω δὲ γένος, τὸ
ἀπὸ πατρὸς ἢ πατρίδος· οἷον μενέλεως,
ἀφνειότερος τηλεμάχου· ὅμηρος,

τίνι πρὸς τίνα ἡ σύγκρισις γίνεται·

eiusdem generis · simil natum

σοφώτερος ὀρφέως· ἀριστοτέλης, δεινό-
τερος πλάτωνος· ἕκτωρ, κρείττων σαρ-
πηδόνος· πάτροκλος, ἥττων ἀχιλλέως·
ὀδυσσεύς, βελτίων ἀντινόου· πρὸς ἑτερο-
γενεῖς, ὡς ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος τῶν τρώων·
τὰ δὲ ὑπερθετικά, πρὸς γενικὴν ποιοῦνται — περὶ τῶν ὑπερθετικῶν
τὴν σύνταξιν· πρὸς πληθυντικὴν δέ, τὴν συγκρί-
σιν ἔχει· ὁμοφυεῖς τε καὶ ὁμογενεῖς ἢ ὁμοί-
ους κατὰ τὸν βίον ἢ ἐπιτήδευμα ἢ ἀξίωμα·
ση οἷον, σολομὼν σοφώτατος τῶν ἀνδρῶν·
ἡσαΐας, μεγαλοφωνότατος τῶν προφη-
τῶν· σαμψών, ἀνδρειότατος τῶν ἰουδαίων·
ἂν δέ που εὑρεθῇ σοφώτατος τῶν σοφῶν,
ἢ ἄλλο τοιοῦτο, καταχρηστικῶς ἐλέχθη·
λαμβάνονται δὲ πολλάκις ὑπερθετικὰ
ἀντὶ ἁπλῶν· ὡς τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ εἰρη-
» μένον· πρωτίστῳ δίδομεν· καὶ τὸ τριτάτος
» καὶ δικαιότατος κενταύρων· καὶ θεῶν ὀλοώ-
» τατος· ἀντὶ πρώτου τρίτος· δίκαιος· ὀλοός·
ὁμοίως καὶ τὸ κάκιστος φίλων, ἀντὶ κακὸς
ἐν φίλοις· χαρακτῆρας γὰρ τὰ τοιαῦτα
ὑπερθετικοῦ, οὐ μέντοι σημαινόμενον
ὑπάρχουσι· τινὰ δὲ καὶ ἐν ἴσῳ λόγῳ
παραλαμβάνονται· ἴσως δὲ ἐγὼ φαμέν,

ἐπεὶ ἐν διαφόροις πράγμασιν ἡ αὐτὴ
ὑπόθεσις ἦ, πρὸς αὐτὰ τὰ ὑπερτιθέ-
μενα, οἷον, ἀρίστη ἡ γραμματική· ἀρί-
στη δὲ καὶ ἡ ῥητορικὴ καὶ ἡ ἰατρική· ἡ γὰρ
ὑπέρθεσις ἐνταῦθα, οὐχ ὡς πρὸς σύγ-
κρισιν ἑτέρου πράγματος νοεῖται, ἀλλὰ
πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ προκείμενον· ὥστε
τὸ ἀρίστη, ἀντὶ τοῦ καλὴ λαμβάνεσθαι.
ἔνια δὲ καὶ ὀνοματικῷ τρόπῳ ἐπὶ κυρίων
τέθηνται· ὡς φίλιστος· καὶ καλλίστη ἡ νῆσος.
ταῦτα γὰρ ὑπερθετικὰ ὄντα, ὡς κυρίων
μετήνεκται τὴν θέσιν· ἔνια δὲ καὶ ἐμφε-
ρῆ ἐστι τοῖς ὑπερθετικοῖς, μὴ ὄντα
φύσει ὑπερθετικά· τὸ γὰρ πλαταγώνιος
κατὰ τὴν φωνὴν ὅμοιον ἐστὶ τῷ κάλλιστος· οὐδὲν
÷ πλέον μέντοι πλέον τοῦ πλάτωνος:
ὅρα: Εἰδέναι δὲ δεῖ· ὅτι τὰ συγκριτικὰ καὶ ὑπερ-
θετικά, πρὸς μὲν τὰ ὑποκείμενα κύ-
ρια τε καὶ προσηγορικά, καθ' ὧν κατηγο-
ροῦνται συντάσσονται· ὡς ἐπίθετα
ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως αὐτοῖς
συνεκφερόμενα· πρὸς δὲ μόνα τὰ,
πρὸς ἃ τὴν σύγκρισιν ἔχει, γενικὴν
ἀπαιτοῦσι πτῶσιν· οἷον, ἰσχυρότερος

αἴαντος ἀχιλλέως· ὁ σοφώτατος τῶν
ἑλλήνων ὅμηρος· τοῦ σοφωτάτου τῶν
ἑλλήνων ὁμήρου· ἢ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἢ
ποσοτήτων καὶ ἀριθμῶν καὶ γενῶν·

Καὶ τοῦτο δὲ χρὴ ἐπίστασθαι, ὅτι τὰ μὲν
ὑπερθετικὰ, τὰ ἀπαρτισμένην καὶ
ἀκροτάτην ἐπίτασιν ἔχοντα, οὐκέτι
προσλαμβάνουσιν ἐπιτατικὸν ἐπίρρημα·
τουτέστιν ~~ὀλίγον~~ ~~ἢ~~ λίαν, ἢ μᾶλλον, ~~ἢ ἧττον~~
ἢ σφόδρα, ἢ ἄγαν· μάλιστα, μάλα, πολὺ
ἤ τι τοιοῦτον· οὐ γὰρ λέγομεν λίαν τιμιώ-
τατος· τὰ δὲ συγκριτικὰ ἅτε τὴν ἀκρο-
τάτην ἐπίτασιν οὐκ ἔχοντα, ἔστιν ὅτε
δευτέραν ἐπιρρηματικὴν ἐπίτασιν προσ-
δέχονται· ὡς παρ' ὁμήρῳ· πολλῷ παυ-
ρότεροι καὶ ῥηΐτεροι δὴ μᾶλλον ἔσεσθε:

ὅτι τὰ ὑπερθετικὰ οὐ προσδέχονται ἐπιρρήματα· ἀλλὰ τὰ συγκριτικά·

περὶ τῶν ὑποκοριστικῶν·

Τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ, ἀπόλυτον ἔχουσι
τὸ σημαινόμενον, μείωσιν ἀσυγκρίτως
δηλοῦνται τοῦ πρωτοτύπου· οὐ γὰρ
πρός τι, ὡς τὰ συγκριτικὰ αὐτοῦ καὶ
ὑπερθετικὰ λέγεται· παράγονται δὲ,
ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν·
ἀπὸ μὲν κυρίων, ὡς ἀπὸ τοῦ ζηνο-

δῶρος, ζηνᾶς· μητρόδωρος, μητρᾶς·
μηνόδωρος, μηνᾶς. ἀπὸ δὲ προσηγο-
ρικῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος·
λίθος λίθαξ· παρθένος, παρθενίσκη.
γίνονται δὲ τὰ ὑποκοριστικά, διὰ
γελοῖον· ὡς τὸ παρ' ἐπιχάρμῳ τρια-
μελύδιον· ἢ διὰ γλυκαιότητα· ὡς
ἐὰν δῷ αὐτῷ τις σμικρὸν, ἵνα μὴ μεγά-
λην ποιήσῃ τὴν χάριν· ὡς κέχρηνται
οἱ κωμικοί, ὡς ἔχει τὸ παρὰ μενάν-
δρῳ· λεβήτιον. ἢ διὰ τὸ πρέπον,
ὡς παρὰ ἀλκμᾶνι· ἔχομεν τὰς παρ-
θένους ὑποκοριστικαῖς χρωμένας
λέξεσι· πρέπει γὰρ τοῦτο παρθένοις.
σύνταξιν δὲ, τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις
καὶ προσηγορικοῖς, ἔχουσι πρὸς τὰ
ἐπίθετα, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώ-
τως συνταττόμενα:

Περὶ τῶν παρωνύμων καὶ ῥηματικῶν

Τὰ δὲ παρώνυμα καὶ ῥη-
ματικά, ἅτε διαφόρους ἔχοντα
σημασίας, οὐκέτι τὴν ὀνομασίαν
ἀπὸ τοῦ σημαινομένου εἰλήφασιν,
ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἰδίας ὕλης ὅθεν ἔχει
τὴν γένεσιν· τὰ μέντοι ἄλλα κατὰ

φωνὴν ἤδη, καὶ τὴν γένεσιν ἀπὸ τοῦ
ὀνόματος ἔχουσι, καὶ παρώνυμα
ὑπάρχουσι δὲ αὐτά· ἀλλ᾽ οὖν τὰ ὡς
ἔχοντα τὴν ἰδικὴν καὶ ἐξαίρετον ση-
μασίαν, ἀπ᾽ αὐτῆς ἑκάστῳ ὠνομά-
σθησαν· τὰ γὰρ παρώνυμα καὶ ἀπὸ
κυρίων μόνων παρηγμένα· τὰ δὲ
κτητικά, ἀπὸ κυρίων τε καὶ προση-
γορικῶν· τὰ δὲ συγκριτικὰ καὶ ὑπερ-
θετικά, ἀπὸ τριγενῶν ὀνομάτων.
ἀπὸ τοῦ ἰδίου σημαινομένου, τὴν
κλῆσιν εἰλήφασιν· οὐ μέντοι ἀπὸ τῆς
ὕλης. τῶν οὖν ἀπὸ τῆς ἰδίας ὕλης παρω-
νυμων τε κληθέντων καὶ ῥηματικῶν,
ὅσα μὲν ἐπὶ κύρια καὶ προσηγορικά,
κατὰ τὴν προειρημένην συντακτικὴν
τεχνολογίαν, ὁμοιογενῶς τε καὶ
ὁμοιοπτώτως, ἑαυτοῖς τὰ ἐπίθετα
συνεπιτάσσονται. ὅσα δὲ ἐπίθετα πά-
λιν ὡς προλέλεκται, ἐπιθετικὴν ἔχει
τὴν σύνταξιν, μετὰ τῶν κυρίων καὶ
προσηγορικῶν. Ἐπάγει τε ἀναγινώ-
δῆτι τὰ λοιπὰ τῆς σημασίας εἴδη,
ὅσα μὴ συμπαρείληπται τοῖς κυρί-
τοῖς

καὶ προσηγορικοῖς τε ἐπιθέτοις· περὶ
ὧν ἤδη φθάσαντες εἴπομεν· συμπαρ-
αληλημμένων σὺν τούτοις, τῶν ὁμωνύμων
τε καὶ συνωνύμων· φερωνύμων τε καὶ
διωνύμων· ἐπωνύμων τε καὶ ἐθνικῶν·
περιεκτικῶν τε καὶ πεποιημένων·
τῶν τε γενικῶν τε ἰδικῶν τε ἀπολελυ-
μένων, εἴπωμεν περὶ τῶν λοιπῶν
ἑκάστου, τίνα συνῶν τάξιν ἰδικὴν ἔχει:

περὶ τῶν πρός τι.

σημ(είωσαι) Τὰ πρός τι ἔχονται, ἢ ἀπὸ εὐθείας πρὸς
γενικὴν τὴν πρὸς αὐτὴν σχέσιν ἔχει
ἀποδίδοται, ὡς τὸ αἴτιον αἰτιατοῦ
αἴτιον· ἢ ἀπὸ εὐθείας πρὸς δοτικὴν,
ὡς τὸ ὁ φίλος φίλῳ φίλος· ἢ πρὸς
αἰτιατικήν, ὡς τὸ τύπτων τυπτό-
μενον τύπτει: περὶ τῶν ὡς πρός τι.

Τὰ δὲ ὡς πρός τι ἔχονται, ἤτοι τὰ ἀλλή-
λοις ἐναντία, τὰς διεζευγμένας
ποιοῦσι συντάξεις· τοῖς διαζευκτικοῖς
παραλαμβανόμενα συνδέσμοις· οἷον
ἢ φῶς ἢ σκότος· ἢ θάνατος ἢ ζωή· ἢ
ὑγεία ἢ νόσος· ἢ ἀρετὴ ἢ κακία·
αἱ γὰρ διαζευκτικαὶ συντάξεις,

ἀπὸ τῶν μαχομένων, καὶ ἀλλήλοις συνυ-
φίστασθαι, μὴ δυναμένων γίνονται:

περὶ τῶν ἐρωτηματικῶν.

Τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ, ἃ καὶ πευστικὰ
καλεῖται· καὶ τεταγμένα δὲ ὅτι πρό-
τους μάλιστα προφέρεται· ἄρθρων δὲ οὐσιν τάξιν·
οὐδὲ ἐγκλιτικὴν τάσιν ἔχουσιν· οἷον,
τίς οὗτος· τίς αὕτη· τί τοῦτο· πότερος
ποτέρα πότερον· ποῖος· α· ον· πόσος·
η· ον· πόσος· η· ον· πηλίκος· η· ον·
ποταπός· η· ον· καὶ τὸ μὲν τίς ὀνόματι,
περὶ τῶν ἀνὰ μέρος ἤγουν ἀτόμων· καὶ
περὶ τῶν οὐσιῶν, οἷον, τί ἐστι ζῶον· τί ἢ ἐπιζητοῦμεν
ἐστιν ἄνθρωπος· τὸ δὲ ποῖος, τὴν ποιότητα
ἐπιζητεῖ· τουτέστι, διάθεσιν ἢ ἕξιν·
ἤτοι, ἐπιστήμην καὶ ἀρετήν· ἢ τὰ τού-
τοις ἐναντία· ἢ δύναμιν καὶ ἀδυναμίαν·
ἢ πάθος καὶ παθητικὴν ποιότητα· ἢ
σχῆμα καὶ μορφήν· καὶ συλλήβδην
ἤτοι ἁπλῶς, ὧν τὸ ποῖος δεῖ ἐπιφέρεσθαι πάντα
ταῖς ἐπιθέσεσιν· πλὴν τῶν κατὰ μέγεθος
σωματικοῦ κειμένων· τὸ δὲ πόσος
καὶ πόστος, ἐπὶ τῶν ἀριθμουμένων·
ἤτοι, ἐπὶ τοῦ διωρισμένου ποσοῦ

ἢ ἐπὶ πλήθους χρώμεθα· τῷ δὲ πηλί-
κος, ὅτι ἐπὶ πηλικότητος καὶ μεγέθους·
εἴτουν ἐπὶ τῶν μεμετρημένων, καὶ τοῦ
σῶμα ἔχοντος ποσοῦ· τῷ δὲ ποταπὸς,
ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν χρῆσθαι ἐμάθομεν
πυνθανόμενοι· καὶ τούτων τὰ παρα-
δείγματα ταῦτα· ἐρωτώμενοι γὰρ
τίς ἐστι, λέγομεν σωκράτης· τί δὲ ἐστι
σωκράτης, φαμὲν ἄνθρωπος· καὶ τί ἐστιν
ἄνθρωπος, ἐροῦμεν, ζῷον λογικὸν θνητὸν,
νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν· ποῖος
δὲ ἐστι σωκράτης ἐρωτώμενοι, ἀπο-
κρινόμεθα· λευκὸς ἢ σιμὸς ἢ γρυπὸς
ἢ φιλόσοφος ἢ γραμματικός· πόσος
δὲ, δεκαέτης· ἢ εἰκοσαέτης· ἢ δέκατος·
ἢ εἰκοστός· πόσος δὲ ὁ ὄχλος ἑκατόν· δια-
κόσιοι· χίλιοι· πόσοι ἄνδρες, πέντε·
δέκα· ὅταν δὲ ἐρωτηθῶμεν πηλίκος
ἐστὶ, λέγομεν· δίπηχυς· τρίπηχυς·
παχύς· λεπτός· ἰσχνός·

στέον δὲ, ὅτι τὸ παχύς, λεπτός, ἰσχνός,
κυρίως ἐπὶ τῆς ποιότητος λαμβάνεται·
ἐνταῦθα, ἐπὶ μεγέθους εἴληπται·
ὅταν δὲ ποταπὸς ἐρωτηθῶμεν, ἐροῦμεν·

φρύξ. γαλάτης. ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιο-
πτώτως. καὶ ταῦτα τὰ ἐρωτηματικὰ,
ἐν τοῖς κυρίοις δὲ προσηγορικοῖς συντάσ-
σονται: Χρὴ δὲ γιγνώσκειν, ὅτι διαφέ-
ρει τὸ ἐρωτηματικὸν τοῦ πευστικοῦ.
τὸ μὲν γὰρ πευστικὸν, πλάγιος δεῖται
λόγου. ποῦ ὁ πέτρος, ἐρωμένῃ. πόθεν
ἐξῆλθεν, ἐρωμένης. τὸ δὲ ἐρωτηματικὸν,
ἀποκρίσεως τοῦ ναὶ ἢ τοῦ οὐ χρήζει μόνον.
ἢ ἀναγκαίως. ἢ κατασκευαστικῶς μόνον. συμ-
βολικῶν οὐσῶν ἀποκρίσεων. διὸ πᾶν
μέρος λόγου καθ' ἀποκρίσεως λαμβανόμενον,
ἐν διαλεκτικῇ συντάξει ἐρωτηματικὸν
ἂν ᾖ. πευστικὸν δὲ, ἐν μόνοις ὀνόμασι
δὲ ἐπιρρήμασιν εὑρίσκεται. ἐν μὲν
ὀνόμασι δὲ τίς. πότερος. ποῖος. καὶ
τὰ λοιπὰ τὰ προειρημένα. ἐν δὲ τοῖς ἐπι-
ῥήμασι, ποῦ. πόθεν. πότε. πῶς. πηνίκα:

περὶ ἀορίστου:

Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀόριστα τοῖς γένη ὑπὸ τῶν
δὲ ἄρθροις οὐ συντάσσεται. οἷον, ὅστις.
ὁπότερος. ὁποῖος. ὁπόσος. ὁπόστος.
ὁπηλίκος. καὶ δὲ μετὰ ὅστις, δύο μόρια
λόγου ἔχον ἐν παραθέσει ὡς ἐν λογίζεται.

π. ιγ. μετὰ ἀποκρίσεως

Τῶν δ' ἐν λοιποῖς τῶν διαφορουμένων μορίων λόγου ἐν-
δεῖ· τὸ γὰρ ἐν αὐτοῖς κατ' ἀρχὰς ο, οὐκ ἄρ-
θρον, ἀλλὰ μόριον τῆς λέξεως· τὴν αὐτὴν
καὶ αὐτὰ, τοῖς ἐρωτηματικοῖς ὀνό-
μασι σύνταξιν ἔχουσιν, ὁμοίως αὐτοῖς
σχηματιζόμενα· ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῖς
ὅστις· ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ ἥτις· ἐπὶ δὲ
οὐδετέρων, ὅ,τι· διὸ δὲ μόρια δηλοῦσι καὶ
τὸ ἥτις καὶ τὸ ὅ,τι ὥσπερ καὶ τὸ ὅστις ἀρσε-
νικόν:

Ἰστέον ὅτι τὰ δισύλλαβα ἐρωτηματικά,
ὀξύνεται καὶ ἀοριστεῖται. ἀπολύτως δέ,
καὶ οὐ κατ' ἐναντίωσιν τῆς ἐρωτήσεως
λέγεται (τίς) (πῆ), ποῖος· πόσος· ὧν τὸ
οὐδέτερον ἄρθρον ἐπιδέχεται. ἡνίκα
μὴ κατὰ κυρίου καὶ προσηγορικοῦ,
ὡς ἐπίθετον κατηγορῆται (οὐδὲ) ταῦ
αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δηλοῖ. τουτέστι τὴν
ποιότητα καὶ πηλικότητα καὶ ποσότητα.
τὸ δὲ τὶς μονοσύλλαβον ὂν ἀόριστον γινό-
μενον ἐγκλίνεται· οἷον, ἦλθέ τις.
τὰ μέντοι ἐναντίως τοῦ ἐρωτηματι-
κοῦ λεγόμενα, προσλαμβάνει καὶ ἀρχὴν
τὸ ο· καὶ βαρύνεται. οἷον, ὁποῖος

:: λεγόμενα . τὸ

σι ἀόριστου μενον

Occurr. fum. τὴν ... [illegible]

... ἀμ

ὁ πόσος· Τί διαφέρει τὸ ἀόριστον
τοῦ ἐρωτηματικοῦ· διαφέρει, ὅτι πᾶν
ἐρωτῶν, ζητεῖ τὸ ὁρισθῆναί τι· τὸ δὲ ἀό-
ριστον, ἀναιρεῖ τὸν θέλοντα αὐτὸ ὁρίσαι·
ἢ καθὸ ὁ μὲν ἐρωτῶν γινώσκει· τὸ δὲ
ἀόριστον, ἄγνωστον· περὶ ἀναφορικῶν·
Τὰ δὲ ἀναφορικά, καὶ αὐτὰ μὲν ἐπὶ ποσό-
τητος· ἤτοι πλήθους καὶ πηλικότητος·
ἤτοι μεγέθους· ἢ ἐπὶ ποιότητος
λέγεται, ὡς τὰ ἐρωτηματικά τε καὶ
ἀόριστα· καὶ τριγενῆ ὑπάρχουσιν·
ὁμοιογενῶς τε καὶ ὁμοιοπτώτως, τοῖς
κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσ-
σονται· ἕνεκα ὁμοιώσεως ἢ δείξεως·
ἐπὶ δέ τε καὶ θαυμασμοῦ προσφερό-
μενα· ἀναφορικὰ δὲ καλοῦνται, ὅτι
δι' αὐτῶν τὴν τῶν ἀκροωμένων διά-
νοιαν, ἀναφέρομεν ἐπὶ τὰ προεγνωσ-
μένα πράγματα· ὡς ὅταν σοι ἐγνω-
κότι τὸν Ἀχιλλέα φῶ· οἷος ἦν ὁ Ἀχιλ-
λεύς, τοιοῦτος ἐστὶν ὁ Αἴας· ἐπανα-
φέρω δέ σου τὴν γνώμην, ἐπὶ τὸν
προεγνωσμένον Ἀχιλλέα.
Ἀναφορικὰ δέ ἐστιν, ἃ γνῶσιν ἤ τινος

μνήμης

ἀνταπόλησις. καὶ ὁμοιωματικὰ δὲ
λέγονται, ὅτι διʼ αὐτῶν ποιούμεθα
τὴν ὁμοίωσιν. δεικτικὰ δὲ, ἐπειδὴ
διʼ αὐτῶν πολλάκις δακτυλοδεικνοῦ-
μεν, ὁρῶντες τὰ ὁμοιούμενα. ἀντα-
ποδοτικὰ δὲ λέγονται, ὅτι προηγού-
μενα ἀλλήλων ἢ ἑπόμενα, πρὸς ἀλ-
ληλα ἀνταποδίδονται. κυρίως μέν-
τοι ἀνταποδοτικὰ καλοῦνται, ὅσα
ἀπὸ τοῦ τ ἄρχονται. τοῖος. τόσος.
τηλίκος. ἅτινα διὰ τοῦ δὲ ἐκτεινόμενα,
καὶ τὸν τόνον ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτῶν συλ-
λαβῇ, καταβιβάζουσι καὶ παροξύ-
νονται. οἷον, τοιόσδε. τοσόσδε. τηλι-
κόσδε. ποιοῦσι δὲ παράγωγα διὰ
τοῦ οὗτος. οἷον, τοιοῦτος. τοσοῦτος.
τηλικοῦτος. καὶ ἄρθροις συντάσσονται:

ἀναφορικὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα.

Τὰ μέντοι ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα
ἀναφορικὰ, ἄρθροις οὐ συντάσσονται.
οὐ γὰρ λέγομεν ὁ οἷος. ὁ ὅσος. ὁ ἡλίκος.
ἀλλὰ χωρὶς ἄρθρου. ὅσος. ἡλίκος.
ἔστι δὲ τὰ μὲν σημαίνοντα τὴν ποσό-
τητα, τὰ δὲ. ὅσος. τόσος. τοσόσδε.

ποιοῦτος· τοσοῦτος· τὰ δὲ, τὴν πηλι-
κότητα, ἡλίκος· τηλίκος· τηλίκος
δὲ· τηλικοῦτος· τὰ δὲ, τὴν ποιότητα
δηλοῦνται, οἷος· τοῖος· τοιόσδε· τοιοῦτος·
προηγοῦνται δ' ἀλλήλων ἐν ταῖς συν-
τάξεσι, καὶ ἐπιφέρονται ὡς προεί-
πομεν· οἷον, ἀθ' ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσ-
σον σέο φέρτερος ἦεν· καὶ ἀνάπαλιν·
ἄλλοι τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες
ἀχαιοί· καὶ τὸ οἷος ὁμοίως· οἵη περ
φύλλων γενεὴ τοιήδε καὶ ἀνδρῶν·
καὶ ἀνάπαλιν· οὐ γὰρ τοίους εἶδον
ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι· οἷον περιθόον
τε δρύαντά τε ποιμένα λαῶν·
ἐπὶ δὲ τῶν τῆς πηλικότητος ὡσαύτως·
ἡλίκος ὁ πύργος τῶν ἀθηναίων· τηλί-
κος δὲ τηλικοῦτος ὁ τῶν ἰώνων· καὶ
ἀνάπαλιν· καὶ ἀνάπαλιν· τηλίκος
καὶ τηλικοῦτος ὁ πύργος τῶν ἀθηναίων,
ἡλίκος ὁ τῶν ἰώνων· πολλάκις δὲ
καὶ χωρὶς τῆς πρὸς ἄλληλα ἀνταπο-
δόσεως ἀπολύτως λαμβάνεται, ὅταν
μάλιστα ἐπὶ θαυμασμοῦ λέγονται:

περὶ τῶν περιληπτικῶν·

Τὰ δὲ περιληπτικὰ, μονογενῆ μέν
εἰσι· συντάσσονται δὲ, ἑνικοῖς καὶ
πληθυντικοῖς· ἑνικοῖς μὲν, διὰ
τὸν ἑνικὸν χαρακτῆρα τῆς λέξεως·
πληθυντικοῖς δὲ, διὰ τὴν σημα
σίαν πλήθους σημαντικὴν οὖσαν·
οἷον ὁ δῆμος εἶπεν· ὁ δῆμος εἶπον·
ἡ πληθὺς ποιεῖ· ἡ πληθὺς ποιοῦσι·
τὸ σύστημα γράφει· τὸ σύστημα γρά
φουσι· τὰ δὲ ἄλλα ὀνόματα πάντα
ἑνικῶς μὲν λεγόμενα, ἑνικοῖς ῥήμασι·
δυϊκῶς δὲ, δυϊκοῖς· πληθυντικῶς δὲ,
πληθυντικοῖς συντάσσονται· ὥσπερ τῶν
δὲ καὶ ἐπὶ μετοχῶν καὶ ἐπὶ αὐτῶν
γυμνῶν· ὁ κήρυξ βοᾷ· τὼ κήρυκε
βοᾶτον· οἱ κήρυκες βοῶσι· τὸ παιδίον
παίζει· τὼ παιδίω παίζετον· τὰ
παιδία παίζουσιν. Ἀττικοὶ δὲ,
δὲ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν οὐδετέρων
ἑνικοῖς χρῆσθαι ῥήμασι· τὰ παιδία
παίζει· τὰ δώματα στάζει· γράμ
ματα ἐστί. δίχρονα λέγεται· φασὶ δὲ πολλοὶ
πληθυντικοὶ ὀνοματικοὶ χαρακτῆρες·
τινὲς δὲ ἑνικὴν σημασίαν ἔχοντες, ὡς Ἀθῆναι

σημ

τινὲς δὲ καὶ δυϊκῶς ἀμφότεροι. οἱ
τῷ μὲν τῷ λόγῳ τῆς σημασίας, ῥήμασι
ἑνικοῖς ἢ δυϊκοῖς συντάττονται οὐδαμῶς·
ἀλλὰ τῷ λόγῳ τοῦ πληθυντικοῦ χαρα
κτῆρος τῆς φωνῆς, πληθυντικοῖς ῥή
μασι συντάσσονται· ὡς αἱ Ἀθῆναι Θῆβαι,
τῇ μὲν φωνῇ, πλῆθος δηλοῦσι· τῷ δὲ
σημαινομένῳ δέ, μίαν πόλιν· οὐκέτι
οὖν λέγομεν τῷ λόγῳ τῆς σημασίας αἱ
Ἀθῆναι τῇ φιλοσοφίᾳ λάμπει· ἀλλὰ
τῷ λόγῳ τοῦ θηλυκοῦ χαρακτῆρος τῆς πλη
θυντικῆς φωνῆς, αἱ Ἀθῆναι τῇ φιλοσο
φίᾳ λάμπουσιν· οὐδὲ ἀμφότεροι γρά
φθον, ἀλλ' ἀμφότεροι γράφουσι. τὸ δὲ
ἄμφω καὶ δύο ~~[illegible]~~ διαφορεῖται τῇ
γραφῇ διὰ τοῦ ο μικροῦ καὶ διὰ τοῦ
ω μεγάλου γραφόμενον, θεματικὰ εἰσί·
δυϊκῶς μόνον ὡς τῇ σημασίᾳ οὕτως καὶ
τῇ φωνῇ λεγόμενα· συντάσσονται δέ,
δυϊκοῖς καὶ πληθυντικοῖς ῥήμασι·
δυϊκοῖς μέν, διὰ τὴν φυσικὴν σημα
σίαν· πληθυντικοῖς δέ, ἐπειδὴ περιε
κτικός ἐστιν ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς τοῦ
ἑνικοῦ καὶ δυϊκοῦ, ὡς παντὸς ἀριθμόν.

ἄμφω
δύο
δὲ

ἐμπεριέχεσθαι γὰρ τῷ πληθυντικῷ
ἀριθμῷ· ὁ εἷς καὶ ὁ δύο, ὥσπερ πᾶς ἀριθμός·
διὸ λέγομεν, ἄμφω ζεῦχθον· καὶ ἄμφω
τρέχουσι· καὶ χρώμεθα πολλάκις
τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ, ἐπὶ τῆς
δυϊκῆς τε καὶ ἑνικῆς σημασίας κατὰ
πᾶσαν λέξιν ἐπιδεκτικὴν ἀριθμοῦ·
εἴποι ἂν γὰρ ὁ εἷς, ἡμεῖς ἀσπαζόμεθα·
καὶ ἡμεῖς ἐρχόμεθα· ἀντὶ τοῦ ἀτῶν
ἐγὼ ἀσπάζομαι, καὶ ἔρχομαι.
ἀνάπαλιν οὐ χρῆσθαι ἑνικῷ ἀριθμῷ
ἢ δυϊκῷ ἀντὶ πληθυντικοῦ, ἀδύνατον.
σεσημειωμένου τοῦ παρ' Ὁμήρου ἀρη-
μένου μή πως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε
πανάγρου ἄνδρασι δυσμενέεσσιν ἕλωρ—
καὶ κύρμα γένησθε· ὥσπερ σεσημειωμένον
ἐπὶ τῶν ἀττικῶς λεγομένων ἑνικῶν
ῥημάτων, ἐπὶ πληθυντικῶν οὐδετέρων
κατὰ τὸ προειρημένον· οὔτε μὴν δυϊκῷ
ἀριθμῷ ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ χρώμεθα·
ἐπεὶ καὶ ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς περιέχει
τὸν ἕνα. ὁ γὰρ δυϊκὸς χαρακτὴρ τῶν
κλινομένων φωνῶν διὰ δύο σημαντικός·
ὧν ἀνακωλύει τοῦτον ἐν χρήσει γίνεσθαι·

Ἰστέον δὲ ὅτι ἀμφότερω δυϊκὸς ἐστὶ, τὴν
φωνὴν καὶ κατὰ τὴν σημασίαν· ἀμφό-
τεροι δὲ οὐ λέγονται, διὰ τὸ, τὴν φωνὴν
δύο σημαντικὴν εἶναι. τὸ δὲ ἀθῆναι,
μόνον πληθυντικῶς λέγεται ἐπὶ ἑνικοῦ
πράγματος· καὶ ταῦτα δὲ περιληπτικὰ
αὐτὰ προσηγορικὰ ὄντα, ὁμοιογενῶς
καὶ ὁμοιοπτώτως ἐν τοῖς σχηματίζου-
σι τὰ ἐπίθετα· οἷον, ὁ ἰσχυρὸς δῆμος·
ἡ ἀσκελὴς πληθύς· τὸ φιλεργὸν ὄργανον: ≠ ἑαυτοῖς

Περὶ τῶν ἐπιμεριζομένων.

Τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα, τριγενῆ ἐστὶ ταῦτα
φασίν· οἷον, ἕτερος· ἑτέρα· ἕτερον·
θάτερος ὁ, παρ' ἐστὶν ἀσύναρθρον καὶ τὸ
θηλυκὸν ὁμοίως· οἷον, θατέρα·
τὸ μέντοι οὐδέτερον, ἄρθρον ἀεὶ δέχεται·
οἷον, τὸ θάτερον· ἑκάτερος· ἑκατέρα·
ἄλλος· ἄλλη· ἄλλο· ἕκαστος· ἑκάστη·
ἕκαστον, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως
τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσ-
σονται· ἕτερον μὲν οὖν λέγοντες ἢ θάτερον,
ἕνα τῶν δύο φαμέν· ἄλλον δὲ ἕνα,
τῶν πολλῶν, ἕκαστον δὲ τοῖς πολλοῖς ἕνα τῶν πολλῶν
καθ' ἕνα· ἑκάτερον δὲ τοῖς δύο καθ' ἕνα:

∴ τῶν δυοῖν

Περὶ τῶν τακτικῶν.

Τὰ δὲ τακτικὰ, ὡς τὰ ἐπίθετα· ὁμοιο-
γενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως, τοῖς κυρίοις
καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται· οἷον,
ὁ πρῶτος οὗτος· ὁ δεύτερος οὗτος· ὁ τρί-
τος οὗτος· ~~ὁ πρῶτος ἀδάμ· ὁ δεύτερος
ἀδάμ~~· τοῦ πρώτου οὗτου· τοῦ δευ-
τέρου οὗτου· τοῦ τρίτου οὗτου:

Περὶ τῶν μετουσιαστικῶν.

Τὰ δὲ μετουσιαστικὰ, ἐμφερῆ μέν εἰσι
τοῖς κτητικοῖς ὑπάρχουσιν· οὐ μὴν
δὲ κυρίως συντάσσονται, τοῖς μετέ-
χουσι τῆς οὐσίας τῶν κτισμάτων·
ὧν αἱ πρωτότυποι φωναὶ, σημαντι-
καί εἰσιν, ἀφ' ὧν καὶ παρήχθησαν· οἷον,
ξύλινος πίναξ· ὀστράκινον σκεῦος· ἀμ-
μώδης ὁ λόγος· καταχρηστικῶς δὲ, τοῖς,
κατά τινα ὁμοίωσιν, πρὸς τὰ πράγματα
ἔχουσιν· ὡς πολλάκις εἰώθαμεν λέγειν
λιθίνην καρδίαν, τὴν τραχύτητι λίθου
κατὰ τὴν διάθεσιν ὁμοίαν· καὶ γοῦν
κτηνώδη, τὸν τῷ βίῳ τοῖς κτήνεσιν
ὁμοιαζόμενον· καὶ συνήθως εἰπεῖν
πρὸς τὰ κύρια καὶ προσηγορικὰ συν

τάξιν ἔχουσιν· ὡς καὶ τὰ ἀσύνθετα·
καὶ τριγενῆ δέ ἐστιν, οἷον, ξύλινος στῦλ(ος)· (θ)
ξυλίνη θύρα· ξύλινον ἔδαφος· ὁμοιο-
γενῶς τε ὁμοιοπτώτως συγκλινόμενα:
Ἐπεὶ οὖν περὶ τῆς συντάξεως τῶν κατὰ
σημασίαν, καὶ τῶν κατὰ φωνὴν ἁπλῶν
τῶν ὀνομάτων διεξήλθομεν, ὡς ἐδύνα- ἢ διήλθομεν
τον διασαφήσαντες πῶς μετ᾽ ἀλλήλ(ων)
συντάσσονται, φέρε δὴ ὀλίγα καὶ
περὶ τῶν συνθέτων ὀνομάτων εἴπωμεν·
πῶς μετὰ τοῦ κατηγορεῖσθαι τῶν
κυρίων καὶ προσηγορικῶν, ὁμοιογενῶς
τε ὁμοιοπτώτως, καὶ πλαγίας ἄλλων
ὀνομάτων συντάττεσθαι θέλουσι
τὰ τοιαῦτα: Τοιγαροῦν μετὰ
τῶν κυρίων ἢ προσηγορικῶν κατηγο-
ρούμενα, γενικὴν ἀπαιτοῦσιν ἀλλή-
λων ὀνομάτων εἰς ἀπαρτισμὸν τῆς
ἐννοίας. (θ)(η) αἴτιος ὅδε τοῦδε·
μέτοχος ὅδε τοῦδε· ἀναίτιος ὅδε
τοῦδε· ἀνάξιος ὅδε τοῦδε· ἐπιστή-
μων ἔμπειρος· ποδηγός· χειραγωγός·
πρόξενος ὅδε τοῦδε· καὶ ὅσα ἐστὶν ὀνό-
ματα, ῥηματικὴν σημαίνοντα ἐνέργ(ειαν),

ον

Γενικὴν ἀπαιτοῦσιν· οἷον ὁ ποιητής,
ὅδε τοῦδε· κτίστης ὅδε τοῦδε· κριτὴς
ὅδε τοῦδε· καὶ τὰ τοιαῦτα· ὁμοίως γενικὴν
ἀπαιτοῦσιν· οἷον, ποιητικὸς ὅδε τοῦδε·
συμφατικὸς ὅδε, τοῦδε· ἐφεκτικὸς ὅδε
τοῦδε· περιεκτικός· ἐρωτικός· τῶν
μὲν οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα, κυρίως καὶ προση-
γορικῶς, καὶ ὁμοιοπαθῶς κατηγο-
ρούμενα, πρὸς γενικὴν ἄλλων ὀνομάτων
συντάσσονται· πρὸς δὲ δοτικὴν καὶ
αἰτιατικὴν τὰ τοιαῦτα· ἄριστος ὅδε
τῷδε· καὶ τόδε· τάχιστος ὅδε τῷδε καὶ
τόδε· ἔνδοξος· σοφός· ὑγιής· πρὸς
αἰτιατικὴν δὲ μόνην, τάδε· λευκὸς
τὰς τρίχας· μέλας τὴν σάρκα· δαφοινὸς
τὰ νῶτα· πυρρὸς τοὺς ὀφθαλμούς· τὸ
δὲ πλῆθος τῶν τοιούτων παραδειγμάτων,
εὕροις ἂν οἱ σπουδαιότατοι ἐν ταῖς
στοιχειώδεσι πραγματείαις, τῶν περὶ
αὐτῶν διειληφότων πολυμαθεστάτων
ἀρχαίων ἀνδρῶν· ἡ γὰρ παροῦσα
πραγματεία, τῇ σῇ εὐλαβείᾳ κοσμι-
ωτάτε λάζαρε, συντόμως ἐπηγγέλθη·
ε τί ἐστι καὶ ταῦτα, ὅσα ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ ὑπὲρ

ῥήματος, ἢ τῆς συμπροθέσεως, ὀνόματα
συντέθειται· ὡς μὲν ἐπίθετα ὄντα,
πρῶτον μὲν ἅπαντα τοῦ σχήματα καὶ
προσηγορικὰ ἔχει· ἐφ᾽ ὧν τίθενται,
ὡς τὰ προειρημένα· ἔπειτα δὲ, δη-
λοῦσι κυρίως μὲν δοτικάς, πρὸς ἃς
τὴν σχέσιν ἔχουσιν· οἷον, ὁμοούσιος
τῷδε· ὁμοφυὴς τῷδε· ὁμότιμος·
ὁμοτράπεζος· ὁμόσιτος· ὁμόπιστος·
ὁμόροφος· ὁμόζοφος· ὁμώνυμος·
ὁμοπάτελος· ὁμόδοξος· ὁμόφρων·
ὁμογνώμων· διὰ δὲ τὴν τῆς δοτικῆς
πρὸς τὴν γενικὴν συγγένειαν, πολλάκις,
καὶ ταῦτα τῇ γενικῇ συντάσσονται·
ὁμοίως δὲ, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς συμπρο-
θέσεως· οἷον, σύνθρονος τῷδε ἢ τοῦδε·
συναίτιος τῷδε καὶ τοῦδε· συνάρ-
χος τῷδε ἢ τοῦδε· σύνοικος· σύν-
τροφος· σύναιμος· συνέκδημος·
σύμφιλος· σύμψηφος· συγγενής·
συνέμπορος· τὰ μέντοι ὅμοιος ἴκε-
λος· ἴσος· παραπλήσιος· καὶ τὰ
ὁμοιοσήμαντα· καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν συγκεί-
μενα· ὁμοιότροπος· ὁμοιόχροος·

+ . ita notata quod fiant a nominibus compositis ἰσάριθμος· ἰσότοι-
χος

ὁμοιότριχος· ὁμοιογενής· ὁμοιόπα-
τος· ἰσομήκης· ἰσοπαλής· ἰσοβαθής·
ἰσοταχής· ἰσότοιχος· ἰσόμετρος· ἰσά-
ριθμος, πρὸς δοτικὴν ἔχει τὴν σύντα-
ξιν· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ
τῶν τοιούτων ἀγόμενα παραγωγά, ἢ πρά-
συνθετα ῥήματα, δοτικῇ συντάσσονται.
ὅμοιος τῷδε· ὁμοιοῦται τῷδε· ἴσος
τόδε τῷδε· ἰσοῦται τόδε τῷδε·
ἰσάζεται· ἰσαριθμεῖ· ἰσοστοιχεῖ· ἰσο-
φωνεῖ: περὶ τῶν πτώσεων καὶ
πρῶτον περὶ τῆς ὀρθῆς.

εἴρηται ὀρθὴ καὶ περὶ τῶν πλαγίων

Εἴρηται δὲ ὀρθὴ ἡ ὀρθὴ πτῶσις, ἐπειδὴ
ὀρθῶς σημαίνει τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος·
λέγεται δὲ εὐθεῖα, καὶ ὀνομαστική· εὐ-
θεῖα μέν, ἐπειδὴ συνώνυμόν ἐστι τὸ εὐθὺ
τῷ ὀρθῷ· ὀνομαστικὴ δέ, ὅτι ὀνομά-
σαι τὰ πράγματα βουλόμενοι, αὐτῇ
χρώμεθα· αἱ δὲ λοιπαὶ τέσσαρες
πτώσεις, πλάγιαι καλοῦνται, ἐπειδὴ
οὐκ ἐξ ὀρθοῦ μὲν σημαίνουσι τὴν οὐσί-
αν, ἐκ πλαγίου δέ, τὰ περὶ τὴν οὐσίαν
ἢ τὰ γινόμενα. θέλοντες γὰρ ση-
μᾶναι τὸν ἄνθρωπον ἢ τὸν ἥλιον, ἢ ἄλλο τι

π. ἰσόστοιχ. sed melius ἰσότοιχ. ab
τοῖχος demere [illegible] ante

τῶν ὄντων, ἢ ὁρίσαι ἢ διαγράψαι ἢ ὀνο-
μάσαι λέγομεν· οὕτως· ἥλιος· ἀγρός·
ἵππος· ὅτε δὲ ἔτι περὶ ταῦτα ἀπορεῖν βουλό-
μεθα, ταῖς πλαγίαις χρώμεθα:

περὶ γενικῆς·

Γενικὴ μὲν, ἡνίκα γενεαλογοῦσιν ἢ σχέ-
σιν πράγματος πρὸς πρᾶγμα· ἢ δούλου πρὸς
δεσπότην· ἢ μαθητοῦ πρὸς διδάσκαλον·
ἢ φίλου πρὸς φίλον: ἰστέον ὅτι ἡ φιλ-
κὴ σχέσις, κυρίως μὲν πρὸς δοτικὴν
συντάσσεται· (γ)(η), φίλος φίλῳ φίλος·
ἤδη προρρηθῆναι· κατὰ δὲ τὴν συνήθειαν,
πρὸς γενικήν· οἷον, φίλος φίλου φίλος·
ἢ ἄλλο τι τῶν ἐν σχέσει· ἢ κτῆμα ἢ κτήτορος
φαίνομεν· διὰ τοῦτο κτητικὴ
καὶ πατρικὴ καλεῖται· γενεαλογοῦντες
μὲν οὖν λέγομεν, ἀγαμέμνονος τοῦ ἀτρέως·
τοῦ πέλοπος· τοῦ ταντάλου· ἀχιλ-
λέως δὲ τοῦ πηλέως· τοῦ αἰακοῦ· τοῦ
διός· τῶν δὲ ἐν σχέσει ἢ τῶν κτημάτων
λεγόντων ἐροῦμεν· υἱὸς τοῦ πριάμου·
φίλος τοῦ μενελάου· μαθητὴς τοῦ
πλάτωνος· δοῦλος τοῦ σωκράτους·
ἀδελφὸς τοῦ ἀλεξάνδρου· ἵππος

τοῦ ἰδομενέως· ἀλκὴ τοῦ ἀλκινόου·
βίβλος τοῦ ὁμήρου· υἱὸς πατρός·
πατὴρ υἱοῦ· δοῦλος δεσπότου·
ἀμνὸς τοῦ ποιμένος· βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων· ἄρχων τῶν ἀντιο-
χέων· ὅρασις ἀγγέλου· φωνὴ ἀλέκτορος·
χρεμετισμὸς ἵππου· βληχὴ προ-
βάτου· μυκηθμὸς βοός· καὶ τὰ ὅμοια :-

περὶ δοτικῆς·

Δοτικῇ δὲ χρώμεθα, ὅταν διδόναι
ἢ χαρίσασθαι ἢ ἐπιτάξαι· ἢ ὁτιοῦν
περιποιήσασθαί τινι βουλώμεθα·
οἷον, γλαῦκος ἔδωκε διομήδει· βελ-
λερεφόντης οἰνεῖ ἐχαρίσατο· φε-
ρεκλος ἀλεξάνδρῳ ναῦς ἐτεκτή-
νατο· ἐν ταύτῃ δὲ τῇ συντάξει,
τρία δηλοῦνται πρόσωπα· τοῦ ποι-
οῦντος· καὶ τοῦ ᾧ τὸ ποίημα γίγνεται·
ἤγουν τοῦ δεχομένου τὸ διδόμενον·
καὶ τοῦ ποιήματος:

περὶ αἰτιατικῆς·

Ἡ δὲ αἰτιατικῇ, χρώμεθα ὅταν αἰτί-
αν σημαίνωμεν· ὡς φαμὲν διὰ τὴν
παιδείαν εἰσῆλθον· διὰ τὸν πάτρο-
κλον ἐθυμώθην· διὰ τοῦτο καὶ αἰτιατικὴ

κέκληται: περὶ κλητικῆς

Τῇ δὲ κλητικῇ χρώμεθα θέλοντες,
καλέσαι ἢ ἐπιστρέψαι τινὰς πρὸς
ἑαυτούς· ἢ προστάξαι ἢ ἀπαγορεῦσαι·
οἷον, Ἀντίοχε ἴδε· χαῖρε ὦ διδάσκαλε· ς
διὰ τοῦτο κλητικὴ καλεῖται:

Ἰστέον ὅτι ἡ κλητική, αὐτοτελής ἐστι·
καὶ ~~τοῦ~~ πρός τινα λόγον ἔχει· καὶ
ὁμοιόπτωτον ἀπαιτεῖ·
ἡ δὲ εὐθεῖα, οὐκ ἔστιν αὐτοτελής· καὶ
ὃν περί τινος λόγον ἔχει· οὐ πάντως
ὁμοιόπτωτον ἀπαιτεῖ·

Εἰς ἐπιστροφὴν δὲ τῇ κλητικῇ χρώμενοι
στίζομεν· εἰ τοῖς ἐπιφερομένοις ὁποιον
οὖν βουλόμεθα λέγειν· εἴτε περὶ
αὐτῶν εἴτε περὶ ἄλλων· ἡνίκα δὲ
πρὸς τὸν κληθέντα, περὶ αὐτοῦ προσ
φωνουμένου ἀποτεινόμεθα, ἢ προσ
τακτικοῖς ῥήμασιν, ἢ δευτέροις προ
σώποις τῶν λοιπῶν ἐγκλίσεων χρώ
μεθα· (ϛ)(η) Ἀρίσταρχε· ἐπιστρα
φέντι δὲ Ἀριστάρχῳ, ἢ ποιῆσαι, ἢ τὸ
περὶ σεαυτοῦ εἴτε περὶ ἑτέρου,
ὅντινα οὖν τρόπον ἐθέλεις· πρὸς αὐτὸν

20 / vocativa per se sine adiunctione alterius partis perfectum sensum generat

ut petre sodalis Joannes cognate in simili casu

ut cumulus bonorum exemplar virtutum.

περὶ αὐτοῦ προσφωνούμενος ὡς ποιούμενος τὸν λόγον, προστακτικοῖς ῥήμασιν, ἢ δευτέροις προσώποις τῶν λοιπῶν ἐγκλίσεων χρήσει· ὅθεν γὰρ ἡ κλητική, πρὸς τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ῥημάτων ἔχει τὴν σύνταξιν. Πῶς μὲν οὖν τὰ ὀνόματα πρός ἑαυτά τε καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου μέρη συντάττεται, λείπεται δὲ εἰπεῖν, πῶς πρὸς τὸ ῥῆμα καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ λόγου συμπλέκεσθαι. ἐπειδὴ ἐν τῇ τοῦ ῥήματος πρὸς ἑαυτὸ συμπλοκῇ, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα τοῦτο γνωσθήσεσθαι, ἴδωμεν πῶς τὰ ῥήματα πρὸς ἑαυτά τε, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου μέρη συντάττεται: ὁ δὲ

περὶ τῆς πρὸς ἄλληλα συντάξεως τῶν ῥημάτων, καὶ τῆς αὐτῶν πρὸς τὰ ὀνόματα συμπλοκῆς

Ῥῆμά ἐστι, μέρος λόγου ἄπτωτον ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς, διαφόρους χρόνους δηλοῦν, μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους, ἢ οὐδετέρου προ-

σαφῶν σημαντικόν· ὅτι καὶ τὰς
τῆς ψυχῆς διαθέσεις δηλοῖ· καί τινες ἀπο.
λέγουσι τοῦ λόγου ἀπὸ συνθήκης λέ-
ξεων συνισταμένου, τίνος ἕνεκεν ἀπὸ
μιᾶς ῥηματικῆς λέξεως λόγος τὴν
ἔννοιαν ἔχων γίνεται· πρὸς οὓς ἐροῦμεν·
ὃν τρόπον ἡ μονὰς καὶ ἁπλῆ ἐστι, καὶ λυ.
ἀσύνθετος, ἀριθμὸς λέγεται τοῦ ἀριθ-
μοῦ, ἐκ σωρείας καὶ συνθέσεως μονά-
δων συνισταμένου· καὶ τῶν φωνη-
έντων ἕκαστον, ἀλλὰ συμπλοκῆς
συμφώνων ἢ φωνηέντων, πολλάκις
συλλαβὴν ἀποτελεῖ, τῆς συλλαβῆς
κυρίως συλλήψεως οὔσης, συμφώ-
νων μετὰ φωνήεντος ἢ φωνηέντων,
τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ μιᾶς λέξεως
ῥηματικῆς, λόγος τέλειος συνίσταται·
ἔδει γὰρ τὰ γεννῶντα τοῦ λόγου τὴν
τελειότητα, μὴ ἄμοιρα εἶναι τῆς
τοῦ λόγου συντάξεως: πῶς τὰ
ῥήματα πρὸς ἑαυτὰ καὶ πρὸς
τὰ ὀνόματα συντάττεται.

Τῶν ῥημάτων τὰ μέν εἰσιν ἐνεργητικά·
τὰ δὲ παθητικά· τὰ δὲ οὐδέτερα·

Existimo hec que sequuntur usque ad ἰστέον prepostero ordine scripta esse, & sequi debere post verbum quod precessit γράφω, ut legendum sit sicuti ego existimo ad hunc modum

οἷον ~~γράφω~~ τύπτω γράφω νοῶ. γινώσκω. ὁρῶ. βλέπω ἀκούω ἢ ἔτι ἐν πᾶσι τὰ ὑπάρχοντα. ἢ ἅ ἐστι ῥήματα ἐν τῷ ἐνεστῶτι, ἢ καὶ τὰ λοιπά.

ἔτι δὲ καὶ μέσα. ἐνεργητικὰ μὲν,
γράφω· τύπτω· παθητικὰ δέ,
γράφομαι· τύπτομαι· οὐδέτερα,
τὰ μήτε ἐνέργειαν μήτε πάθος ση-
μαίνοντα· οἷον, ζῶ· πλουτῶ· πτω-
χεύω· ὑπάρχω· μέσα, ἤτοι τὰ ποτὲ
μὲν ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ πάθος δηλοῦντα·
οἷον, βιάζομαι· κολάζομαι· κομίζομαι:
Εἰσὶ ῥήματα ἐν τῷ ἐνεστῶτι πάντη ἢ καὶ ἀπλή-
ρωτον τὴν διάθεσιν ἔχοντα· οἷον, τύ-
πτω· γράφω· καὶ ἅ ἐστι ῥήματα ἐν τῷ ἐνε-
στῶτι, τὸ τέλειον ἔχονται τοῦ πράγματος·
ζῶ· ὑπάρχω· φημί· νοῶ· γι-
νώσκω· ὁρῶ· βλέπω· ἀκούω· ἔτι
μετὰ πάσης ὑπάρχονται. Ἰστέον ὅτι
τὰ μὲν ἐνεργητικὰ ῥήματα, λέγουσι
δραστικὰ ἢ ὀρθά· τὰ παθητικὰ δέ,
ὕπτια. Ἔτι τῶν ῥημάτων τὰ μέντοι
ἐπὶ τῇ φύσει ἐνεργητικά, τῇ σημα-
σίᾳ παθητικά· οἷον, πάσχω· ὀφθαλ-
μιῶ· ἐρυθριῶ· ἀλγῶ· πονῶ· θνήσκω·
τὰ δὲ τῇ φωνῇ παθητικά, τῇ δὲ σημασί-
ᾳ ἐνεργητικά· οἷον, ἔρχομαι· παράκειμαι·
γήχομαι: Ἔτι τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἁπλῆ

nam non est perfecta sententia si non addatur que

φωνῇ

βούλησιν μὲν πράγματα· οἷον, τύπτω·
γράφω· πλέκω· ᾄδω· σώζω· τάσσω·
γέμω· κρίνω· τὰ δὲ βούλησιν μόνον, ὡς
τὰ προαιρετικὰ καὶ ἐφετικά· οἷον,
θέλω· βούλομαι· ἐφίεμαι· ἐπιποθῶ·
ἱμείρομαι· γλίχομαι· ὀρέγομαι· ἔλ-
δομαι· ὀριγνῶμαι· ὀρῶ· ἔραμαι· τὰ δὲ,
πράγματα μόνον, ὡς τὰ ἀπαρέμφατα
πάντα· οἷον, τύπτειν· γράφειν· τύπτεσθαι·
γράφεσθαι· τὸ μὲν γὰρ τύπτειν, σημαίνει
τὴν τύψιν· τὸ δὲ τύπτεσθαι, τὸ τύμμα·
τι τῶν ῥημάτων, τινὰ μὲν, κατ' εὐθείας συν-
τασσόμενα πτώσεως, αὐτοτελείαν
ποιεῖ· ἅτινα καλεῖται ἀσύνθετα κατη-
γορήματα· οἷον, σωκράτης περιπατεῖ·
ξενοφῶν, ζῇ· αἴας τρέχει· τινὰ δὲ, οὐ ποιεῖ
αὐτοτελείαν μετ' εὐθείας συμπλεκόμενα·
ἅτινα καλοῦνται ἐλάττονα κατηγορήματα·
οἷον, σωκράτης φιλεῖ· πλάτωνι με-
λει· λείπει γὰρ τὸ, τίνα· τινὰ δὲ μετὰ
πλαγίας συντιθέμενα πτώσεως, πλά-
γιον ἀποτελοῦσι λόγον τέλειον· οἷον σωκρά- ἢ σωκράτει μου
μεταμέλει· ἅπερ καλοῦνται παρα-
συμβάματα· τινὰ δὲ μετὰ πλαγίου

quid sit σύμβαμα. ἢ παρασύμβαμα
ἢ ἀσύμβαμα. Priscianus te
docebit in initio secundi libri de constructione.

τασσόμενα, πλάγιον τῷ ὀρθῷ λόγῳ ἢ
οὐ κατὰ τὸ τῆς ὀρθῆς· οἷον, Σωκράτης μέλλει·
λέγεται παρὰ τὸ, τινός· ἅπερ καλοῦνται
ἐλάττονα παρασυμβάματα: περὶ ῥημ.
ῥήματα λέγεται, ἃ τὴν ῥηματικὴν ἔχει φωνήν·
οἷον, τύπτω· γράφω· σώζω· ἁπλῶς
μόνον λεγόμενα· τὸ δὲ ἐκ τῆς ἀπροσ-
ρηματικῆς φωνῆς σημαινόμενον,
κατηγόρημα λέγεται· ἰστέον ὅτι δι-
χῶς λέγεται τὸ κατηγόρημα· πρῶτον
μὲν, πᾶν ῥῆμα γενικῶς λέγεται κατηγό-
ρημα· ἰδίως δὲ σύνθετον κατηγόρημα
καὶ ἀσύνθετον κατηγόρημα· σύνθετον
μὲν οὖν ἐστι, τὸ συντεταγμένον πτώσει
ὀνόματος, ἢ ἀντωνυμίας· ἀσύνθετον
δὲ αὐτὸ τὸ ῥῆμα, τὸ καθ' αὑτὸ λεγόμενον·
σύνθεσιν γὰρ οἱ στωϊκοὶ τὴν σύνταξιν
λέγουσιν: περὶ τῶν ὀνομασιῶν τῶν ῥημάτων
Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν, καλοῦνται ὑπαρ-
κτικά, οἷον ὑπάρχω· εἰμί· πέφυκα·
καθέστηκα· τυγχάνω· τὰ δὲ κλητικά·
οἷον καλοῦμαι· ὀνομάζομαι· προσαγο-
ρεύομαι· χρηματίζω· τὰ δὲ ἀντι-
πτωτικά· οἷον, παλαίω· ξιφῶ· πολεμῶ·

Δ γρ. ἀντιπτωτικά ∴ posset legi συνέχω

cf. ἀντίπτωσιν   ἀντιπτώσεις. cf.

20

ἀγωνίζομαι· ἐρίζω· φιλονεικῶ· ταῦτα
γὰρ κατὰ ἀντίπτωσιν λαμβάνονται·
ἐξ ἴσου γὰρ προέρχεται ἡ ἐνέργεια ἐξ
ἑκατέρου μέρους· ἀντίπτωσις γάρ ἐστι
τὸ ἐξ ἴσου προέρχεσθαι τὴν ἐνέργειαν·
τὰ δὲ πρὸς αἴσθησιν λαμβανόμενα, οἷον,
βλέπω· ὁρῶ· ἀθρῶ· θεωρῶ· ἀκούω·
πυνθάνομαι· ὀσφραίνομαι· ὀσμοῦμαι·
τὰ δὲ μετοχικὰ πάθους· οἷον, ὀρέγομαι·
ἐπιθυμῶ· φροντίζω· μεριμνῶ· κήδομαι·
ἰδέ φείδομαι· τὰ δὲ ἐπιζητητικῆς ἐννοίας
cf. ἐχόμενα, οἷον δεσπόζω· ἄρχω· βασι-
λεύω· τὴν διαίρεσιν οὖν ποιησάμενοι,
τὴν τῶν κανόνων ἔκθεσιν ποιησώμεθα:

ἔκθεσις τῶν κανόνων.

Ἄνευ ῥήματος ὁριστικοῦ, ἢ προστακτικοῦ,
ἢ εὐκτικοῦ, οὐδέποτε τέλειος γίνεται
λόγος· ἃ δέ που γένοιτο, κατὰ τρόπον
ἐλλείψεως γίνεται· οἷον, ἄγωμεν βρα-
δεῖς τοὺς πόδας, οὐχὶ ταχεῖς· ἐλλείπονος
τὸ μὴ γόνυ ὀξεῖς· τρεῖς γάρ εἰσιν οὗτοι τέ-
λειοι λόγοι· ἃ καὶ λείπουσιν ὑπαρ-
κτικῷ ῥήματι τῷ ἐστίν, ἢ ὑπάρχει,
καὶ τοῖς ὁμοίοις· ἐν τοῖς κυρίως

ἐνεργητικοῖς, ἡ μὲν εὐθεῖα, ἐνεργεῖ·
ἡ δὲ αἰτιατική, πάσχει· οἷον, Δίων
τύπτει Θέωνα· ἐν δὲ τοῖς κυρίως παθητικοῖς,
ἡ μὲν γενική, ἐνεργεῖ· ἡ δὲ εὐθεῖα, πάσχει·
οἷον, ὁ Θέων ὑπὸ τοῦ Δίωνος τύπτεται·
τὰ δὲ οὐδέτερα ῥήματα, οἷον, τὸ ἀριστῶ·
δειπνῶ· περιπατῶ, ἐνέργειαν μὲν ση-
μαίνουσιν, οὐκ ἔχουσι δὲ σύνταξιν
πρὸς πλαγίαν· οὔτε πρὸς γενικήν, οὔτε
πρὸς δοτικήν, οὔτε πρὸς αἰτιατικήν·
ὅθεν οὐκ ἔχουσι παθητικόν· οἷον τὸ ζῶ·
βιοτεύω· πλουτῶ· ἱππεύω, αὐτοτε-
λῆ γὰρ καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα σημαίνει·
οὐκ ἔτι δεόμενα πλαγίας πτώσεως,
πρὸς ἀπαρτισμὸν αὐτοτελοῦς διανοίας·
ὡς καὶ τὰ φύσει ἐνεργητικά· εἰ γὰρ
εἴπω ζῶ πλουτῶ, οὐκ ἀνάγκην καὶ ὡς
ἔχω πλάγιον προσθεῖναι πτῶσιν,
ὥσπερ ἐν τῷ λέγειν τύπτω· εἰ μὴ γὰρ
ἐπάγηται αἰτιατική, οὐκ ἔστιν αὐτοτε-
λῆ· οἷον, τύπτω ξύφωνα· ἕλκω Δίωνα·

περὶ τῶν οὐδετέρ.

ἰστέον ὅτι τὰ οὐδέτερα, λέγονται καὶ ἀπο-
λελυμένα· διότι ἀπολέλυνται τῆς
τῶν πλαγίων συντάξεως· ὡσαύτως

ἔσται ὑπαρκτικά· τὸ ἀριστῶ· ἀγρυπνῶ·
περιπατῶ· ἐνέργειαν μὲν σημαίνουσιν,
οὐκ ἔχουσι δὲ σύνταξιν πρὸς πλαγίαν·
ὅθεν, οὐδὲ παθητικὰ ἔχουσιν· οὐδὲ
ποτε ῥηματικὸν πρῶτον πρόσωπον,
οὔτε δεύτερον ὀνοματικῇ εὐθείᾳ
συντάσσεσθαι πέφυκε· πλὴν τῶν κλητι-
κῶν καὶ ὑπαρκτικῶν ῥημάτων· (G) (H)
πέτρος καλοῦμαι· ἄνθρωπος εἰμί· πρὸς καὶ
ὀνοματικὴν, διὰ τὰς εὐθείας τῶν
μετοχῶν τε καὶ ἀντωνυμιῶν· αὗται
γὰρ τοῖς τρισὶ προσώποις τῶν ῥημάτων
συντάσσονται· οἷον, ἐγὼ λέγω· σὺ λέγεις·
ἐκεῖνος λέγει· λαλήσας ὠφέλησα, δρα-
μὼν κατέλαβον· καὶ θεαθεὶς ἠρέμησα·
ῥηματικὰ δὲ φαμεν, ἐπειδὴ τὰ ἀντω-
νυμικὰ πρόσωπα ταῖς ἀντωνυμικαῖς
εὐθείαις συντάσσονται· μεσολα-
βούντων τῶν ἄρθρων· οἷον ἐγὼ ὁ πέτρος,
ἐθεολόγησα· σὺ ὁ παῦλος, ἐκήρυξας·
ἐκεῖνος ὁ ἰωάννης ἐβρόντησε· πρῶτον
δὲ πρόσωπον προσεθήκαμεν, ὅτι
πᾶσα ὀνοματικὴ εὐθεῖα, τρίτου προ-
σώπου συντάσσεται· καὶ γὰρ πᾶν

/· ὀνοματικαῖς

ὄνομα, ζʹ τοῦ προσώπου ἐστίν· (ς)(η),
ἄγος χαλκοῦ· ἵππος χρεμετίζει· ὄνος
ὀγκᾶται: ἐνεργητικά

Ὅσα ἐστὶν ἐνεργητικὰ ῥήματα καθαρά,
καὶ εἰς παθητικὴν μεταβαίνει γὰρ διά-
θεσιν, πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται.
οἷον, τύπτω σε ὅτι τύπτομαι. τέρπω σε
ὅτι τέρπομαι. σώζω σε ὅτι σώζομαι.
λέγω σε ὅτι λέγομαι. δαίρω. χαλκεύω.
ὑβρίζω. φονεύω. ἂν δὲ δοτ. ποιοῦμεν

περὶ ποιητικά·

λέγω σοι, σώζω σοι, κομίζω σοι, περὶ
ποίησιν δηλοῦμεν γινομένης ἔξωθεν
τῆς αἰτιατικῆς. οἷον, λέγω σοι λόγον.
σώζω σοι φίλον. ποτίζω σοι τὸν ἵππον.
τὸ δὲ μάχομαι, δέχομαι, ἔρχομαι, πέτομαι,
ἐνεργητικά φασιν. ἤγουν αὐτὸ ἐνεργητικά,
παθητικὰ δὲ τῇ φωνῇ ὑπάρχει. ὅθεν
οὐκ ἔχουσιν ἐνεργητικὰ θέματα, ὡς
πρὸς τὸ θνήσκω. πίπτω. ὀφθαλμιῶ.
πυρέσσω. ῥιγῶ· ὅτι β συζυγίας ἐστὶ
ῥιγῶ. φρίσσω. ζέω. χαίρω. ἐρυθριῶ.
τῇ φωνῇ ἐνεργητικὰ ὄντα, παθητικὰ
οὐκ ἔχουσιν· αὐτὰ παθητικὰ γάρ φασιν. ἐνδεῶς
δέ τινος προσκεῖται καθαρά, ὅτι ...

ἔτι μὴ καθαρὰ ἐνεργητικά· ἅπαντα,
καὶ εἰς παθητικὴν διάθεσιν μεταβαί-
νει· ἄλλου πρὸς αἰτιατικὴν διάθεσιν
μεταβαίνει· ἄλλου πρὸς αἰτιατικὴν
συντάσσεσθαι· οἷον, πρὸς μὲν γενικὴν
ἀκούω σου καὶ ἀκούομαι ὑπὸ σοῦ· πρὸς
δὲ δοτικήν· οἷον πολεμῶ σοι, καὶ πο-
λεμοῦμαι ὑπὸ σοῦ· ὥστε τῶν ἐνερ-
γητικῶν ῥημάτων, τῶν εἰς παθητικὴν
διάθεσιν μεταβαινόντων, τὰ μὲν
πρὸς αἰτιατικὴν ἅπερ εἰσὶ γνήσια καὶ
πολλά· τὰ δέ, πρὸς γενικήν· τὰ δέ,
πρὸς δοτικὴν συντάσσονται· διατί ἀπὸ
δὲ εἴρηται ὃ εἰς παθητικὴν διάθεσιν
μεταβαίνει· ἐπειδὴ τὰ οὐδέτερα λοῦ
ῥήματα, καὶ καταφωνὴν μὲν ἐνερ-
γητικήν, σημαινόμενα δὲ παθητικόν,
εἰς φωνὴν παθητικὴν οὐ μεταβαίνει·
οὐ γὰρ λέγομεν ζῶμαι· οὔτε πλουτοῦμαι·
οὔτε πάσχομαι· ἀλλὰ μόνον ζῶ· καὶ
πλουτῶ· καὶ πάσχω:

Περὶ παθητικῶν ῥημάτων·

Τὰ παθητικὰ ῥήματα, ἤγουν καὶ μὲν
ἔθεμα δηλοῦν τὸ πάσχον ταῦτα ἐστίν·

πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεσθαι· οἷον,
ὀδυνῶμαι τὴν κεφαλήν· τέρπομαι
τὴν φρένα· τέρπομαι τὴν τέχνην·
πάσχω τὸν πόδα· ἡνίκα δὲ καὶ ὀργάν-
ῳ τινὶ τὸ πάθος ἐνεργῆται πρὸς δο-
τικήν· οἷον, ἐτύφθην τῇ μάστιγι·
ἐπλήγην τῷ ξίφει· τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ
τῶν ἐνεργητικῶν φυλάττεται· οἷον,
Διομήδης ἔτρωσε τῷ δόρατι τὸν Πάν-
δαρον: ἀντιπαθητικά

Τὰ κατὰ ἀντιπάθησιν ἢ ἀντιπαθητικὰ,
κυρίως δοτικῇ συντάσσονται· παλαί-
ω σοι· ζέχω [?] σοι· πολεμῶ σοι· ἀγωνί-
ζομαί σοι· ἐρίζω σοι· φιλονεικῶ σοι:

περὶ τῶν πρὸς αἴσθησιν.

Τὰ πρὸς αἴσθησιν παραλαμβανόμενα,
οἷον πρὸς ἀκοήν· γεῦσιν· ὄσφρησιν,
καὶ πρὸς γενικὴν συντάσσονται καὶ
αἰτιατικήν· οἷον ἀκούω σου, καὶ ἀκούω
σε· καὶ γεύομαί σου, καὶ γεύομαι σε [?]·
ὀσφραίνομαί σου, καὶ ὀσφραίνομαί
σε· καὶ τὸ αἰσθάνομαι, ὁμοίως αὐτοῖς
σύνταξιν ἔχει· τὸ μέντοι τῆς ὁρά-
σεως, πρὸς μόνην αἰτιατικήν

συντάσσονται· οἷον, βλέπω σε· ὁρῶ σε.
ἐπειδὴ αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις κατὰ τὰς
πομπὴν γίνονται, τουτέστιν, ἐκ τῶν
ἐκτὸς ἃς ταύταις πέμπουσι, καὶ
οὕτως ἐνεργοῦμεν· τὰ δὲ τῆς ὁράσεως
κατ᾽ ἔκπομπὴν ὡς ὁ ποιητὴς δηλοῖ·
οὐδέ τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκε-
ται ὄσσε:

περὶ τῶν μετοχικῶν:

Τὰ μετοχικὰ, ἤτοι τὰ μετέχοντα
πάθους, γενικῇ συντάσσονται· οἷον,
ἐρῶ σου· πάλιν λέγεται γὰρ ἡ ψυχὴ ὑπὸ
τοῦ καλοῦ ἕλκειν ἢ ὑπὸ τοῦ πάθους· ς
συντάσσεσθαι γενικῇ· ἐρῶ τοῦδε·
ἐπιθυμῶ τοῦδε· μεριμνῶ τοῦδε·
κήδομαι τοῦδε· φείδομαι τοῦδε:
Ἰστέον ὅτι τὸ ἐρῶ καὶ φιλῶ, ἀλλήλων
διαφέρουσι· τὸ γὰρ ἐρῶ, πάθους
μετέχει, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς γενικὴν
συντάσσεσθαι· τὸ δὲ φιλῶ, αἰτιατικῇ·
φιλεῖ γὰρ ὁ δεῖνα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὐχὶ
ἐρᾷ· λέγομεν [illegible] διαβολῆς
τὸ ἐρᾷν λαμβάνειν:

περὶ τῶν κτητικῶν:

Ὅσα ἐστὶ κτητικῆς ἐννοίας ἐχόμενα,
ταῦτα γενικῇ συντάσσονται· οἷον,

λαμβάνεσθαι

|| δηλωτικοῖς

δεσπόζω τοῦδε· ἄρχω τοῦδε· βασι-
λεύω τοῦδε· κυριεύω τοῦδε· ἡγεμο-
νεύω τοῦδε· ἐπειδὴ ταῦτα καὶ
πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται· οἷον,
βασιλεύω σε· δεσπόζω σε· κυριεύω
σε· ἵνα σημαίνῃ· βασιλέα σε ποιῶ
καὶ δεσπότην καὶ κύριον: περὶ προ-
αιρετικῶν βουλητικῶν καὶ ἐφετικῶν:

Τὰ προαιρετικὰ ῥήματα, βουλη-
τικά τε καὶ ἐφετικά, ὡς πράγματα
δηλοῦνται τοῖς ἀπαρεμφάτοις, ὡς
πράγματα δηλοῦνται τοῖς οὖσιν ἀσυν-
δέτως συντασσόμενα, αὐτοτελῆ
σημαίνοντα· θάτερον γὰρ θατέρῳ, τὸ
ἐλλεῖπον ἀποπληροῖ· οἷον, θέλω
γράφειν· βούλομαι λέγειν· ἐφίεμαι
τοῦ ἀναγινώσκειν· ἐπιθυμῶ τοῦ ἰα-
τρεύειν· δεῖ γὰρ τὰ ἐφετικὰ μετὰ
τῆς προσλήψεως τοῦ ἄρθρου συντάσ-
σειν τοῖς ἀπαρεμφάτοις· τὰ δὲ δη-
λοῦνται βουλήσεις καὶ πράγματα, οὐ-
δέποτε πρὸς ἄλληλα, οὔτε πρὸς
ἕτερα ἀσυνδέτως συντάσσονται.
οὐδεὶ γὰρ λέγει, τύπτω· γράφω·

∴ οὐδεὶς

ἀλλὰ τύπτω ὡς γράφω· οὐδὲ σκάπτω σπείρων, ἀλλὰ σκάπτω ὡς σπείρω· οὐδὲ θερίζω συνάγω, ἀλλὰ θερίζω ἵνα συνάγω:

περὶ τῶν ὑποτακτικῶν.

Τὰ ὑποτακτικά, ἀεὶ συνδέσμου αἰτιολογικοῦ προηγουμένου δέονται· καὶ διὰ τοῦτο χωρὶς ἄλλου συνδέσμου, πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις συντάσσονται· πρὸς ἑαυτὰ δέ, οὐδέποτε· καὶ τοῦ μὲν προτέρου, παράδειγμα τὸ νοῶ ἐὰν νοῶ λέγω· κοπιῶ, ἵνα σοφισθῶ· ἀνέρχομαι ὅπως ἴδω· τοῦ δευτέρου παράδειγμα τὸ ἐὰν διώκωμαι καὶ σώζωμαι ὡς φωτίζωμαι; τοῦ ἐὰν συνδέσμου, ἀπὸ κοινοῦ λαμβανομένου:

θ τοῦ το

τοῦτο

πόσαι σημασίαι εἰσὶ τῶν ὑποτακτικῶν,

Ἰστέον ὅτι τὰ ὑποτακτικά, ἓξ ἔχουσι ὀνόμασι σημασίας· τρεῖς ἀπὸ τῆς σημασίας, δύο ἀπὸ τῆς συντάξεως, καὶ μίαν ἀπὸ τῆς φωνῆς· ἀπὸ μὲν τῆς σημασίας, λέγονται ἀποτελεστικά· αἰτιολογικά· διστακτικά· οἷον, δός μοι τὸ βιβλίον, ἵνα ἀναγνῶ· τουτέστιν, ἵνα ἀποτελέσω τὴν ἀνάγνωσιν· ἵνα τιμηθῶ, ἐλυπήθην.

ἐὰν λούσωμαι, ὑγιαίνω· τὸ μὲν γὰρ,
ἀποτελεσμόν· τὸ δὲ, αἰτίαν· τὸ δὲ,
διστασμὸν σημαίνει· ἀπὸ δὲ συντά
ξεως, ὑποτακτικὰ καὶ συζευκτικὰ
καί· διότι τοῖς συνδέσμοις ὑποτάσ
σονται, ἢ ἐπιζεύγνυνται τούτοις. ἐὰν· ἂν
ὄφρα· ὅπως· ἵνα· ἀπὸ δὲ τῆς φωνῆς,
λέγονται ἐπηρμένα· διότι τὴν φωνὴν
τῶν ὁριστικῶν, ἐς μεῖζον ἐπαίρουσιν·
οἷον τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι:

:: ἀνθυποτακτικά

Ἰστέον ὅτι ἀνθυποτακτικὰ καὶ ὑπο
τακτικὰ ῥήματα, σπάνιά εἰσι, καὶ
οὐ πολλάκις εὑρισκόμενα ἐν τῇ
χρήσει· ἢ πρώτου προσώπου εἰσὶν ἢ
οὐδέποτε δὲ, δευτέρου καὶ τρίτου. //
οὔτε ἑνικοῦ, οὔτε δυϊκοῦ, ἀλλὰ πλη
θυντικοῦ μόνου ἀριθμοῦ· οἷον, ἄλλα
γε δὴ καὶ ἀριθμήσωμεν ἢ ἴδωμεν·
ἀλλ' ἀνδρακτείνωμεν· καὶ παντ
δείξωμεν· διὰ τοῦτο δὲ, διὰ τῶν
γραφῶν. ἐπειδὴ ὑποτακτικαὶ φω
ναὶ εἰσιν, ἐπιφθεγκτικῶς πρὸ τῶν συν
δέσμων νοουμένων:

:: varia in alio ordine.   ἀνθυποθετικά

// desunt hic multa verba necessario. δευτέρου δὲ ἢ
τρίτου ἑνικοῦ μόνου. πρώτου δὲ

ἐναίρεσθαι existimo superfluere

περὶ ἀπαρεμφάτου.

Τὰ ἀπαρέμφατα, πρὸς μὲν τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις, οὔτε χωρὶς συνδέσμου, οὔτε μετὰ συνδέσμου τάσσονται. οἷον, λέγειν γράφειν. πρὸς ἄλληλα δὲ, διὰ συνδέσμου τάσσονται· πλὴν τῶν προαιρετικῶν. τὰ γὰρ προαιρετικὰ, πρὸς ἄλληλα τοῖς ἀπαρεμφάτοις συντάσσεται χωρὶς συνδέσμου. αἱροῦμαι γράφειν· λέγειν· σπεύδειν· μαθεῖν· ἐπαγγέλλεσθαι· κατανοεῖν· ἀπέρχεσθαι· ἐννοεῖν· ἀγωνίζεσθαι· σπουδάζειν· θέλειν· εὐεργετεῖν:

δηλονότι ἀπαρέμφατα

περὶ τῶν χρόνων.

Τῶν τοῦ ῥήματος χρόνων, ἓξ ὑπαρχόντων· ἐνεστῶτος φημὶ καὶ παρατατικοῦ· παρακειμένου· ὑπερσυντελίκου· ἀορίστου· μέλλοντος· ὁ μὲν ἐνεστὼς καὶ ἀτελὴς, συντελείας οὐ δηλοῦσιν· ὁ δὲ παρατατικὸς, συντελεσθῆναι δηλοῖ· τί δὲ καὶ μὴ συντελεσθῆναι. ὁ δὲ παρακείμενος, πρᾶγμα νεωστὶ συντετελεσμένον· οἷον ὁ παρακείμενος· ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος, τὸ πάλαι συντετελέσθαι σημαίνει. ὁ δὲ ἀόριστος, δύναμιν ἔχει παρακειμένου

ἀτελὴ μὲν

ἔτι

ὁ ὑπερσυντέλικος· ἐὰν γὰρ εἴπω
ἀρτίως ἔγραψα, σημαίνω τὸν παρακείμενον· ἐὰν
δὲ εἴπω πάλαι ἔγραψα, ἤδη ἐποίησα
τὸν ὑπερσυντέλικον ἐδήλωσα. δεῖ οὖν
ἡμᾶς παρατατικοὺς παρατατικοῖς
συντάσσειν· διαλεγομένους περὶ πραγ-
μάτων, τινῶν διαφερόντων τῶν σημαι-
νομένων· κατὰ τί μὲν συντελεσθὲν
κατὰ τί δὲ μὴ γὰρ ὂν τὸ αὐτὸ σημαινόμεν-
ον, καὶ τί μὲν τοῦ πράγματος ἐτελει-
ώθη, τί δὲ τῆς τελειώσεως ἔχεται, τῷ
ἐνεστῶτι καὶ τῷ μέλλοντι, ὁ παρατατικὸς
συντάσσεται: Παρατατικοὶ μὲν οὖν,
παρατατικοῖς τῶν σημαινομένων δια-
φέρουσιν· οἷον, ἐσχόλαζον καὶ ἐφιλοπό-
νουν· ἐμάνθανον καὶ ὠφελούμην· πα-
ρατατικὸς δέ, κατὰ τὸ αὐτὸ σημαινόμενον ἢ
ἐνεστῶτι καὶ μέλλοντι· οἷον, ἐλάλουν καὶ
λαλῶ, καὶ λαλήσω γὰρ ἁπλῶς δὲ φάναι,
ἤγουν καὶ αὐτὸ τὸ αὐτὸ ῥῆμα κλίνωμεν, τοὺς
ἐνεστῶτας καὶ μέλλοντας, πᾶσι τοῖς προε-
ληλυθόσι συντάσσομεν. ἄλλο δὲ καὶ ἄλλως
προφέροντες ἐνεστῶτας ἐνεστῶσι· καὶ
παρατατικοὺς παρατατικοῖς· καὶ παρακε-

μένη(ν) παρακειμένοις· καὶ ὑπερσυντελίκῳ
ὑπερσυντελίκοις· καὶ μέλλοντας μέλ-
λουσιν ἐν ταῖς ἐγκλίσεσι καὶ ταῖς μετοχαῖς,
ἢ τὰ παραδείγματα πρόδηλα:
τέον, ὅτι τὰ ζ τὰ πρόσωπα τῶν προσ-
τακτικῶν, ἀνομοιοσχήμα λέγομεν·
ἑνὸς γὰρ προσώπου παρόντος πρὸς ὃ
ἀποτεινόμεθα προστάσσοντες, λέγομεν
πληθυντικῶς τύπτετε ὥσαν· ὅπως ὁ εἷς
μεταδῷ τοῖς πολλοῖς τοῦ τύπτειν· καὶ
πάλιν δὲ τοὐναντίον· πολλῶν προσόντων
λέγομεν προστάσσοντες τύπτε τῷ ἑνικῷ·
καὶ περὶ πολλῶν ... ἀποτεινόμεθα, ἵνα
μεταδῶσιν ἑνὶ τοῦ τύπτειν: περὶ τῆς
συντάξεως τῶν μετοχῶν πρὸς τὸ ὄνομα καὶ ῥῆμα.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὄνομα ῥήματι συντασσόμενον,
λόγον τέλειον συντίθησιν, ἡ δὲ τοῦ ῥήματος
φύσις πλεόνων ἐστὶν ἀνεπίδεκτος, ἔδει
δὲ τὸ ὄνομα κινούμενον, διὰ τὴν τῶν συμ-
βαινόντων διάθεσιν, ἔχειν τὴν τοῦ ῥή-
ματος δύναμιν, ἐπινενόηται ἡ μετοχή,
δυναμοῦσα ὄνομα καὶ ῥῆμα· πάντων
τῶν τοῦ ὀνόματος καὶ ῥήματος μετέχουσα,
δίχα προσώπων τε καὶ ἐγκλίσεων· οἷον,

// vacat

ὢν

φιλοσοφῶν πλάτων· τοῦ φιλοσοφοῦντος
πλάτωνος· τῷ φιλοσοφοῦντι πλάτωνι·
τὸν φιλοσοφοῦντα πλάτωνα· ὦ φι-
λοσοφῶν πλάτων· ἐπενοήθη δὲ ἡ μετο-
χὴ διὰ συντομίαν. ἀντὶ γὰρ τοῦ ὅτε
ἔγραφον καὶ ἔλεγον, λέγω γράφων ἔλεγον·
ἐλάλησα καὶ ὠφέλησα, λαλήσας ὠφέλησα·
ἐν τῷ ἐξέρχεσθαί με, τῷ θυρωρῷ ἀπήντησα·
ἐξερχόμενος τῷ θυρωρῷ ἀπήντησα·
οἵαν δὲ σύνταξιν ἔχουσι τὰ ῥήματα πρὸς
ἄλληλα καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα, τὴν αὐτὴν
αἱ μετοχαὶ πρὸς ἑαυτάς, καὶ πρὸς τὰ
ῥήματα καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα· ὃν γὰρ
τρόπον φημὶ θέλω γράφειν· ἐφίεμαι
τοῦ πράττειν· σπεύδω φθάσαι, τὸν αὐτὸν
τρόπον λέγω ὁ θέλων γράφειν· ὁ ἐφιέμενος
τοῦ πράττειν· ὁ σπεύδων φθάσαι· καὶ
ὥσπερ λέγω τύπτω δὴ πλάτωνα, οὕτω
λέγω ὁ τύπτων δὴ πλάτωνα· δίδωμι
τῷ πλάτωνι· ὁ διδοὺς τῷ πλάτωνι· γεύο-
μαι τοῦ μέλιτος· ὁ γευόμενος τοῦ μέλιτος·
ἅπτομαι τοῦ πυρός, ὁ ἁπτόμενος τοῦ
πυρός· πρὸς ἀλλήλας δὲ ὡς ἐρῶ φιλῶν
δὴ σωτῆρα· ὁμοίως δρῶ· ὁ φιλῶν

τοὺς σώζοντας· προσκυνῶ τὸν λυτρωτήν·
ὁ προσκυνῶν τὸν λυτρούμενον· βλέπω
τὴν θεατήν, ὁ βλέπων τὴν θεωμένην:
Καὶ ἥν τινα γὰρ σύνταξιν ἔχουσι τὰ ἐπίθετα,
πρὸς τὰ κύριά τε καὶ προσηγορικά,
τὴν αὐτὴν ἔχουσι καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς αὐτά·
ὁμοιοπτώτως τε καὶ ὁμοιογενῶς σχημα-
τιζόμεναι· τριγενεῖς λέγουσιν ὡς καὶ τὰ
ἐπίθετα ὀνόματα· οἷον, ὁ τύπτων· ἡ τύ-
πτουσα· τὸ τύπτον· ὁ τετυφώς· ἡ τετυφυῖα·
τὸ τετυφός· ὁ τύψας· ἡ τύψασα· τὸ τύ-
ψαν· ὁ τυπτῶν· τοῦ τυπτοῦντος· ἡ τυπτοῦσα
τῆς τυπτούσης· τὸ τυπτοῦν τοῦ τυπτοῦντος·
ὁ τύψων, ἡ τύψασα· τὸ τύψαν· ὁ τυπῶν
τοῦ τυπόντος· ἡ τυποῦσα τῆς τυπούσης·
τὸ τυπὸν τοῦ τυπόντος· ὁ τύψων, ἡ τύψασα·
τὸ τύψον· ὁ τυπῶν· ἡ τυποῦσα· τὸ τυ-
ποῦν· ὁμοίως καὶ αἱ παθητικαὶ καὶ αἱ μέ-
σαι καὶ οὐδέτεραι· καὶ ἀποθετικαί· συν-
τάσσονται γὰρ καὶ αὗται τοῖς τρισὶ προσώποις
τῶν ῥημάτων· οἷον γράφων ὠφελοῦμαι·
γράφων ὠφελῇ· γράφων ὠφελεῖται:
Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι προτάσσονται τῶν μετοχῶν
ἐν συντάξει ἄρθρα, ἀρσενικὰ ὁμοῦ Καὶ

θηλυκὰ ὀνόματα, ἀρσενικὴν μετοχὴν
ἐπιφέρομεν· τοῦ ἀρσενικοῦ γένους, ὅτι
κρατέστερόν ἐστι κυριώτερον ὄντος· οἱ
ἄνδρες καὶ γυναῖκες καθήμενοι ὁμιλοῦντες.
ἐὰν δὲ προτάξωμεν τῶν μετοχῶν θηλυκὰ
καὶ οὐδέτερα ὀνόματα, θηλυκὴν μετο-
χὴν ἐπιφέρομεν· τοῦ θηλυκοῦ γένους
κυριωτέρου καὶ προτέρου ὑπάρχοντος
τοῦ οὐδετέρου· ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ·
αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια
τέκνα εἵατ' ἐνὶ μεγάροισι ποτιδέγμεναι.
ἐὰν δὲ προτάξωσιν ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ
κατὰ τὴν φωνήν, μὴ ὄντα δὲ κατὰ
τὴν σημασίαν, οὐδετέραν μετοχὴν
ἐπάγομεν· ὡς ὁ πολ.. ἐν θεολογίᾳ Γρη-
γορίου· νοῦς μὲν ἤδη καὶ αἴσθησις οὕτω
ἀπ' ἀλλήλων διακριθέντα· τὴν αὐτὴν
δὲ σύνταξιν ἔχουσι καὶ τὰ ὑποτακτικὰ
ἄρθρα· ὡς καὶ ἐν τοῖς ψαλμοῖς· σελήνην
καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας:
ἰστέον, ὅτι κατὰ σύλληψιν πληθυντικῶν ἐστὶν,
ἐνικὰ οὐκ ἔστιν· οὐ τῶν κατὰ κοινό-
τητα· σύλληψις δέ ἐστιν, ὅταν δύο προσ-
ώπων διαφορὰ γένηται, καὶ πρὸς τὸ ἐν

τῶν γενῶν πληθυντικὸν παραλαμβά-
νεται ἡ φωνή, ὡς ἐπὶ τῆς ὁμηρικῆς
χρήσεως. τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε — custodiebant
φίλαι καὶ νήπια τέκνα, ῥύατ' ἐφε-
σταότες μετ' ἄνδρας, οὓς ἔχε γῆρας· τῶν
κατὰ κοινότητα· οἷον, αἱ φορκίδες
ἕνα ὀφθαλμὸν εἶχον· οὐ δυνάμεθα γὰρ
εἰπεῖν ὅτι ἡ φορκὶς ἕνα ὀφθαλμὸν εἶχε·
οὐ κοινὴ γὰρ μιᾶς ὁ ὀφθαλμός. εἰσὶ δὲ
συντάξεις, αἵτινες πρὸς τὸ προσὸν
παραλαμβάνονται. οἷον οὐδέ κ' Ἄρης
λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη τόν γε ἰδοῦσα
ὀνόσαιτο. οὐκέτι γοῦν λέγονται τῶν δὲ
τῶν ἔπος ἐστὶ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ
θεήλατος, ἢ οὐκ ἀναράρει ταχέως αὐτοῦ
φύσις. ἔτι δὲ ὅτε εὑρίσκεται συντά-
ξεις τῶν πολλαχῶς λεγομένων. οἷον,
ἀρτάμενα κεροντέως καὶ ὠκύαλος καὶ
ἔλαβε βίον:- περὶ τῆς τῶν ἄρθρων προ-
τάξεως καὶ ὑποτάξεως τοῦ χοῦ συντάξ.

Τὰ ἄρθρα προεγνωσμένου τινὸς,
ἀναπόλησιν σημαίνουσι. λέγοντες γὰρ
ἄνθρωπος εἶπεν, ἄδηλον εἶναι ἄνθρωπον λέγομεν·
λέγοντες ὁ ἄνθρωπος εἶπε, προδεδηλωμένον

αἱ φόρκωνες. ῥ.

+ ἢ τὰ μὲν ἀρσενικὰ ἐστὶ
ταδέ.

-την ἃ λέγομεν· τῶν οὖν ἄρθρων, τὰ μὲν
εἰσι προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά·
προτακτικὰ μὲν ἑνικά, ὁ· τοῦ· τῷ·
τόν· δυϊκά, τώ· τοῖν· πληθυντικά,
οἱ· τῶν· τοῖς· τούς· ὑποτακτικὰ
ἑνικά· ὅς· οὗ· ᾧ· ὅν· δυϊκά, ὥ· οἷν· ὧ
πληθυντικά· οἵ· ὧν· οἷς· οὕς· τῶν δὲ
θηλυκῶν, προτακτικὰ ταῦτα· ἡ· τῆς·
τῇ· τήν· δυϊκά· τά· ταῖν· πληθυν-
τικά· αἱ· τῶν· ταῖς· τάς· ὑποτακτικὰ
ἑνικά· ἥ· ἧς· ᾗ· ἥν· δυϊκά· ἅ· αἷν· ὧ·
πληθυντικά, αἵ· ὧν· αἷς· ἅς· τῶν
οὐδετέρων ἑνικὰ ταδί· τό· τοῦ· τῷ· τό· ὧ
δυϊκά· τώ· τοῖν· πληθυντικά· τά·
τῶν· τοῖς· τά· ὑποτακτικὰ ἑνικά·
ὅ· οὗ· ᾧ· ὅ· δυϊκά· ὥ· οἷν· πληθυντικά·
ἅ· ὧν· οἷς· ἅ· τὰ μὲν οὖν προτακτικά,
οἷς συναρτᾶται μέρεσι λόγου, ὁμοίως
καὶ συμπίπτει· τὰ δὲ ὑποτακτικά,
κατὰ μὲν τοὺς ἀττικούς, ὁμοίως τοῖς
πτωτικοῖς μέρεσι ἐν τῇ συντάξει τοῦ
λόγου ποιοῦνται τὰς ἑξῆς πτώσεις· φημὶ
δή, γενικῶς τε, καὶ δοτικῶς, καὶ αἰτιατικῶς·
οἷον, τῶν βιβλίων ὧν ἤγαγον· τοῖς βι-

+ .i. in eadem casum conveniunt

+ πάσαις

βλίοις οἷς ἤγαγον· τὰ βιβλία ἃ ἤγαγ(ες)·
κατὰ δὲ τοῖς κοινολεκτοῦσι τὰς, πρὸς
τὴν ἐπιφερομένην ῥηματικὴν σύνταξιν,
ποιοῦνται τὴν κίνησιν ἐν ταύταις ταῖς
πτώσεσιν· οἷον τῶν γραμμάτων ἃ συνέ-
γραψας· τοῖς γράμμασιν ὧν ἤκουσας·
τὰ συγγράμματα οἷς ἐνέτυχες· κλη-
δὲ πτῶσιν οὐκ ἔχουσι τὰ ὑποτακτικά,
ἀλλ' οὐδὲ τὰ προτακτικά· τὸ γὰρ ὦ τὸ
τεθειμένον ἀνωτέρω, μεταξὺ τῶν τε προ-
τακτικῶν καὶ ὑποτακτικῶν, τὸ αὐτὸ
κατὰ πᾶν γένος, καὶ πάντα ἀριθμὸν,
οὐκ ἄρθρον ἀλλὰ κλητικὸν ἐπίρρημα
καταχρηστικῶς μέντοι ἄρθρον κέκλη(ται),
ἀντὶ μὲν δὲ τῶν ἄρθρων συντασσόμενον·
τὴν δ' ὀρθὴν πτῶσιν τῶν ὑποτακτικῶν
ἄρθρων, οἱ ἀττικοὶ ὁμοίως τοῖς κοινολε-
κτοῦσι, ποιοῦσι τὴν διαγωγὴν τῶν ἐπιφε-
ρομένων προσέχοντες· οἷον, παῦλος
ὃν ἴδομεν· καὶ ἐπὶ τῆς κλητικῆς ὡσαύτως·
οἷον, παῦλε ὃν ἀγαπῶμεν: ἀποτίθεσθαι
τέον δὲ, ὅτι προτάσσοντες τὰ ὑποτί- τὸ ἄρθρ(ον)
θεται τῶν κυρίων ἢ τῶν προσηγορικῶν, ἐν τῷ
ἄρθρῳ ἐπ' αὐτῶν χρώμεθα· ὅτε χρεία

∴ q(uo)d de i. tantu(m) casib(us) illor(um) paulo ante dixerat.

∴ ὅτε

τοῦ ἄρθρου γένηται· οἷον, ὁ ταχὺς Αἴας.
ὁ βραδὺς ἵππος· εἰ δὲ τὰ κύρια ἢ τὰ
προσηγορικὰ προτάξομεν, τῶν ὑποτεθέν-
των δυσὶν ἄρθροις χρώμεθα εἰ χρεία γένοιτο
ἄρθρων· οἷον, ὁ Πλάτων ὁ φιλόσοφος·
ὁ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ: Περὶ τῆς τῶν
ἀντωνυμιῶν συντάξεως:

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ ῥῆμα πολλάκις καθ' ἕ-
καστον πρόσωπον ἔχειν ὄνομα, δέηται εἰς
ἀπαρτισμὸν τῶν κατὰ σύνταξιν λόγων,
τῶν ὀνομάτων τοῖς πρώτοις δευτέροις προ-
σώποις μὴ συνταττομένων, ἐπινενόηται
ἡ ἀντωνυμία προσώπων ἐπιδεικτικὴ
οὖσα, δυναμένη συντάττεσθαι τοῖς ῥή-
μασι κατὰ πᾶν πρόσωπον· οἷον, ἐγὼ
γράφω· σὺ γράφεις· ἐκεῖνος γράφει·
ἀντὶ κυρίων δὲ, κυρίως ἐλήφθη ἡ ἀντω-
νυμία· εἰ μὴ γάρ τις ᾗ ἢ λόγῳ κεχρημένος
οὐκ ἐρεῖ ἐγώ· πλὴν ὅτι καταχρηστικῶς ἡ
ἀντὶ τῶν ἄλλων ὀνομάτων ἔσθ' ὅτε λαμβάνεται.
ἔχει δὲ καὶ πτώσεις, ὡς παραλαμβανο-
μένη ἀντὶ ὀνόματος· διὸ τοῖς ὀνόμασι
καὶ ταῖς μετοχαῖς κατὰ πτῶσιν συντάττεται:
ἰστέον ὅτι αἱ εὐθεῖαι τῶν πρωτοτύπων

∴ i. si nō sit animal rationale. quo[n]quā etiā abusive pro multis animalib[us] sumatur pronomen.

ἀντωνυμιῶν, ὡς ἔφην, ὀρθοτονούμεναι,
πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἄλλων προσώπων
παραλαμβάνονται. αἱ δὲ πλάγιοι, ἂν μὴ
ὀρθοτονηθῶσι, καὶ αὗται ἀντιδιαστέλλουσι
πρόσωπα. οἷον, ἡμᾶς ἐτύπτομεν. τουτέστιν,
ἡμᾶς αὐτοὶ καὶ οὐκ ἄλλοι. ἐγὼ ἔγραψα
καὶ οὐκ ἄλλος. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν πλαγίων.
ἐμοῦ ἤκουσας, ἀντὶ ἐμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἄλ-
λου. ἡ ἐμοῦ δὲ καὶ ἐμοὶ καὶ ἐμὲ ἐγκλινό-
μεναι, ἀποβάλλουσι κατ᾽ ἀρχὰς τὸ φω-
νῆεν, καὶ ἀπολύτως λαμβάνονται. οἷον, ἤκου-
σάς μου. ἔδωκάς μοι. ἐφάνας με.
αἱ δὲ κτητικαί, ἤγουν αἱ παράγωγοι
ἀντωνυμίαι, ἣν τινὰ σώζουσι τάξιν τὰ ἐπί-
θετα ὀνόματα καὶ αἱ μετοχαί, πρὸς τὰ
κύρια καὶ πρὸς τὰ προσηγορικὰ ἔχουσι,
τὴν αὐτὴν καὶ αὗται. εἰσὶ δὲ τριγενεῖς. οἷον,
ὁ ἐμός. ἡ ἐμή, τὸ ἐμόν. ὁ σός. ἡ σή. τὸ
σόν. ὁ ὅς. ἡ ἥ. τὸ ὅν. ὁ νωΐτερος. ἡ νωϊ-
τέρα. τὸ νωΐτερον. ./. ὁ ἡμέτερος. ἡ ἡμετέ- ./. ὁ σφωΐτερος. ἡ σφωϊτέρα. τὸ σφωΐτερον.
ρα. τὸ ἡμέτερον. ὁ ὑμέτερος. ἡ ὑμετέρα.
τὸ ὑμέτερον. ὁ σφέτερος. ἡ σφετέρα. τὸ
σφέτερον. ποιοῦσι γὰρ τὸν σχηματισμόν,
ὁμοίως τοῖς τριγενέσιν ἁπλοῖς ὀνόμασι.

ὥσπερ γὰρ τὰ εἰς ος ἁπλᾶ τριγενῆ,
μετὰ συμφώνου πλὴν τοῦ ρ ὀνόματα,
ποιοῦσι τὸ θηλυκὸν εἰς η, οἷον, ὁ ἔρημος·
ἡ ἐρήμη· τὸ ἔρημον· ὁ φρόνιμος· ἡ φρο-
νίμη· τὸ φρόνιμον, οὕτως καὶ αὐτὰ
ἐποίησαν· ὁ ἐμὸς· ἡ ἐμή, τὸ ἐμόν· ὁ σὸς·
ἡ σή· τὸ σόν· πρόσκειται δὲ μετὰ συμ-
φώνου, πλὴν τοῦ ρ· ἐπεὶ τὰ εἰς ος κα-
θαρὰ ἁπλᾶ ὀνόματα ἢ μετὰ τοῦ ρ,
εἰς α παρασχηματίζουσι τὰ θηλυκὰ αὐτῶν·
οἷον, ὁ ἅγιος ἡ ἁγία· ὁ δίκαιος ἡ δικαία·
ὁ λαμπρὸς ἡ λαμπρά· ὁ σοφώτερος
ἡ σοφωτέρα· ἂ δέ που εὑρεθῶσιν εἰς η
τὰ τοιαῦτα· οἷον, ἡ ἁγίη καὶ μακρή,
ἰωνικῶς παρεσχηματίσθησαν· ὅθεν γε
αἱ εἰς ρος ἀρσενικαὶ ἀντωνυμίαι, εἰς ρα
ἐκφέρουσι τὰ θηλυκὰ ἑαυτῶν· οἷον,
ὁ νωΐτερος· ἡ νωϊτέρα, τὸ νωΐτερον·
ὁ ἡμέτερος· ἡ ἡμετέρα· ἰωνικῶς δὲ,
ἡ ἡμετέρη· τὰ μέντοι εἰς ος οὐδέτερα,
κοινὰ εἰσὶ τῶν γενῶν· καὶ τὰ αὐτὰ ὁμοιοκατα-
λήκτως ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ λέγονται,
μετὰ διαφορᾶς γὰρ ἄρθρου· οἷον, ὁ φιλόσο-
φος, καὶ ἡ φιλόσοφος· ὁ ἔμπορος, καὶ

ἡ ἔμπορος·

ἢ ἐμοῦ πατρὸς, ὁμοιογενῶς δὲ ὁμοιοπτώτως, τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται· ὡς καὶ τὰ ἐπίθετα καθὰ προέφημεν· οἷον, ὁ ἐμὸς οἶκος· τοῦ ἐμοῦ οἴκου· ἡ ἐμὴ οἰκία, τῆς ἐμῆς οἰκίας· τὸ ἐμὸν οἴκημα, τοῦ ἐμοῦ οἰκήματος· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως· καὶ ἣν πάλιν σύνταξιν ἔχει τὸ ῥῆμα καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς τὸ ὄνομα, καὶ πᾶσαν διάθεσιν καὶ σημασίαν, τὴν αὐτὴν ἔχουσι καὶ πρὸς τὴν ἀντωνυμίαν· ὡς γὰρ λέγω ἐδίωξα μέμνημαι, οὕτω δὲ ἐδίωξα αὐτόν· καὶ ὡς λέγω ὁ ἀκούων τοῦ ῥήτορος, καὶ ἐπαινῶ τὸν ῥήτορα, οὕτως λέγω καὶ ὁ ἀκούων καὶ ὁ ἐπαινῶν σου· ἰστέον ὅτι τὰ πρῶτα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἀντωνυμιῶν, μετ' ἀλλήλων ἐν συντάξει λέγεται προφερόμενα, ἤτε ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου εἴτε ἐν τῷ τέλει, τῶν πρώτων τῶν ῥημάτων προσώπων χρώμεθα· οἷον, ἀγνοοῦμεν ἡμᾶς καὶ ὑμᾶς κἀκεῖνοι τὸν θεόν· καὶ ἀγαπῶ πάλιν· τὸν θεὸν ἡμᾶς καὶ ὑμᾶς, κἀκεῖνοι δοξάζομεν:

περὶ συνθέτων ἀντωνυμιῶν·

Εἰδέναι δὲ δεῖ· ὅτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις,

οὐκ ἦσαν σύνθετοι ἀντωνυμίαι· ἀνθυπη-
ροῦνται τὴν χρείαν αὐτῶν, ταῖς ἁπλαῖς
χρώμενοι μετὰ τῆς ἐπιταγματικῆς ἀν-
τωνυμίας· ἐπιταγματικὴ δὲ ἐστιν, ἡ αὐτός
ἀντωνυμία· διὰ τοῦτο κληθεῖσα ἐπι-
ταγματική, ὅτι μετὰ πάσης πρωτο-
τύπου ἀντωνυμίας, δύναται συντάτ-
τεσθαι δι᾽ ὅλων τῶν προσώπων καὶ ἀριθμῶν·
οἷον, ἐγὼ αὐτός· σὺ αὐτός· ἐκεῖνος αὐτός·
καὶ ἐπὶ τῶν δυϊκῶν, νῶϊ αὐτώ· σφῶϊ αὐτώ·
ἡ σφωε δὲ οὐ λέγεται ἐν εὐθείᾳ πτώσει, ὅτι μὲν δὴ
εὑρίσκεται καὶ αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ·
» τίς τάρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μά-
» χεσθαι· καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν δὲ
τάττεσθαι θέλει· οἷον, ἡμεῖς αὐτοί· ὑμεῖς
αὐτοί· σφεῖς αὐτοί· χρεία δὲ τοῦ συντάτ-
τεσθαι τὴν αὐτὸς ἀντωνυμίαν, ταῖς ἁ-
πλαῖς τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν·
μάλιστα δὲ τὴν αὐτοπάθειαν, ἧς ἕνεκεν
αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι ἐπενοήθησαν·
ἔστι γὰρ αὐτοπάθεια, ὡς ἔστιν ἑτεροπάθεια·
ἤγουν, ἀλλοπάθεια· αὐτοπάθεια μέν,
ὅταν τις ἢ ὁ ἐνεργῶν ὁ πάσχων, οἷον, ἐμαυτὸν
ὠφελῶ· ἑτεροπάθεια δέ, ὅταν τις εἰς

ἄλλον ἐκτὸς ἔχει τὴν ἐνέργειαν· οἷον, σὲ ὠφελῶ.
ἐκεῖνον ἀγαπῶ· οὐδεὶς γὰρ λέγει ἐν συνθέσει
σεαυτὸν ὠφελῶ· οὐδὲ ἑαυτὸν ὠφελεῖς· ἀλλὰ
περὶ αὐτοῦ τις λέγων, ὀρθῶς ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἐπειδὴ αὐτὸς ἐνεργεῖ καὶ πάσχει· περὶ δὲ ἄλλ-
λέγων ὀρθῶς· ἑαυτὸν ὠφελεῖς· ἑαυτὸν ὠφελεῖ.
ὅτι περ αὐτοὶ ἐνεργοῦσι καὶ πάσχουσι:

Ση

Ἰστέον, ὅτι αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι, ἀντανα-
κλαστοὶ λέγονται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
προερχομένη ἡ ἐνέργεια, εἰς τὸ αὐτὸ ὑπο-
στρέφει πρόσωπον τὸ πάσχον. Πᾶσα γὰρ
σύνθετος ἀντωνυμία, πάντως εἰς τὸ
αὐτὸ πρόσωπον ἀποστρέφει· ἢ εἰς κτῆ-
μα αὐτοῦ τοῦ κτήτορος τοῦ ἐνεργοῦντος·
οἷον, ἐμαυτὸν τύπτω, ἢ ἐμαυτοῦ παῖδα
τύπτω. ἐν συνθέσει εἶπον, ἐπειδὴ ἐν παρα-
θέσει δυνατὸν εἰπεῖν, σὲ αὐτὸν ὠφελῶ. χάριν ./. ἀντὶ τοῦ σὲ μόνον ὠφελῶ.
οὖν τῆς διαστολῆς, τῆς αὐτοπαθείας καὶ
τῆς ἑτεροπαθείας, λέγονται αἱ σύνθετοι
ἀντωνυμίαι. ἡ σύνθεσις δὲ, ἐν μόναις
ταῖς τρισὶν ἐνικαῖς πλαγίαις λέγονται.
οὐ μὴν δυϊκαῖς οὔτε πληθυντικαῖς· οἷον,
ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ· ἐμαυτῷ,
σεαυτῷ, ἑαυτῷ· ἐμαυτόν, σεαυτόν, ἑαυτόν:

τό γε ὅτι λέγομεν κατὰ κρᾶσιν, σαυτοῦ,
σαυτῷ, σαυτόν. καὶ πάλιν τοῦ τρίτου προ-
σώπου, αὐτοῦ αὐτῷ αὐτόν, τῇ δασείᾳ
χωρίζοντες αὐτήν, ἀπὸ τῆς ἁπλῆς ἥτις
ψιλοῦται. ἐν δὲ τοῖς δυϊκοῖς καὶ πληθυν-
τικοῖς, θέλοντες δηλοῦν αὐτοπάθειαν,
τάσσομεν τὴν συνταγματικήν, μετὰ τῶν
πλαγίων τῶν πρωτοτύπων. διὰ ταύτης γὰρ
ἐν τῇ συνθέσει καὶ τῇ παραθέσει, σημαίνε-
ται αὐτοπάθεια. ὅθεν καὶ συντιθεμένη
τοῖς ὀνόμασιν, αὐτοπάθειαν δηλοῖ. οἷον,
αὐτοδιδάσκαλος, ὁ ἑαυτὸν διδάσκων.
αὐτόκλητος, ὁ ἑαυτὸν καλῶν. αὐτοπά-
θειαν οὖν ἐν τοῖς δυϊκοῖς, σημαίνομεν οὕτω·
τοῦ μὲν πρώτου προσώπου, νῶϊ αὐτὼ
ἐβλάψαμεν. νῶϊν αὐτοῖν ἠψάμεθα.
τοῦ δευτέρου, σφῶϊ αὐτὼ ἐβλάψατον
σφῶϊν αὐτοῖν ἥψασθον. ἐπὶ δὲ τῆς σφωε
τοῦ τρίτου προσώπου τῶν δυϊκῶν, οὐ λέ-
γομεν οὕτως, ὅτι ἀεὶ ἐγκλίνεται. ἐπὶ
μὲν δὴ τῶν πληθυντικῶν, φαμὲν τοῦ
πρώτου μέν, οἷον, ἡμῶν αὐτῶν ἠκούσαμεν.
ἡμῖν αὐτοῖς ἐβοηθήσαμεν. ἡμᾶς αὐτοὺς
ἐνοργήσαμεν. τοῦ δευτέρου, ὑμῶν αὐτῶν

σφῶε ἀεὶ ἐγκλίνεται

ἠκούσατε· ὑμῖν αὐτοῖς ἐδώκατε· ὑμᾶς
αὐτοὺς ἔγνωτε· τοῦ δὲ τρίτου, σφῶν αὐτῶν
ἐπαράθησαν· σφίσιν αὐτοῖς ἐχαρίσαντο·
σφᾶς αὐτοὺς ὠδύνησαν· σημειωτέον δὲ
ὅτι πλεονάζουσιν οἱ ἀττικοὶ παραλόγως, ἑαυτῶν
ἑαυτοῖς ἑαυτούς· τῆς συνηθείας ἁρμο-
ζούσης τοῖς ἑνικοῖς μόνοις· ἐπεὶ δὲ καὶ
ἐκ τῆς ἐπαντωνυμίας, τοῦ δὲ τρίτου προ-
σώπου τῶν ἑνικῶν, συμπίπτειν ἡ αὐτὸς
σε γὰρ ἦν· καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ, ἐποίησεν·
ἐκράτησε δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγεσθαι, καὶ
τῶν τρίτων προσώπων τῶν πληθυντικῶν·
λαμβάνονται δὲ, ἐὰν ἀντὶ τοῦ ἀλλήλων,
ἀλλήλοις, ἀλλήλους· αὗται δὲ αἱ τρεῖς
πλάγιαι, οὐκ ἔχουσιν εὐθεῖαν, οὔτε ἑνικὰς,
οὔτε δυϊκάς, οὔτε πληθυντικάς, οὔτε μὴν
κλητικάς· διὰ τὸ πάθημα δὲ, ἐὰν αὐταί· καὶ
ἐπὶ τῶν συμπεπλεγμένων λαμβάνονται·
οἷον, τληπόλεμος καὶ σαρπηδὼν, ἀλλή-
λους ἔτρωσαν· πολυνείκης δὲ ἐτεοκλῆς,
ἀλλήλους ἐφόνευσαν· καὶ ἐπὶ θηλυκῶν
λέγομεν· ἀλλήλων· ἀλλήλαις· ἀλλήλας·
καὶ ἐπὶ οὐδετέρων· ἐὰν δὲ συντεθῇ πρό-
θεσις, γίνεται εὐθεῖα, οἷον, ἐπάλληλος·

ἑαυτόν. ἢ καὶ αὐτόν.

λέγεσθαι ἴσως

ἀλλήλων δὲ

ὁμοίως ἀλλήλων ἀλλήλοις ἀλλήλα

ϛ. περὶ διαλλήλους.

Διάλληλος· (κατάλληλος·) οὐ μέντοι
σημαίνουσιν αὐτοπάθειαν ἀλλ' ἀλληλοπάθειαν:
Ἰστέον, ὅτι αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι καὶ
πλάγιαι, διὰ τὸ πάθειαν λαμβανόμεναι,
παθητικοῖς οὐ συντάσσονται ῥήμασι.
τοῦ γὰρ ἐνεργοῦντος, εἰς ἑαυτὸν τὴν
ἐνέργειαν, ἢ αὐτοπάθειαν ὡς φθάσαντες
εἴπομεν: Ἰστέον, ὅτι τὸ ἀλλήλων· ἀλλή-
λοις, ἀλλήλους, τὸ ἀλλοπαθὲς δηλοῦσι.
ἄλλος γὰρ ἄλλον ἐνεργεῖ. καὶ αἱ πλάγιαι
δὲ τῶν ἁπλῶν ἀντωνυμιῶν ἀναδέχονται,
τὸ αὐτοπαθές τε καὶ ἀλλοπαθές. ἐμοῦ
αὐτοῦ ἀκούω. ἐμοῦ αὐτοῦ ἀκούεις. ἐμοῦ
αὐτοῦ ἀκούει:

περὶ ἀλλήλων:

περὶ προθέσεως πῶς
συντίθενται τοῖς λοιποῖς μέρεσι τοῦ λόγου:

Αἱ δὲ προθέσεις, πάντων τῶν τοῦ λόγου
μερῶν προτίθενται. ἔν τε τῇ συνθέσει καὶ
συντάξει. ἐν μὲν τῇ συνθέσει, οἷον, ἀνα-
φορά· καταφορά· διαφορά. ἐν δὲ
τῇ συντάξει, ἤγουν ἐν παραθέσει,
οἷον, ὑπὲρ τῆς χώρας κατὰ τῆς χώρας.
συντίθενται δὲ ταῖς ἁπλαῖς λέξεσι,
τῇ μὲν διὰ χρείαν ἀναγκαίαν, καὶ ἀλλοι-
οῦσι τὰς σημασίας. οἷον, φορὰ ἀποφορά,

∴ πλέον

ἴδιον

λέξις ἐστὶν, ἥτις δηλοῖ τὴν ἁπλῆν ὁρμήν· ἀντὶ τοῦ 97

ἀναφορὰ δὲ σύνθετον, δηλοῖ γὰρ τὴν ἀπὸ

τῶν ἄνω ὁρμήν· καταφορὰ γὰρ τὴν κάτω· ἀντὶ τοῦ

ἐκφορὰ γὰρ τὴν ἔξω· εἰσφορὰ γὰρ τὴν ἔσω·

τῶν γὰρ κατὰ πλεονασμὸν εἰς κόσμον τῆς λέξεως· ἀντὶ τοῦ

πλὴν τῶν ἁπλῶν μηδὲν σημαίνουσαι· πλεῖν

οἷον, εὕδω καθεύδω· ἕζομαι καθέζομαι·

διὰ τοῦτο ἔξωθεν ὡς τὰ ἁπλᾶ ῥήματα

κλίνονται· οἷον, ἐκάθευδον, ἐκαθεζόμην·

ἤγουν καὶ αἱ προθέσεις διὰ χρείαν συντε

θεῖσαι ῥήμασιν ἔσωθεν κλίνονται· κλίνονται

γὰρ τὸ ἁπλοῦν, καθ' ἕκαστον χρόνον συν

τιθέμεναι τὴν πρόθεσιν· οἷον, γράφω,

καταγράφω· ἔγραφον, κατέγραφον·

διαγράφω, διέγραφον· ὅτε μὲν οὖν σημείωσαι

ἀπὸ συμφώνου ἄρχονται αἱ ἁπλαῖ λέ

ξεις, φυλάττουσι τὸ ἔσχατον φωνῆεν αὐτῶν

καταλήγουσαι, εἰς φωνῆεν δισυλλάβων

προθέσεων· ὅταν δὲ ἀπὸ φωνήεντος

ἄρχονται, ἀναστρέφονται πλὴν τῆς περί·

αὕτη γὰρ οὐδέποτε τὸ φωνῆεν αὐτῆς ἀπο

βάλλει, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ περὶ συν

δέσμῳ· σημαίνουσι δὲ αἱ προθέσεις ἐν τῇ

συνθέσει, ἢ τόπον ἢ χρόνον, ἢ πλεῖστα ἔμφασιν.

∴ forte ἀποβάλλονται

γὰρ ὑπονοεῖ, ὡς προειρήκαμεν· χρόνου δὲ, ὡς
ἀναβάλλομαι· ὑπερτίθεμαι· προσδέ-
χομαι· πλέον δὲ ἔμφασιν, οἷον ζωγῶ κατὰ
τρόπον· ἡ πρόθεσις ἐν παραθέσει μετὰ τῆς
δοτικῆς ἢ μετὰ τῆς κλητικῆς, οὐδέποτε
τάσσεται· συντάσσονται μέντοι ταῖς ἐξ ἰσοῦ
πλαγίαις· τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ
τοιοῦδε τρόπον:

ἐν Ἡ ἐν πρόθεσις, πρὸς δοτικὴν συντάσσεται·
καὶ πρὸς γενικὴν σπανίως· οἷον, ἐν οἴκῳ·
ἐν ἀγρῷ· σημαίνει δὲ τὴν ἔν τινι σχέσιν· καὶ
γενικῇ δὲ συντάσσεται ἀττικῶς, διὰ τὴν
συμπάθειαν τῆς δοτικῆς πρὸς γενικήν.
συμπαθεῖ γὰρ δοτικὴ πρὸς γενικήν·
οὐ μὴν δὲ ἀνάπαλιν· οἷον, ἐν ἀγροῦ· ἐν
ᾅδου· σπανίως δὲ τοῦτο εὕρηται παρὰ
τοῖς ἀρχαίοις· ἡ σύνταξις αὕτη ἐλλει-
πτικῷ τρόπῳ γίνεται· οἰκήμασιν ἐν
τοῖς τοῦ ἀγροῦ τόποις:

εἰς Ἡ εἰς πρόθεσις, αἰτιατικῇ συντάσσεται·
οἷον, εἰς ἐκκλησίαν· εἰς ἀγοράν· ἀττικῶς
δὲ καὶ πρὸς γενικὴν ὡς φαμέν, εἰς δι-
δασκάλου· εἰς ᾅδου· σημαίνει δὲ τὴν
εἰς τόπον σχέσιν· ὁμοίως καὶ αὕτη κατ' ἐλ-

ἢ ὅτι

τουτέστιν ἐν τοῖς ᾅδου

λαμβάνονται· ὥστε ἄγομαι εἰς τὰ τοῦ δι-
δασκάλου καὶ ὡς τὰ τοῦ ᾅδου· πύλας
Σημειωτέον, ὅτι ἐπὶ μὲν ἀψύχων, τῇ εἰς
προθέσει χρώμεθα· ἐπὶ δὲ ἐμψύχων,
τῇ πρὸς· οἷον, ἀπέρχομαι εἰς τὴν αὐλήν·
πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὁ μέντοι
ποιητὴς χρῆται ἑκατέρᾳ ἐπ' ἀμφοτέρ(ων)·
τῇ μὲν ὡς, ἀντὶ τῆς πρὸς ἐν τῇ η ῥαψῳ-
» δίᾳ ἔνθα φησίν· αἴαντα δ' ἑτέρωθεν
» ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί, ὡς ἀγαμέμνονα
» δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκῃ· τῇ δὲ πρὸς,
ἀντὶ τῆς ὡς, ἐν τῇ β ῥαψῳδίᾳ· ὅπου φησί·
» πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσε· ἀλλ' οὐ χρη-
στέον τῇ ποιητικῇ συνηθείᾳ:
Ἡ ἐξ ἀσυντάκτως οὖσα, πρὸς γενικὴν
συντάσσεται μόνον· ἅτε μὴ τὴν ὑπερέ-
χουσα πασῶν τῶν πτώσεων· οἷον, ἐξ
οἴκου· ἐκ θαλάττης· ἑπομένου μὲν
συμφώνου, ὡς καὶ τοῦ ξ μεταβαλλομένου·
ἐπιφερομένου δὲ φωνήεντος, ἀτρέπτου
τοῦ ξ φυλαττομένου· σημαίνει γὰρ ἐν
ταῖς συνθέσεσι, τὴν ἔξω σχέσιν καὶ ἔκρι-
ψιν· οἷον, ἔκβολος· ἔξοικος, ὁ ἔξω
βεβλημένος, καὶ ἔξω οἴκου διάγων:

·:· ϯ νοῦν τάκτης

σὺν

Ἡ σὺν, πρὸς δοτικὴν μόνην συντάσσεται·
οἷον, σὺν ἐγῷ· σὺν παιδί· σημαίνει γὰρ
ἐν ταῖς συνθέσεσι, τὴν μετά τινος συνα-
φάν· οἷον, συνέμπορος· συνέκδημος·
σύντροφος· σύμπονος· συνόμιλος·
ὅθεν καὶ τὸ ξυνὸς, ὃ δηλοῖ τὸ κοινὸν,
ἀπὸ τῆς σὺν φαμὲν γεγενῆσθαι τοῦ σ
τραπέντος εἰς ξ· καὶ γὰρ οἱ ἀττικοὶ,
τὴν σὺν, ξὺν λέγουσι:

πρὸς

Ἡ πρὸς, πρὸς γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ αἰτια-
τικὴν συντάσσεται· πρὸς γενικὴν μὲν, ὅταν
τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν· οἷον,
πρὸς θεοῦ τἀγαθὰ ἀντὶ παρά· ἢ ὅταν τὸν
ὅρκον κεῖται· οἷον, πρὸς θεοῦ· ἢ τὸ ἐναν-
τίον δηλοῖ· οἷον, πρός τε θεῶν μακάρων·
ἢ τὸ καθῆκον· οἷον πρὸς ἀνδρὸς ἀγαθοῦ· δο-
τικῇ δὲ, ὅτε τὸ πλησίον· οἷον, πρὸς
ταῖς ποσί· πρὸς τῷδε· αἰτιατικῇ δὲ,
ὅταν κίνησιν πρός τι ἔμψυχον κυρί-
ως σημαίνῃ· οἷον, πρὸς τὸν ἰωάννην· ἢ
ἕνωσιν, ὡς πρὸς τὸν θεὸν, ἀντὶ μετὰ θεοῦ·
ἢ λόγον τινά· οἷον, ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέτ-
ταρα, οὕτω τὰ τέτταρα πρὸς τὰ ὀκτώ·
ἢ παράδειγμα· οἷον, πρὸς αὐλὸν ᾄδει·

καὶ πρὸς ἡμῶν, ἀντὶ μεθ᾽ ἡμῶν· σημαίνει
δὲ ἐν τῇ συνθέσει, ἐγγύτητά τινα· οἷον,
προσέδραμον πρὸς βασιλέα:

Ἡ πρό, πρὸς γενικὴν συντάσσεται. σημαί-
νουσα χρόνον ἢ τόπον· χρόνον μέν, οἷον
πρὸ τοῦ περσικοῦ πολέμου ὁ τρωϊκός·
τόπον δὲ, οἷον πρὸ τῆς θύρας, ἀντὶ τοῦ
ἐπάνω ἔμπροσθεν τῆς θύρας· σημαίνει
δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι τὴν πρός τι ὁρμὴν
ἢ στάσιν· ἢ τὴν εἰς τοὐμφανὲς πρόοδον·
οἷον πρόδρομος, ὁ πρό τινος δραμών·
πρόβολος, ὁ πρό τινος ἱστάμενος· προ-
φανὴς δὲ, ὁ προκείμενος εἰς φανέρωσιν·
καὶ πρόδηλος ὁμοίως· σημαίνει γὰρ δὲ
καὶ τὸ ἔχειν τι πρὸ τῶν ἄλλων κατὰ ἀξίαν·
καὶ τὸ προάγειν κατὰ χρόνον· οἷον,
πρόεδρος· καὶ πρόγονος· προσνέστερος·
ἐξ αὐτῆς δὲ παρήχθη τὸ πρότερος:

πρό — .: πρό τινος

Ἡ ἀνὰ πρόθεσις, πρὸς αἰτιατικὴν μόνον
συντάσσεται· οἷον, ἀνὰ τὴν ὁδόν· ἀνὰ τὸ
κράσπεδον· ἀντὶ τοῦ ἐπάνω, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ,
ἐπὶ τοῦ κρασπέδου· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπάνω,
κατὰ τὴν ὁδὸν κατὰ τὸ κράσπεδον·
καὶ πάλιν εἰς τὴν πόλιν ἄγομεν, ἀνὰ τὴν

ἀνά

/. ἀντὶ τοῦ ἐπάνω

πάλιν· σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι τὴν ἄνω σχέσιν ἢ τὴν ὀπίσω κάμψιν· οἷον, ἄνοδος, ἀναγωγή· ἀνάληψις, ἀναδρομή:

κατά

Ἡ κατὰ, πρὸς γενικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσεται· οἷον, κατὰ τῆς πόλεως, κατὰ τὴν πόλιν. κατὰ τῆς πόλεως μὲν λέγοντες κατηγορίαν καὶ ἐναντιότητα δηλοῦμεν· κατὰ τὴν πόλιν δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐν τῇ πόλει· ἢ ὅμοιον τῇ πόλει. σημαίνει γὰρ δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι τὴν κάτω σχέσιν· οἷον, καταδρομή· καταγωγή· καταβολή· πλεονασμοῦ δὲ ἔμφασιν, οἷον κατεσθίω καταπίνω:

διά

Ἡ διὰ, πρὸς γενικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσεται· οἷον, διὰ τῆς πύλης ἦλθον· πρὸς αἰτιατικὴν δὲ, ὅταν ἀπολογώμεθα· οἷον, διὰ τὴν ἀγάπην ἐποίησα· ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τῆς ἀγάπης. σημαίνει γὰρ δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι, μερισμοῦ καὶ πλεονασμοῦ ἔμφασιν, ὡς φαμὲν, διαίρεσιν διαστολὴν, καὶ διανομήν· πλεονασμοῦ δὲ ἔμφασιν, ὡς διανίσταμαι διεγείρομαι:

ἡ μετά

Ἡ μετὰ, πρὸς γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσεται· ἐν γενικῇ μὲν,

οἷον μετὰ τοῦ φίλου, ἀντὶ τοῦ σὺν τῷ
φίλῳ. πρὸς δοτικὴν δέ, μετὰ ἀνδράσιν,
ἀντὶ τοῦ ἐν ἀνδράσι. σύνταξις δὲ ποιητική
αὕτη ἐστί. πρὸς αἰτιατικὴν δέ, οἷον μετὰ
δὲ γγῶε, ὁ ἀβραάμ, ἀντὶ τοῦ ὁ ἀβραάμ,
ὕστερον τοῦ υἱοῦ δέ. σημαίνει δὲ χρόνον οὕτω
συνταττομένη. ἐν ταῖς συνθέσεσι δέ,
δηλοῖ τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον κίνησιν,
ἢ ὑστεροχρονίαν. οἷον, μέτοικος. μετανά-
στης. μεταγενέστερος:

Ἡ παρά, πρὸς γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν παρα
συντάττεται. πρὸς γενικὴν μέν, οἷον
παρὰ τοῦ θεοῦ. πρὸς δοτικήν, οἷον παρὰ
τῷ βασιλεῖ κάθηται. ἀντὶ τοῦ πλησίον
τοῦ βασιλέως. πρὸς αἰτιατικὴν δέ,
οἷον παρὰ τὴν θάλασσαν ὦδε. τουτ-
έστιν, ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. κατὰ τὴν
αὐτὴν ἔννοιαν. ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν ἐμψύχων
τῇ δοτικῇ. ἐπὶ δὲ ἀψύχων, τῇ αἰτιατικῇ
χρώμεθα. λαμβάνεται δὲ πολλάκις
ἀντὶ τῆς ὑπέρ, τῇ αἰτιατικῇ συνταττ-
ομένη. ὡς τοῖς ψαλμοῖς. ὡραῖος κάλλει
παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. λαμβάνεται
δὲ καὶ ἀντὶ τῆς διά. οἷον, οὐ παρὰ

βούλησιν

τὴν τοῦ θεοῦ βοήθειαν ἐσκοτίσθημεν, ἀλλὰ
παρὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν. σημαίνει
δὲ καὶ τὸ ἐναντίον. οἷον, οὐδὲν παρὰ τὸν
τοῦ θεοῦ νόμον ὁ δίκαιος διαπράττεται.
τουτέστιν, οὐδὲν ἐναντίως τῷ τοῦ θεοῦ
νόμῳ ποιεῖ. ἐν δὲ ταῖς συνθέσεσι, δηλοῖ
ἀπόκλισιν. οἷον, παραδρομή. παρά-
βασις. παράβλεψις:

ἀντὶ Ἡ ἀντί, πρὸς γενικὴν συντάσσεται. οἷον,
ἀντὶ ἐκείνου. ἀντὶ τούτου. σημαίνει δὲ
ἐν ταῖς συνθέσεσι, πῆ μὲν τὸ ἴσον. πῆ
δὲ τὸ ἐναντίον. οἷον ἀντίθεον, Πολύφη-
μον παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἰσόθεον. ἀντί-
ρροπον, ἀντὶ τοῦ ἰσόρροπον. ἀντίπαλος
δέ, καὶ ἀντίλογος, ὁ ἐναντίως παλαίων
καὶ λέγων. καὶ πάλιν τὸ ἀντίθεον, ἔστιν
ἐν τόποις, πῆ μὲν τὸ τῷ θεῷ ἐναντίον.
ὡς φαμέν, ἀντίθεον δόγμα:

ἐπὶ Ἡ ἐπί, πρὸς γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ
αἰτιατικὴν συντάσσεται. οἷον, ἐπὶ
τῆς γῆς. ἐπὶ τῇ γῇ. ἐπὶ τὴν γῆν. τουτέστιν
ἐπάνω τῆς γῆς. σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συν-
θέσεσι, τὴν ἐπί τινος θέσιν ἢ πλέονα
ἔμφασιν, ἢ ἀκολούθησιν. οἷον, ἐπι-

∴ Vacat

θέμα· καὶ ὑπόβλημα· τουτέστι δὲ ἐπάνω
τιθέμενον, καὶ βεβλημένον· πλείονα
δὲ ἔμφασιν, οἷον ἐπικρύπτω· ἀκολου-
θησιν, οἷον ἐπιφορά· ἐπαγωγή:

Ἡ περὶ, πρὸς γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν
συντάσσεται· πρὸς γενικὴν μὲν, περὶ
τῆς σωτηρίας· τουτέστιν, ἕνεκεν τῆς σωτηρίας·
πρὸς δοτικὴν δὲ, περὶ τῷ θρόνῳ· ἔστι
ποιητικὴ σύνταξις· ποτὲ δὲ δηλοῦ
τὴν ἐν πρόθεσιν, ὡς ἐν τῇ ῥαψῳδίᾳ δια-
φησὶν ὅμηρος ὁ ποιητής· ἐρωὴ ἔσχε
περὶ δουρί· ἀντὶ τοῦ ῥεῦσαι ἐν τῷ δόρατι·
ποτὲ δὲ τὴν κύκλῳ, οἷον περὶ πύργῳ·
τουτέστι κύκλῳ τοῦ πύργου· ὅπερ σημαί-
νεται μᾶλλον τῶν ἡμῶν παρὰ τὸν πύργον· ἔστι
δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι, κυκλικὴν κίνησιν
καὶ περάτωσιν, οἷον περιφορά· περιδρομή·
περιαγωγή· περιοχή· περιγραφή· περι-
στοίχισις· περιδίνησις:

Ἡ ἀμφὶ, ὁμοιόσημος ἐστὶ τῇ περί· καὶ
τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἀμφότεραι σύνταξιν
καὶ σημασίαν· συνηθεστέρα μέντοι ἡ περί:

Ἡ ἀπὸ, πρὸς γενικὴν τάσσεται μόνον· οἷον
ἀπὸ τόπου· ἀπὸ κόπου· σημαίνει δὲ

περί

ἀμφί

ἀπό

:. τῶ περί

ἐν ταῖς συνθέσεσι πολλὴν ἔμφασιν· οἷ[ον]
ἀπεργάζομαι· καὶ ἄρνησιν· οἷον, ἀπόφημι·
καὶ ἀπολέγω· καὶ ἀπαυδῶ· ἀπαγορεύω· καὶ
στέρησιν, οἷον ἀπέμαθον· ἀποδιδράσκω·
ἀπόδρομος· ἀποκληρονόμος· ἀπογαλάκτος
~~τικος~~· δηλοῖ δὲ ἔτι καὶ τὴν πόρρω θέσιν· οἷον,
ἀπέχω· ὃ δηλοῖ τὸ πόρρω ὑπάρχω· ἐξ
αὐτῆς δέ, καὶ ἔτι ἀπὸ καὶ ἄποθεν καὶ ἀπὸ
ταυτω· ἐπιρρήματα γέγονε. δηλοῖ δὲ πάλιν
ἀπό τινος ἔσθ' ὅτι ἀποκατάστασιν· οἷον, ἀπέ-
δωκα· ἀπήγαγον· ἀπήνεγκα· ἀπέλαβον:

ὑπὸ Ὑπό, πρὸς γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν
συντάσσεται· οἷον, ὑπὸ τῆς στέγης, ὑπὸ
τῇ στέγῃ, ὑπὸ τὴν στέγην· τουτέστιν, ὑπο-
κάτω τῆς στέγης· λέγω δὲ καὶ Σωκράτης
ὑπὸ τοῦ Τρύφωνος παιδεύεται· δηλοῖ,
ὅτι Τρύφων παιδεύει Σωκράτην· σημαί-
νει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μείωσιν· καὶ τὸ
κεῖσθαί τι ὑπό τινι· καὶ τινὸς τινὶ κρυ-
φίαν καὶ λαθραίαν κίνησιν· καὶ τὰ παραδείγ-
ματα, τοῦ μὲν προτέρου, ὕφεσις·
ὑφαίρεσις· τοῦ δὲ δευτέρου, ὑπό-
στρωσις· ὑφαπλωσις· καὶ ἐν ῥήμασι,
ὑφαπλωσις οἷον ὑπόκειται· ὑπέστρωται· ὑποβέ-

βληται. ὅθεν τὸ ὕστερος ἐκ τῆς ὑπό,
παρῆχθαι φαμέν. οἷον ὑπώτερος. καὶ
συγκοπῇ τῆς πω συλλαβῆς, γίνεται
ὕτερος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὕστερος.
τουτέστιν, ὁ κατώτερος καὶ ἔσχατος. τοῦ δὲ
τελευταίου, οἷον ὑποταγή, ὑπακοή, ὑπό
κλισις. ὑπόπτωσις. τοῦ δὲ τετάρτου,
οἷον, ὑπῆλθον. ὑπέλαβον. ὑπεσχέθη:

Η ὑπέρ, πρὸς γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ ὑπέρ
αἰτιατικὴν συντάσσεται. οἷον, ὑπὲρ
τοῦ ἀγαθοῦ, ὅπερ σημαίνει δύο. τὸ ἀγαθὸν
τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ τὸ περὶ τοῦ ἀγαθοῦ. ἡνίκα μὲν
συνηγορίαν ποιοῦμεν, λέγομεν ὑπέρ
τινος. ἡ γὰρ ὑπέρ, συνηγορικὸν μόριον
ἐστίν. ὁ γὰρ λέγων ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου,
συνηγορεῖ τῷ ἑτέρῳ. εὑρίσκεται δὲ
λαμβανομένη ἀντὶ τῆς κατά, ὡς παρ'
Ὁμήρῳ. τὸ δ' ἐμὸν κῆρ, ἄχνυται ἐν θυμῷ.
ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω. ἀντὶ τοῦ
κατὰ σοῦ. δηλοῖ δὲ πολλάκις, τὴν ἀντὶ
πρόθεσιν ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ πρεσβεύομεν,
ἀντὶ τοῦ Χριστοῦ. καὶ τὸ ὑπὲρ φίλου κινδυ
νεύω, ἀντὶ τοῦ φίλου. τὸ αὐτὸ δὲ σημαί
νει τό, ὑπὲρ ἀγαθῶν κατὰ ποιητικὴν σύνταξιν,

∴ [illegible]. παθόντος

μιχαήλ.

τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀγροῦ· τὸ μέντοι ὑπὲρ
ἀγρόν, ἀφ' ὅπου τὸ σημαίνει τὸ ὑπὲρ τὸν
ἀγροῦ· οὕτω δὲ τὰ παραπλήσια συντασ
σόμενα. δηλοῖ δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσιν,
ὑπεράσπισιν δὲ συνηγορίαν· οἷον, ὑπέρ
μαχος· ὑπερασπιστής· καὶ τὴν ὑπὲρ
τὰ λεγόμενα ἄρσιν δὲ ὕψωσιν· οἷον,
ὑπέρθεος· ὑπερούσιος· ὑπεράγαθος·
ἐπὶ θεοῦ ταῦτα λέγονται· καὶ σημαίνουσιν
αὐτὸν ἄνω, ὑπὲρ πᾶν ὀνομαζόμενον
ὄνομα, οὐσίας τε δὲ ἀρετῆς σημαντικόν·
ἐξαίρετης παρῆκται τὸ ὑπέρτερος:

Περὶ τῆς ἀναστροφῆς τῶν προθέσεων

εἰ δὲ καὶ περὶ τῆς τούτων ἀναστροφῆς
διαλαβεῖν, ἵνα μὴ ἀτελὲς γένοιτο ὁ περὶ
τῆς αὐτῶν συντάξεως λόγος· αἱ μὲν οὖν
μονοσύλλαβοι προθέσεις, ὅταν ἐν τελεί
στιχου μόνον ὦσιν, ἀναστρέφονται καὶ
ὀρθοῦσι τὴν ὀξεῖαν, τάσιν ὅπως ἡ ἀνα
στροφὴ καταλαμβάνηται· οἷον, οὐ
μέν μοι κακὸς ἔσσεται οὐδὲ κακῶν ἐξ·
καὶ πάλιν ἦλθεν ἀργυρότοξος Ἄρτεμι δι
ξιῶ. τῶν δὲ δισυλλάβων, αἱ μὲν δί
χρονοι, ἔν τε τοῖς πεζοῖς καὶ τοῖς

∴ animadverte / ἢ ἄν apostrophe / intelligi debet enim / inversionem ane / tis [illegible] ut aliqui / [illegible] / [illegible] / [illegible] / ipso sequente tex[tu]

Deprehendatur / nam nisi mutaret accentum / videretur legi / per consequentia / adiungi potius / sequentibus / quam antecedentibus.

∴ ὀρθοτονοῦσι. f. quod & rectius esse docet pagina sequens.

σύλληψις // καὶ τῆς ἀνα·

ἐν μέτροις ἀναστρέφονται παρ' ὃ τῆς
Δία· ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ αἰτιατικῇ
τὸν Δία· αἱ δὲ τρίχρονοι, οὐκ ἀναστρέ-
φονται· ἥ τε ἀντὶ καὶ ἡ ἀμφί· ὅθεν
οὐδὲ αὗται πλεονάζουσαι· οἷον, κατέναντι·
παραί· ὑπείρ· αἱ τετράχρονοι γινόμεναι,
οὐκ ἀναστρέφονται· ἡ δὲ ἐν πρόθεσις
δισυλλαβήσασα καὶ χρονίσασα,
ἀναστρέφεται· οἷον, ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ·
καὶ πάλιν ὡς ἐνὶ κάρῃ κοιμᾶτο ἐπιδότε
καὶ αὗται αἱ δισύλλαβοι διχρόνουσαι,
οὐκ ἀναστρέφονται· ἡ γὰρ μεταξὺ τοῦ
σοι ὀνόματος ἢ ῥήματος ἢ μετοχῆς,
πρὸς διαφόρους σημασίας ἀναστρέ-
φονται, ἢ οὐκ ἀναστρέφονται· οἷον,
Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν· ἡ μὲν γὰρ
τὴν κατὰ πρὸς τὴν Ἰθάκην συντάξασα
τις, ἵνα δηλώσῃ τὴν τοπικὴν σχέσιν,
κατὰ τὴν Ἰθάκην, ἀναστρέφει τὴν
πρόθεσιν· ἡ δὲ πρὸς τὸ κοιρανέουσιν,
ἵνα πλεονασμὸν δηλώσῃ ἔμφασιν τῆς τῶν
μνηστήρων ἐπικρατείας· ὅπερ καὶ
μᾶλλον δοκεῖ, ὀρθοτομήσει τὴν πρό-
θεσιν· τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ ὄρεϊ δὲ πατρό

τοῦ ξενοῦς ὀνόματος τουτέστι τῇ

ἐνὶ γινομένῃ

πκθύρη

καὶ

ὀρθοτομήσει τὴν πρόθεσιν

καὶ ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἀνα-
λυτοῦς ἢ ἔ·

κλῳ περικείμενον. ἡ μὲν γὰρ τὴν περὶ,
σύνταξιν ἔχει τις περὶ τῷ πατρόκλῳ, ἀνα
γραφήσεσθαι ὁ λόγος, ἡ δὲ περικείμενον
αὐτῷ, ἵνα καὶ ἔμφασιν πλείονα δηλώ
σῃ, οὐκ ἀναστρέφεσθαι ἡ πρόθεσις. ἡ δὲ
μεταξὺ πέσοι δύο ὀνομάτων ἡ πρόθεσις,
τοῦ μὲν κυρίου ὄντος, τοῦ δὲ ἑτέρου
προσηγορικοῦ ἢ ἐπιθετικοῦ, ἐν πᾶσι
τούτοις ἀναστρέφειν δεῖ τὴν πρόθεσιν,
ἵνα τῆς ὅλης συντάξεως προηγήσασθαι.
οἷον, ποταμοῦ ἄπο σθήεντος, ἀπὸ τοῦ
σθήεντος ποταμοῦ. ξάνθῳ ἔπι δινή
εντι. ἀντὶ τῷ δινήεντι ξάνθῳ. μάχη
ἔνι κυδιανείρῃ, ἐν τῇ κυδιανείρῃ μάχῃ. ὁμοί
ως καὶ μεταξὺ δύο κυρίων, ἢ δύο προσηγο
ρικῶν πέσῃ, ἀναστρέφεσθαι. συνδέσμου
παραλαμβανομένου μετὰ τὴν πρό
θεσιν. οἷον, νηῶν ἄπο δὲ κλισιάων. ἀγα
μέμνονος περὶ δ' ἀχιλλέως. ἵνα πάλιν
ἀμφοτέρων προηγεῖται ἡ πρόθεσις.
ἃ δὲ μεταξὺ πέσοι, ὁποταποῖ ἢ δὲ
τούτῳ, οὐ περὶ δὲ αὐτὴν προηγεῖσθαι,
μηδενὸς ἑτέρου μέρους λόγου μεταξὺ
πίπτοντος, πάλιν ἀναστρέφεται. τῶν

ἀμήν.

ἐπὶ πολλ' ἐμόγησα· ὁ γὰρ ὀξὺς ἐστιν,
ἐφ' ᾧ πολλὰ ἐμόγησα, ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκία
ναίων ἀντὶ τοῦ ἐν ἰθάκῃ· θεῶν ἄπο μήδεα
εἰδώς, ἀπὸ τῶν θεῶν μήδεα εἰδώς· ἀλλὰ
μεταξὺ τῆς προθέσεως, καὶ τοῦ προηγου-
μένου ῥήματος ἢ ὀνόματος, πρὸς ὃ τὴν
σύνταξιν ἔχει ἡ πρόθεσις, ἕτερον μέρος
λόγου ἐμπέσοι ὡς ἐπὶ τούτοις· τῷ δ' ἔ-
πι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης·
ἐπὶ ὁ ὀξύνης· ἐπὶ τούτῳ δὲ ὅτι Τυδείδης
ὦρτο, οὐκ ἀναστρέφεσθαι ἡ πρόθεσις διὰ
τὸ μέσον συμπαραβῆναι τοὺς συνδέσμους
τὸν δέ. τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ ἦλθε δ' ἐπὶ
πτωχὸς πανδήμιος· ἀμέλει τοι ἐν τῇ
στιχουργίᾳ, ἢ ἁπλῶς ἐν τῇ τοῦ νοήματος μεθ' ἣν ὑπο-
τίθεται ἡ στιγμή, ἀναστρέφεται πάντως.
οἷον ἐστί, ὁ πάντων δ' ἔπλευσε πολὺ κάτα·
ἀναστρέφομεν γὰρ τὴν πρόθεσιν ~~τὸ ὀξύνης~~
~~οὗτος κατέπλευσε~~ κἂν μέσον συλλαβὴ ἐσ-
τίν· διὸ σημειοῦνται τὴν παράπλα-
τὴν ἀνάγνωσιν· ἀρετῆς δ' αὖ πέρι· διότι
ἀναστρέφεται ἡ πρόθεσις μέσον συλλαβοῦντος
τοῦ συνδέσμου καὶ τοῦ αὖ· ὁ γὰρ ὀξὺς πε-
ρὶ ἀρετῆς αὖ. αἱ δὲ συναλειφόμεναι

ἀλήθεια

αἱ συναλειφόμεναι
αττικῶς ἀπὸ τοῦ
συναλείφω

illud aduertendum
non dici esse
praepositionem
inter duo no-
mina quando
no regitur utrumque
quia nomen ab
ipsa praepo-
sitione

& in exemplo
autem quod p[rimum]
mihi subijcit
no praecedit
nomen neque uer-
bum prae prae[posi]-
tionem sed an-
tecedens habet
iam nominis

στοιχ

ἤθεω καὶ ἔπλευ-
σε

& in tali exemplo
quando est prae-
positio in fine
uersus uel sen-
tentiae

synaloepha
patentes

αὐτῇσι πάρ νῆας ∴ emenda ~~κιν~~ κινδυνεύοι· ex chalcondyle.

ἕζηις

οὐκ ἀναστρέφονται, εἰ μή τι στιγμῆς ἐπιφέροιτο ἀνάπαυσις· ἢ κινδυνεύῃ τὸ σημαινόμενον λυμαίνεσθαι· οἷον τῇσι παραὶ νῆας· τὸ γὰρ ὃ ζῆς παρ' αὐτῇσι νῆας ὅτ' ἐπέσαντο· οὐκ ἀναστρέφονται οὖν διὰ τὴν συναλοιφήν. ἐν μέντοι τῷ ἄστυ κατ' αὐτό, ἐπεὶ κατὰ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες· ἀναστρέφεσθαι ἡ κατά, διότι μεταξὺ αὐτῶν κεῖται στιγμή. καὶ ἐν τῷ τεῦχε δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο παροισέμεν ὅπλα· ἀναστρέφεσθαι ἵνα ἡ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου οἰσέμεν· καὶ μὴ νομίζεσθαι τοῦ Ἡφαίστου ὅπλα παροισέμεν. παραλαμβάνονται δὲ πολλάκις αἱ δισύλλαβοι προθέσεις, διχρονοῦσαί τε καὶ βαρυνόμεναι ἀντὶ ῥημάτων· οἷον, ἐν θ' ἔνι μὲν φιλότης· πάρα δ' ἀνὴρ ὃς καταθήσει. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τῶν προθέσεων συντάξεως ὅσα γ' ἦν ἱκανόν, εἰρήσθω· καιρὸς δὲ λοιπὸν διεξελθεῖν περὶ τῆς τῶν ἐπιρρημάτων.

ὡς f. ὠσέαντο

περὶ τῆς συντάξεως τῶν ἐπιρρημάτων πρὸς τὰ ῥήματα καὶ ἐνίων τῶν τοῦ λόγου μερῶν.

Τὰ δὲ ἐπιρρήματα πρὸς τὰ ῥήματα σύνταξιν ἔχει ἀεί· ἀεὶ γὰρ αὐτὰ τῶν

∴ ς οἷον τε

f. i. ... pro ... verbum

ῥήματι προηγούμενα· ἢ ἐπιφέρονται
προσωτέρω ἢ προσεχῶς· ὥσπερ γὰρ
τὰ ἐπίθετα ὀνόμασι τοῖς κυρίοις τε καὶ
προσηγορικοῖς ἢ κατηγορικοῖς, ὡς ἔφην
αὐτὰ παντὶ ἀποτασσόμενα· καὶ προ-
τάσσονται ἢ ὑποτάσσονται, οὕτω
δὲ καὶ τὰ ἐπιρρήματα τῶν ῥημάτων, ἅ φασιν
ἐπιθετικά τε δὲ προσηγορικὰ πρὸς τὰ ἐπι-
κείμενα ἢ ὑποκείμενα· διὸ καὶ ἐπιρ-
ῥήματα καλοῦνται· πολλάκις γὰρ
μεταξύ, τοῦ τε ῥήματος καὶ τοῦ ἐπιρ-
ῥήματος, καὶ ἕτερα ὕλη ὀνομάτων
τε καὶ μετοχῶν, τῶν ἄλλων τοῦ λόγου
μερῶν ἐντίθεται· πρὸς τὸ ῥῆμα οὖν
δεῖ ἐπιρρήματι τίθεσθαι· ὅθεν καὶ Διο-
νύσιος ὁ Θρᾷξ ὁρίζων τὸ ἐπίρρημα
φησί· κατὰ ῥήματος λεγόμενον ἢ ἐπι-
λεγόμενον ῥήματι· τουτέστι, προτασ-
σόμενον ῥήματος ἢ ὑποτασσόμενον·
οἷον καλῶς ἦλθες· ἦλθες καλῶς· σοφῶς
ἔφης· ἔφης σοφῶς· πολλάκις δὲ συμ-
πλέκοντες ἐπάλληλα ἐπιρρήματα
ἑνὶ ῥήματι, εἰθισμένως ἀρκούμεθα· οἷον,
ὀλιγάκις δὲ [illegible] καὶ τιμίως καὶ

ἢ κατηγορικά

Διονύσιος ὁ Θρᾷξ

πολλάκις

[illegible]

θεαρέστως ἀρξάσθω· ὁ κανὼν ἐκ τῆς συν-
τάξεως. οὕτως δὲ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λό-
γου μερῶν δηλαδή· ὀνόματα γὰρ ἢ μετοχὰς
ἢ ἀντωνυμίας ἐπαλλήλως συντάσσον-
τες, ἑνὶ ῥήματι χρώμεθα· οἷον, ὁ ἥλιος
καὶ πᾶς ὁ τῶν ἀστέρων χορός, γῆ τε καὶ θά-
λασσα καὶ πᾶσα κτίσις, τὸν δημιουργὸν
ἐδόξαζε τὴν χρηστὴν δοξολογίαν· καὶ ἐπὶ τῶν
μετοχῶν δὲ ἀντωνυμιῶν ὁμοίως· ἐπὶ
μὲν τῶν μετοχῶν, οἷον ὁ πλάσας καὶ
σώσας καὶ φωτίσας ἡμᾶς Ἰησοῦς, τοῦ
οἰκείου πλάσματος προνοεῖται· ἐπὶ δὲ
τῶν ἀντωνυμιῶν, οἷον ἡμεῖς δὲ καὶ ὑμεῖς
κἀκεῖνοι τὸν θεὸν δοξάζομεν:

Πάντα ἐπιρρήματα οὖν ὡς ἔφθημεν εἰπόν-
τες, πρὸς τὸ ῥῆμα τὴν σύνταξιν ἔχει·
πλὴν τῶν κλητικῶν ἐπιρρημάτων, ἅτινα,
πρὸς τὴν κλητικὴν πτῶσιν τάσσεται. ἔστι
δὲ τὰ κλητικὰ ἐπιρρήματα ταῦτα·
ὦ· ὠή· ἰώ· οἷον, ὦ φίλοι· ὠὴ φίλοι·
ἰὼ φίλοι· καὶ πλὴν τῶν ἀπωμοτικῶν
καὶ καταμοτικῶν· οἷον, οὐ μὰ τὴν ἀγά-
πην· νὴ τὴν ἀγάπην· πρὸς αἰτιατικὴν
ἔχει τὴν σύνταξιν· Τὰ δὲ θαυμαστικὰ

κλητικὰ

τὰ ἀπωμοτικὰ καὶ καταμοτικά

θαυμαστικά

καὶ σχετλιαστικά, πρὸς γενικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν· οἷον, φεῦ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας· βαβαὶ τῆς θείας ἀνοχῆς καὶ μακροθυμίας:

Καὶ τὰ θετικά, πρὸς δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσεται· οἷον, γραπτέον ἡμῖν· καὶ γραπτέον ἡμᾶς. ἔσθ᾽ ὅτε καὶ χωρὶς ἐπιφορᾶς πλαγίας λαμβάνομεν ἀπολύτως· οἷον ἰστέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ εἰδέναι. ὅσα γὰρ ἐπιρρηματικὴν ἔννοιαν ἔχουσιν, ὑποθήκης καὶ συμβουλίας ἕνεκα τιθέμεθα.

Τῶν δὲ χρονικῶν ἐπιρρημάτων, τὸ μὲν νῦν, συντάσσεται πᾶσι τοῖς χρόνοις χωρὶς τοῦ ὑπερσυντελίκου· ἐνεστῶτι μέν· νῦν μὲν πράττεται· τάχα δ᾽ αὖ ψεύσαιτο γῆρας ἀχαιῶν. μέλλοντι δέ, οἷον νῦν αὖτ᾽ ἐγχείῃ πειρήσομαι αἴ κε τύχοιμι. παρακειμένῳ δέ, οἷον νῦν δ᾽ ἢ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά. ἀορίστῳ δέ, οἷον νῦν μὲν Μενέλαος ἐνίκησε σὺν ἀθηνῇ. καὶ παρατατικῷ δὲ συντάσσεται, οἷον νῦν ἐποίουν:

Τὸ δὲ ἤδη χρονικὸν ὅτε σημασίαν ἔχει, παρατατικῷ καὶ ὑπερσυντελικῷ καὶ ἀορίστῳ μόνον συντάσσεται· οἷον, ἤδη ἔγραφον· ἤδη ἐγεγράφειν·

μυλέως

ὅτε ἐνόουν

ἤδη γέγραφα· τὴν αὐτὴν δὴ σύνταξιν,
τῷ ἤδη καὶ τὸ πάλαι ἔχει· τὸ δὲ ὅτε καὶ
τότε πᾶσι παρὲξ τοῦ παρακειμένου
συντάσσονται· οἷον, ὅτε νοῶ· ὅτε ἐνόηκα·
ὅτε ἐνόησα· ὅτε νοήσω· τὸ δὲ αὖθις, μό
νῳ μέλλοντι· καιροῦ παραστατικά·
τῶν δὲ καιροῦ παραστατικῶν, τὸ μὲν σήμερον,
πᾶσι συντάσσεται χωρὶς τοῦ ὑπερσυν
τελίκου καὶ τοῦ μέλλοντος· αὔριον·
τὸ δὲ αὔριον, τῷ μέλλοντι· οἷον, αὔριον
ποιήσω· ποτὲ δὲ καὶ ἐνεστῶτι· ἡνίκ' ἂν
ὡς ἐν βεβαίῳ τῷ μέλλοντι γενέσθαι, δη
λοῦν βουλοίμεθα· οἷον αὔριον ἔρχομαι·
τὸ δὲ ἐχθὲς ὅπερ καὶ χθὲς μονοσυλλάβως
λέγεται, τῷ παρατατικῷ καὶ ἀορίστῳ
συντάσσεται·

Ἰστέον δὲ ὅτι, ἐν μὲν τοῖς χρόνου δηλω
τικοῖς ἐπιρρήμασιν ἀναφορικά εἰσι, τὸ μὲν
καὶ τότε· ἐν δὲ τοῖς τοῦ καιροῦ παρα
στατικοῖς, ὃ τὸ φφ, τέως· ἡνίκα·
ὅπερ κατὰ παραγωγὴν γίνεται ἡνίκα·
Καὶ τοῦτο δὲ τὰ χρόνου δηλωτικά, ὧν
καιροῦ παραστατικῶν διενήνοχε· καθὸ
τὰ καθολικώτερα πρός τε καὶ περιεκτικώτερα

≠ τῷ μέλλοντι

ὅτε καὶ τότε πάλαι · αὖθις · ἐχθὲς · ἰστέον · Καὶ τὰ

τοῦ καιροῦ καθέστηκεν ὁ χρόνος· περι-
έχει μὲν γὰρ ὁ χρόνος τὸν καιρόν· ὁ δὲ
καιρός, οὐ περιέχει τὸν χρόνον· εἴποι
γὰρ ἄν τις τὸν καιρὸν χρόνον, οὐ μὴν
τὸν χρόνον καιρόν. ἀναφορικὰ δὲ
καλεῖται, ἐπειδὴ τὸν νοῦν τοῦ ἀκρο-
ατοῦ ἀναφέρουσιν ἐπὶ τὸν καιρόν,
ὑπὸ τοῦ λαλοῦντος ὁριζόμενα· καθ' οἱ-
ονοῦν ἐθέλει χρόνον· ἐνεστῶτα ἢ παρε-
ληλυθότα ἢ μέλλοντα· ἀποβάλλοντα
ἢ τὸ κατ' ἀρχάς, τὰ ἐξ αὐτῶν ἀνταποδοτικὰ
παρασκευάζουσιν· ὥσπερ καὶ τὰ ἐν
τοῖς ὀνόμασιν ἀναφορικά· ὃν γὰρ τρόπον
ἐπὶ τοῦ τοιοῦτος, τόσος, τηλικοῦτος γίνεται,
οἷον, ὅσος, ἡλίκος, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον ἐπὶ
τοῦ τῆμος, τότε, τέως, τηνίκα, τόφρα
γίνεται ἦμος· ὅτε· ἕως· ἡνίκα· ὄφρα·
ὅπερ συμπέπτωκε περὶ τῶν ἀνταποδοτικῶν
συνδέσμων· λέγω δὴ τῶν ὁμωνύμων αὐτοῖς
ὄφρα, ἐστὶ μέντοι ποιητικὰ τὸ τῆμος
καὶ ἦμος· ὁμοιόσημα τῷ τότε καὶ
τῷ ὅτε· ὡσαύτως καὶ τὸ τόφρα, καὶ ὄφρα,
τὴν αὐτὴν ἔχοντα σημασίαν, τῷ τέως
καὶ ἕως τηνίκα ἡνίκα· προηγοῦνται δὲ

κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν ἀλλήλων· καὶ
ἐφέπονται καθ' ὁμοιότητα τῶν ἀνα-
φορικῶν ὀνομάτων, κατὰ πᾶσαν ἔγκλισίν τε
καὶ διάθεσιν· οἷον, ἦμος δ' ἠέλιος κατέ-
δυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε δή, τότε κοιμή-
σαντο παρὰ πρυμνήσια νηῶν, ἦμος δ' ἠ-
ριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς· καὶ
τό τε ἕως τ' ἄγραυλον τὸ κατὰ στρατὸν ἀργείων
ἀχαιῶν· καὶ τἄλλα τὴν αὐτὴν ἔχουσι σύνταξιν·
οἷον, τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος,
ὄφρ' ἂν ἀχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλλωσι
τέ ἑ τιμῇ· παρατίθενται δὲ πολλάκις
ἕκαστον τούτων, ἐν τῇ συντακτικῇ τῶν
λόγων κατασκευῇ, χωρὶς τῆς ἑτέρου
ἀνταποδόσεως· ῥημάτων δὴ προτασσο-
μένων ἢ ἐπαγομένων, χρονικὴν ὀφεί-
λοντων σημασίαν· οἷον, ἕως ὁ ταῦθ' ὥρ-
μαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἕλκε-
το δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ'
Ἀθήνη· καὶ ἵνα παρὰ τῆς θείας γραφῆς
τοιαύτην παραστήσω σύνταξιν, ἄκου-
σον· ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας
τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ
αἰῶνος· καὶ ἐν ψαλμοῖς· οἷον, ἀγαπητὰ

ὁ δηλαδὴ
γῆ

ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη
καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρε-
θῇ ἡ σελήνη· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἕως, ἰσοδύνα-
μον τῷ μέχρι καὶ ἄχρι, τὴν αὐτὴν σύν-
ταξιν ἔχοντα: Τὰ δὲ τῆς μεσότητος *περὶ τῶν τῆς μεσότητος·*
ἐπιρρήματα, διαφόρους ἔχουσι καὶ
ἀπείρους σημασίας· ὅθεν οὐδὲ ἀπὸ τοῦ
σημαινομένου τὴν κλῆσιν ἔλαχον· ἀλλὰ ἀπὸ
τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν τῶν ἐκ δι-
γενῶν ὀνομάτων, ὧν ἐξῆς γίνονται· τῆς μέσ-
ουσης τῶν τελῶν γενῶν· οἷον τῶν καλῶν·
ἑκατέρου γένους ἡ γενικὴ λέγεται *γρ. ἑκατέρου [illegible] τῆ ἑκάστου*
αὕτη· ἐνθένδε οὖν καὶ τὴν ὀνομασίαν
καὶ τὸ σημαινόμενον, καὶ τὴν γραφὴν
καὶ τὸν τόνον ἀπηνέγκαντο· πᾶσι τοῖς
ῥήμασι συντασσόμενα· οἷον, ἀσεβῶς
ζῆν· ἀπαραιτήτως θεὸν φοβεῖται χρή· ἀν-
πολιτεύου· δαψιλῶς ἐμφορηθῆναι
τῆς ἐνθέου ἐφέσεως· ἐὰν ἐμπόνως
ἀναγνῶ, ὠφεληθήσομαι· καὶ ἀπὸ μετο-
χῶν ὁμοίως γίνονται· οἷον, θαρρούντως·
φειδομένως: Τοῖς δὲ τῆς ποιότητος *περὶ τῶν τῆς ποιότητος·*
ἐπιρρήμασι χρώμεθα, ἡνίκα ἂν
θέλοιμεν ποιὰν τὴν κίνησιν ἀπαγγέλλειν

∴ ἀθρόως· κατ' ἀξίαν
[illegible]

ἢ ἄλλο τι ποιὸν πρᾶγμα δηλοῦν· οἷον,
βοτρυδὸν αἱ μέλισσαι πέτονται· ἢ
κεραυνηδὸν· ἰλαδὸν οἱ στρατιῶται προ-
έρχονται· παντοίοις δὲ καὶ ταῦτα
συντάσσονται ῥήμασιν· ὡσαύτως
δὲ τὰ σημαίνοντα ποσότητα, πάσῃ
συμπλέκονται ῥηματικῇ σημασίᾳ·
διαφέρει δὲ τὰ τῆς ποσότητος ἐπιρ-
ῥήματα τῶν ἀριθμοῦ δηλωτικῶν·
ὅτι τὰ μὲν τῆς ποσότητος, ἀόριστον
τὸ ποσὸν σημαίνουσιν· οἷον, πολλά-
κις· ὀλιγάκις· πλεονάκις· ἐπεὶ τὸ
πολλάκις πολύ τι δηλοῖ· καὶ τὸ ὀλι-
γάκις ὀλίγον, ἀλλ' ὅμως ἀόριστον:
ἀριθμητικά· Τὰ δὲ ἀριθμητικὰ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὡ-
ρισμένον ποσὸν ἐκφωνοῦσιν· οἷον,
δίς· τρίς· δεκάκις· εἰκοσάκις· ἑκα-
τοντάκις· χιλιάκις· μυριάκις· τὸ
μέντοι τὸ μυριάκις, ἔστιν ὅτε καὶ
ἀορίστως παραλαμβάνεται· ὡς καὶ
τὸ ὄνομα· ὅθεν καὶ παρῆκται·
ἡ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν· οὐχ ὅτι
μυρία κακὰ ἃ πεπόνθασιν ὁριστῶς
ὁ ποιητὴς εἴρηκε τοῦτο· ἀλλὰ τὸ πλῆ-
θος

∴ ἐμφαίνουσιν

ἀποφαινόμενος ἀπείρους καὶ ἀορίστους·
πλὴν τοῦτο καὶ ὁ τόνος, τὴν διάφορον ση-
μασίαν τῆς λέξεως ταύτης διαστέλλει·
ὅταν μὲν γὰρ τὸ μύρια προπαροξύνηται,
τὸν δέκα χιλιάδων ἀριθμὸν ὡρισμένον
δηλοῖ· ὅταν δὲ παροξύνηται, οἷον μυρίοι,
ἀορίστου δηλοῖ ποσότητα: τοῦ ἂν τοῦ εὐχῆς·
Ἂν καὶ εὐχῆς σημαντικὸν, τοῖς κυρίοις εὐκτικοῖς
μόνοις συντάσσεται ῥήμασιν· οἷον,
» αἴθ᾽ ὅσσον ἥσσων εἰμὶ σέθεν, τόσσον σέο
» φέρτερος εἴην· εἰ δὲ προσλάβοι τὸ ὤφελον (ἡ)
ἤ τι τῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ, διὰ ὅλων τῶν προσώ-
πων καὶ ἀριθμῶν, τότε ἡ τοῦ λόγου σύν-
ταξις, διὰ ἀπαρεμφάτου πληροῦται.
» οἷον, αἴθ᾽ ὄφελες ἄγονος ἔμμεναι, ἄγα-
» μός τ᾽ ἀπολέσθαι: Ἂν καὶ ἀρνητικὸν ἀρνη
ἢ ἀποφαντικὸν, τοῖς ὁριστικοῖς μόνον
συντάσσονται ῥήμασιν· ἐπεὶ οὐδαμῶς ἤ
δεῖ προϋποκεῖσθαι τι τῆς ἀποφάσεως·
πρώτη δὲ ἡ ὁριστικὴ καὶ οὐδὲν αὐτῆς προ-
κεῖται. οὐ γὰρ ἡ ἀπόφασις προϋποκει-
μένων ἐστὶν ἀπόφασις, οἷον οὐ ποιῶ· οὐχὶ
βρέχω· οὐ δὴ τὰ φθονῶ· καὶ οὕτω διὰ ὅλων
τῶν προσώπων καὶ ἀριθμῶν καὶ χρόνων:

νου

Εἰδέναι δὲ χρή, ὡς ἡ γι καὶ δὲ ἡ σιωπῶντας
σαν, τὸ οὐ ἀρνητικὸν ἐπίρρημα λέξε
σιν ἀρχομέναις ἀπὸ φωνήεντος, ἀμ
ψιλουμένου ἤ, πλεονάζει τὸ κ μεσο
γραφούμενον, οἷον οὐκ ἔρχομαι·
οὐκ ἐπορεύθην· οὐκ ἔστιν· οὐκ ἐμοῦ.
εἰ δὲ τὸ κατ' ἀρχὴν φωνῆεν δασυνόμενον
ἤ, τὸ χ πλεονάζει· οἷον, οὐχ ἕλκεται·
οὐχ ὁρᾷς; οὐχ εὗρον· οὐχ ἡμᾶς· ὅθ
εν δεῖ καὶ ἐπιτίθεναι ἀπόστροφον· οὐ γὰρ δὴ
ὥς τινες δοκοῦσιν ἀπὸ τῆς οὐχὶ ἀπο
φάσεως· τὸ γὰρ οὐχὶ τὸ ι παρ' ἑαυτοῦ,
οὐδέποτε ἀποβάλλει· οὔτε μὴν τὸ
χ τρέπει εἰς τὸ ἀντίστοιχον κ καθά
φησιν Ἡρωδιανός: συγκαταθέσεως

Τὰ δὲ συγκαταθέσεως ἐπιρρήματα, ναὶ
καὶ ναίχι προηγουμένης ἐρωτήσεως,
ἀποδίδοται μετὰ τοῦ ῥήματος
διοῦν γὰρ ἐρώτημα· πολλάκις
δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ῥήματος πάντως
ἀπὸ κοινοῦ νοουμένου τοῦ ἐρωτηθέν
τος. ἡ γὰρ ἐρώτησις, διοριστικῶν
ῥημάτων προβάλλεται· οἷον ἔρχῃ;
ἀποκρινόμενος δὲ φημὶ ναὶ ἔρχομαι.

προηγουμένης

μετὰ τοῦ ῥήματος τῆς ἐπερωτήσεως·
οἷον φάσω μόνος γάρ, τηνικαῦτα ἐστὶν ἡ ἀπόκρι-
σις ἀπὸ κοινοῦ νοουμένου τοῦ ἔρχομαι
ῥήματος· οἷον καὶ τὰ συγκαταθετικὰ
ἐπιρρήματα τάσσεται τοῖς ῥήμασιν ὁρι-
στικοῖς ἢ προστακτικοῖς, ἀντὶ εὐκτικῶν
παραλαμβανόμενα· ἴδοιμι τὰ ἀγαθὰ
ἱερουσαλήμ· ναὶ κύριε σῶσον τὸν λαόν σου.
τὰ γὰρ πρὸς τὸ θεῖον ἢ ἐλαττόνων πρὸς
μείζονας ἁρμόζοντα, τάξιν εὐχῆς καὶ
δεήσεως ἀποτελεῖ· κυρίως γὰρ ἡ πρόσ-
ταξις πρὸς τοὺς ἥττονας, καὶ ὑπο-
χειρίους ἐστὶν ἐπίτασις, ἀλλ' οὐ πρὸς
μείζονας, οὐδ' ὁμοτίμους: ἀπαγορευτι Η

Τὰ δὲ ἀπαγορευτικά, προστακτικοῖς
συντάσσεται ῥήμασιν, ἐπειδὴ ἡ ἀπα-
γόρευσις πρὸ ὑποκειμένην τὴν πρᾶξιν
ἔχει ἄρνησιν· πρὸ ὑπάρχοντος τῆς
προστακτικῆς ἐγκλίσεως, ἀλλ' ἐγκλί-
σεως, οἷον μὴ γράφε· μὴ δὴ λάμβανε· μὴ
δαμῶς ποίει· μὴ τύπτε· εἰ δέ που
εὑρεθῇ τὸ μὴ ἀπαγορευτικὸν τοῖς ὁρι-
στικοῖς συντασσόμενον, ἀντὶ τοῦ ἀπο-
φατικοῦ τοῦ οὐ προσείληπται.

+++ Vacat in alio codice scripto   σ οἷον. ναί   ἀπό

μηδὲ μὲν ἰότητι τῇ μάχῃ τρῶας,
ἀντὶ τοῦ οὐδ' ἐμοῦ·
Ἰστέον ὅτι, τὰ τῆς ἀπαγορεύσεως ἐπιρ-
ῥήματα, τοῖς δευτέροις προσώποις
τῶν ἀορίστων προστακτικῶν, ἐνεργητικῶν
τε καὶ παθητικῶν καὶ μέσων, οὐ συντάσσονται· οὐ φαμὲν
οἷον, μὴ τύψον· ~~μὴ τύψαι~~· οὐδὲ μὴ τύ-
φθητι· μὴ τύπηθι· οὔτε μὴ τύψαι· μὴ
τυπῶ, ἀλλὰ καθὼς τοῖς ἀπολογικοῖς συνδέσμοις
ἵνα, ὅπως, ἐὰν συνδέσμοις ὑποτάσσονται
οἱ ἀόριστοι τῶν ὑποτακτικῶν, οὕτω καὶ
κατὰ μόνον τὸ δεύτερον αὐτῶν πρόσω-
πον, ἔν τε τοῖς ἑνικοῖς καὶ δυϊκοῖς καὶ
πληθυντικοῖς, ὑποτάσσονται τοῖς ἀπα-
γορευτικοῖς ἐπιρρήμασιν· οἷον ἑνικῶς
μέν, μὴ τύψῃς· μὴ τυφθῇς· μὴ
τυπῇς· μὴ τύψῃ· μὴ τύπῃ· δυϊκῶς
δέ, μὴ τυφθῆτον· μὴ τύψητον, καὶ
οἱ λοιποὶ τῶν διαθέσεων ὁμοίως·
πληθυντικῶς δὲ μὴ τύψητε· μὴ τύπητε·
καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων ὡσαύτως· μὴ τυφθῆτε·
μὴ τυπῶητε· μὴ τύψητε· μὴ τύπητε·
τοῖς μέντοι τρίτοις προσώποις προσ-
τακτικοῖς τούτων· φημὶ δὴ πάντων

τύψητον

μὴ τύπῃς

τῶν γὰρ ἀορίστων (μὴ πάντων)· οἷον, μή με
καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος·
μηδὲ καταπιέτω με βυθός· μηδὲ
συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐπὶ τῶν παθητικῶν· οἷον, μηδὲ γε-
νηθήτω· ὃ δὲ ἐπ' οὐδενὸς εὑρεθῇ ἐμπεσοῦσι ὅτι τὴν
ῥηματικὴν ὑπόταξιν ὡς ἐν τοῖς δευ-
τέροις προσώποις, καταχρηστικῶς
ποιοῦσι καὶ οὐ κυρίως· οἷον, καὶ χθὲς
ἁμαρτάνουσι μὴ σαλεύσημεν, ἀντὶ τοῦ
μὴ σαλευσάτωμεν· τοῦτο δὲ χρὴ εἰδέναι,
ὅτι κατὰ τοὺς ἀττικοὺς τὸ μὴ παραλειφθὲν
τοῖς ἀποφατικοῖς μηδὲν πλεονότερον
δηλοῦν τῆς ἀποφάσεως· οἷον, τοῖς μὴ
οὐχὶ θῦμ' ἀδδόσιν, οὐδὲ ποιήσαιεν· καὶ ὅτι
τὸ οὐ ἀρνητικὸν προτασσόμενον τοῦ
μή, ἐν τοῖς ἀορίστοις ὑποτακτικοῖς τὸ
ἅμα τὸ ἀποφατικὴν ἀποτελεῖ σύνταξιν·
οἷον, οὐ μὴ ἐκβάλω· οὐ μὴ διψήσεις·
ὁπόταν δὲ τῇ αὐτῇ συνδέσμῳ συντάξῃ,
τὴν αὐτοῦ βαρφὰν ἐγείρει, καὶ ἐλλειπτικῶς
ἀναγινώσκεται· οἷον, οὐ κοινῶ ἀεὶ μαθὼν
τὴν παιδείαν ὅτι τοῦτο δοκεῖ τισίν·
ἀλλὰ σκαιγοῦ τὸ ἀπαίδευτον ὑποληπτέον,

ἐπὶ ὅρα

τοῖς οὐχ οὕτως ἔχοντας· εἰ δὲ περισσω-
μένως λέγοι τὸ γοῦν καὶ οὖν, ἰσοδυναμοῦσι
τοῖς συλλογιστικοῖς· τοίνυν· τοιγαροῦν
συνδέσμοις. Ἰστέον ὅτι, τὰ ἀποφαντικὰ
καὶ ἀπαγορευτικὰ καὶ συγκαταθετικὰ,
προτάσσεσθαι τῶν ῥημάτων θέλουσιν·
οἷον, οὐ λέγω· ναὶ λέγω· μὴ λέγε· εἰ δέ που
εὑρεθῶσιν ὑποτεταγμένα ῥήμασιν,
ἀναστροφῆς τρόπῳ ἐστὶν ὑποτεταγμένα.
οἷον, ἅπαντες μὲν κοιμηθήσονται οὐ·
ἀντὶ τοῦ ἅπαντες μὲν οὐ κοιμηθήσον(ται) μεθα

Τὰ τῆς παραβολῆς καὶ ὁμοιώσεως.

Τὰ δὲ τῆς παραβολῆς καὶ ὁμοιώσεως
ἐπιρρήματα, τουτέστιν ὡς· ὥσπερ·
ἤυτε, ὥσπερ δὲ ποιητικόν· καθά· καθά-
περ. ἔχουσιν ἀνταποδοτικὰ δύο·
τὸ ὡς καὶ τὸ οὕτως· ἀλλήλων δὲ ἀδιαφό-
ρως ἡγοῦνται· καὶ ἕπονται· τὰ μὲν, ἐν ταῖς
προτέραις συντάξεσιν ἀρχόμενα· τὰ δὲ,
ἐν ταῖς δευτέραις· οἷον, ὥσπερ ὁ ἑωσ-
φόρος ἐν ἄστρασι διαπρέπει, οὕτως
ὁ σπουδαῖος ἐν ἀνδράσι διαλάμπει·
καὶ ἀνάπαλιν· καὶ χωρὶς δὲ τῆς πρὸς
ἄλληλα ἀνταποδόσεως, πολλάκις

.: γρ. κοιμηθησόμεθα

γράφεται

Anastrophe

gd.

παραλαμβάνονται καὶ τὴν τοῦ λόγου
σύνταξιν· ὥσπερ γὰρ ἢ ὑπὸ παῖδες
νεαροὶ χῆραι τε γυναῖκες ἀλλήλοις
ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· συντασ
σόμενα ἢ καὶ ταῦτα, τοῖς ὁμοιώσιν ἢ
παραβολὴν παραλαμβανομένοις,
τοῦ λόγου μέρεσιν ἀρκτικὰ γίνονται·
οἷον, ὡς τελέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώ
ματι κύρσας· ἢ ὕτε βοῦς ἀγέληφι
μέγ᾽ ἔξοχος ἔπλετο πάντων· ἃ δὲ ἐπὶ
ὑποτακτικῶς συντάσσοιντο, κατὰ
τὸν τῆς ἀναστροφῆς τρόπον συντάσσον
ται· οἷον, τρῶες μὲν κλαγγῇ τε ἐνοπῇ τ᾽ ἴσαν
ὄρνιθες ὥς· ἀντὶ τοῦ ὡς ὄρνιθες:
¶ αἱ ἄκας μὲν δηλοῦσι, τοῖς ὁριστικοῖς — ταῖς ἄκας μου·
πᾶσιν ἁπλῶς συντάσσονται· τοῖς δὲ
εὐκτικοῖς, ἢ ὑποτακτικοῖς συντασ
σόμεναι, προσλαμβάνουσι τὸν ἂν
σύνδεσμον· οἷον, ἴσως ἂν ἔλθοιμι·
ἴσως ἂν ἔλθω· ἢ ἢ χωρὶς τοῦ ἂν συν
τάσσοιτο, κατ᾽ ἐλλειπτικὸν τρόπον ἡ
σύνταξις γίνεται· τοῖς μέντοι προσ
τακτικοῖς, οὐ συντάσσονται παντά
πασιν· οὐδεὶς γὰρ ὀρθῆ τάχα γράφε·

λ videtur deesse τῷ χωρισμοῦ. ut patet infra ne scripsit

οὐδέ τι χρόνον γράφει: τὰ τῆς τάξεως.

Τὰ δὲ τῆς τάξεως ἐπιρρήματα, τοῖς πτωτικοῖς συντάσσονται πρὸς γενικὴν πτῶσιν· οἷον, χωρὶς τοῦδε· καὶ ἑξῆς τοῦδε· καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι πάλιν χωρὶς κάθηνται· ἐφεξῆς βαδίζουσι· ἔστι δὲ τὸ χωρὶς ὁμοιωσήμαντον τῷ ἀπό· ἀπάτερθεν, ποιητικόν· καὶ τὸ ἄνευ· ἐξ οὗ τὸ ἄνευθεν ποιητικόν, καὶ αὐτὸ πάλιν ὄν· καὶ τὸ παρέξ, γινόμενον ἐκ τῆς παραθέσεως· τὴν αὐτὴν δὲ σύνταξιν ἔχουσιν ἅπαντα ταῦτα· τάξιν καὶ χωρισμὸν δηλοῦντα: τὰ τῆς ἀθροίσεως.

ζθ

Τὰ δὲ τῆς ἀθροίσεως, πᾶσι συντάσσονται τοῖς ῥήμασι, προλεγόμενά τε καὶ ἐπιλεγόμενα· οἷον, ἅμα πέτονται· πέτονται ἅμα· εἰδέναι δὲ χρή, ὅτι διαφέρει τὸ ἅμα τοῦ ὁμοῦ· τὸ μὲν γὰρ ἅμα, χρονικὴν δηλοῖ συνάφειαν καὶ συνῆλθασιν [?]· τὸ δὲ ὁμοῦ, τοπικήν· οἷον, ἅμα ἐγεννήθησαν· ἅμα ἐτράφησαν· ὁμοῦ οἰκοῦσι· ὁμοῦ κάθηνται· τὸ δὲ ἀμυδὶς, ποιητικόν ἐστιν ὁμοιόσημον, τῷ ὁμοῦ:

τὰ παρακελευστικά.

al. prede[?] fet sensu

Τὰ δὲ παρακελευστικὰ, προστακτικοῖς συντάσσονται τοῖς ῥήμασι· καὶ προσκλητικὴν φράσιν· οἷον, δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα φίλον τέκος ἵζευ ἐμοῖο· καὶ ἐμοῖο καὶ πάλιν· ἄγε μὴν πείρησαι ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε. πολλάκις δὲ καὶ προσ ὑποτακτικοῖς συντάσσονται, κατ' ἔλλειψιν τῶν αἰτιολογικῶν συνδέσμων· οἷον, δεῦτε ποιήσωμεν· ἄγε ἵνα ποιήσωμεν· ἢ φῶμεν. τὸ ἄγε δὲ καὶ φέρε, λέγονται κατ' ἐπέκτασιν τοῦ τε· οἷον, ἄγετε φέρετε. ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ· οἷον, ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες:

συγκριτικά

Τὰ δὲ τῆς συγκρίσεως ἐπιρρήματα, πρὸς γενικὴν πτῶσιν τάσσεται, ῥηματικὴν σύνταξιν ἀπαρτίζοντα· οἷον, ὁ αἴας μᾶλλον τοῦ ἰδομενέως ἔδραμε. ὁ σαρπηδὼν ἧττον τοῦ τληπολέμου τέτρωται· καὶ μετ' εὐθείας τάττεται, μεσολαβουμένου τοῦ ἢ συνδέσμου· οἷον, οὗτος μᾶλλον ἢ ἐκεῖνος τρέχει· οὗτος με στέργει μᾶλλον ἢ ὁ πατήρ· οὗτος ἧττον ἢ ἐκεῖνος φιλοσοφεῖ· τηρεῖται δὲ

ἀντὶ τοῦ δεῦτε ἵνα ποιήσωμεν ἢ ἄγε ἵνα εἴπωμεν

αὕτη ἡ σύνταξις, καὶ ἐν τοῖς συγκε
τικοῖς ὀνόμασιν· οἷον, ὁ διομήδης
κρείσσων παρ' ἀχαιοῖς ἤπερ ὁ σθένελος:
σημειωτέον, ὅτι τὰ οὐδέτερα τῶν ἐπιθέτων
ὀνομάτων καὶ γενικὴν ἐπιφέρει, τῶν μὲν
ἐπὶ πραγμάτων σημαντικά· οἷον τὸ σοφὸν
τοῦ πέτρου, ἀντὶ τοῦ ἡ σοφία τοῦ πέ
τρου· τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἰωάννου, ἀντὶ τοῦ ἡ ἀ
γαθότης· τὸ ἀσθενὲς τοῦδε· τὸ ἀσεβὲς
τοῦδε· ἀντὶ τοῦ ἡ ἀσθένεια ἢ ἡ ἀσέβεια·
τὸ ταχὺ τοῦδε· τὸ βραχὺ τοῦδε· ἀντὶ
τοῦ ἡ ταχύτης ἢ ἡ βραδύτης· τῶν δὲ
ὡς ἐπίθετα ψόγον ἢ ἔπαινον δηλούντων,
ἐπὶ κυρίων ἢ προσηγορικῶν τίθεται·
οἷον, τὸ εὐγενὲς τοῦ παιδίου· τὸ καλὸν
γύναιον· τὸ ταχὺ ἱππάριον· ποτὲ
δὲ ἀντὶ ἐπιρρημάτων λαμβάνονται· οἷ
ὀξὺ γράφεις, ἀντὶ τοῦ ὀξέως γράφεις·
καλὸν ποιεῖς, ἀντὶ τοῦ καλῶς ποιεῖς·
ἀληθὲς λέγεις, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς λέγεις:
ἀληθὲς σημειωτέον, ὅτι τὸ ἀληθὲς προπαροξυνόμε
νον, ἐπιρρηματικὴν λαμβάνει σύντα
ξιν· οἷον, ἀληθὲς εἴρηκεν ἀντὶ ἀληθῶς·
ὀξυνόμενον δὲ, ὀνοματικὴν σύνταξιν

δηλοῖ· οἷον ἀληθὲς ἐξέφηνεν, ἀντὶ
τοῦ ἀληθῶς· ἢ κατὰ τὴν πληθυντικὴν
εὐθεῖαν, ἢ τὴν αὐτὴν ἐπιθετικὴν ση-
μαίνουσαν ἔννοιαν· οἷον τὰ καλὰ ἔργα·
τὰ σοφὰ ῥήματα· ἢ ἐπιρρηματικήν·
οἷον καλὰ ἐβουλεύσω, ἀντὶ τοῦ καλῶς
ἐβουλεύσω· ὁμοίως οὖν καὶ ἐκ τῶν
συγκριτικῶν ἀπὸ ἑνικῶν εὐθειῶν· οἷον,
ταχύτερον· σοφώτερον· τάχιον· βέλ-
τιον· ἀπολύτως τε παντοίοις συντάσ-
σονται ῥήμασιν· οἷον, ταχύτερον ἐλθέ·
ἄμεινον φρονεῖ· βέλτιον μάθοιμι· ταχύτατα
τρέχε· καὶ πρὸς ἕτερα πρόσωπα
λαμβάνονται μετὰ γενικῆς πτώσεως·
τὰ μὲν συγκριτικά, μετὰ ἑνικῆς τε
καὶ πληθυντικῆς· οἷον, ὁ Ἰωάννης ἔδραμε
τάχιον τοῦ Πέτρου· καὶ σοφώτερον
πάντων ἡμῶν ἐλάλησε· τὰ δὲ ὑπερ-
θετικά, μετὰ πληθυντικῆς πτώσεως
μόνον, οἷον ὑψηλότατα τῶν ἄλλων ἥλατο·
τὰ δὲ τῆς ἐρωτήσεως ἐπιρρημάτων, περὶ ἐρωτηματικῶν
ὃ μὲν πόθεν, πότε, ἀορίστου μόνον αἰμ,
ὀξύνονται· ἐπιδὸς τε καὶ ἐγκλινόμενα κατὰ
τοὺς ὀφείλοντας ... ποιοῦσιν ἐγκλινόμενα.

μή

ὀξύνονται μέν, ἐνθάδε δὲ ἐγκλίνεσθαι·
οἷον ἐχάρη ποτέ· ἐφάνη ποθέν· ἐγκλί-
νονται δὲ ὅπου δεῖ· οἷον ἦλθέ ποτε·
σοφός ποτε· τίς ποτε· πέφηνέ ποθεν·
ἤγουν καὶ μέντοι κατ' ἐρώτησιν λέγοιντο,
παροξύνονται δὲ ἐν ταῖς συντάξεσι
τῶν λόγων ἄρχονται· οἷον, πότε πορεύῃ·
πόθεν ἦλθες· ἂν δέ ποτε τοῖς ῥήμασιν
ἐπιφέροιντο ὑπερβατικῶς, ἢ ἀνα-
στροφῆς τρόπῳ συνετάχθησαν, οἷον ἔρχῃ
ποτέ· ὑπάγεις ποθέν· καὶ μετὰ
πλειόνος λέξεως· οἷον ἐπεδήμησεν
ὁ κάλλιστος ἐκεῖνος ἀνήρ ποτε. τὸ δὲ
πῶς καὶ ποῦ, ἐρωτηματικῶς μὲν λεγό-
μενα, περισπῶνται· καὶ τὴν αὐτὴν
ἔχουσι σύνταξιν προαρχόμενα
τῶν λόγων, καὶ πάλιν πευστικῶς δὲ παρό-
μενα· οἷον, πῶς ἔχεις· ποῦ διατρί-
βεις· καὶ ἐν ὑπερβατῷ· ἔσται δὲ
τοῦτο πῶς· ἀορίστως δὲ λαμβανόμενα,
ἀεὶ μετὰ τὰς ἀρχὰς παρατίθενται.
καὶ ἐγκλίνονται, κατὰ τοὺς ἐγκλι-
τικοὺς κανόνας· οἷον, ἐδίδαξέ πως·
ἐγένετό που· ὅταν δὲ κατ' ἐναντίαν

ἀπόκρισιν ἀποδοθῶσι, τὸ ὁ προσερ-
χέσθαι κατὰ πλεονασμὸν ταῖς ἀρχαῖς,
ὁμοίως τοῖς ἀορίστοις ὀνόμασι· καὶ παρα-
προσ λαμβάνουσιν ἐν παραθέσει τὸν οὖν
σύνδεσμον· οἷον, ὁποσοῦν· ὁποθενοῦν·
ὁποτοῦν· ὁπουοῦν· ἔστι δ' ὅτε καὶ χωρὶς
ἀποκρίσεως, οὕτω προφέρονται· ὥσπερ
καὶ τὸ ἡνίκα γίγνεται κατ' ἀρχὴν προ-
τιθεμένου τοῦ ο καὶ συνδέσμου τοῦ οὖν·
ὁπηνικοῦν· οὐ μέντοι ἐγκλίνεται ὥσπερ τὰ
λοιπὰ ἐρωτηματικὰ ἐπιρρήματα·
οὐδὲν γάρ ἐστιν ἐγκλινόμενον ὑπὲρ
δύο συλλαβάς· ἰστέον δὲ ὅτι δὲ ποτὲ
ἢ τὸ πού, ἐν ἐρωτήσει, δὲ ἕως καὶ μέχρι
καὶ ἄχρι συντάσσονται· οἷον, ἕως πό-
∴ που μέχρι ποτὲ· ἄχρι ποῦ: διατακτικά

Τὰ δὲ τῆς συντάξεως, πᾶσι τοῖς ῥήμασι
συντάσσονται καὶ προλεγόμενά τε καὶ
ἐπιλεγόμενα· οἷον, λίαν φιλῶ· φιλῶ
λίαν· καὶ τοῖς ἀπολύτως ἐπιθετικοῖς
ὀνόμασι συντάσσονται· καὶ ἀναπλη-
ροῦσι τὴν τῶν ὑπερθετικῶν χρείαν·
οἷον, λίαν σοφός· λίαν τίμιος· καὶ
μετὰ τοῦ ἄρθρου· ὁ πάνυ καλός·

∴ ἐγκλίνονται ιγ.

σ uacat. malio adire.

ὁ σφόδρα κακός· ἀπολύτως δὲ προ-
τέθειται, διὰ τὸ ὑπερθετικόν·
τούτοις γὰρ ὡς διὰ τὴν ἀκρότατην
ὑπέρθεσιν ἔχουσι καὶ ἐπίτασιν, οὐ
συντάσσονται· τοῖς μέντοι συγκρι-
τικοῖς ἅτε μὴ ἄκρως ἐπιτεταμένοις,
παρατίθεται· ὡς προείρηται ἐν τῷ
περὶ συντάξεως τοῦ ὀνόματος: βεβαιω

αἱ δὲ τῆς βεβαιώσεως, τοῖς ὁριστικοῖς
συντάσσονται, οἷον δηλαδὴ τοῦ [illegible]:

∴ divinationis θειασμ

αἱ δὲ θειασμοῦ, εὐκτικοῖς· οἷον, εἴθ' ἂν
ἔχοι· εἴθ' ἂν ἔλθῃ: περὶ τῶν τοπικῶν·

ῥητέον. π

Ῥητέον δὲ περὶ τῶν τοπικῶν, τούτων γὰρ
τὴν σύνταξιν ἐσχάτην πεποιήκαμεν,
διὰ τὴν μέλλουσαν λεχθήσεσθαι τε-
χνολογίαν: θεματικοί

Τῶν τοπικῶν τοίνυν ἐπιρρημάτων,
τὰ μὲν ἐστὶ θεματικὰ ὡς τὸ ἀγχοῦ· ἐγγύς·
χαμαί· τὰ δὲ ἀπὸ προθέσεως γινό-
μενα· ὡς ἀπὸ τοῦ ἀνά, ἄνω· κατά,
κάτω· παρά, πάρεξ· περί, περίξ·
ἀπὸ τῆς ἀπὸ τὸ ἄπω· καὶ ἐκ τῆς ἐπί,
ὀπίσω, [illegible] τοῦ ἐ[illegible] ἐν πλεονασμῷ
τοῦ σω· πρό, πρόσω· εἰς, εἴσω·

ι. καὶ ἐκ

ἔξ, ἔξω καὶ ἐκτός· ἐν, ἔνδον πέλας·
τὸ ἔμπροσθεν γέγονεν ἀπὸ τοῦ πρόσθεν,
πρόσωθεν καὶ ἐν συγκοπῇ πρόσθεν· καὶ
ἐν συνθέσει ἔμπροσθεν· ὡς ἀπὸ τοῦ ὀπίσω
ὀπίσωθεν καὶ κατὰ συγκοπὴν ὄπισθεν·
ἃ δὲ ἀπὸ ὀνομάτων, τὸ τοπικὴν σημαίνουσι
ἔννοιαν, οἷον ἀπὸ τῆς θύρας γενικῆς,
θύραθεν· ἐκ δὲ τῆς θύραι δοτικῆς, θύ-
ραθι· ἐκ δὲ τῆς θύραν αἰτιατικῆς,
θύραζε· καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου, οἴκοθεν·
οἴκοι· οἴκαδε· ὅπου ὅποθεν· ὅποθι·
ὅποσε· ἀλλ' ἑτέρας πραγματείας
ἐστίν, ἡ ἐν τοῖς περὶ τῆς τούτων θέσε-
τε καὶ παραγωγῆς διδασκαλία· πλὴν
γε τάδε προσθετέον· ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνω·
κάτω· ἔξω· πόρρω· πρόσω· ἄπω,
παράγονται συγκριτικὰ καὶ ὑπερ-
θετικὰ ἐπιρρήματα καὶ ὀνόματα·
ἐπιρρήματα μέν, ἀνωτέρω· κατω-
τέρω· ἀνωτάτω· καὶ κατωτάτω·
πορρωτάτω καὶ πορρωτέρω· ὀνόματα
δέ, ἀνώτερος· ἀνώτατος· κατώτερος·
κατώτατος· πορρώτερος· πορρώ-
τατος· καὶ ἐκ τοῦ ἐγγύς, ἐγγυτέρω

ι. θύρας. γ

τὸ ἐπίρρημα· ὅμοιον, ἐγγύτερος, ἐγ-
γύτατος, καὶ ἔγγιστος. πάλιν ἐκ τοῦ δευ-
τέρου τούτων, ἀπό τε τῆς ἑνικῆς εὐθεί-
ας καὶ ἀπὸ τῆς πληθυντικῆς. οἷον, ἀνώ-
τερον· ἐγγύτερον· ἀνώτερα· ἐγγύτερα·
ἐκ μέντοι τῶν ὑπερθετικῶν, ἐκ μόνης
τῆς πληθυντικῆς εὐθείας, ἐπιρρήματα
γίνονται· οἷον, ἀνώτατα· ἐγγύτατα·
ἔγγιστα· ὡς καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων
ἐντελῶν γίνονται· καὶ τῶν δὲ
αὐτῶν παρηγμένων συγκριτικῶν τε
καὶ ὑπερθετικῶν· οἷον, ταχύτερος·
ταχύτερα· ταχύτατος. οὐ μὴν λέγεται
ταχυτέρω· οὐδὲ ταχυτάτω· τὸ γὰρ
τοιοῦτον εἶδος, ἀπὸ τῶν φύσει ἐπιρρη-
μάτων γίνεσθαι ὡς δέδεικται:

Τούτων δὲ τῶν τοπικῶν, τὰ μὲν, πρὸς
ῥήματα τάσσονται μόνον, οἷον χαμαὶ
κεῖται· χαμαὶ βαδίζει· χαμόθεν
παρήχθη· οἴκοι κάθηται· οἴκαδε
πορεύεται. τὰ δὲ πρὸς ῥήματά τε
καὶ πρὸς πτωτικά· οἷον, ἄνωθεν τοῦ
ἵδρυται· κάτωθεν τούτου κέκρυπται·
ὄπισθεν· ἔμπροσθεν· ὀπίσω, ἔμπροσθεν.

∴ οἴκοθεν ἔρχεται

ἔμπροσθε τούτου· καὶ πάντα τὰ συγκρι-
τικὰ καὶ ὑπερθετικά, ἀνώτερος
τοῦδε· ἀνώτατος τῶνδε· ἀνωτέρου
τοῦδε· ἢ ἀνώτερα· ἀνώτατα δὲ
τῶνδε καὶ κατώτατα:

Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι τὰ προτακτικὰ τῶν τεσσάρων
γενῶν ἄρθρα, πολλάκις ἐπιρρημάτων
προτασσόμενα, δι' ὅλων τῶν πτώσεων
καὶ ἀριθμῶν ~~καὶ~~ ἐπιθέτων, ἀναπλη-
ροῦσιν ὀνόματος χώραν· φυλαττομένης
δηλαδὴ τῆς ἀκλίτου φυσικῆς ἐπιρ-
ρηματικῆς ἰδιότητος· οἷον, ὁ πάλαι·
τοῦ πάλαι· τῷ πάλαι· τὸν πάλαι· καὶ
μέχρι τῶν πληθυντικῶν ἢ ἐπὶ τῶν
τεσσάρων γενῶν· οἷον, ἡ πάλαι· ~~καὶ~~ τὸ
πάλαι· ὁ πλησίον, τοῦ πλησίον· καὶ
ἡ πλησίον τῆς πλησίον· ἢ ὁ πέλας,
τοῦ πέλας· ἡ πέλας, τῆς πέλας·
καὶ τὰ πληθυντικὰ ὁμοίως·

Παραπλήσιοι δὲ τούτων εἰσίν, αἱ μετὰ
προθέσεως αἰτιατικῆς ἢ δοτικῆς,
πτώσεως ὀνομαστικῆς ἢ ἀντωνυμικῆς,
διὰ τῶν προτακτικῶν ἄρθρων γινό-
μεναι συντάξεις, οἷον ὁ ὑφήλιος.

τῆς πάλαι ἢ χαμαὶ [illegible] ἢ ἐπὶ οὐδετέρων

.: φιλοχρῶν .ς

ὁ τοῦ πάλαι μέχρι τῶν πλη[illegible]
φιλοχρῶν ὡς [illegible]
ὧν γενῶν, ἢ πάλιν

τῆς ὑφηλίου· τῇ ὑφηλίου· Καὶ
ἡ ὑπουρανίου· τῆς ὑπουρανίου· τῇ ὑπου-
ρανίῳ· τὴν ὑπουράνιον· καὶ μέχρι
τῶν πληθυντικῶν μενούσης τῆς
προθέσεως μετὰ αἰτιατικῆς ἢ δοτικῆς
ἀκινήτου: *περὶ τῆς συντάξεως*

δ Διὰ δὲ τῶν συνδέσμων, τῶν συνδέσμων
τὰς ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιμερῶν συμ-
πλοκάς, ἢ συνθέσεις λόγων ἀλλήλοις
συνδέομεν, κατά τε τὴν τεχνικὴν καὶ
κατάλληλον τάξιν, ἢ τὴν ἀκόλουθον
τῶν νοημάτων ἁρμονίαν· διὰ μὲν οὖν
συμπλεκτικοί· τῶν συμπλεκτικῶν, τοῖς λόγοις
ἐπὶ πολὺ ἐκφερομένων συμπλε-
κομένων· συμπλεκτικώτατοι δ' εἰσὶν
οὗτοι· καί· τε· οἷον ὁ καλός τε καὶ
σοφὸς θεόδωρος· θεόφιλός τε ὁ σπου-
δαῖος καὶ ἰωάννης ὁ θεοχαρίτωτος.

π τὸ δὲ Προτίθεται μὲν καὶ τῶν λέξεων· ὁ τε δὲ,
ἐπιφέρεται. ὁ μὲν, ἐν τοῖς πρώτοις
λόγοις τίθεται, οὐκ ἐν τῇ ἀρχῇ, ἀλλὰ
" μετὰ τὴν ἀρχήν· οἷον, ἄλλοι μὲν ῥα
" θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὗδον
" παννύχιοι. ὁ δέ, οὐκ ἐν τοῖς πρώτοις

λ· δὲ

λόγοις. ἀλλ᾽ ἐν τοῖς δευτέροις. οὐ μὲν
τοι ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν λόγων, ἀλλὰ μετὰ τὴν
ἀρχήν. ἐπακολουθητικῶν μὲν [illegible] ...
οἷον, διὰ δοῦ κέχυται νήδυμος ὕπνος.
διὸ καὶ ἐπακολουθητικὸς καλεῖται.
ἔτι δὲ καὶ μεταβατικός. ἐπεὶ καὶ δι᾽ αὐτοῦ
ποιούμεθα μεταβάσεις νοημάτων ἢ
διηγημάτων. ἰσοδυναμοῦσι δὲ αὐτῷ οἱ
ποιητικοὶ σύνδεσμοι ὁ αὐτάρ τε καὶ ἀτάρ,
ἀλλ᾽ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων τάσσονται.
οἷον, αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύχοντο τε δαῖτα. καὶ ὁ ἀτάρ, ὁμοίως.
οἷον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἑτάρους ὀτρύνω καὶ
μέμον᾽ αὐτὸς ἀνδρὶ μάχεσθαι. ἀτὰρ
οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον οἷόν κεν ἢ φέροιεν
Ἀχαιοὶ ἤ κεν ἄγοιεν:
ἀλλά, ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν δευτέρων λόγων
τάσσεσθαι. οἷον, Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν
ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. ἠμέν. ἠδέ,
ἰδέ. οἱ τρεῖς οὗτοι, ποιητικοί εἰσιν, ἀλλ᾽
ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων τασσόμενοι. ὁ μὲν
ἠμὲν ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις τίθεται.
οἱ δ᾽ ἄλλοι δύο, ἐν τοῖς δευτέροις: διαζευκτικοί
ἴδια δὲ τῶν διαζευκτικῶν, τὰς διεζευγμένων

ἠδ᾽ ἰδέ

σὺν τάξεις συντίθεμεν. διαζευγνύντες

μεν, ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος, ἢ πρό-

σωπον ἀπὸ προσώπου. τὴν δὲ φράσιν

ἐπισυνδέοντες, προσώπων διαζευ-

γνυμένων, τὸ ἓν παραλαμβάνεται,

τὸ δὲ ἕτερον καταλιμπάνεσθαι. οἷον,

εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω·

ἢ αἴας ἢ ἰδομενεὺς ἢ δῖος ὀδυσσεύς.

ἠὲ σὺ πηλείδη πάντων ἐκπαγλότατ' ἀν-

δρῶν. πραγμάτων δὲ θάτερον μένει. τὸ δὲ

ἕτερον ἀναιρεῖται. θέλουσι γὰρ ἐναντί-

α εἶναι, καὶ ἀλλήλοις μὴ συνυφίστασθαι.

οἷον, αἰδὼς ἀργεῖοι. νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέ-

σθαι. ἠὲ σαωθῆναι. καὶ ἀπώσασθαι

κακὰ νηῶν. ἢ νὺξ ἢ ἡμέρα. ἢ φῶς ἢ σκότος.

ἢ ζωὴ ἢ θάνατος. ἢ χαρὰ ἢ λύπη: ἤτοι.

ἤτοι σύνδεσμος, ἐστὶ κοινὸς καὶ ποιητικός.

κοινὸς μὲν λαμβανόμενος, διαζευ-

κτικὸς γίνεται. ποιητικὸς δὲ, ἀντὶ τοῦ

μὲν συμπλεκτικοῦ εὑρίσκεται. καὶ

ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν στίχων τάσσεται.

ὡς ἐν τῷ ποιητῇ. ἤτοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν

κατ' ἄρ' ἕζετο. ἡ δὲ μετάφρασις τοῦ δὲ

τοῦ στίχου, τοιάδε ἐστίν. οὗτος μὲν οὖν

ᾗ πῶν ἑκατέρωθεν ἐξίσου· ὥστε ἐν τοῖς ἑξῆς δῆλον.
ὅτι περ ὁ ἤτοι, ἀντὶ τούτου μὲν παραλαμ-
βάνεται ἐν τῇ ποιήσει:
Ἔστι δὲ πάλιν ὁ ἢ σύνδεσμος, παραδια-
ζευκτικὸς καὶ διασαφητικὸς καὶ δια-
πορητικὸς καὶ διαβεβαιωτικός·
παραδιαζευκτικὸς μὲν γινόμενος,
πράγματα διαζευγνύει ἀλλήλοις συν-
υφιστάμενα· ὧν τὸ ἓν αἱρούμεθα ἢ
τὸ ἕτερον ἢ ἀμφότερα· οἷον, δός μοι
χρυσὸν ἢ ἄργυρον· τοιαύτη δὲ ἐστὶν ἡ παρ' Ὁ-
μήρῳ σύνταξις· ἔνθα λέγει ἢ νέος ἠὲ πα-
λαιός: Διασαφητικὸς δέ, πλουτεῖν
ἐθέλω ἢ πένεσθαι· ὃς καὶ τὸ περ προσ-
λαμβάνει· οἷον, ἤπερ πένεσθαι· δια-
σαφεῖ γὰρ τὸ ἕτερον ὅπερ αἱρεῖται· ὡς
ἐν τῷ ποιητῇ· βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶον
ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι: Διαπορηματικὸς
καθίσταται, ἡνίκα μὲν ἐπερωτηματικῶς
ἢ ἀπορίας λέγοιτο, μὴ οὔσης τῆς συν-
τάξεως διαζευκτικῆς· οἷον, ἢ ἔτι Μυρ-
μιδόνεσσι πιφάσκεαι ἢ ἐμοὶ αὐτῷ·
ἢ τιν' ἀγγελίης Φθίης ἐξέκλυες· οἷον, ὃς
μονοσύλλαβος ὢν περισπᾶται:

ἠὲ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι ὡς ὀλέκονται·

Δισύλλαβος ὀξύνεται·

ος

Διαβεβαιωτικὸς ἢ, καὶ μετὰ ἐπερωτήσεως
καὶ χωρὶς ἐπερωτήσεως πολλάκις παρα-
λαμβάνεται. μετὰ ἐπερωτήσεως μὲν, οἷ-
ον· ἦ λαὸν ἀμήχανον ἐνθάδ' ἀγείρας ἀβρὰ δῆς·
ἦ οὐχ Ἑλένης ἕνεκεν ἠϋκόμοιο. χωρὶς δὲ
ἐπερωτήσεως, ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μηνοι-
τίου ἄλκιμος υἱός. ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ,
λυπηρά — ὃς ῥεῖα καὶ βιστοῦ. ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσ-
σεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἐστὶν παραλαμβάνεται.
∴ ἐπιρ. — οἷον ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξύ. ὅτε δὲ
τίθεται μετὰ τοῦ πύσματος, ἐγκλίνεται.
οἷον, τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως. ἀλλὰ τί ἤ μοι
ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός. ἰστέον
ὅτι ἐπίρρημα γίνεται ὁ ἢ ἀντὶ τοῦ οἷον
λαμβανόμενος. οἷον, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλά·
ὅτε δὲ τίθεται μετὰ τοῦ τί πύσματος ἐγκλί-
νεται. οἷον τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως ἀλλὰ τί ἤ
μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός·
ἰστέον δὲ ὅτι ἐπίρρημα γίνεται ὁ ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς
λαμβανόμενος. οἷον, ἣ θέμις ἐστίν. ὡς τὸ
σημαίνει ὡς θέμις ἐστίν. περισπᾶται δὲ
καὶ δασύνεται: συναπτικοί: Cōtinuati-ue

Οἱ δὲ συναπτικοὶ σύνδεσμοι, ἐννοίας μὲν
ἀτελεῖς, ἐὰν παρῇ κεῖται συναπτέοι. Pris. 16.

μεθ' ἃς ὑποστιγμὴν τίθεμεν. διότι
ἀκολουθίαν λόγου, εἰς ἀναπλήρωσιν
διανοίας ἀπηρτισμένης ἀπαιτοῦσι·
ποιοῦσι δὲ συντάξεις ὀρθὰς καὶ ἀντε-
στραμμένας· προηγούμενοι μὲν ὀρθὰς
ἀποτελοῦσιν· οἷον, εἴπερ γάρ τε χόλον γε
καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ· ἀλλά τε καὶ
μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ
ἐν στήθεσσιν ἑοῖσιν· ἑπόμενοι δὲ ἀντε-
στραμμένας· οἷον, ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος
Πριάμοιό τε παῖδες, ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε
κεχαροίατο θυμῷ, εἰ σφῶϊν τάδε πάντα
πυθοίατο μαρναμένοιιν· παρασυναπτικ. — subcontinu atque pers. 16

Ὁμοίως δὲ οἱ παρασυναπτικοί, τὰς αὐτὰς
ποιοῦσι συντάξεις· πλὴν ὅτι οἱ μὲν συνα-
πτικοί, ἀνυπαρξίαν δηλοῦσιν· οἱ δὲ
παρασυναπτικοί, ὕπαρξίν τε καὶ
τάξιν σημαίνουσιν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν
λόγων· ἀεὶ τοίνυν κἀκεῖνοι συντασσόμενοι. — sunt autem παρασυναπτικοί
ἐπειδὴ δὲ τῶν ὀρθῶν τε καὶ ἀντεστραμ- — ἐπεί. ἐπειδή.
μένων συντάξεων ἐν ταὐτῷ ἅμα μνήμην
ἐποιησάμεθα, χρὴ εἰδέναι ὅτι τὰ ἀνα-
φορικὰ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ἐπιρρημάτων,
καὶ τὰ τῆς παραβολῆς καὶ ὁμοιώσεως,

ποιοῦσιν ἀντεστραμμένας ἢ ὀρθὰς
συντάξεις· ἔν τε γὰρ τοῖς ἀναφορικοῖς
ὀνόμασιν, ἐπιφερομένων μὲν τῶν ἀντα-
ποδόσεων, ὀρθαὶ συντάξεις γίνονται·
οἷος ἦν ὁ Τελαμώνιος Αἴας, τοιοῦτος
ἦν ὁ Μενοιτιάδης Πάτροκλος· προηγου-
μένων δὲ, ἀντεστραμμέναι· οἷον, τοι-
οῦτος ἦν ὁ Μενοιτιάδης Πάτροκλος, οἷος
ἦν ὁ Τελαμώνιος Αἴας· καὶ ἐν τοῖς ἀνα-
φορικοῖς ἐπιρρήμασιν ὡσαύτως·
οἷον, ὅτε ὁ ὄρθρος ἀνέτειλε, τότε ὁ
ὄμβρος ῥαγδαῖος ἐγένετο· αὕτη μὲν ὀρθή· σφοδρός
ἀντεστραμμένη δὲ τῆς ὀρθῆς γίνεται·
τότε ὁ ὄμβρος ῥαγδαῖος ἐγένετο, ὅτε
ὁ ὄρθρος ἀνέτειλε· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐν τοῖς
παραβολικοῖς ἐπιρρήμασι καθί-
σταται· ὥσπερ ὁ αἰσθητὸς ἥλιος φωτί-
ζει τὰς τοῦ σώματος ὄψεις, οὕτως ὁ νοητὸς
ἥλιος τοὺς νοεροὺς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοὺς
καταυγάζει· καὶ ἀντεστραμμένως οὕτως
ὁ νοητὸς ἥλιος ~~φωτίζει~~ τοὺς νοεροὺς τῆς
ψυχῆς ὀφθαλμοὺς καταυγάζει, ὥσπερ
ὁ αἰσθητὸς ἥλιος φωτίζει τὰς τοῦ σώματος
ὄψεις. ἐπανιτέον οὖν ἐπὶ τὴν ἀνατολή-

Δουτη

ρωσιν τῆς ταχυλογίας τῆς τῶν συνδέσμων
συντάξεως:

αἰτιολογικοί·

Οἱ δὲ αἰτιολογικοὶ, προηγοῦνται μὲν τῶν
λέξεων· ποιοῦσι δὲ καὶ αὐτοὶ ὀρθὰς τὰς
ἀντεστραμμένας συντάξεις· καὶ τὰ
ὑποτακτικὰ παρασκευάζουσι ῥήματα·
προτασσόμενοι γὰρ οἱ αὐτῶν, πρὸς
αὐτὰ τὴν ἀπόστασιν ἔχουσι κἂν μὴ εὐθὺς ὑπλωσι
ἐπιφέρωνται· οἷον, ἐὰν μάθω, σωφρονήσομαι·
καὶ ἀνάπαλιν· σωφρονήσομαι ἐὰν μάθω· ση-
μαίνουσι δὲ ποικίλας σημασίας ἐν τῇ
πρὸς τὰ ῥήματα συντάξει· ὁ μὲν γὰρ ἵνα,
δηλοῖ αἰτίαν καὶ ἀποτέλεσμα· αἰτίαν μὲν,
κοπιῶ, ἵνα σωθῶ· ἀποτέλεσμα δὲ,
ἵνα λαλήσω ἐτάχθην· ὁ δὲ ὅπως, ὡς ἐπὶ
τὸ πᾶν δηλοῖ ἀποτέλεσμα· ~~αἰτίαν,~~
~~κοπιῶ ἵνα σωθῶ·~~ ὁ δὲ ὄφρα, ὁμοιώση-
μος ἐστὶ τῷ ὅπως· ποιητικὸς δὲ ὑπάρχει·
ὁ δὲ ἐὰν, δισταγμὸν σημαίνει· οἷον, ἐὰν
ὑγιαίνω, πορεύσομαι:

συλλογιστικοί·

Οἱ δὲ συλλογιστικοὶ, πρὸς τὰς συμπεράσ-
ματα τῶν συλλογισμῶν, καὶ πρὸς
τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀποδείξεων,
καὶ πρὸς τὰς βεβαιώσεις τῶν προ

∴ χρίνων. ιε.
ex co. scri.

δηλωθέντων, ἢ προαιρεθέντων τὰ αὐτοῦ.
οἷον, θέλων ἀποδεῖξαι ὅτι πάντα τὰ
ὄντα ἀγαθά ἐστιν, ἐρῶ συλλογιζόμενος
διὰ τῶν προτάσεων καὶ κρίσεων ἢ
διὰ τοῦ συμπεράσματος. τὰ ὄντα
πάντα, διὰ τὴν ἀγαθότητα τοῦ πατρὸς,
τὴν πρόοδον ἔσχε. ταῦτα δὲ ἀνάγκη
ἀγαθὰ εἶναι, τὰ ἄρα πάντα ἀγαθά.
καὶ πάλιν ἀποδεῖξαι βουλόμενος
ὅτι ἄνθρωπος οὐσία ἐστί, λέγω· ἄνθρωπος ζῶον·
τὸ δὲ ζῶον οὐσία· ὁ ἄνθρωπος ἄρα οὐσία:

ἀπορηματικοί.

Τοῖς δὲ ἀπορηματικοῖς, χρώμεθα
τοῖς ζητήμασιν ἐπαποροῦντες. οἷον,
ἆρα τί τῶν ἀλόγων ἡ φύσις. ἆρα ἐπί
τινος ἡ γῆ ἐπήγη. μὴ ἐπὶ ὑδάτων;
προηγοῦνται δὲ τῶν λόγων. εἰ δέ που
ἐπιφέροιντο, καθ' ὑπερβατὸν τρό-
πον ἐπιφέροινται:
ση Ἰστέον ὅτι, τοῦ σω
διαφέρουσιν ὁ ἄρα ἀπορηματικὸς
σύνδεσμος, τοῦ ἄρα συλλογιστικοῦ.
ὁ μὲν γὰρ ἀπορηματικὸς, προπερι-
σπᾶται. ὁ δὲ συλλογιστικὸς, παροξύνεται:
ση Ἰστέον ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πάντα τῶν σω

deest hic historia Sedeciæ regis
ex duobus codicib. m. scriptis

δὲς μανθάδη, ἀπὸ τῆς σημασίας ἑκάστου
ἣν δηλοῦσιν, ὠνομάσθησαν· οἷον, συμ
πλεκτικοί, ἀπὸ τοῦ συμπλέκειν·
διαζευκτικοί, ἀπὸ τοῦ διαζευγνύναι·
συναπτικοί, ἀπὸ τοῦ συνάπτειν· καὶ
οἱ ἑξῆς ὁμοίως. οἱ μέντοι παρα
πληρωματικοί, ἐπειδὴ διάφορα
σημαίνουσι, σημαίνουσι γὰρ ἔμφασιν
ὡς ὅ γε, καὶ ἐναντίωσιν ὡς ὅπερ· καὶ μετά
βασιν ὡς ὁ δή, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει
ἐν τῷ περὶ πλούτου· καὶ ταῦτα μὲν δὴ [ἵνα] [ἴσαι]
ταῦτα· τῷ δὲ λοξίᾳ, μετέβη γὰρ εἰς
ἕτερον. οὐκ ἐκλήθησαν ἀπὸ τῆς σημασί(ας),
ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ πληροῦν τὰς φράσεις τοῦ
πράγματος: παραπληρωματικοί

Τοὺς δὲ παραπληρωματικοὺς, παρα
λαμβάνομεν, ἢ μέτρον παραπληροῦν
τες, ἢ φράσιν κοσμοῦντες. οἷον, ἤ νύ σε
που δέος ἴσχει ἀκήριον. ἀφ᾽ οὗ τοῖς ἄλλοις
μέρεσι τοῦ λόγου ὑποτάσσονται. οἱ
ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε. καὶ πάλιν. οὐ μὲν
θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι.

Τῶν δὲ παραπληρωματικῶν, κοινοὶ μέν
εἰσιν οἱ δέ· μήν· ἄν· οὖν· γε· περ· πω·

δή· που· δῆθεν· τοι· ~~Ser~~
in codice altero meo scrip.
sed nō in cod. scri. nup. ex
urbe allato ad nos.

ποιητικοὶ δὲ οὗτοι· ρα. γυ. αρ. αυ. ζ φ. πο
τοι δή· ἰσοδυναμοῦσι μὲν οὖν, ρα. γυ
αρ. αυ. τοῦ δή· ὁ δὲ κεν, τῷ ἂν οἷς φησιν
ὁμώνυμοι συμπλεκτικοὶ ὅτε ὁ ἂν
δυνητικὸς καλούμενος, καὶ ἰσο
δύναμος αὐτοῦ κεν ποιητικός. συν
τάσσεται δὲ ὁ ἂν δυνητικὸς καλούμενος
τοῖς μὲν ὁριστικοῖς, κατὰ τὸν παρα
τατικὸν καὶ ὑπερσυντέλικον καὶ ἀόριστον·
οἷον, ἔγραφον ἄν· ἐγεγράφειν ἄν· ἔγρα
ψα ἄν· τοῖς δὲ εὐκτικοῖς καὶ ὑποτα
κτικοῖς, κατὰ πάντας χρόνους· ἀλλὰ
τῶν μὲν ὑποτακτικῶν, προτάσσεται
μόνον· τοῖς δὲ εὐκτικοῖς καὶ ὁριστικοῖς,
ὑποτάσσεται καὶ προτάσσεται. δυνη
τικὸς δὲ λέγεται, ἐπειδὴ εἰς τὸ δύνασθαι
ἡ σύνταξις μεταφέρεται· οἷον, ἔλεγον ἄν·
ἀντὶ τοῦ ἠδυνάμην λέγειν· ἔγραψα ἄν,
ἀντὶ τοῦ ἠδυνάμην γράψαι· τὴν αὐτὴν
δὲ σύνταξιν ἔχει, καὶ ὁ κεν ποιητικός·
ὁ γε σύνδεσμος, μειωτικὸς καλεῖται·
μείωσιν γὰρ καὶ ἐλάττωσιν δηλοῖ· οἷον,
εἰ μὴ μεγάλα μοι παράσχοις, τοῦτο γέ μοι
δός· ὅπερ, ἐναντίωσιν δηλοῖ· μηδ' οὖν

ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' ἀχιλλεῦ κλέ-
πτε νόῳ· Εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι ὁ γὰρ, σύν-
θετός ἐστιν, ἀπὸ τοῦ γε καὶ ἄρ γάρ. αἰτιο-
λογικὸς δὲ ὑπάρχει, οὐ τάσσεται δὲ
ἐν ἀρχῇ λόγου, ἀλλὰ παντὶ μέρει λόγου
ὑποτάσσεται, ἐν ταῖς δεούσαις συν-
τάξεσι μετὰ μίαν ἢ δύο λέξεις τῆς ἀρχῆς·
οἷον, ἦ γὰρ κεν δειλὸς καὶ οὐτιδανὸς καλέ-
οιμην· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς
κρατερὸς λυκόοργος: Ἐναντιωματικ(οί).

Οἱ δὲ λεγόμενοι ἐναντιωματικοὶ, οἳ προη-
γοῦνται καὶ ἕπονται, ἔν τε ταῖς ἀρχαῖς
τῶν συντάξεων προτασσόμενοι, καὶ
μετὰ τὰς ἀρχὰς τασσόμενοι· οἱ μέντοι
ἐν προοιμίοις ποιήσεως ἢ συγγραφῆς·
κατ' ἐναντίωσιν γὰρ νοημάτων ἢ διηγημάτων
προειρημένων παραλαμβάνονται·
οἷον, ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς
νύ τις ἐστὶ κοτήεις· ἀλλ' ἔμπης δαναοὶ
σμετέασομαι· ἢ δ' ἐκβράσω· νέστορα
δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης·
καὶ ὅμως ὡσαύτως· οἷον, ἔκαμεν
παραινῶν, ἀλλ' ὅμως ἔτι παραινέσω·
καὶ ἐν προτάξει· οἷον, ἔσπευσε φθάσαι·

δέ · malo ad re. sed melius quod reddit rationem non ponatur in prooemijs sed procedente ia oratione.

ὅμως δ' οὐκ ἔφθασεν· ἀλλὰ καὶ μὴ προεθυμήθης ἄλλοτε πρᾶξαι, ὅμως νῦν πρᾶξαι μὴ παραιτοῦ· Ἐπίλογος·

Ταῦτ' ἤδη σοι ὦ φιλότης, οἷόν τινα προγυμνασίαν πρὸς τὴν περὶ τῆς λόγου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συντάξεως ἐντελεστέραν διδασκαλίαν συνέγραψα· εὔχομαι δ' ἵνα σχοίης τὴν θείαν χάριν ἐν τούτοις καὶ ἐν πᾶσιν οἷς μετέρχῃ καὶ πράττεις λύχνον καὶ ὁδηγὸν τῆς ἡμῶν πνευματικῆς … μεμνημένον ἀχρείως :—

∴ ἐποχή · κατάστασις
συνήθεια · φιλία

Φροίμιον τοῦ, ἐκ τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομὴ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν θεωρίαν·

Ὁ οὐρανός, ὦ παιδίον, περιέχει κύκλῳ τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν θαλάττῃ πάντα· καὶ διὰ τοῦτο, ταύτης ἔτυχε τῆς προσηγορίας· οὖρος ὢν ἄνω πάντων καὶ ὁρίζων τὴν φύσιν· ἔνιοι δέ φασιν, ἀπὸ τοῦ ὠρεῖν αὐτὸν ἢ ὀρεύειν τὰ πάντα ὅ ἐστι φυλάττειν, οὐρανὸν

καλεῖσθαι· ἀφ' οὗ καὶ ὁ θυρωρὸς ὠνο-
μάσθη, καὶ τὸ πολυωρεῖν· ἄλλοι δ' αὐτ·
ἀπὸ τοῦ ὁρᾶσθαι ἄνω ἐτυμολογοῦσι·
καλεῖται δὲ σὺν πᾶσιν οἷς περιέχει
κόσμος, ἀπὸ τοῦ κάλλιστα διακεκοσμῆ-
σθαι· τινὲς δὲ τῶν ποιητῶν, ἄκμονος
αὐτὸν ἔφασαν εἶναι υἱόν, τὸ ἄκμητον
τῆς περιφορᾶς αἰνιττόμενοι· ἢ ὑπο-
λαβόντες ὅτι ἄφθαρτός ἐστι, τοῦτο παρι-
στῶσι διὰ τῆς ἐτυμολογίας· τεκμη-
κέναι γὰρ λεγομένων τοιούτων τὸ μὴ κεκμηκό·
ἡ δ' οὐσία αὐτοῦ, πυρώδης ἐστίν· ὡς
δῆλον ἔκ τε τοῦ ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων·
ὅθεν καὶ αἰθὴρ ἐκλήθη τὸ ἐξώτατον μέρος
τοῦ κόσμου, ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι· τινὲς
δὲ φασιν ἀπὸ τοῦ ἀεὶ θεῖν οὕτως αὐτὸν
ὠνομάσθαι, ὅ ἐστι ῥοιζηδὸν φέρεσθαι· καὶ
τὰ ἄστρα γάρ, οἱονεὶ ἄστατά εἰσι· καὶ οὐδέ-
ποτε ἱστάμενα, ἀλλ' ἀεὶ κινούμενα:
Εὔλογον καὶ τοὺς θεοὺς ἀπὸ τῆς θέσεως
ἐσχηκέναι τὴν προσηγορίαν· πρώτους
γὰρ οἱ ἀρχαῖοι θεοὺς ὑπολαμβάνουσιν
εἶναι, οὓς ἑώρων ἀδιαλείπτως φερο-
μένους· αἰτίους αὐτοὺς νομίζοντες

ἄγαι τῶν τοῦ ἀέρος μεταβολῶν, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ὅλων· τάχα δ' ἂν εἶεν θεοί,
θετῆρες καὶ ποιηταὶ τῶν γινομένων ἐν τῷ
ὅλῳ:

περὶ τοῦ Διός

Ὥσπερ δὲ ἡμεῖς ἀπὸ ψυχῆς διοικούμεθα,
οὕτω καὶ ὁ κόσμος ψυχὴν ἔχει τὴν συνέ-
χουσαν αὐτόν· καὶ αὕτη καλεῖται Ζεὺς πρώ-
τως, διὰ τὸ ζῶσα καὶ αἰτία οὖσα τοῖς
ζῶσι τοῦ ζῆν· διὰ τοῦτο, καὶ βασιλεύειν
ὁ Ζεὺς λέγεται τῶν ὅλων, ὡς ἂν καὶ ἐν ἡμῖν
ἡ ψυχή· καὶ ἡ φύσις ἡμῶν βασιλεύειν
ῥηθείη· Δία δὲ αὐτὸν καλοῦμεν, ὅτι
δι' αὐτὸν γίνεται καὶ σώζεται τὰ πάντα·
παρά τισι δὲ, καὶ Δεὺς λέγεται· τάχα
ἀπὸ τοῦ δεύειν τὴν γῆν, ἢ μεταδιδόναι
τοῖς ζῶσι, ζωτικῆς ἰκμάδος· καὶ γενικὴ
πτῶσις, ἀπ' αὐτῆς ἐστὶ Διός· παρακει-
μένη πως τῇ Δεός· οἰκεῖν δὲ ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ λέγεται, ἐπεὶ ἐκεῖ ἐστὶ τὸ κυριώ-
τατον μέρος τοῦ κόσμου ψυχῆς· καὶ γὰρ
αἱ ἡμέτεραι ψυχαί, πῦρ εἰσί:-

περὶ τῆς ἥρας·

Γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ παραδέδοται
ἡ ἥρα, ἥτις ἐστὶν ὁ ἀήρ· συνῆπται γὰρ εὐθὺς
αὐτῷ καὶ κεκόλληται, ἀρομένη ἀπὸ

τῆς γῆς, ἐμφαίνουσα αὐτῆς ἐπιβεβηκότος,
καὶ γλύμμασιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γλώσσης.
ῥυῆναι γὰρ εἰς λεπτότητα τὴν οὐσίαν, τό, τε
πῦρ καὶ τὸν ἀέρα ὑφίστησιν. ἔφασαν καὶ
ῥέαν τὴν μητέρα αὐτῶν ἐμυθεύσαντο εἶναι,
θυγατέρα δὲ τοῦ κρόνου. ἤτοι διὰ τὸ ἐν τεταγ-
μένοις μέτροις χρόνου γενέσθαι ταῦτα.
ἢ διὰ τὸ κατὰ σύγκρισιν ἀποτελεῖσθαι.
ἢ ὅ, περ πιθανώτερον διὰ τὸ τὴν ῥύσιν καὶ
ὑφίστασθαι τὸν ἀέρα, ἢν ῥύσιν καὶ αὖ ἐκ πυρὸς
ἐκεῖνα τὸ ἢ φύσις. ὅπου τὸ καὶ ῥέαν
ἀποτελεῖν τὰ ὄντα: περὶ ποσειδῶνος
Διὰ δὲ ταύτην τὴν αἰτίαν, καὶ τὸν ποσειδῶνα δ
ἔφασαν εἶναι οἱ ἀρχαῖοι, κρόνου υἱὸν ῥέας
υἱόν. καὶ γὰρ τὸ ὕδωρ, ἐκ τῆς εἰρημένης
μεταβολῆς γίνεσθαι. ποσειδῶν δέ
ἐστιν, ἡ ἀπεργαστικὴ ῥύσεων τῇ γῇ καὶ
περὶ τὴν γῆν ὑγροῦ δύναμις. ἤτοι
ἀπὸ τῆς πόσεως οὕτως κληθεῖσα ἢ
τοῦ διδόναι ταύτην. ἢ καθ᾽ ἕτερον
λόγον ποσειδάων ὠνόμασται, διὰ
τὴν παραλαχθησομένην αὐτοῦ ἰδιότητα:-
Ἀδελφὸς δ᾽ αὐτῶν καὶ ὁ ᾅδης εἶναι λέ- περὶ ᾅδου. α
γεται. οὗτος δέ ἐστιν ὁ παχυμερέστατος

καὶ προσγειότατος ἀήρ· ὁ μὲν οὖν [illegible] γίγνεσθαι·
καὶ ἄρχεται κεραννύειν καὶ ῥᾷον ταῦτα
κατὰ τοὺς ἐν αὐτῷ λόγους τῆς φύσεως.
Καλεῖται δ' ᾅδης, ἢ ὅτι καθ' αὑτὸν ἀό-
ρατός ἐστιν, ὅθεν καὶ διαιροῦντες, ἀΐδην
αὐτὸν ὀνομάζομεν, ἢ κατὰ ἀντίφρασιν,
ὡσανεὶ ὁ ἁνδάνων ἡμῖν τοῦ θανάτου·
καὶ πλούτων δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ πάν-
των ὄντων φθαρτῶν, μηδὲν εἶναι, ὃ μὴ
τελευταῖον εἰς αὐτὸν κατατάσσεται καὶ αὐτοῦ
κτῆμα γίγνεται: περὶ ῥέας.

Τῆς δὲ ῥέας, κατὰ τὴν παραδεδομένην
ῥῆσιν εἰδοποιουμένης, ἀκολούθως ἤδη
καὶ τὴν τῶν ὄμβρων αἰτίαν ἀνατιθέ-
ασιν αὐτῇ. ὅπως ἐπὶ τὸ πολὺ μετὰ
βροντῶν καὶ ἀστραπῶν συμβαίνει
γίνεσθαι. καὶ ταύτην παρεισάγουσι,
τυμπάνοις καὶ κυμβάλοις καὶ κεραυ-
νοῖς, ἢ λαμπαδηφορίαις χαίρουσαν.
ἐπεὶ δὲ ἄνωθεν ὄμβροι καταρράσσου-
σι, πολλαχοῦ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὀρῶν
κατερχόμενοι φαίνονται, πρῶτον
μὲν τὴν ἴδην ἐπωνόμασαν αὐτῇ μετέ-
ωρον ὄρος, καὶ ὃ μακρόθεν ἐστὶν ἰδεῖν,

ὀρείαν αὐτὴν προσηγόρευον· καὶ
ταῖς ὀργάσι ὅτι πάντων τῶν ἐν τοῖς ὄρεσι γινο-
μένων ζώων, τοὺς λέοντας ὑπ' αὐτῆς
παρεισάγουσι· τάχα δ' ἐπεὶ καὶ οἱ χει-
μῶνες ἀγριώτερόν τι ἔχουσι. πυργωτὸν
δὲ περίκειται στέφανον, ἤτοι διὰ τὸ
κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὀρῶν τίθεσθαι τὰς
πόλεις, ὀχυρότητος ἕνεκεν· ἢ ἐπεὶ
ἀρχηγός ἐστι τῆς πρώτης καὶ ἀρχετύπου
οὐσίας τοῦ κόσμου· καρδίαν δ' ἀνατι-
θέασιν αὐτῇ παριστάντες, ὅτι αἰτία
τῆς ζωογονίας αὕτη ἐστί· κατὰ ταὐτὸ
δὲ καὶ ἄλλους τινὰς τύπους περὶ δὲ στῆθος
αὐτῆς περιτιθέασιν, ὡς τῆς τῶν ὄντων
ποικιλίας, καὶ παντὸς χρώματος δι' αὐτῆς
γινομένης· ἔοικε δ' ἡ αὐτὴ καὶ ἡ παρὰ Συ-
ρίοις Ἀταργάτις εἶναι· ἣν καὶ διὰ τὸ
περιστερᾶς καὶ ἰχθύος ἀπέχεσθαι
τιμῶσι· σημαίνοντες ὅτι τὰ μάλιστα
δηλοῦντα τὴν τῆς οὐσίας αἵρεσιν, ἀὴρ
καὶ ὕδωρ ἐστί· Φρυγία δ' ἰδίως ᾄδεται,
διὰ τὸ θρησκεύεσθαι παρὰ τοῖς Φρυ-
ξὶν ἐξόχως, παρ' οἷς καὶ ἡ τῶν Γάλλων
ἐπεπόλασε παρεδρία. τάχα δ' ἄν τι

τοιοῦτον ἐμφαίνουσα· ὁποῖον καὶ
παρὰ τοῖς Ἕλλησι, περὶ τῆς τοῦ οὐρανοῦ
ἐκτομῆς μεμύθευται· πρῶτον μὲν γὰρ
ὁ Κρόνος λέγεται καταπιεῖν, τὰ ἐκ τῆς
Ῥέας αὐτῷ γινόμενα τέκνα· εἴληπται
μὲν οὖν οὕτω πάνυ εἰκότως, ἐπειδὴ
ὅσα ἂν γίνηται κατὰ τὸν εἰρημένον
τῆς κινήσεως λόγον, πάλιν αὐτὰ τὸν αὐτὸν
περίοδον ἀφανίζεται· ὁ χρόνος γὰρ
τοιοῦτον ἐστί· δαπανᾶται γὰρ ὑπ' αὐτοῦ
τὰ γινόμενα· εἶτα τὴν Ῥέαν φασὶ γε-
νομένου τῷ Κρόνῳ, τοῦτον εἰποῦσαν τὸ-
κεναι, κἀκεῖνον μὲν καταποθῆναι ὑπ' αὐ-
τοῦ· τὸν δὲ Δία λάθρα τραφέντα, βασι-
λεῦσαι τοῦ κόσμου· ἐνταῦθα οὖν, ἀλλ'
εἰ μὴ πάλιν ἡ κατάποσις· συντέτακται
γὰρ ὁ μῦθος περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέ-
σεως, ἐγὼ τό τε ἀνεξάφη ἡ διοικοῦσα
αὐτὸν φύσις· καὶ ἐπεκράτησεν, ὅτι
εἰς τὸ μέσον ταυτὸν αὐτοῦ ὁ λίθος οὗτος
ὁ καλούμενος γῆ, οἷον καταποθεὶς
ἂν κατεστηρίχθη· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως
συνέστη τὰ ὄντα, ἂν μὴ καὶ ἐπὶ θεμε-
λίῳ ταῦτα ἐρείσθη· γινομένων καὶ

ζεφομένων ἐντεῦθεν πάντων:—
Τέως δ' ὁ μὲν κρόνος, ἱστορεῖται συνεχ- περὶ κρόνου.
κατιὼν, ἐπὶ τῷ μίγνυσθαι τῇ γῇ·
τοῦτον δὲ ἐπέσχε μὲν καὶ παῦσαι τῆς
ὕβρεως· ὁ γὰρ ζεὺς ἐκβαλὼν αὐτὸν
τῆς βασιλείας, κατεταρτάρωσε· διὰ
γοῦν τούτου αἰνίττονται, ὅτι ἡ τῆς ὅλης
γενέσεως τάξις, ἣν ἔφαμεν ἀπὸ τοῦ
κραίνειν, κρόνον εἰρῆσθαι, τὴν γινομένην
τέως πολλὴν ῥύσιν τοῦ περιέχοντος
περὶ τὴν γῆν ἔστειλε, λεπτοτέρας ποιή-
σασα τὰς ἀναθυμιάσεις· ἡ δὲ τοῦ κόσ-
μου φύσις ἐπισχύσεις ὁ ἐπισχύσασα,
ἣν καὶ Δία ἐλέγομεν καλεῖσθαι, τὸ
λίαν φερόμενον τῆς μεταβολῆς, ἐπέ-
σχε καὶ ἐπεπέδησε μακρότερον διε-
ξαγαγὼν, καὶ δοὺς αὐτὸ τῷ κόσμῳ· πάνυ
δ' εἰκότως καὶ ἀγκυλομήτην καλοῦσι τὸν
κρόνον, ἀγκύλων οὕτως καὶ δυσπαρα-
κολουθήτων, ἅμ' ἐπιτελέσαι τοσούτων
ἀριθμὸν ὄντων ἐξελίττων:— περὶ ὠκεανοῦ.
Κατ' ἄλλον δὲ λόγον, τὸν ὠκεανὸν ἔφασαν ἀρ-
χηγὸν εἶναι πάντων· οὐ γὰρ μία μυθο-
λογία περὶ τοῦτον ἐγένετο τὸν τόπον·

ἐπὶ δ' ὠκεανὸς μὲν, ὁ ὠκέως νοούμενος
λόγος δ' ἐφεξῆς μεταβάλλων· τηθὺς δὲ
ἡ ἐπὶ τῶν ποιοτήτων ἐπιμονή· ἐκ γὰρ
τῆς τούτων συγκράσεως ἢ μίξεως, ὑφί-
σταται τὰ ὄντα, οὐδὲν δ' ἂν γένοιτο, εἰ θάτερον
ἄμικτον ἐπεκράτει :- περὶ τοῦ Διός·

Ἤδη δὲ ταῦτα, ἄλλως ὁ Ζεὺς πατὴρ λέγεται
θεῶν καὶ ἀνθρώπων εἶναι, διὰ τὸ τὴν τοῦ
κόσμου φύσιν αἰτίαν γεγονέναι τῆς τούτων
ὑποστάσεως, ὡς οἱ πατέρες γεννῶσι τὰ
τέκνα· νεφεληγερέτην δὲ καὶ ἐρίγδου-
πον αὐτὸν καλοῦσι, τὸ ἐπὶ τῷ ἀνωτάτω
νέφη, καὶ τὰς βροντὰς συνίστασθαι,
καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἐκεῖθεν καὶ τὰς
καταιγίδας ἐκπίπτειν· ἄλλως ἤδη
τῷ τὸν οὐρανὸν λελογχότι θεῷ, παντὸς τοῦ
περιγείου τόπου ἀπονεμομένου· διὰ
μὲν τὰς αἰγίδας, ἃς δὴ ἀπὸ τοῦ ἀΐσ-
σειν ὠνόμασαν, αἰγίοχος ἐκλήθη· δι' ἄλλ(α)

ὁμοιοσθενής

δὲ ὁμοσθενεῖς καὶ ἐπιγνώστην αἰτίας,
ὑέτιος· δὲ ἐπικάρπιος· καὶ καται-
βάτης, καὶ ἀστεροπητής· δὲ ἄλλως δὲ
πολλαχῶς, κατὰ διαφόρους ἐπινοίας·
σωτὴρ, καὶ ἕρκειος, καὶ πολιεὺς καὶ

πατρῷον, τὸ ὁμόγνιον, καὶ ξένιον·
τὸ κτήσιον· καὶ βουλαῖον, καὶ τρο
παιοῦχον· τὸ ἐλευθέριον αὐτὸν προσ
αγορεύουσιν· ἀπεριλήπτως ὅσων ὀνο
μασιῶν αὐτῷ τούτων οὐσῶν, ἐπεὶ
διατέτακεν εἰς πᾶσαν δύναμιν καὶ
σχέσιν· καὶ πάντων αἴτιος καὶ ἐπόπτης
ἐστίν· οὕτω δ' ἐρρέθη, καὶ τῆς Δίκης πατὴρ
εἶναι· ὁ γὰρ παραγαγὼν εἰς τὰ πράγματα
τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ παραγγεί
λας αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν ἀλλήλους, οὗτος
ἐστὶ καὶ τῶν Χαρίτων· ἐντεῦθεν γὰρ ἀρ[illegible]
αἱ τοῦ δανείζεσθαι καὶ εὐεργετεῖν ἀρχαί·
καὶ τῶν ὡρῶν τῶν κατὰ τὰς τοῦ περιέχοντος,
ποιουσῶν μεταβολὰς σωτηρίους· καὶ τῶν
γινομένων ἐπὶ τῆς γῆς ἄλλων· καὶ ὀνομασ
μένων ἀπὸ τῆς φυλάξεως, οὗτός ἐστι πατὴρ
χάσ· παρεισάγουσι δ' αὐτὸν, τελείαν
ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα· ἐπεὶ οὔτε τὸ
παρηκμακὸς, οὔτε τὸ ἐλλιπὲς ἐμ
φαίνει· τὸ δὲ καρτερικὸς, οἰκεῖον·
διὰ τοῦτο, καὶ τέλεια αὐτῷ θύουσι· τὸ δὲ
σκῆπτρον τῆς δυναστείας αὐτοῦ, σύμ
βολόν ἐστι· πολλαχοῦ δὲ καὶ γίνεται

κρατοῦν πλάττεται· περίεστι γὰρ
πάντων, καὶ οὐδὲν ἡττᾶν αὐτοῦ δύναται.
ἱερὸς δὲ ὄρνις αὐτοῦ ὁ ἀετὸς λέγεται εἶναι,
διὰ τὸ ὀξύτατον τοῦτον εἶναι τῶν ἄλλων
πτηνῶν· στέφεται δὲ ἐλαίᾳ, διὰ τὸ
θαλλὲς καὶ λιπαρὸν καὶ πολύχρηστον·
ἢ διὰ τὴν ἐμφέρειαν τῆς πρὸς τὸν
οὐρανὸν γλαυκότητος. λέγεται δὲ ὑπό
τινων, καὶ ἀλάστωρ καὶ παλαμναῖος, ἐπεὶ
τοὺς ἀλάστορας καὶ παλαμναίους κολάζει·
τῶν μὲν, ὀνομαζομένων ἀπὸ τοῦ τοιαῦτα
ἁμαρτάνειν, ἐφ' ὧν ἔστιν ἀλαστῆσαι καὶ
στενάξαι· τῶν δὲ, ἀπὸ τοῦ ταῖς παλάμ-
μαις μιάσματος ἀνέκπλυτον ἀποτελεῖν:-

περὶ ἐριννύων·

Κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, καὶ αἱ λεγόμεναι
γεγόνασιν ἐριννύες, ἐρευνήτριες τῶν ἁμαρ-
τανόντων οὖσαι· μέγαιρα· τισιφόνη,
καὶ ἀληκτώ· ὡσπερεὶ μεγαίροντος
τούτοις τοῦ θεοῦ, καὶ τιννυμένου, ἢ διὰ
τιμωρημένου τοὺς γινομένους ὑπ' αὐτῶν
φόνους· καὶ ἀλήκτως καὶ ἀπαύστως τοῦτο
ποιοῦντος· σεμναὶ δ' αὗται ὄντως αἱ θεαὶ
καὶ εὐμενίδες· κατὰ τὸ τὴν εἰς βίον ἀνθρώπων

ἐκμένηφαι τῆς φύσεως διατάττεσθαι,
καὶ τὸ τὴν πονηρίαν κολάζεσθαι. Ἐρινώ-
δεις δὲ τὰς ὄψεις ἔχουσαι εἰσί, καὶ πυ-
ρὶ μάστιξι τοὺς ἀσεβεῖς διώκουσαι· καὶ
ὄφεως πλοκάμους ἔχουσαι, ὡς τοιαύτην
φαντασίαν τοῖς κακοῖς ποιεῖν, ὡς ἂν
ἀποτείνουσι ποινὰς, ἀντὶ τῶν πλημμελη-
μάτων· ἐν ἅδου δ' οἰκεῖν λέγονται, διὰ τὸ ἐν
ἀσαφεῖ κεῖσθαι τὰς τούτων αἰτίας, καὶ
ἀπροόρατον ἐφίστασθαι τὴν τίσιν τοῖς
ἀξίοις· ἀκολούθως δὲ τούτοις λέγεται,
καὶ ὅτι πάντ' ἐφορᾷ Διὸς ὀφθαλμὸς,
καὶ πάντ' ἐπακούει· πῶς γὰρ οἷόν τε τὴν οἷόν τε πι
τὴν διὰ πάντων διήκουσαν δύναμιν,
λανθάνειν τι τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γινομένων·
προσαγορεύουσι δὲ καὶ μειλίχιον τὸν δία,
εὐμείλικτον ὄντα, τοῖς ἐξ ἀδικίας μετα-
τιθεμένοις· οὐδὲ γὰρ ἀδιάλλακτον ἔχει
πρὸς αὐτούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἱκεσίου
εἰσὶ Διὸς βωμοί: περὶ λιτῶν.

Καὶ τὰς λιτὰς ὁ ποιητὴς ἔφη, Διὸς θυγα-
τέρας εἶναι· χωλὰς μὲν οὔσας, διὰ τὸ
πολὺ πίπτειν τοὺς γονυπετοῦντας, ἐπὶ παρα-
τάσει δὲ τῆς ἀσθενείας αὐτῶν, πάλιν

ῥυσάς· παραβλῶπας δέ, τῷ τοὺς παριδόντας τινὰς πρότερον, ἀνάγκην ἴσχειν λιτανείας:-

περὶ μοιρῶν·

Ὁ αὐτὸς δ' ἐστὶ καὶ ἡ μοῖρα, διὰ τὸ μὴ ὁρωμένη διανέμεσις εἶναι, τῶν ἐπιβαλλομένων ἑκάστῳ· ἐντεῦθεν ἤδη τῶν ἄλλων μερίδων μοιρῶν ὀνομασμένων. αἶσα δέ ἐστιν, ἡ ἄιστος καὶ ἄγνωστος αἰτία τῶν γινομένων· ἐμφαίνεται γοῦν, ἤτοι ἡ κατὰ μέρος ἀδηλία· ἢ ὡς οἱ πρεσβύτεροι, ἡ ἀεὶ οὖσα. εἱμαρμένη δέ ἐστι, καθ' ἣν μεμάρπται καὶ συνείληπται πάντα ἐν τάξει στοιχείου μὴ ἔχοντος πέρας γινόμενα· ὥσπερ ἡ πρώτη συλλαβὴ πεῖ ἔχει, καθάπερ ἐν τῷ εἱρμῷ. ἀνάγκη δέ ἐστιν ἣν ἄξαι, καὶ ἧς περιγενέσθαι οὐκ ἔστιν· ἢ ἐφ' ἣν, πᾶν γὰρ ὃ ἐὰν γένηται, τὴν ἀναφορὰν λαμβάνει. κατ' ἄλλον τρόπον τρεῖς μοῖραι παρεισάγονται, κατὰ τὸ τριττὸν τῶν χρόνων. καὶ κλωθὼ μὲν ὠνόμασται μία, ἀπὸ τοῦ κλώθειν ἐοικέναι τὰ γινόμενα, ἄλλων ἄλλοις ἐμπιπτόντων· καθὸ καὶ νήθουσαν αὐτὴν οἱ πρεσβύτατοι διατυποῦσιν. ἀλλὰ

λάχεσιν ἀπὸ τοῦ τὴν κατὰ κλῆρον λῆξιν,
τὰ ἀποδιδόμενα ἑκάστῳ προσεοικέ-
ναι· ἄτροπος δ᾽ ἐστὶν ἡ τρίτη, διὰ τὸ ἀτρέ-
πτως ἔχειν τὰ κατὰ αὐτὴν διατεταγμένα·
ἢ δι᾽ αὐτῶν δυνάμεις, οἰκείως ἂν δόξαι
τῶν τελείων προσηγοριῶν τυγχάνειν· αὐτὴ
δ᾽ ἐστὶ καὶ ἀδράστεια, ἤτοι παρὰ τὸ
ἀνέκφευκτος καὶ ἀναπόδραστος εἶναι
ὀνομασμένη, ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ δρᾶν τὰ
κατ᾽ αὐτήν· ὥσπερ ἀειδράστεια οὖσα·
ἢ τοῦ στερητικοῦ μορίου νῦν, τὸ πολὺ
ἐπιδηλοῦντος, ὡς ἄξυλος ὕλη, πολύδρα-
στος γάρ ἐστι· νέμεσις δ᾽, ἀπὸ τοῦ νεμήσεως
προσηγορεύθη· ὄπις δ᾽, ἀπὸ τοῦ λαν-
θάνειν ὄπισθεν, καὶ παρατηρεῖν τὰ πρατ-
τόμενα ὑφ᾽ ἡμῶν· καὶ κολάζειν τὰ κο-
λάσεως ἄξια:- περὶ μουσῶν·
λέγονται δ᾽, ἐκ μνημοσύνης γεννῆσθαι
τὰς μούσας ὁ ζεύς, ἐπειδὴ καὶ τῶν
κατὰ παιδείαν μαθημάτων, ἀσκητέον
ἐστὶν ἔργον· αἳ δὴ καὶ ἐκ μελέτης καὶ κατοχ-
ῆς ἀναλαμβάνεσθαι πέφυκε· καὶ ὡς
ἀναγκαῖα ὄντα πρὸς τὸ ζῆν εὖ ὄντα· κα-
λοῦνται δ᾽ μοῦσαι, ἀπὸ τῆς μώσεως

τουτέστι ζητητικῶς· καθὸ εἴρηται, ὧν ποιη-

κακά ρέμεν τὰ μαλακὰ μὲν ὄντα, μὴ τὰ σκληρὰ

ἔχειν· ἐννέα δ' εἰσὶ, διὰ τὸ τετράγωνον

ὡς φησί τις, εἶναι περὶ τῶν τοῖς προσή-

κοντας αὐταῖς ἀποτελεῖν· τοιοῦτος

γάρ ἐστιν ὁ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς συνιστά-

μενος, κατὰ δὲ ἐφεξῆς αὐτὸν γενέσθαι·

καὶ τὸ τοῦ πρώτου ἀπὸ τῆς τετράδος τηλος,

κατὰ τιμὰς μὲν ἔχειν λογικὸν ἀριθμόν·

σημ. λέγονται δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ δύο μόνον

εἶναι· παρ' οἷς δὲ τρεῖς· παρ' οἷς δὲ τέσ-

ὡρα σαρες· παρ' οἷς δὲ, ἑπτά· τρεῖς μὲν,

διὰ τὴν προειρημένην τῆς τριάδος

τελειότητα· ἢ καὶ διὰ τὸ τρία γένη σκεμ-

μάτων εἶναι, δι' ὧν ὁ κατὰ φιλοσοφίαν

λόγος συμπληροῦται· δύο δὲ, ἀπὸ τοῦ

θεωρεῖν καὶ πράττειν τὰ δέοντα· ἐν δὲ

τούτοις συνίστασθαι δεῖ πεπαιδεῦσθαι·

τέσσαρες δὲ καὶ ἑπτά, τάχα διὰ τὸ τὰ

παλαιὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων, τοσούτους

φθόγγους ἐσχηκέναι· θήλειαι δὲ παρή-

χθησαν, ὅτι τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν παιδείαν,

θηλυκὰ ὀνόματα ἐπιτυχῆς ἔχειν· πρὸς

σύμβολον τοῦ τὸ ἑδραιότατον, τοῦ τῆ

πολυμάθειαν περιγίγνεσθαι· ἐπειδὴ πᾶν
δὲ διὰ τὸ γόνιμον, ὃ ψυχῆς διαγνώσει
γίγνεσθαι· σύνεισι δὲ καὶ συγχορεύουσιν
ἀλλήλαις, πρὸς παράστασιν τοῦ τὰς
ἀρετὰς ἀχωρίστους αὐτῶν, καὶ ἀδιαζεύ
κτους εἶναι· περὶ τοὺς τῶν θεῶν δὲ ὕμνους
δὲ τὴν θεραπείαν καὶ ἀσχολοῦνται μάλιστα·
ἐπειδὴ στοιχεῖον δὲ ἀρχὴ παιδείας ἐστὶ,
ἡ ἀφορᾶν πρὸς τὸ θεῖον· καὶ τοῦ θεοῦ ὑπό
δειγμα τοῦ βίου ποιησαμένην, ἀναστρέφ
ἔχονται δεῖ· ἄλλως δὲ κλειὼ μὲν τῶν
μουσῶν ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ κλέους τυγχάνειν
τοὺς πεπαιδευμένους· καὶ αὐτοὺς δὲ
ἑτέρους κλεΐζειν· εὐτέρπη δὲ ἀπὸ τοῦ
τὰς ὁμιλίας αὐτῶν ἐπιτερπεῖς δὲ καὶ ἀγω
γοὺς εἶναι· θάλλεια δὲ, ἤτοι διὰ τὸ θάλ
λειν τὸν βίον αὐτῶν, ἢ διὰ τὸ ἔχειν αὐτὰς
δὲ τὴν συμποτικὴν ἀρετὴν, ἐπιδεξίως
καὶ ἐμμελῶς ἀναστρεφομένους ἐν
ταῖς θαλίαις· μελπομένη δὲ, ἀπὸ τῆς
μολπῆς καὶ τῆς γλυκείας φωνῆς ἐμ
μελοῦς οὔσης· μέλπονται γὰρ οἱ
ἀγαθοὶ ἀπὸ πάντων, δὲ μέλπουσι δὲ
αὐτοὶ τοὺς θεοὺς, δὲ τοὺς πρὸ αὐτῶν γεγο
νότας.

τερψιχόρη δέ, διὰ τὸ τέρπεσθαι δι'
χορειῶν αὐτῆς τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βίου·
: διὰ τὸ ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ὁρᾶσθαι παρέχειν τέρψιν
τοῖς προσπελάζουσιν αὐτῇ, ἑνὸς στοιχείου
πλεονάζοντος ἐν τῷ ὀνόματι· τάχα δ'
ἐπεὶ καὶ χοροὺς ἔστησαν οἱ παλαιοὶ τοῖς
θεοῖς, συντεθέντων αὐτοῖς τὰς ᾠδὰς
τῶν σοφωτέρων. ἡ δὲ ἐρατώ, πρότερον
ἀπὸ τοῦ ἔρωτος λαβοῦσα τὴν ὀνομα-
σίαν, τὴν περὶ πᾶν εἶδος φιλοσοφίαν
παρίστησιν· ἢ τῇ περὶ τὸ εἴρεσθαι καὶ
ἀποκρίνεσθαι δυνάμεως ἐπίσημος
ἐστιν, ὡς δὴ διαλεκτικῶν ὄντων καὶ τῶν
σπουδαίων. πολύμνια δέ ἐστιν, ἡ πολυ-
μνήτος ἀρετή· ἢ μᾶλλον ἡ πολλοὺς ὑμνοῦ-
σα· καὶ ὅσα περὶ τῶν προγενεστέρων
ὑμνεῖται παραληφθεῖσα, καὶ τῆς ἐκ τε
ποιημάτων ἱστορίας ἐπιμελουμένη.
οὐρανία δέ ἐστιν, ἡ περὶ τὰ οὐράνια καὶ τὴν
τῶν ὅλων φύσιν ἐπιστήμη. τὸν γὰρ ὅλον
κόσμον, οὐρανὸν ἐκάλουν οἱ παλαιοί. καλ-
λιόπη δέ, ἡ καλλίφωνος, ἢ καλλιεπὴς
ῥητορική, δι' ἧς πολιτεύονται καὶ δήμοις
προσφωνοῦσιν, ὄντες ἀγαθοί· Καὶ

οὐ βίᾳ ἐφ᾽ ὅ τι ἂν προαιρῶνται· διὸ ἣν
ἁπασῶν ταύτην μάλιστά φησι, βασιλεῦ-
σιν ἅμ᾽ αἰδοίοισιν ὀπηδεῖν· ἀποδέδοται
δὲ αὐταῖς ποικιλία ἐργασιῶν ἐμφαίνουσα
ἑκάστου, ὅτι ἥρμοσαν, καὶ σύμφωνος
αὐτὸς αὐτῷ καὶ ὁμολογούμενος, ὁ τῶν
ἀγαθῶν βίος ἐστί· συγχορεύει δ᾽ αὐταῖς
καὶ ὁ ἀπόλλων, διὰ τὴν κοινωνίαν τῆς
μουσικῆς· παραδέδοται γὰρ καὶ οὗτος
κιθαριστής, διὸ εἰσὶ μετ᾽ ὀλίγον ἅπαν·
ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι φησὶ χορεύειν, ἐπειδὴ
χρείαν ἔχουσι τοῦ μεμονωμένως καὶ
συνεχῶς εἰς τὴν ἠρεμίαν ἀναχωρεῖν
οἱ φιλοσοφοῦντες· ἧς χωρὶς οὐδὲν
σεμνὸν ἀνευρίσκεσθαι κατὰ τὸ κωμικόν·
τούτου δ᾽ ἕνεκα καὶ ἐννέα γυναῖκας λέ-
γεσθαι, συγγενόμενος ὁ Ζεὺς τῇ μνημο-
σύνῃ γεννῆσαι αὐτάς· καὶ γὰρ τῆς ἐν
νυκτὶ ζητητικῶς, δεῖ πρὸς τὰ κατὰ
παιδείαν· εὐφρόνην γὰρ οἱ ποιηταὶ
οὐδὲν ἄλλο τι τὴν νύκτα ἐκάλεσαν· καὶ
ἐπίχαρμος· εἴ τέ τι φησὶ ζητῇς σοφόν,
τῆς νυκτὸς ἐνθυμητέον· καὶ πάντα
τὰ σπουδαῖα, νυκτὶ μᾶλλον ἀνευρίσκεται.

τινὲς δ' ἀπὸ τοῦ καὶ γῆς ἐφάψασθαι αὐτὰς φυ-
ὡς ἀρχαιοτάτας ἡγεῖσθαι τὴν πε-
ρὶ τούτων γεγονέναι δεόντως· στεφανοῦνται δὲ
φοίνικι, ὡς μέν τινες νομίζουσι, διὰ
τὴν ὁμωνυμίαν, ἀπὸ τοῦ φοινίκων ἢ
δοκεῖν εὑρήματα εἶναι τὰ γράμματα·
ὡς δὲ εὐλογώτερόν ἐστι, διὰ τὸ εὔφρον
καὶ εὐεργὲς καὶ ἀείζωον καὶ δυσανάβατον
καὶ γλυκύκαρπον τοῦ φυτοῦ:

περὶ χαρίτων·

Ἐπιβαλλόντως δὲ ἡμῖν ὡς εἴρηται, καὶ
εὐεργετικοὶ εἶναι παραδεδώκασιν
οἱ πλεῖστοι, Διὸς θυγατέρας τὰς χάριτας·
οἱ μὲν ἐξ Εὐρυδόμης αὐτὰς γεγονέναι,
τῷ μάλιστα ἀπὸ τῶν ἐξηρμένων καὶ δια-
βεβηκότων δόμων τὰς δωρεὰς φι-
λεῖν δίδοσθαι· οἱ δὲ ἐξ Εὐρυνόμης, ἐν
τούτῳ παριστῶντες ὅτι χαριστικώ-
τεροί πως εἰσίν, ἢ ὀφείλουσιν εἶναι
οἱ μεγάλους κλήρους νεμόμενοι·
τινὲς δὲ ἐξ Εὐρυμεδούσης, ἐπὶ τὸ αὐτὸ
συντείνοντος καὶ τούτου τοῦ ἐτύμου·
κυριεύουσι γὰρ τῶν ἰδίων οἱ ἄνθρωποι·
τὴν δ' Ἥραν ἄλλοι διδόασιν αὐταῖς μητέρα·

καθὸ εὐγενέσταται τῶν θεῶν εἰσί· πρὸς
ἄλλην δὲ ἔμφασιν γυμνὰς παρεισά-
γονται, ὡς καὶ τὸ μηδὲν κτῆμα
ἔχοντας ὑπουργεῖν τινὰ σωφρόνι-
μως χαρίζεσθαι, τῶν οὐ πολλὰ δυνα-
μένων· τοῦ οὐ περιουσιάζεσθαι πάντη,
ἵνα τις εὐεργετικὸς ἢ δεόντως, ὡς
εἴρηται· καὶ τῷ ξενίῳ δέ τῳ θυμὸς
ἄριστος· τινὲς δὲ οἴονται, διὰ τῆς γυ-
μνασίας αὐτῶν παρίστασθαι, τὸ ἀ-
λύτως καὶ ἀνεμποδίστως δεῖν ἔχειν
πρὸς τὸ χαρίζεσθαι. λέγονται δ' ὑφ' ὧν
μὲν εἶναι δύο· ὑφ' ὧν δὲ τρεῖς· δύο μέν,
ἐπειδὴ τοὺς μὲν δεῖ προκατάρχειν
χάριτος, τοὺς δ' ἀμείβεσθαι· τρεῖς δ',
ἐπειδὴ οὐ καλῶς ἔχει τὸν τετευχότα
ἀμοιβῆς ἐστάναι χαριστικῆς, ἀλλὰ
πάλιν χαρίζεσθαι, ἵνα ἀκαταπαύ-
στως τοῦτο γίνηται· καὶ τοῦτο, ὅτι δεῖ
γίνεσθαι, καὶ τῆς χρόας αὐτῶν ἐμ-
φαινούσης· ἕτεροι δὲ φασὶν, μίαν
μὲν εἶναι χάριν, τὴν περὶ τὸν ὑπουρ-
γοῦντά τι ὠφελίμως· ἑτέραν δὲ,
τὴν περὶ τὸν δεχόμενον τὴν ὑπουργί-

δὲ ἐπιτηροῦντα τὸν καιρόν· ἱλαρῶν
δ' εὐεργετουσῶν, δ' ἱλαροὺς ποιου-
σῶν τοὺς εὐεργετουμένους τῶν χαρίτων·
πρῶτον μὲν κοινῶς, ἀπὸ τῆς χαρᾶς
χάριτες ὀνομασμέναι εἰσί· εὔ-
μορφοι δὲ λέγονται εἶναι, διὰ τὸ εὐα-
δᾶν καὶ πιθανότητα χαρίζεσθαι·
εἶτα δὲ κατ' ἰδίαν· οἱ μὲν τοῦτο ἔνιοι
δ' αὐτὴν ἔφησαν τὴν ἥραν αὐτῶν εἶναι·
τινὲς δ' ἀγλαΐην· ὅπου καὶ ὁ ὅμηρος
ἔφη μίαν τῶν χαρίτων ἡφαίστῳ· διὰ
τὸ ἐπιχάριτα εἶναι τὰ τεχνικὰ ἔργα:-

περὶ τοῦ ἑρμοῦ.

Ἡγεμόνα δὲ παραδεδώκασιν αὐτῶν τὸν
ἑρμῆν, ἐμφαίνοντες ὅτι εὐλόγως
δεῖ χαρίζεσθαι καὶ μὴ εἰκῆ· ἀλλὰ τοῖς
ἀξίοις· ὁ γὰρ ἀχαριστηθεὶς, ὀκνηρό-
τερος γίγνεται πρὸς τὸ εὐεργετεῖν. Τυγ-
χάνει δὲ ἑρμῆς, ὁ λόγος ὃν ἀπέστειλαν
πρὸς ἡμᾶς ἐξ οὐρανοῦ οἱ θεοί· μόνον
δὲ ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν ἐπὶ γῆς αὐτῶν, ζῷον
λογικὸν ποιήσαντες, ὅ,περ τὰ ἄλλα
ἐξοχώτατα εἶχον αὐτοί· ὠνόμασται
δὲ ἀπὸ τοῦ ἐρεῖν καὶ μήσασθαι, ὅ ἐστι

λέγειν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρυμα ἡμῖν εἶναι,
καὶ οἷον ὀχύρωμα. ἔνθεν δὲ πρῶτον μὲν,
διάκτορος κέκληται· ἤτοι, ἀπὸ τοῦ
διάτορος εἶναι καὶ τρανός· ἢ ἀπὸ τοῦ δια-
γειν τὰ νοήματα ἡμῶν, εἰς τὰς τῶν πλη-
σίων ψυχάς· καθὸ καὶ τὰς γλώττας
αὐτῷ καθιεροῦσιν. εἶτ' ἐριούνιος ὀνο-
μάζεται, ἀπὸ τοῦ μεγαλωφελής τις
εἶναι, καὶ κατὰ τὴν ὑπερβολήν, ὀνεῖν τοῖς
χρωμένοις αὐτῷ· καὶ σῶκος, ὡσανεὶ,
σωτὴρ τῶν οἴκων ὑπάρχων· ἢ ὥς τινες
ἰσχυρός, καὶ τὸ ἀκάκητον δὲ αὐτὸν λέγεσθαι
τοιούτου τινὸς σημαντικόν ἐστιν· οὐ γὰρ πρὸς
τὸ κακοῦν καὶ βλάπτειν, ἀλλὰ πρὸς τὸ
σώζειν μᾶλλον γέγονεν ὁ λόγος· ὅθεν καὶ
τὴν ὑγείαν αὐτῷ συνῴκισαν. ἀργει-
φόντης δέ ἐστιν, οἱονεὶ ἀργεφάντης,
ἀπὸ τοῦ λευκῶς πάντα φαίνειν καὶ
σαφηνίζειν· τὸ γὰρ λευκὸν, ἀργὸν
ἐκάλουν οἱ παλαιοί· ἢ ἀπὸ τῆς τοῦ
καταφοιτᾶν ταχύτητος· καὶ γὰρ τὸ
ταχὺ, ἀργὸν λέγεται κατὰ ἀντίφρασιν.
χρυσόρραπις δὲ, ὅτι πολύτιμος ὁ
ἐστὶν ὁ ἐξ αὐτοῦ ῥαπισμός· πολλοῦ γὰρ

ἀξίαν ἐστὶν ἢ παρὰ καιρὸν νουθεσίαν καὶ ἐπι
στροφὴ τῶν αὐτῇ προσεχόντων· παρα
δέδοται δὲ καὶ κῆρυξ θεῶν, καὶ διαγγέλ
λειν αὐτὸν ἔφασαν τὰ παρ' ἐκείνων
τοῖς ἀνθρώποις· κῆρυξ μὲν, ἐπειδὴ διὰ φωνῆς
γεγωνίας παριστᾷ, τὰ κατὰ λόγον
σημαινόμενα ταῖς ἀκοαῖς· ἄγγελος δὲ,
ἐπεὶ τὸ βούλημα τῶν θεῶν γιγνώσκομεν,
ἐκ τῶν ἐνδεδομένων ἡμῖν κατὰ τὸν
λόγον ἐννοιῶν· πέδιλα δὲ φορεῖ
πτερωτὰ, καὶ διὰ ἀέρος φέρεται,
συμφώνως τῷ Ὁμήρῳ, καθάπερ
εἴρηται τὰ ἔπεα πτερόεντα· καὶ γὰρ
τὴν ἶριν, ποδήνεμον· διὰ τοῦτο δὲ ἀελ
λόποδα καλοῦσιν ἄγγελον, ἀπὸ τοῦ ὁμό
ματος παρεισάγοντες· ψυχοπομπὸν
δὲ τὸν ἑρμῆν ἐμυθεύσαντο εἶναι, συμ
βάλλοντες ὅ, περ ἴδιον ἐστὶν αὐτοῦ τὸ
ψυχαγωγεῖν· διὰ τοῦτο καὶ ῥάβδον
αὐτῷ ἐγχειρίζουσι· τῇ τ' ἀνδρῶν
ὄμματα θέλγει· τὰ τῆς διανοίας
δηλονότι· τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας
ἐγείρει· καὶ παρορμᾶν γὰρ ῥαδίως
τοὺς παρειμένους· καὶ καταστέλ

λειν τοῖς παρορμημένοις δυνατός
ἐστιν. ἐντεῦθεν εἴδη τοὺς ὀνείρους ὑπο ἤδη
πέμπειν ἔδοξε. καὶ μάντις εἶναι διὰ
τοῦ τοιούτου τρόπου, πρέπων ὡς ἐμβάλ
λειν τὰς φαντασίας. θεῶν δ' ἄγγελοι
καὶ οἱ ὄνειροι. οἱ δ' αὐτὸ πληροῦντες
περὶ τὴν εἰρημένην ῥάβδον, τὸ κηρυκη..
ρυκείου ἀνημμένοι δράκοντες, σύμβολόν
τοῦ καὶ τοὺς θηριώδεις ὑπ' αὐτοῦ κα
λεῖσθαι. λύοντος τὰς ἐν αὐτοῖς διαφο
ρὰς. καὶ συνδέοντας αὐτὰς, ὅμματι
δυσλύτῳ. διὰ τοῦτο γὰρ, καὶ εἰρηνοποι
δοκεῖ τὸ κηρύκειον εἶναι. φέρουσι δ' ἀλλ
οἱ μὲν πιόντες τὴν εἰρήνην, καὶ θαλλοὺς
ἀνὰ χεῖρας, πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ γεωρ
γεῖσθαι θέλειν τὴν χώραν, καὶ [illegible]
τινα εἶναι τῶν ἡμέρων καὶ καρποφόρ
φυτῶν. ἐκ δὲ μαίας ἔφασαν γεγεννῆ
σθαι δ' υἱὸν ἑρμῆν, ἀποδηλοῦντες
τούτου πάλιν θεωρίας καὶ ζητήσεως,
εἶναι γέννημα τὸν λόγον. καὶ γὰρ αἱ
μαῖαι, μαιούμεναι τὰς γυναῖκας,
ἐντεῦθεν εἴρηνται μαῖαι. τῷ ὥσπερ ἀν
ἐξερευνήσει προσάγειν εἰς φῶς τὰ βρέφη.

πλάττεσθαι δὲ καὶ ἄχειρ καὶ ἄπους,
καὶ τετράγωνος τῷ σχήματι ὁ Ἑρμῆς· τε-
τράγωνος μέν, διὰ τὸ ἑδραῖον τε καὶ ἀσφα-
λὲς ἔχειν· ὥστε καὶ τὰς πτώσεις αὐτῶν
βάσεις εἶναι· ἄχειρ δὲ καὶ ἄπους, ὅτι
οὔτε χειρῶν οὔτε ποδῶν δεῖται, πρὸς
τὸ ἀνύειν τὸ προκείμενον. οἱ δ' ἀρχαῖοι,
τοὺς μὲν πρεσβυτέρους καὶ γενειῶντας
τοὺς Ἑρμᾶς, ὀρθὰ ποιοῦσι τὰ αἰδοῖα
ἔχοντας· τοὺς δὲ νεωτέρους καὶ λείους,
παρειμένα· παριστάντες ὅτι ἐν ταῖς
προβεβηκόσι ταῖς ἡλικίαις, γόνιμος
ὁ λόγος καὶ τέλειός ἐστιν· ὃς δὴ καὶ τυχὼν,
τοῦ ἐπιτυγχάνειν ὧν πρόθηται·
ἐν δὲ τοῖς ἀώροις, ἄγονος καὶ ἀτελής·
ἱδρύεται δὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ ἐνόδιος
λέγεσθαι καὶ ἡγεμόνιος· ὡς αὐτῷ δέον πᾶσαν
πρᾶξιν ἡγεμόνι χρῆσθαι, καὶ αὐτοῦ
ὄντος τοῦ ἐν ταῖς βουλαῖς εἰς τὴν δέουσαν
ἡμᾶς ἀνάγοντος, τάχα δὲ καὶ ἐπὶ ἑρ-
μαῖς· ἐπειδὴ κἀκεῖ τῆς παρασκευῆς
αὐτοῦ καὶ τῆς θεραπείας δεῖ· διὰ δὲ
τὸ κοινὸν αὐτὸν εἶναι, ἔν τε ἀγυιαῖς πᾶσι
καὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς, ὁπόταν τις εὕρῃ,
τι

προσάγων· ἐνόδιον, συνήθες ἐπιφθέγγε-
σθαι κοινὸν εἶναι τὸν ἑρμῆν· ὅς δὴ συνί-
στωρ ἐστὶ τῆς εὑρέσεως ἐνόδιος ὤν· ἐμ-
φαίνοντες, ὅτι κοινὸν ἀξιοῦσιν εἶναι
καὶ τῶν εὑρημένων· ἐντεῦθεν καὶ τῶν
εὑρημάτων ἑρμαίων λεγομένων· προ-
σωρεύουσι δὲ τοὺς λίθους τοῖς ἑρμαῖς,
ἕκαστος τῶν παριόντων ἕνα τινὰ αὐτοῦ
προτιθείς, ἤτοι ὡς χρήσιμόν τι καὶ
κοινωνικόν, τὸ παρ᾽ αὐτοῦ ἕκαστος ποι-
διὰ τοῦ καθαίρειν τὴν ὁδόν· ἅτε μαρ-
τυροποιούμενος τὸν ἑρμῆν, ἅτε ὡς
ἐπισημαινόμενος τὴν εἰς αὐτὸν τιμ-
ἢ μηδὲν ἄλλο ἔχων προσενεγκεῖν
αὐτῷ, εἴτε ἐπιδηλότερον τοῖς προσιοῦσι
τὸ ἀφίδρυμα ποιῶν· εἴτε πρὸς σύμ-
βολον τοῦ ἐκ μικρῶν μερῶν συνεστάναι
τὸν προφορικὸν λόγον· λέγεται δὲ ἀγοραῖος
πρῶτος εἰκότως· ἐπίσκοπος γὰρ τῶν
ἀγοραζόντων ἐστίν· ἤδη ἡ ἀπὸ τῆς ἀγορ-
διατείνει· καὶ ἐκ τοῦ ἀγοράζοντας τι,
ἢ πιπράσκοντας, ὡς μετὰ λόγου
πάντα ποιεῖν· ἐντεῦθεν καὶ τῶν
ἐμπορίων ἐπιστάτης ἔδοξεν εἶναι,

ὁ ἐμπολαῖος καὶ κερδῷος ἐπονομα-
σθῆ. τοῦ λύρας εὑρετής ἐστιν, οἷον τῆς
συμφωνίας καὶ ὁμολογίας καθ' ἣν
οἱ ζῶντες εὐδαιμονοῦσιν, ἡρμοσμένην
ἔχει τὴν διάθεσιν ἐπὶ τῶν ἄλλων. παρα-
στῆσαι δ' αὐτοῦ τὴν δύναμιν, καὶ διὰ
τῶν ἀπεμφαινόντων θέλοντες, κλέ-
πτην αὐτὸν παρέδωκαν, καὶ δόλιον
Ἑρμοῦ βωμὸν ἱδρύσαντο. λανθάνει
γὰρ ὑφαιρούμενος τὸν προδιδό-
μενον τοῖς ἀγνοοῖς. καὶ κλέπτων ἔσθ' ὅτε
τῇ πιθανότητι τὴν ἀλήθειαν. ὅθεν τ' εἶν
καὶ ἐπικλόποις λόγοις χρῆσθαι λέ-
γνω γουσι. ὁ γὰρ αὐτὸς σοφίζεσθαι τῶν ἀδό-
των λόγων χρῆσθαι, ἰδίου ἐστί. νόμος τε
λέγεσθαι, τὸ φῇ ἐπανορθώσει νόμος ἄγαν.
προστακτικὸς ὤν, τῶν ὡς ἐν κοινωνίᾳ
ποιητέον. ὁ ἀπαγορευτικὸς τῶν μὴ
ποιητέων. διὰ γοῦν τὴν ὁμωνυμίαν,
μετήχθη καὶ ἐπὶ τῶν νόμων ἐπιμέ-
λειαν. σέβονται τε αὐτὸν καὶ ἐν ταῖς
παλαίστραις μετὰ τοῦ Ἡρακλέους, τῇ
ἰσχύϊ μετ' ἐλλογισμοῦ χρῆσθαι δέ-
οντος. τῶν γὰρ πεποιθότων, μόνῃ

τῇ τοῦ σώματος δυνάμει· τοῦ δὲ
λόγου, ὃς καὶ τέχνας εἰς τὸν βίον
ἤγαγεν, ἀμελοῦντος· πάνυ δ' ἄν τις οἰκείως
ἐπείποι· δαιμόνιε φθίσει σε τὸ σὸν
μένος: περὶ τῶν παραδεδομένων μύθων·

Οὐ δὲ πολλὰς καὶ ποικίλας περὶ θεῶν
γεγονέναι, παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ἕλλησι
μυθοποιίας, ὡς ἄλλαι μὲν παρὰ
μάγοις γεγόνασιν, ἄλλαι δὲ παρὰ Αἰγυ-
πτίοις καὶ Κελτοῖς καὶ Λίβυσι καὶ
τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι μαρτύριον ἂν ἀνα-
λάβοι τις, καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ λεγόμενον ἐπὶ ὥραι ου
ὑπὸ Διὸς πρὸς τὴν Ἥραν τοῦτον τὸν ο
τρόπον· ἦ οὐ κε μέμνῃ ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψό- λ
θεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν ἄκμονας ἧκα δύο· ο
ἔοικε γὰρ ὁ ποιητὴς μύθου παλαιοῦ Η
παραφέρειν τοῦτο, καθ' ὃν ὁ Ζεὺς
ἐμυθεύετο κρεμακέναι τὴν Ἥραν χρυ-
σαῖς ἁλύσεσι· διὰ τὸ χρυσοφαιές τι ἔχειν
τὰ ἄστρα· καὶ ἐκ τῶν ποδῶν αὐτῆς,
δύο ἄκμονας ἐξηρτηκέναι, τὴν γῆν
δηλονότι καὶ τὴν θάλασσαν, ὑφ' ὧν
τείνεται κάτω ὁ ἀήρ· μηδετέρωθεν
ἀποσπασθῆναι δυνάμενος· ἔτι δὲ

μύθου μέμνηται τοῦ κατὰ τὴν Θέτιν,
ὡς ὑπ' αὐτῆς σεσωσμένου τοῦ Διός·
ὁππότε μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον
ἄλλοι· Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς
Ἀθήνη, φαίνεται δ' ὅτι κατ' ἰδίαν τούτων
ἕκαστος τῶν θεῶν ἐπεβούλευσε τῷ
Διῒ συνεχῶς, μέλλων ἐμποδίζειν
ταύτην τὴν διακόσμησιν, ὅπερ ἐγένετο·
εἰ τὸ ὑγρὸν ἐπεκράτησε καὶ ἐξυδα-
τώθη πάντα, ἢ τὸ πῦρ καὶ ἐξεπυρώ-
θη ὁ ἀήρ· ἡ δὲ κατὰ τρόπον διαθεῖσα
πάντα Θέτις, ἤτοι πρόνοια, τὸν ἑκατό-
γχειρα Βριάρεων, ἤτοι τὴν θείαν δύνα-
μιν ἀντέταξε τοῖς θεοῖς, καθ' ἣν ἴσως
διαμένουσι τὰ πάντα χόαι, αἱ ἐκ τῆς
ἀναθυμιάσεως, ὡς διὰ πολλῶν χειρῶν·
τῆς εἰς πάντας τοὺς ἀριθμοὺς διαιρέ-
σεως γινομένης· σκέψαι δ' εἰ παρὰ τὸ
αἴρειν τε ὡς ἀναγ ὁρᾶν τὴν τοῦ κόσμου
μορφῶν ὠνόμασται Βριάρεως· Αἰγαίων
δὲ ἐστὶν ὁ ἀφ' ἧς τε θηλῶς καὶ γέων· δεῖ δὲ
μὴ συγχεῖν τοὺς μύθους· μηδ' ἑτέρων
τὰ ὀνόματα ἐφ' ἑτέρους μεταφέρειν·
μηδ' εἴ τι προσεπλάσθη ταῖς κατ' αὐτὴν

παραδεδομέναις γενεαλογίαις καὶ
ἀναλόγως τίθεσθαι. πάλιν τοίνυν
ἐμυθεύσαντο χάος γενέσθαι, καθά-
περ ἡσίοδος ἱστορεῖ. μετ' αὐτὸ δὲ τὴν γῆν
καὶ τὸν τάρταρον καὶ τὸν ἔρωτα. ἐκ δὲ
τοῦ χάους, τὸ ἔρεβος, καὶ τὴν νύκτα φῦναι.
ἐκ δὲ τῆς νυκτὸς, τὸν αἰθέρα καὶ τὴν ἡμέραν.
δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἡσίοδος μετὰ τὸ χάος
ἔφησε γενέσθαι τὴν γῆν λέγων, ἤτοι μὲν
πρώτιστα ὁ μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ
τόπος, χάος γίγνεται. αὐτὰρ ἔπειτα
γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς
αἰεὶ ἀθανάτων. οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος
ὀλύμπου, τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ
χθονὸς εὐρυοδείης. ἠδ' ἔρως, ὃς κάλλιστος
ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι λυσιμελής. πάντων
τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων δάμναται ἐν στή-
θεσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν. ἐκ
χάεος δ' ἔρεβός τε, μέλαινά τε νὺξ ἐ-
γένοντο. νυκτὸς δ' αὖτ' αἰθήρ τε καὶ ἡμέρα
ἐξεγένοντο. ἡ γῆ μὲν κατὰ συνίζησιν
γεγονυῖα. ὁ ἀὴρ δὲ, κατὰ ἀνάδοσιν.
τὸ δὲ λεπτομερὲς τοῦ ἀέρος, γέγονε
πῦρ. ἡ δὲ θάλασσα, κατ' ἐκμύζησιν.

τὰ δὲ ὄρη, καὶ ὁ ζωστραχισμὸς τῆς γῆς.
νυκτὸς δὲ αὐτοῦ θήρ. ὅτι πορῶμεν τὸν
ἀέρα τοῖς ἄστρασιν ἐν τῇ νυκτί. καὶ
πάλιν δὲ μὲν ὑποχωρήσῃ ἡ νύξ, ἡμέρα
οὖν γίνεται. ἔστι δὲ χάος, τὸ πρὸ τῆς δια-
κοσμήσεως γενόμενον ὑγρόν, ἀπὸ τῆς
χύσεως οὕτως ὀνομασθέν. ἢ τὸ πῦρ
ὅ ἐστι καῦσος. καὶ αὐτὸ γὰρ κέχυται διὰ
τὴν λεπτομέρειαν. ἢν δὲ ποτὲ ὢ πᾶν
πῦρ τὸ πᾶν, καὶ γενήσεσθαι πάλιν ἐν τῇ
περιόδῳ. σβεσθέντος δὲ εἰς ἀέρα αὐτοῦ,
μεταβολὴ ἀθρόα γίνεται εἰς ὕδωρ. ὃ δὴ
λαμβάνει τοῦ μὲν ὑφισταμένου μέρη
τῆς οὐσίας, κατὰ πύκνωσιν. τοῦ δὲ λε-
πτυνομένου, κατὰ ἀραίωσιν. εἰκότως
οὖν ἔφασαν μετὰ τὸ χάος τὴν γῆν γενέ-
σθαι, καὶ τὰ ἠερόεντα τάρταρα. ἃ δὴ
μυχὸν γῆς ὠνόμασεν ὁ προειρημένος
ποιητής, τὸ προειληφέναι αὐτοὺς καὶ
κρύπτειν. ὁ δὲ ἔρως σὺν αὐτοῖς γεγενῆσθαι
ἐρρήθη, ἡ ὁρμὴ ἐπὶ τὴν γένεσιν. ἅμα γὰρ
τις ἔκ τινος γίνεται, καὶ παρεῖναι νο-
μιστέον ταύτην τὴν δύναμιν, κάλλιστον
καὶ ἀξιοθέατον οὖσαν. τὸ δὲ ἔρεβος

αὐτοῦ, χάους γεγονός· ὁπότερ' ἐφέσθαι·
καὶ περιλαμβάνεσθαι τι ὑφ' ἑτέρου
λόγος· καθὸ καὶ τούτου τυχοῦσα ἡ γῆ,
παραχρῆμα ὁμοίως ἡμῖν αὐτῇ τὴν
» γῆν ἐγεννήσατο. ἵνα μιν περὶ πᾶσαν γ
» εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί
» τοῖς ἐπ' αὐτῷ θέουσιν ἄστροις ~~καθ~~
» κεράσωσιν ἀσφαλὲς οἰκητήριον. ἐγέν-
νησε δ' ἡ γῆ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τῶν ἀναθυμιά-
σεων· οὐρανοῦ γενομένου κοινότερον·
παντὸς τοῦ περὶ αὐτὸν λεπτομεροῦς·
τοῦ χάους δὲ θυγάτηρ ἐστὶ καὶ ἡ νύξ· ὁ γὰρ
πρῶτος ἀρθεὶς ἀπὸ τοῦ ἀρχεγόνου ὑγροῦ
ἀήρ, ζοφώδης καὶ σκοτεινὸς ἦν· εἶτα
λεπτυνόμενος εἰς αἰθέρα, καὶ φῶς μετέ-
βαλεν. εὐλόγως οὖν τοῦτον ἐκ τῆς γῆς
γεγονέναι ἐρρέθη· ἡ δὲ γῆ, τὰ ὄρη καὶ
τὸ πέλαγος. ὃ ζῆς λέγεται γονέσθαι,
ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· ἡ τε γὰρ θά-
λασσα ὑπεμάγευεν τοῖς κοίλοις αὐτῆς
μέρεσι μεταβολὴν ὑποστᾶσα, τά τε
ὄρη παρὰ τὸ ἀνώμαλον τῆς συνιζήσεως
τὰς ἐξοχὰς ἔλαβε. μετὰ δὲ ταῦτα,
ἡ τῶν γενομένων ἐπιγένεσις πλειόνων·

οὗτοι δ' ἂν εἶεν αἱ διαφοραὶ τῶν ὄντων·
ὡς Ἐμπεδοκλῆς ἐξαριθμεῖται, φυ-
σώ τε καὶ φθιμένην, εὐναίην τε, καὶ
ἔγερσιν, κινώ τε καὶ ἀστεμφῆ, πολυ-
στέφανόν τε καὶ μεγιστώ, φορίην, καὶ σο-
φήν, καὶ ὀμφαλήν· καὶ πολλὰς ἄλλας
τὴν εἰρημένην ποικιλίαν τῶν ὄντων
αἰνιττόμενος. οὗτος ἀπὸ τῶν παλαι-
ῶν Ἰαπετὸς μὲν ὠνομάσθη ὁ λόγος, καθὸ
φωνικὰ ζῶα ἐγένοντο· καὶ τὸ ὅλον ψό-
φος ἀπετελέσθη. Ἰαφετὸς τίς ὤν· ἰὰ
γὰρ ἡ φωνή. Κοῖος ἐστί, καθ' ὃν ποιά τι-
να τὰ ὄντα ἐστί· τὸ γὰρ κ, πολλαχοῦ οἱ Ἴωνες
ἀντὶ τοῦ π χρῶνται. ἢ ὁ τοῦ κοινοῦ ἀνάγει τι. Θ
ἢ τοῦ τι νοεῖν ἢ φθέγγεσθαι. Κριός ἐστι, καθ' ὃν τὰ
μὲν ἄρχει καὶ δυναστεύει τῶν πραγ-
μάτων· τὰ δ' ὑποτέτακται καὶ δυνα-
στεύεται. ἐντεῦθεν τάχα καὶ τοῦ ἐν τοῖς
ποιμνίοις κριοῦ προσαγορευομένου.
Ὑπερίων καθ' ὃν ἀνύεται ἐντάχει, ὁ δὴ
καὶ ἀκαλαρρείτης κέκληται, τῷ ἡσυχῇ Η
τε καὶ σχολαίαν τὴν ῥύσιν αὐτοῦ ὡς τὴν
Η τοῦ ἡλίου κίνησιν ἐμφαίνειν· καὶ βαθυ-
δίνης ἐστὶ τῷ εὐθέως κινεῖσθαι. Τηθύς ἐστι,

ἢ καθαρά τινα καὶ λαμπρὰ εἶναι τὰ
πάντα ποιοῦσα· καὶ συνεκδέχεσθαι
τούτοις τὰς τῶν ἐναντίων αἰτίας
δεόντως· μνημοσύνη δέ, ἡ τοῦ συναφέρειν τὰ γνωστὰ αἰτία· θέμις δέ,
ἡ τοῦ συντίθεσθαί τι μεταξὺ ἡμῶν καὶ
φυλάττεσθαι· κρόνος δέ, ὁ προειρημένος
ἁπάντων τῶν ἀπὸ τῆς ἐσμάτων λόγος·
δεινότατος τῶν παίδων· ὁπλότατ'
δ' αὐτὸν γενέσθαι φασί, διὰ τὸ καὶ μετὰ
τὴν τῶν εἰρημένων γένεσιν, οὐ μένειν
αὐτόν· ὡσανεὶ ἐγγενέσθαι οὗτοι· ἀλλὰ τοῦ
μὲν ἢ σποδοῦ τοσύτερον τὸ πᾶν ὁ δέξη-
γησις γένοιτο· ταῦτα μὲν τοίνυν ὡς οἶμαι,
παρὰ τῶν ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ παρειλή-
φότος· τὰ δέ, μυθικώτερον ὑφ' αὐτοῦ
προσθέντος· ᾧ τρόπῳ τὰ πλεῖστα θεολο-
γίας διεφθάρη· νῦν δὲ τὰ διαβεβλη-
μένα παρὰ τοῖς πλείστοις οὐ σκεπτέον:-

περὶ προμηθέως·

Παραδεδομένου τοίνυν ἄνωθεν, ὅτι ὁ προ-
μηθεύς, ἐκ γῆς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἔπλα-
σεν, ὑπονοητέον προμηθέα εἰρῆσθαι
τὴν προμήθειαν, τὴν ἐν τῇ τῶν ὅλων

ψυχὴν κυρίαν· ἣν ἐκάλεσαν οἱ νεώτεροι
προνοίαν· κατὰ γὰρ ταύτην, τὰ ἄλλα
ἐγένετο, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἔφησαν οἱ ἀνθρωποι,
ἐπιτηδείως πρὸς τοῦτο ἐχούσης κατ᾽ ἀρ-
χὰς, τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως· λέγεται
καὶ συνεῖναι ποτὲ ὁ προμηθεὺς τῷ διΐ·
πολλῆς γὰρ προμηθείας πᾶσα μὲν
ἀρχὴ, καὶ προστάσεως πλειόνων· μάλι-
στα δὲ ἡ τοῦ διὸς δεῖται· καὶ κλέψαι δὲ
φασὶν αὐτὸν τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις, ὡς τῆς
ἡμετέρας ἤδη συνέσεως καὶ προνοίας
ἐπινοησάσης τὴν χρῆσιν τοῦ πυρός·
κατενηνέχθαι δ᾽ αὐτὸ ἐμυθεύσαντο
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, διὰ τὸ πλεονάζειν ἐκεῖ·
ἢ ἐπεὶ οἱ κεραυνοὶ ἐκεῖθεν κατα-
σκήπτουσι, δι᾽ ὧν πλήγης τὰ ἐνθάδε
ἐξάπτοντες· τάχα τι τοῦτο καὶ διὰ
τοῦ νάρθηκος ἀγγεῖ τηρούμενος, δεθεὶς
δὲ ἐπὶ τούτῳ ὁ προμηθεὺς ἐκολάσθη·
τοῦ ἥπατος αὐτοῦ ὑπ᾽ ἀετοῦ καταβι-
βρωσκομένου· ἡ γὰρ ἡμετέρα ἐν-
τρεχεία, τὸ προειρημένον πλεονέ-
κτημα σὺν τοῖς ἄλλοις ἔχουσα, πει-
ρᾶται τινὸς παρ᾽ ἑαυτὴν διὸς χρησίμου·

προσδεδεμένην ταῖς κατὰ τὸν βίον
φροντίσιν ὀδυνηραῖς οὔσαις. Καὶ
ὡς ὑπερεῖς τὰ σπλάγχνα ἐκλέπτη
μερίμναις ἐκβιβρωσκομένην.
ἀδελφὸν δ' ἔφασαν εἶναι νεώτερον
τοῦ προμηθέως, ἐπιμηθέα, ἀνη-
θέστερον πως ὄντα τοῦ πρώτου, διὰ
τὸ προτερεῖν τῇ τάξει τὴν πρόορα-
σιν, τῆς ἐκ τῶν ἀποβαινόντων παι-
δίας καὶ ἐπιμαθείας· τὸ γὰρ οὖν τὶ
ῥεχθὲν, ὡς παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
διὰ τοῦτο γὰρ, τῇ πρώτῃ γενομένῃ
γυναικὶ συνοικῆσαι τοῦτον ἔφασαν.
ἀφρονέστερον γάρ πως δὴ τὸ θῆλυ εἶναι,
καὶ ἐπιμηθεῖσθαι μᾶλλον ἢ προμη-
θεῖσθαι πεφυκός. λέγεται δ' ὑπό
τινων καὶ τῶν τεχνῶν εὑρετὴς γενέ-
σθαι ὁ προμηθεύς, δι' οὐδὲν ἄλλο,
ἢ ὅτι συνέσεως καὶ προμηθείας δεῖ
πρὸς τὴν εὕρεσιν αὐτῶν.
ι πολεῖοι μέντοι, ἐν τῇ ἀθηνᾷ καὶ τῷ
ἡφαίστῳ αὐτὰς ἀνατιθέασι. τῇ μὲν
ἀθηνᾷ, ἐπειδὴ φρόνησις καὶ ἀγχίνο-
εἶναι δοκεῖ· τῷ δὲ ἡφαίστῳ, διὰ τὰς

πλείστας τῶν τεχνῶν, διὰ πυρὸς
τὰ ἑαυτῶν ἔργα ἀποδιδόναι. ὁ μὲν
γὰρ αἰθὴρ καὶ τὸ διαυγὲς καὶ καθαρ
πῦρ, ζεύς ἐστι· τὸ δ' ἐν χρήσει ὂν καὶ ἀερο
μιγές, ἥφαιστος· ἀπὸ τοῦ ἧφθαι ὀνο
μασμένος· ὅθεν καὶ ἐκ διὸς καὶ ἥρας,
ἔφασαν αὐτὸν γενέσθαι· τινὲς δὲ μόνου
τῆς ἥρας· αἱ γὰρ φλόγες παχυμερέ
στεραί πως οὖσαι, ὡς ἐκ μόνου τοῦ
ἀέρος τὴν ὑπόστασιν λαμβάνουσι. χω
λὸς δὲ παραδέδοται, τάχα μὲν διὰ
τὸ παχεῖαν αὐτὴν τῆς ὕλης ποιεῖσθαι,
τοῖς δ' ἐπισκιάζουσιν ὁμοίαν· τάχα δὲ
καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι προβαίνειν,
δίχα ξυλώδους τινὸς ὡς ἀεὶ βάκτρου.
τινὲς δὲ διὰ τὸ τὴν ἄνω κίνησιν τῆς
κάτω, πρὸς τροφὴν ἄνισον καὶ ἀνώ
μαλον ποιεῖσθαι, βραδυτέρας αὐτ
οὔσης, χωλαίνοντα αὐτὸν ἔφασαν· ἐρ
ριφῆναι δ' ὑπὸ τοῦ διὸς εἰς γῆν δὲ καὶ οὕτω
λέγεσθαι, διὰ τὸ τοὺς πρώτους ἴσως
ἀρχομένους χρῆσθαι πυρί· ἐκ κεραυ
νοβόλου καιομένου τούτου ἐπεν
τυχεῖν, μηδέπω ἐπινοίας τοῖς πυρίοις

τῶι πεσεῖν δυνάμενον. γυναῖκα δ' αὐτοῦ
τὴν ἀφροδίτην ἔφασαν εἶναι. καθ' ὃν
λόγον καὶ τῶν χαρίτων μίαν. ὡς γὰρ χάριν
φαμὲν ἔχειν τὰ τεχνικὰ ἔργα, οὕτω
ἀφροδίτην τινὰ αὐτοῖς ἐπιτρέχειν
λέγομεν. εἰ μὴ πρὸς παράστασιν τοῦ πολὺ
τὸ πυρῶδες εἶναι, ἐν ταῖς πρὸς τὰς
μίξεις ὁρμαῖς ἐπλάσθη τοῦτο. δὲ
δυκέναι δὲ μυθολογοῦνται τὸν ἄρην μοι- δοι
χεύοντα τὴν γυναῖκα. καὶ γὰρ ὁ μῦθος
παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ παλαιότατος,
ἐπειδὴ τῇ τοῦ πυρὸς δυνάμει ὁ σίδηρος
καὶ ὁ χαλκὸς δαμάζεται. τὸ δὲ τῆς μοι-
χείας πλάσμα παρίστησιν, ὅτι οὐ
πάνυ μὲν πέφυκε κατάλληλος ὁ μά-
χιμος καὶ βίαιος τῷ ἱλαρῷ καὶ μειλιχίῳ.
οὐδὲ κατὰ τὸν φυσικὸν ἂν νόμον συμ-
πλέκεται, ἄν τι ποιούμενος οὐδὲ πῶς
τῆς μίξεως αὐτῶν, καλὸν καὶ γενναῖον
γέννημα τὴν ἐξ ἀμφοῖν ἁρμονίαν,
ἀποτελεῖσθαι. λέγεται δὲ ἥφαιστος
μαιώσασθαι τὸν δία, ὅτε τὴν ἀθηνᾶν
ὤδινε, διελὼν γὰρ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν
ἐκθορεῖν ἐκείνην ποιῆσαι. τῷ γὰρ

πυρὶ ᾧ χρῶνται αἱ τέχναι, συνεργὸν
πρὸς τὴν ἀπόδειξιν τῆς φυσικῆς τῶν
ἀνθρώπων ἀγχινοίας γινόμενον, ὥσπερ κε-
κτημένην αὐτὴν εἰς φῶς προάγον. τὴν
δὲ ζητοῦντάς τι εἰ προσευρεθῇ, κυεῖν
αὐτὸ καὶ ὠδίνειν φάναι: περὶ ἀθην.

Ἡ δ' Ἀθηνᾶ, ἐστὶν ἡ τοῦ Διὸς σύνεσις· ἡ αὐτὴ
οὖσα τῇ ἐν αὐτῷ προνοίᾳ· καθὸ καὶ
προνοίας Ἀθηνᾶς ἱδρύονται ναοί. γε-
γενῆσθαι δ' αὐτὴν τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς
λέγεται· τάχα μὲν τῶν ἀρχαίων ὑπο-
λαβόντων τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς
ἐνταῦθα εἶναι· καθάπερ καὶ ἕτεροι
τῶν μετὰ ταῦτα ἔδοξαν. τάχα δὲ τῷ
τοῦ ἀνθρώπου μὲν ἀνωτάτω μέρος τοῦ
σώματος, ἡ κεφαλή ἐστιν· τοῦ δὲ
κόσμου, ὁ αἰθήρ, ὅπου τὸ ἡγεμονικὸν
αὐτοῦ ἐστι καὶ ἡ τῆς φρονήσεως οὐσία·
κορυφὴ ἡ γὰρ θεῶν κατ' Εὐριπίδην, ὁ
περὶ χθόν' ἔχων φαεννὸς αἰθήρ·
ἀμήτωρ δ' ἡ Ἀθηνᾶ, διὰ τὸ ἀλλοίαν
εἶναι τὴν τῆς ἀρετῆς γένεσιν· καὶ οὐχ οἵαν
τῶν ἐκ συνδυασμοῦ γενομένων· τὴν
μῆτιν οὖν καταπιὼν ὁ Ζεὺς ἐγέννησ

αὐτήν, ἐπειδὴ μήτε τῆς ἡμετέρας
ὤν, οὐδημόθεν ἢ ἐκ τῶν καθόδον
βουλῆς, τὴν ἀρχὴν ἔσχε τοῦ φρονεῖν·
τὸ δὲ ὄνομα τῆς Ἀθηνᾶς, δεῖ ὡς ἐτυμολο-
γητέον διὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐστι· τῶν
μέν, ἀπὸ τοῦ ἀθρεῖν πάντα,
ἀθρηνᾶν αὐτὴν εἰπόντων τῶν ἄγαν· τῶν δέ,
διὰ τό, καίπερ θήλειαν οὖσαν, ἥκιστα
θηλύτητος καὶ ἐκλύσεως μετέχειν
τὴν Ἀθηνᾶν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ πε-
φυκέναι θύεσθαι καὶ ὑποτάττεσθαι
τὴν ἀρετήν· τάχα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνδρ(είου),
ὡς καὶ οἱ παλαιοὶ ταύτην ἔλεγον ἀνδρό-
γυναν. ἡ δὲ παρθενία αὐτῆς, τοῦ καθαρ-
οῦ καὶ ἀμιάντου, σύμβολόν ἐστι· τοιοῦτον
γάρ τοι ἡ ἀρετή· καθωπλισμένη γὰρ
πλάττεται, καὶ οὕτως ἱστοροῦσιν αὐτὴν
γεγονέναι, παριστάντες ὅτι αὐτάρκης
πρὸς τὰς μεγίστας καὶ δυσφορωτάτας
πράξεις, παρασκευάζεται ἡ φρό-
νησις· μάλιστα γὰρ δοκοῦσι σωφρονεῖν
οἱ ὡπλισμένοι· διὰ ταύτην οὖν τὴν
αἰτίαν, καὶ τὸ ἐπάνδρον καὶ γοργωπὸν
αὐτῇ ἀνατιθέασι πολὺ ἔχειν· Τοιοῦτον τι

ἐμφαινούσης, καὶ τῆς γλαυκότητος
αὐτῆς· ἔστι γὰρ τῶν θηρίων τὰ ἀλκιμώ-
τατα, οἷον αἱ παρδάλεις καὶ οἱ λέοντες
γλαυκά ἐστι, δυσαντίβλεπτον σέλβοντα
ἀπὸ τῶν ὀμμάτων· ἔνιοι δέ φασι, τοιαύτην
αὐτὴν παρεισάγεσθαι, διὰ τὸν ἀέρα
γλαυκὸν εἶναι· πάνυ δ' εἰκότως συμ-
μετέχει τῷ διῒ τῆς αἰγίδος, οὐχ ἑτέρα
οὖσα τοῦ παρ' ὃ δοκεῖ διαφέρειν
ἁπάντων καὶ περιγίνεσθαι ὁ Ζεύς·
κεφαλὴ δ' ἐν αὐτῇ γοργόνος ἐπὶ κατὰ
μέσον τῆς θεᾶς τὸ στῆθος. ἔξω προβε-
βηκυῖα τὴν γλῶτταν, ὥσπερ ἐκφανέ-
στατου ὄντος ἐν τῇ τῶν ὅλων οἰκονομίᾳ
τοῦ λόγου· οἱ δὲ δράκοντες καὶ ἡ γλαὺξ
διὰ τὸ ἐμφερὲς τῶν ὀμμάτων, ἀνατί-
θενται ταύτῃ γλαυκώπιδι οὔσῃ· σμερ-
δαλέον γὰρ ὁ δράκων δέδορκε, καὶ
φυλακτικόν τι ἔχει καὶ ἄγρυπνον, καὶ
ἀθήρατος εἶναι δοκεῖ· οὐ χρὴ γὰρ παν-
νύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα· λέ-
γεται δ' ἀτρυτώνη μὲν, ὡσανεὶ οὐ τριβο-
μένη ὑπ' οὐδενὸς πόνου· ἢ ὡς ἀτείρου
τοῦ αἰθέρος ὄντος· τριτογένεια δέ,

ὅτι ἢ τοῖς κακοῖς ἐγγενῶσαι τὸ τρεῖν

καὶ τρέμειν, αὕτη ἐστίν· ἄρηνται γὰρ πό ἤ ἀρήν

λεμον πρὸς τὴν κακίαν. ἄλλοι δέ

φασι, διὰ τοῦτο παρίστασθαι τὰ τε

γένη τῶν σκεμμάτων τῆς κατὰ φιλο

σοφίαν θεωρίας, πανουργοτέραν

διόρθωσιν, ἢ κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὁμολο

ἀχέρραν ἔχοντος τούτου· λαοσσόον

δ' αὐτὴν ἐπονομάζουσι, διὰ τὸ σώ

ζειν ἐν ταῖς μάχαις τοὺς λαούς· ὡς

ληῗς τις ἐκλήθη ἀπὸ τῆς λείας· ἡ μὲν δὴ

διὰ τὸ σώτειραν αὐτὴν τῶν χρημάτων

καὶ τῶν λαῶν εἶναι· καὶ πόλεως γὰρ

ζωοῖκου καὶ τοῦ βίου παντὸς προστάτιν,

οἱ ποιηταὶ τὴν φρόνησιν φασίν· ἀφ' οὗ

δὴ καὶ ἐρυσίπτολις καὶ πολιὰς

ὀνομάζεται· ὥσπερ δὴ καὶ ὁ Ζεὺς πολιεύς·

ἐπίσκοποι γὰρ ἀμφότεροι τῶν πόλεων·

παλλὰς δὲ λέγεται, διὰ τὴν μεμυθευ

μένην περὶ αὐτὴν νεότητα· ἀφ' οὗ καὶ

πάλληκες καὶ παλλακαὶ προσαγο

ρεύονται· σκιρτικοὺς καὶ παλλομένους

τοὺς νέους· ἵδρυται δὲ ἐν ταῖς ἀκροπόλεσι

μάλιστα, τὸ δυσκαταγώνιστον καὶ δυσπρο

λιορκεῖν τοῦ ἐμφῆναι θέλοντες· ἢ τὸ ἀγωθὲν ὁρᾶν τοῖς προσπεφευγότας αὐτῇ· εἶτα μετεωροτάτην μεθιστᾶν, καθὸ μέρος ἐστὶ τῆς φύσεως. ἀλαλκομενηΐδα δὲ αὐτὴν οἱ ποιηταὶ καλοῦσι, καὶ ἀγελεΐδα· τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ ἀλαλκεῖν παράγοντες· ἱκανὴ γάρ ἐστιν ἐπαμύνειν καὶ προσβοηθεῖν· ἐξ οὗ καὶ νίκη προσαγορεύεται· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγειν αὐτὴν τοὺς λαούς· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀδάμαστον εἶναι ταῖς ἀγελαίαις βουσὶν ὁμοίως, ἃς μάλιστα θύουσιν αὐτῇ. τοῖς τ' αὐλοῖς ἀρέσκειν μὲν, καθάπερ καὶ τἆλλα ἐν ταῖς τέχναις γλαφυρά· ἀφ' οὗ καὶ ἐπιστάτις τῆς ταλασιουργίας ἐστί· ῥῖψαι δ', ὡς ἐκθηλύνοντας τὰς ψυχὰς τοῦ δι' αὐτῶν ἀποδεδομένου μέλους, καὶ ἥκιστα ἐπ' ἀνδρὸς καὶ πολεμικοῦ δοκοῦντος εἶναι. ἡ δ' ἐλαία, δῶρον αὐτῇ διὰ τὸ θάλλειν καὶ διὰ τὸ γλαυκὸν πως ἔχειν· καὶ τὸ ἔλαιον δ', οὐκ ἀνοθευτόν ἐστι δι' ἄλλου ὑγροῦ, ἀλλ' ἀκέραιον ἀμιγμένον, ὡς τῇ παρθένῳ κατάλληλον δοκεῖ. ἀρκτὰ δ' ἔχειν·

τὴν στρατηγικὴν εἶναι καὶ διοικητικὴν
πολέμων, καὶ ὑπερμαχητικὴν τοῦ
δικαίου· δεινότητος γὰρ πάντων
ἐστὶ καὶ κεφαλαίωμα πασῶν τῶν ἀρετῶν·
καὶ ἱππίαν δὲ καὶ δαμάσιππον, καὶ δορυ-
κένταραν, καὶ πολλαχῶς ἄλλως αὐτὴν
προσαγορεύουσι· καὶ ἀνιστᾶσιν αὐτῇ
τρόπαια ἐκ ξύλων ἐλαΐνων· μάλιστα
δὲ καὶ τὴν νίκην αὐτῇ πάρεδρον δι-
δόασιν, ἥττας ἐν ἑκάστῳ τῶν περιγινομένων
ποιεῖν· πτερωτὴ παρεισάγεται, διὰ τὸ
ὀξύρροπον καὶ εὐμετάβολον τῶν πρα-
ξέων· καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺς γίγαντας
μάχῃ, παραδίδοται ἠριστευκέναι
ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ γιγαντοφόντης ἐπονο-
μάζεται κατὰ τοιοῦτον λόγον· τοὺς γὰρ
πρώτους ἐκ γῆς γινομένους ἀνθρώπους,
εὔλογον βιαίους καὶ θυμικοὺς καὶ κατ' ἀλ-
λήλων γενέσθαι, διὰ τὸ μηδέπω
δύνασθαι διακρίνεσθαι, μηδὲ ἐρριζῶ-
σθαι τὸν ἐνόντα αὐτοῖς σπινθῆρα τῆς
κοινωνίας· οἱ δὲ θεοὶ ὥσπερ ἐντυποῦντες
καὶ ὑπομιμνήσκοντες αὐτοὺς τῶν
ἐννοιῶν, περιγίνονται· καὶ μάλιστα

ἢ κατὰ λόγον ἐμβεβρέχθαι, καὶ πεπολέ-
μησε καὶ ὑπέταξεν οὕτως, ὡς δ' ἐξε-
ληλακέναι καὶ ἀνῃρηκέναι αὐτούς, δῆλον
ὅτι μεταβεβληκέναι. ἄλλοι γὰρ αὖθις
τε ἐκ μεταβολῆς ἐγένοντο. καὶ οἱ γε-
γονότες ἐξ αὐτῶν, συμμεταδιατεθέντ-
ες εἰσὶν ὑπὸ τῆς Παλλάδος ἀθηνᾶς δη-
λαδὴ τῆς γνώσεως: περὶ τοῦ ἄρεως.

Ἄλλοι δὲ περὶ τὰ πολεμικὰ ἀναστρεφόμενοι
θεοί, μηκέθ' ὁμοίως τοῦ εὐσταθοῦς
καὶ τοῦ κατὰ λόγον στοχαζόμενοι, ταρα-
χώδεις εἰσίν, ὡς ὅ τε ἄρης καὶ ἡ ἐν-
υώ. καὶ τούτων δ' εἰσηγούμενος τὰ πράγ-
ματα ὁ ζεύς, ἐρεθίσας κατ' ἀλλήλ-
ων τὰ ζῷα. οὐκ ἄχρηστον δὲ τοῦτο οὐδὲ
τοῖς ἀγαθοῖς. ἔστι γὰρ ὅτε δεῖ ὅπλων
διάκρισιν ἐκβάλλειν, ἵνα τὸ γενναῖον
καὶ ἀνδρεῖον αὐτοί τε ἐν ἑαυτοῖς καὶ
γε πρὸς ἀλλήλους τὸ οἰκεῖον τῆς ἀρετῆς
ἐμφανίζουσι. διὰ ταύτην τὴν αἰτί-
αν διὸς υἱὸς ὁ ἄρης παραδέδοται. τὴν
δ' ἐνυὼ οἱ μὲν μητέρα, οἱ δέ, θυγατέρα,
οἱ δέ, τροφὸν ἄρεως παρέδωκαν.
διαφέρουσι δ' οὐδέν. ἐνυὼ δ' ἐστί

ἢ ἀντὶ εἰς τὸ ἄθυμον· καὶ ἀλκὴν τοῖς μα-
χομένοις· ἢ κατ' εὐφημισμόν, ἀπὸ
τοῦ ἥκιστα ὑγιὴς καὶ ἐπιεικὴς εἶναι·
ὁ δ' ἄρης, τὴν ὀνομασίαν ἔσχεν, ἀπὸ τοῦ
αἴρειν καὶ ἀναιρεῖν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρῆς,
ἢ ἐπιβλαβής· ἢ πάλιν κατ' ἐναντίωσιν,
ὡσανεὶ ἀμελιστομένων αὐτὸν τῶν
προσαγορευόντων, ἀπὸ τοῦ ἄρσαι,
ὅ ἐστιν ἁρμόσαι· ἡ γὰρ δραστικὴ δύνα-
μις, προσαρμόζει τὰ πράγματα·
τοιούτου τάχα τινὸς ἐχομένης καὶ
τῆς ἁρμονίας, ἣν ἐμύθευσαν ἐξ
αὐτοῦ γενέσθαι· εἰκότως δὲ καὶ μιαι-
φόνος λέγεται, καὶ βροτολοιγός, καὶ
ἀλάξιος, καὶ μηόπιος, μέγιστος
ἐν ταῖς πράξεσιν ὑπὸ τῶν μαχομένων
ἀφιεμένης φωνῆς· ὅθεν τινές, καὶ
ὄνομα αὐτῷ ἀφαγιάζουσι, διὰ τὸ τρα-
χῶδες καὶ γόγονος τῆς ὀγκάσεως·
οἱ πλεῖστοι δέ, κύνας, διὰ τὸ θρασὺ
καὶ ἐπιθετικὸν τοῦ ζώου· τιμᾶσθαι
δὲ ὑπὸ θρᾳκῶν· μάλιστα καὶ σκυθῶν,
καὶ τῶν τοιούτων ἐθνῶν· λέγεται, ἐπεὶ
παρ' ἐκείνοις τῶν πολεμικῶν ἡ ἄσκησις

ἀδόκιμα, καὶ τὸ ἀγνὸν τηρεῖ φόβῳ
τῆς δίκης· γυναῖκα δὲ ὅρον, φασὶν αὐτῷ
ὀργυιγεῖναι, διὰ τὸ πληθύνειν τὰ ὄργεα
ταῦτα ὅπου ἀγαθὴ ὀπώματα πολλὰ·
ἀριφθόγγα οὖν τά: περὶ τοῦ ποσειδῶνος

Ἤδη δὲ ταῦτα, περὶ τοῦ ποσειδῶνος
ὧν ἂν λεκτέον· προείρηται μὲν
ὅτι ὁ αὐτός ἐστι τῇ τεταγμένῃ κατὰ τὸ
ὑγρὸν δυνάμει· νῦν δὲ παραμυ-
θευτέον τοῦτο· πρῶτον μὲν οὖν φυτά-
λιον αὐτὸν ἐπωνόμασαν, ἐπειδὴ
τοῦ φύεσθαι τὰ ἐκ τῆς γῆς γινόμενα,
ἡ ἐν αὐτῇ δηλονότι ἰκμὰς παραίτιος·
ἔτι ἐνοσίχθονα καὶ ἐνοσίγαιον, καὶ
σεισίχθονα καὶ τινάκτορα γαίας
ὡς οὐ παρ' ἄλλην αἰτίαν τῶν σεισμῶν
γινομένων· ἢ παρὰ τὸ τοὺς ἐν τῇ γῇ
σήραγγας ἔκπλωσιν τῆς θαλάσσης, καὶ
τῶν ἄλλων ὑδάτων δέχεσθαι· στενο-
χωρούμενα γὰρ τὰ ἐν αὐτῇ πνεύματα
καὶ διέξοδον ζητοῦντα, κλονεῖσθαι
καὶ ῥήγνυσθαι αὐτὴν ποιεῖ· ἀπὸ τούτου
μένων ἔσθ' ὅτε, καὶ μυκημάτων
κατὰ τὴν ῥῆξιν ἀρρήκτως· ὑπό τινων

δὲ καὶ μηκοίτας εἴρηται, τῆς θαλάσ-
σης τινὰ τοιοῦτον ἦχον ἀποτελούσης·
ἀφ᾽ οὗ καὶ ἠχήεσσα καὶ ἀγάστονος καὶ
πολύφλοισβος εἴρηται· ἐντεῦθεν δὲ
οἱ ταῦροι αὐτῷ προσήκουσι, καὶ θύουσιν
αὐτῷ ταύρους παμμέλανας, διὰ τὴν
χρειὰν τοῦ πελάγους· ἐπειδὴ ἄλλως
τὸ ὕδωρ μέλαν εἶναι λέγουσιν, εὐλό-
γως ἤδη κυανοχαίτην αὐτὸν εἰρήκασι,
καὶ ἀγαθῇ τι ἐοίκασι τοιαύτῃ· τούτου
δὲ ἕνεκε καὶ τοὺς ποταμοὺς κερασφόρους
καὶ ταυρωποὺς ἀναπλάττουσιν, ὡσανεὶ
βίαιόν τι τῆς φορᾶς αὐτῶν καὶ μυκη-
τικὸν ἐχούσης· καὶ γὰρ ὁ σκάμανδρ(ος)
παρὰ τῷ ποιητῇ ἠρύγενιος ὡς ὅτε
ταῦρος· κατ᾽ ἄλλον δὲ τρόπον γαιή-
οχος λέγεται ὁ ποσειδῶν· καὶ θεμελι-
οῦχος ὑπὸ τιμῶν, καὶ θύουσιν αὐτῷ
ἀσφαλαίῳ πολλαχοῦ, ὡσανεὶ ἐπ᾽ αὐτῷ
κειμένου τοῦ ἀσφαλῶς ἑστάναι τὰ
οἰκήματα ἐπὶ τῆς γῆς· φέρει δὲ τρί-
αιναν, ποτὲ μὲν ἐπεὶ αὐτῇ χρῶν(ται)
πρὸς τὴν τῶν ἰχθύων θήραν, ἢ ὡς ἐπι-
τηδείου τούτου τοῦ ὀργάνου πρὸς τὸ

κίνησιν τῆς γῆς. εἴρηται γὰρ οὕτως.
» καὶ δ' αὐτὸς ἐνοσίγαιος ἔχων χέρεσσι
» τρίαιναν ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμεί-
» λια χερσὶ θύραζε, ἔχουσι δ' ἐπίγονος
» ἀπὸ κεκρυμμένου ἐτύμου. οἶμαι
δ' ἀπὸ τοῦ τρίτωνος. ἔνθεν καὶ ἀμφι-
τρίτη. ὁ δὲ τρίτων ἴσως τάχα ἀπὸ τῆς εὐ-
ρύσεως οὕτως ὀνόμασται, πλεονάσαντος
τοῦ τ στοιχείου. ἢ τάχα ἀπὸ τοῦ τρεῖν,
ὅ ἐστι τρέμειν κατ' ἀντίφρασιν. δι-
μορφος δὲ ὁ τρίτων, τὸ μὲν ἔχει
μέρος ἀνθρώπου. τὸ δὲ κήτους. ἐπεὶ δὴ
καὶ τὸ εἰρημένον ὑγρόν. τὴν μὲν,
ὠφέλιμόν τινα ἔχει δύναμιν. τὴν δέ, βλα-
πτικὴν ἔχει. καλεῖται δὲ εὐρυστέρνος
ὁ ποσειδῶν, διὰ τὸ πλάτος τῆς θαλάσ-
σης, ὡς εἴρηται. καὶ ἐπ' εὐρέα νῶτα
θαλάσσης. λέγεται δὲ κατὰ τοῦτον, καὶ
εὐρυμέδων, καὶ ὀξυβόας. ἵπ-
πιος δέ, τάχα ἀπὸ τοῦ ταχέσιν ὥσπερ
διὰ θαλάσσης ὁδὸν εἶναι, καθάπερ
ἵπποις ἡμῶν ταῖς ναυσὶ χρωμένων.
ἐντεῦθεν ἤδη καὶ ἐπίσκοπον αὐτὸν
εἶναι τῶν ἵππων παραδεξαμένων

τῶν μετὰ ταῦτα· λέγεται δὲ παρά τισι
καὶ νυμφαγέτης καὶ κρηνοῦχος, διὰ
τὰς προειρημένας αἰτίας· νύμφαι
γὰρ εἰσὶν αἱ τῶν ποτίμων ὑδάτων
πηγαί, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ νέαι φαίνεσθαι·
ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν οὕτως ὀνομασμέναι.
τὰς δὲ γαμουμένας νύμφας καλοῦ-
σιν ἀπὸ τοῦ νῦν πρώτως φαίνεσθαι,
κρυπτομένας τέως· τοῦ δ' αὐτοῦ λόγου
ἔχεται καὶ τό, ποσειδῶνος υἱὸν εἶναι
τὸν πήγασον· ἀπὸ τῶν πηγῶν ὀνομασ-
μένον· διὰ δὲ τὴν θεωρουμένην βίαν
παρὰ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντας
τοὺς βιαίους καὶ μεγαλεπιβούλους
γονομένους· ὡς τοὺς κύκλωπας καὶ
τοὺς λαιστρυγόνας τοὺς ἀλωίδας, πο-
σειδῶνος ἐμύθευσαν ἐκγόνους εἶναι:

περὶ νηρέως.

Ὁ δὲ νηρεύς, ἡ θάλασσα ἐστί, τοῦτον ὀνο-
μασμένη τὸν τρόπον, ἀπὸ τοῦ νάεσθαι
δι' αὐτῆς· καλοῦσι δὲ τὸν νηρέα ἅλιον
γέροντα, διὰ τὸ ὥσπερ πολιὸν
ἐπανθεῖν τοῖς κύμασι τὸν ἀφρόν·
καὶ γὰρ ἡ λευκόθεα, τοιοῦτόν τι ἐμ-

φαίνεται· ἢ πα λέγεσθαι θυγάτηρ νηρέως
εἶναι, δηλονότι τὸ μαλακὸν τοῦ ἀφροῦ:

περὶ ἀφροδίτης.

π Πιθανὸν δὲ καὶ τὴν ἀφροδίτην μὴ δι' ἄλ
λο τι παραδεδόσθαι γεγονυῖαν ἐν τῇ
θαλάσσῃ, ἢ ἐπεὶ δὴ πρὸς τὴν τοῦ πάντα
γενέσθαι αἰτίαν, κινήσεως δὲ καὶ
ὑγρασίας, ἅπερ ἀμφότερα δαψιλῆ
κατὰ τὴν θάλασσαν ἐστί· ἐστοχάσαντο δὲ
τοῦτο, καὶ οἱ διώνης αὐτὴν θυγατέρα φά-
σκοντες εἶναι· διερὸν γὰρ τὸ ὑγρὸν δ[ῆλον]·
ἀφροδίτη δέ ἐστιν, ἡ συνάγουσα τὸ ἄρρεν καὶ
τὸ θῆλυ δύναμις. τάχα διὰ τὸ ἀφρώ-
δη τὰ σπέρματα τῶν ζώων εἶναι,
ταύτην ἐσχηκυῖα τὴν ὀνομασίαν· ἢ ὡς
εὐριπίδης ὑπονοεῖ· διὰ τὸ τοὺς
ἡττωμένους αὐτῆς, ἄφρονας εἶναι· καλ-
λίστη δὲ παράγεται, διὰ τὸ κάλλιστα
ἀρηροκέναι τοῖς ἀνθρώποις τὴν κατὰ συμπλοκὴν
ἡδονήν, ὡς πάντων τῶν ἄλλων διαφέ-
διὰ τῶν ρουσαν. λέγεται δὲ φιλομειδής, διὰ τοῦ-
το· οἰκεῖα γὰρ τὰ μειδιάματα καὶ ἱλαρότης
τῶν τοιούτων συνόδων ἐστί· παρέδρους δὲ
καὶ συμβώμους τὰς χάριτας ἔχει, καὶ τὴν

πληθῶ καὶ τοῦ ὑγροῦ μὲν γάρ· διὰ τὸ πλήθοι
προστάξεσθαι ἔργῳ· καὶ χάρισι προσ
ερωμένων, ἢ διὰ τὸ περὶ τὰς συνου
σίας ἁγνὸν· κυθέρεια δ᾽ εἴρηται, διὰ
τὰς ἐκ τῶν μίξεων γινομένας κυήσεις·
ἢ διὰ τὸ κεκρύφθαι τὰ πολλὰ τὰς τῶν
ἀφροδισίων ἐπιθυμίας· ἐκ τούτου δ᾽ ἤδη
καὶ ἵδρυται τῆς ἀφροδίτης ἡ τῶν κυθή
ρων νῆσος εἶναι δοκεῖ· τάχα δὲ καὶ ἡ
κύπρος συνᾴδουσα πως κατὰ τοὔ
νομα τῇ κρύψει· ἡ δὲ πάφος, ἴδιον
αὐτῆς οἰκητήριον ἐστί, παρὰ φιλίας λεγο
μένης· τάχα κατ᾽ ἔλλειψιν ἀπάτη προσ
ἀποφισκειν ὅ ἐστιν ἀπατᾶν· ἔχει γὰρ
κατὰ μὲν τὸν ἡσίοδον, μειδήματά
τ᾽ ἐξαπάτας τε· κατὰ δὲ τὸν ὅμηρον,
πάρφασιν ἥ τ᾽ ἔκλεψε νόον πύκα περ
φρονεόντων· ὁ δὲ κεστὸς ἱμάς, ὡς
κεκασμένος ἐστίν· ἢ διακεκεντη
μένος καὶ ποικίλων δυνάμεων ἔχων λην
τοὺς πόθους καὶ τὰς ἴυγγας· καλεῖται δ᾽
οὐρανία τε καὶ πάνδημος καὶ πόντια, διὰ
τὸ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάττῃ τὴν
δύναμιν αὐτῆς θεωρεῖσθαι· ἀκύρως

οὐκ ἐμποινίμους ἔφασαν τοὺς ἀφρο-
δισίους ὅρκους εἶναι, παρόσον καὶ ἐκ
ῥᾳδίας παρεσχεθῆναι, μεθ' ὅρκων
ἐπάγεσθαι συμβέβηκε τοὺς πειρῶν-
τας οἷς ἂν πειρῶνται. περιστερὰν δὲ τῶν
ὀρνέων χαίρειν μάλιστα, τὸ καθαρὸν
εἶναι τὸ ζῷον καὶ φιλοφρονητικόν,
διὰ τῶν συνεχῶν φιλημάτων. ἀνά-
παλιν δ' ὗς διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν, ἀλλο-
τρία αὐτῆς εἶναι δοκεῖ. τῶν γε μὴν
φυτῶν, ἡ μὲν μυρσίνη διὰ τὴν εὐω-
δίαν, ἀφροδίτῃ εἶναι εἴληπται·
ἡ δὲ φιλύρα, διὰ τὸ τοὔνομα ὅτι
τὸ φιλεῖν παρακειμένως ἐξενήνεκται·
καὶ ὅτι πρὸς τὰς στεφάνων πλοκὰς
φθάνουσιν αὐτῇ κεχρῆσθαι μᾶλλον.
τὸν δὲ πῆζον, φυλάττονται θεῶν
πρὸς θέρμην, ἀφοσιούμενοι πρὸς
ἐπ' αὐτοῖς τὴν πυγμήν:

περὶ ἔρωτος.

Οὐδὲν δὲ παράδοξον ἢ τοιαύτη οὖσα,
συντιμᾶται αὐτῆς καὶ συμπαραδί-
δεται ὁ ἔρως. τῶν πλείστων καὶ ἀφρο-
δίτης υἱὸν αὐτὸν παραδεδωκότων. ὃς
δὴ παῖς μὲν ἐστὶ διὰ τὸ ἀτελῆ τὴν

γνώμην καὶ εὐεξαπατήτους ἔχει
τοὺς ἐρῶντας. πτερωτὸς δ' ὅτι κούφους
ποιεῖ. ἢ ὅτι ὡς ὄρνις προσίπταται ταῖς
διανοίαις ἀθρόως. τοξότης δὲ ἐπεὶ
πληγῇ τινι, ὁμοίαν ἀπὸ τῆς προσά-
ψεως, οἱ ἁλισκόμενοι αὐτῷ πάσχουσι·
οὔτε πλησιάσαντες, οὔτε ἁψάμενοι
τῶν καλῶν, ἀλλὰ μακρόθεν αὐτοὺς
ἰδόντες. ἀναδίδοται δὲ λαμπὰς αὐτῷ,
πυροῦν δοκοῦντι τὰς ψυχάς. ἔρωτα
δ' αὐτὸν εἰρῆσθαι πιθανόν, ἀπὸ τῆς ἐπι-
ζητήσεως τῶν ἐρωμένων. τάττεται γὰρ
ἐπὶ τοῦ ζητεῖν τὸ ἐρᾶν, ὡς εἴρηται.
„ τὸ ἰθὺ ταυτὶ πη γὰρ ἐρέων. ἐντεῦθεν
οἶμαι καὶ τῆς ἐρεύνης ὠνομασμένης.
καὶ πλείους δὲ ἔρωτας παραδιδόασι,
διὰ τὴν πολυτροπίαν τῶν ἐρώντων,
καὶ ἐν πολλοῖς τοιούτοις ὁ παραδοὺς κε-
χορηγεῖσθαι τὴν ἀφροδίτην· καλεῖται
δὲ καὶ ἵμερος. εἴτ' οὖν παρὰ τὸ ἵεσθαι
καὶ φέρεσθαι ἐπὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν
ὡραίων ὀνομασμένος, εἴτε κατὰ μί-
μησιν τῆς περὶ τὴν διάνοιαν ἐκστάσεως
ὡσανεὶ μεμορεῖσθαι περὶ ταύτην.

ση

πόθος δέ, ἀπὸ τῶν φιλημάτων μεμη-
δώς· ὅθεν ἔσχε τὴν κλῆσιν καὶ ὁ ὀπαπᾶς·
ἢ ἀπὸ τοῦ πολλὰ πυνθάνεσθαι περὶ
τῶν ἐρωμένων τοὺς ἐρῶντας, καὶ αὐτῶν
ἐκείνων, πόθεν ἔρχονται, καὶ ποῦ ἦσαν·
ἔνιοι δὲ καὶ τὸν ὅλον κόσμον ὀνομάζουσι
Ἔρωτα εἶναι· καλοῦντες δὲ ἐπαφρόδιτον
καὶ νεαρὸν ὄντα· καὶ πρεσβύτατον ἅμα
πάντων· καὶ πολλῷ κεχρημένον πυρί· καὶ
ταχὺ ἄγαν ὥσπερ ἀπὸ τῆς τόξας ἢ διὰ πτε-
ρῶν τὴν κίνησιν ποιούμενον:- περὶ τοῦ ἄτλαντος

Τοῦτον δ' ἄλλως εἶναι καὶ ἄτλαντα, καὶ
ἀταλαιπώρως ἀποδιδόντα· τὰ
κατὰ τοὺς ἐμπεριεχομένους ἐν
αὐτῷ λόγους γινόμενα· καὶ οὕτω τὸν
οὐρανὸν βαστάζοντα· ἔχειν δὲ κίονας
μακράς, τὰς τῶν στοιχείων δυνά-
μεις· καθ' ἃς τὰ μὲν ἀνωφερῆ ἐστι,
τὰ δέ, κατωφερῆ· ὑπὸ τούτων
γὰρ διακρατεῖσθαι τὴν γῆν· ὀλοό-
φρονα δ' αὐτὸν λέγεσθαι, διὰ τὸ περὶ
τῶν ὅλων φροντίζειν, καὶ προνοεῖ-
σθαι τῶν πάντων αὐτοῦ μερῶν σω-
τηρίας· ἐκ δ' αὐτοῦ τὰς πλειάδας

γεγονέναι, παριστάμενοι ὅτι πάν
τα ἄστρα πλειονάζοντα, ἐγέννησεν·
ἀστρεῶται καὶ ἀθάμαντι, ὁ αὐτὸς ὤν·
οὗτος γὰρ ἵσταται τοῦ σύμπαντος ὅλου, ἀμηρ[illegible]
μητος ὑπάρχων· εἰ καὶ ὅτι μάλιστα
δ᾽ ἐμβεβηκέναι δοκεῖ καὶ ἀπόλαυτος
εἶναι, καὶ θαυμασμὸν τοῖς ἐφεστᾶσιν
ἐπὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ πολλῶν
ἐμποιεῖ:- Περὶ Πανός·

Τοῦτον εἶναι καὶ τὸν Πᾶνα· ἐπειδὴ τῷ
παντὶ ὁ αὐτός ἐστι· καὶ τὰ μὲν κάτω
λάσια καὶ τραγώδη, διὰ τὴν τῆς γῆς τρα
χύτητα ἔχειν· τὰ δ᾽ ἄνω ἀνθρωπόμορφα·
διὰ τὸ ἐν τῷ αἰθέρι τὸ ἡγεμονικὸν
εἶναι τοῦ κόσμου· ὃ δὴ λογικόν ἐστι·
λάγνον ⁝ καὶ ὀχευτὸν αὐτὸν παρεισά καὶ
γουσι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν περιειλημ
σπερματικῶν λόγων· καὶ τῶν κατὰ
σύμμιξιν ἐξ αὐτῶν γινομένων·
ἐν ταῖς ἐρημίαις δὲ, διατρίβειν
μάλιστα, τῆς μονότητος αὐτοῦ διὰ
τούτου παρισταμένης· εἷς γὰρ καὶ
μονογενὴς ὁ κόσμος ἐστί· τὰς δὲ
νύμφας διώκει, ἐπειδὴ χαίρει

ταῖς αὐτῶν τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεσι·
ὧν χωρὶς οὐδ' οἷόν τε τῶν ὅλων ἐμφαί-
νει· νεβρίδα δὲ ἢ παρδαλῆν αὐτὸν
ἐνῆφθαι, διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν
ἄλλων καὶ τῶν ἄλλων χρωμάτων, ἃ
θεωρεῖται ἐν αὐτῷ· συρικτὴν ἄγαν·
τάχα μὲν διὰ τὸ ὑπὸ παντοίων
ἀνέμων διαπνεῖσθαι· τάχα δὲ ἐπὶ
τὴν ἐκμέλειαν ἀγριοφανῆ καὶ αὐστηρὰν
ἀλλ' οὐ πρὸς ἐπίδειξιν ἔχει· τὸ δὲ ἐν
ὄρεσιν αὐτὸν καὶ τοῖς σπηλαίοις δια-
τᾶσθαι· καὶ τὸ τῆς ὑπό τινος σεμέλα
ἐπηκολούθησεν· ὀνειρόν τι, καὶ μά-
λον πρέπες ἔχοντος τοῦ φυτοῦ· ἔστι
δὲ τὸ, πανικὰς μάχεσθαι ταραχάς,
τὰς αἰφνιδίους καὶ ἀλόγους· οὕτω γὰρ
πως καὶ αἱ ἀγέλαι καὶ τὰ αἰπόλια δια-
πτοοῦνται· ψόφου τινὸς ἐξ ὕλης
ἢ τῶν ὑπὸ ἄντρων καὶ φαράγγων δι' ὧν
τόπων ἀκουσάντων· οἰκείως δὲ
καὶ τῶν ἀγρίων θρεμμάτων αὐτὸν
ἐπίσκοπον ἐποιήσαντο· τάχα μὲν
διὰ τοῦτο καὶ κεράστην αὐτὸν καὶ διχηλ-
πλάττοντες, τάχα δὲ ὅτι διὰ τῶν

ἐξεχόντων αὐτῷ ὄντων αἰγίων τῶν μηρῶν.
ἴσως δ' ἂν οὗτος καὶ ὁ Πρίαπος καθ' ὃν
προΐεισιν εἰς φῶς πάντα. τῶν δ' ἀρχαί-
ων δεισιδαιμόνως καὶ ἀδρῶς αὐτὸν διὰ
εὐφρόνων περὶ τῆς τοῦ κόσμου
φύσεως παριστάντων. ἐκφαίνει
ἴσως τὸ μέγεθος τῶν αἰδοίων, τὴν
πλεονάζουσαν ἐν αὐτῷ σπερ-
ματικὴν δύναμιν. ἡ δ' ἐν τοῖς κόλ-
ποις αὐτοῖς, πάγκαρπος πρὸς τὴν
δαψίλειαν τῶν ἐν ταῖς οἰκείαις ὥραις,
ἐντὸς τοῦ κόλπου φυομένων καὶ ἀνα-
δεικνυμένων καρπῶν. παρεισάγεται
δὲ καὶ αὐτὸς φύλαξ τῶν τε κήπων καὶ
τῶν ἀμπελώνων, ἐπειδὴ κατὰ τὸ μὴ
γεννῶνται ἐστί, καὶ τὸ σώζειν ἃ γεννᾷ.
καὶ τοῦ Διὸς ἐντεῦθεν σωτῆρος εἶναι
λεγομένου. καὶ τὸ μὲν πολύφορον καὶ
καθαρὸν, ἂν ἄμπελοι παριστῶσι.
μάλιστα δὲ τὸ ποικίλον καὶ ἐπιτερπὲς
καὶ ῥᾳδίαν τὴν γένεσιν ποιούμενον,
οἱ κῆποι. τοιαύτῃ ὡς ἔπειτα ἂν αὐτὸν
καὶ τὴν ἐσθῆτα ἔχοντος. δρέπανον δ'
ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ προτείνει. πότερον

ἐπὶ τούτῳ χρῶνται πρὸς τὴν καθίδρυσιν
τῶν ἀμυντηρίων· ἢ ἐπεὶ κατὰ τὸν [illegible]
πέφυκε, καθ' ὃ πλεῖστον πρὸς ἀσφάλειαν
αὐτοῦ· ἢ ὡς τῆς τοιαύτης δυνάμεως
μεγάλα τὸ ἐνεργεῖν τὰ ὄντα, ἐκτεμνού-
σης αὐτὰ καὶ φθειρούσης· ἀγαθὸς δὲ
δαίμων, ἤτοι παλίγκοτος μὲν ἐπιβρι-
θῶν δὲ αὐτὸς τοῖς καρποῖς· ἢ ὁ προεστὼς
αὐτοῦ λόγος, καθ' ὅσον δεῖ ταῖς δια-
μερίζει τὸ ἐπιβάλλον, ἀγαθὸς
διαιρετὴς ὑπάρχων· προφήτης
δὲ καὶ σωτὴρ τῶν οἴκων ἐστί, τὸ σώ-
ζειν καλῶς τοὺς ἰδίους οἴκους· καὶ ὑπο-
λαμβάνεται παρέχειν ἑαυτοὺς τοῖς ἄλλ·
τὸ δὲ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, οἰκεῖον
αὐτῷ φόρημά ἐστιν· ἐν ᾧ ἅμα πάντ'
ἀλδίσκει, τὰ κατὰ τὸν οἰκεῖον καιρὸν
φυόμενα, ἀλλ' οὐ περὶ ἕν τι αὐτὸν γι-
νόμενον, περὶ πολλὰ δ' ἀθρόως καὶ
ποικίλα ἐν ταῖς περιόδοις ἀμαλδύνει·
ἢ πάλιν κο[illegible]ΐζει πάντα, διὰ τὴν
γινομένην ἐξ αὐτοῦ πρὸς τὸ ποιεῖν
προτροπήν· ὡς τῶν ἀγαθῶν τοῖς μὴ
μαλακιζομένοις προσγινομένων:~

Περὶ τῆς Δήμητρος καὶ ἑστίας.

Ἑξῆς δὲ περὶ Δήμητρος καὶ ἑστίας
ὦ παῖ μεκταῖον· ἑκατέρα δ' ἔοικεν
οὐχ ἑτέρα τῆς γῆς εἶναι· ταύτην μὲν
γὰρ διὰ τὸ ἑστάναι διὰ παντὸς,
ἑστίαν προσηγόρευσαν οἱ παλαιοί· ἢ
διὰ τὸ ταύτην ὑπὸ τῆς φύσεως ἐσω-
τάτω τεθεῖσθαι· ἢ διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς
ὡσανεὶ ἐπὶ θεμελίου τὸν ὅλον ἑστάναι
κόσμον· διὰ δὲ τὸ μητρὸς τρόπον φύειν
τε καὶ τρέφειν πάντα· δημήτειραν,
οἱονεὶ γῆν μητέρα οὖσαν· ἢ Διὸς μητρὰ
τῷ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς ἀφθόνως
ἐφεῖσθαι· τοῖς ἀγροῖς δὲ αὐτοῖς τε καὶ
δαιγγύσθαι· ἢ ἐπ' αὐτῆς δηάν, ὅ ἐστιν
εὑρίσκειν ἃ μάλιστα ἐπιζητοῦσι·
παρεισάγεται δὲ ἡ μὲν ἑστία παρθένος,
διὰ τὸ τὴν ἀκινησίαν μηδενὸς εἶναι
γεννητικήν· καὶ τούτου χάριν ὑπὸ
παρθένων νεωκορεῖται· ἡ δὲ δημή-
τηρ οὐκ ἔτι· ἀλλὰ τὴν κόρην τετοκυῖαν
οἷον τὸν κόρον· ἢ πρὸς τὸ τρέφεσθαι
μέχρι κόρου ὕλη· τὸ δ' ἀείζωον πῦρ ἀπο-
δέδοται τῇ ἑστίᾳ, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν

δοκεῖν ἁγνόν. τάχα δὲ ὅτι τὰ πυρὰ
τὰ ἐν τῷ κόσμῳ πάντα, ἐντεῦθεν τρέ-
φεσθαι καὶ διὰ ταύτην ὑφέστηκεν· ἢ
ἐπεὶ ζείδωρός ἐστι καὶ ζῴων μήτηρ ἢ
αἴτιον ἐστι τοῦ ζῆν τὸ πυρῶδες. στρογ-
γύλως δὲ πλάττεται καὶ κατὰ μέσον τῶν
ἱδρύεται τῶν οἴκων, διὰ τὸ καὶ τὴν γῆν
τοιαύτην εἶναι, καὶ οὕτως ἱδρύεσθαι συμ-
πεπιλημένην. ὅθεν καταμεμηνυμένη, γῆ τε
καὶ χθὼν προσηγόρευται. τάχα δὲ
ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι ἡ γῆ, ἤτοι χωρεῖν πάντα
οὕτως ἐκλήθη· ὡς εἴρηται τό, οὐδὸς δ'
ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται. μυθολογεῖται
δὲ προτέρα καὶ ἐσχάτη γενέσθαι,
τῷ εἰς ταύτην ἀναλύεσθαι τὰ ἀπ' αὐτῆς
γιγνόμενα, καὶ ἐξ αὐτῆς συνίστασθαι·
καθὸ κἂν ταῖς θυσίαις οἱ Ἕλληνες,
ἀπὸ πρώτης τε αὐτῆς ἤρχοντο, καὶ
εἰς ἐσχάτην αὐτὴν κατέπαυον. στέμ-
ματα δὲ αὐτῇ λευκὰ περικεῖται τῷ
τῷ στρέφεσθαι καὶ καλύπτεσθαι πάντα-
χόθεν αὐτήν, ὑπὸ τοῦ λευκοτάτου
στοιχείου. ἡ μέντοι δημήτηρ κατὰ
τὸ ἀναδοτικὸν τῶν σπερμάτων εἶδος

ποιουμένη, παγνοικείως· εἰσάγεσθαι
στάχυσιν ἐστεφανωμένη· τοῦτο γὰρ
ἀναγκαιότατον τῶν κεχάρισται τοῖς
ἀνοῖς· ἡ ἥμερος τροφή· ἐπὶ ταύτῃ δὲ
μυθεύεσθαι ἄπειρα διὰ τῆς οἰκουμέ
νης ὁ Τριπτόλεμος ὁ Ἐλευσίνιος, ἀνα
βιβάσης αὐτὸν ἐπὶ πτερωτῶν δρα
κόντων, ὀχήματι τῆς Δήμητρος· ἔοικε
γὰρ πρῶτός τις τῶν παλαιῶν δραμᾶν
καὶ σπείρειν, θεοῦ τινὸς ἐπὶ μετεω
ροτέραν ἐπίνοιαν ἀναβιβάσαντος,
τὸν μεταχειρισμὸν τῆς κριθῆς· ὃν
τρόπον τριβομένη καὶ διακρινομένη,
διὰ τοῦ ἐς τὸν ἀέρα ἀναρριπτεῖσθαι
ἀπὸ τῶν ἀχύρων· ὅθεν καὶ κριὸς ὁ ἐπι
τηδείως ἔχει πρὸς τὴν σποράν· ὁ μὲν οὖν θ
δὲ τὴν ὀνομασίαν εἴληφεν ὅτι ἔψε τὰς
τὰς οὐλάς· οὐλαὶ δὲ λέγονται αἱ κριθαί·
Ἐλευσὶς ἐστὶ ὁ τόπος, ὅπου πρότερον ἀ
ρέθησαν· καὶ ἡ Δημήτηρ ἐλευσινία,
ἀπὸ τῆς αὐτόθι πρώτου ἐλεύσεως
γινομένης τοῖς ἀνοῖς, ἐς ἥμερον βίον
οὕτως. ἁρπάσαντος δὲ ᾅδης τὴν θυγα
τέρα τῆς Δήμητρος ἐμυθεύθη, διὰ

τὸν γινόμενον ἐπὶ χρόνον τινὰ τῶν σπερ-
μάτων κατὰ γῆς ἀφανισμόν. προσ-
πλάσθη δ' ἡ κατὰ τὴν φθορὰν τοῦ θεοῦ, καὶ ἡ διὰ
τοῦ κόσμου ζήτησις, τοῦτον γάρ τοι καὶ
παρ' αἰγυπτίοις ὁ ζητούμενος καὶ ἀνα-
ρισκόμενος, ἀπὸ τῆς ἴσιδος ὄσιρις ἐμ-
φαίνει· ὅ, περ ἀγαπώμενος παρ' ἓξ μῆνας
ὑπὲρ γῆν τε καὶ ὑπὸ γῆς γινόμενος
ἄδωνις, ἀπὸ τοῦ ἁδεῖν τοῖς ἀνθρώποις οὕτ-
ὀνομασμένος, τοῦ δημητριακοῦ καρ-
ποῦ. ὗν δὲ πλῆξαι προσαμελχθῆν μέ-
γαν, διὰ τὸ τὰς ὗς δοκεῖν ληϊβοτῆρας
εἶναι· ἢ τὸν τῆς ὕνεως ὀδόντα αἰνιτ-
τομένων αὐτῶν· ὑφ' οὗ κατὰ γῆς κρύπτ-
ται τὰ σπέρματα. διατετάχθαι δ' ὅτι
παρά τε τῇ ἀφροδίτῃ, τὸν ἴσον χρόνον
μένειν τὸν ἄδωνιν, καὶ παρὰ τῇ περ-
σεφόνῃ, δι' ἣν εἴπομεν αἰτίαν. ἐκά-
λεσαν δὲ φερσεφόνην τὴν δήμητρος
θυγατέρα, διὰ τὸ ἐπὶ πόνον ἄγειν καὶ
πονῶν οἰκείαν ἐργασίαν. ἢ τὸ ἐκ πάντ(ων)
ὑπομονῆς φέρεσθαι· μηκάουσι δὲ
εἰς τιμὴν τῆς δήμητρος· ἐγείραντες
αὐτὴν ἰδίως τινὶ ἀπαρχῇ. ἡ διὰ

ἢ πρὸς μίαν ἡμέραν ἀπέχεσθαι
τῶν δὲ ἐδομένων αὐτοῖς ὑπ' αὐτοῖς. καὶ
κατεύχεσθαι, ἐνδείας παρὰ τῆς θε
οῦ γινομένης. ἐπειδὴ δὲ ἄσπορον
ἀφήρπασεν ἀπὸ τῶν ἰδίων χρόνων, καθὸ
καὶ περὶ τὸν τοῦ σπόρου καιρὸν, αὐτῆς
ἄγουσι τὴν ἑορτήν. περὶ δὲ τὸ ἔαρ τὴν
χλόην δὲ Δημήτερι θύουσι μετὰ παι
διᾶς καὶ χαρᾶς. ἰδόντες χλοάζοντας
τὰς ἀφθονίας αὐτοῖς ἐλπίδος ὑποδει
κνύντα. ἐντεῦθεν δὲ ὁ πλοῦτος,
τῆς Δημήτηρος εἶναι υἱός. καλῶς γὰρ
εἴρηται, τὸ σίτου καὶ κριθῆς ὠνητοῦ
πλοῦτος ἄριστος. καὶ ἐναντίον πῶς
ἐστὶ τὸ λιμώττειν, τὸ περιουσιάζεσθαι.
ὅθεν ὁ ἀποδιδῶν Ἡσίοδος φησὶν ἐργάζευ
Πέρση δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς ἐ
χθαίρῃ. φιλέῃ δέ σ' ἐυπλόκαμος
Δημήτηρ. θύουσι δ' οἱ ἡγεμόνας
τῇ Δημήτερι πανοίκως. τὸ πολύ
γονον καὶ ἀσύλληπτον καὶ τελεσφό
ρον παριστάντες. ἀνατιθέασι δ' αὐτῇ,
καὶ τὰς μήκωνας κατὰ λόγον. τὸ, τὸ γὰρ
στρογγύλους καὶ περιφερεῖς αὐτῶν, πόλ

τῇ σ[illegible] θαλάττῃ μὲν τῆς γῆς ἀφερομένου ὕδατος·
ἥ τε ἀνωμαλία, τὰς κοιλότητας καὶ τὰς
ἐξοχὰς τῶν ὀρῶν· τὰ δ' ἐν τούτοις ἄν-
τρα δὲ σπήλαια τοῖς ὑπονόμοις ἔοικε· σπέρ-
ματα τε ἀναρίθμητα τὴν γένεσιν
ὥσπερ ἡ γῆ· διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν,
τῶν σιτηρῶν ἐπαινοῦσαν τό, διὸ πο-
ριστὸν καὶ ἀμφιλήριστον τὴν ζοφὴν
ἔχοντες· ὥστε καὶ συντιθέμενοι
τινὰ πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν κατὰ
τὰ ἄλλα τελουμένων μυστηρίων· καὶ δια-
νεμόμενοι τὰ γιγνώμενα· δικαί-
ων ἀρχηγοὺς γενομένων καὶ θεσμῶν,
τὴν Δήμητρα ταύτης γεγονέναι.
Ἐντεῦθεν καὶ νομοθέτιν αὐτὴν προσ-
ηγόρευσαν, οἷον νομοθετοῦσαν· οὐκ
ὀρθῶς τινῶν ὑπολαβόντων εἰρῆ-
σθαι, ἀπὸ τοῦ τὸν καρπὸν ἀποτίθε-
σθαι καὶ θησαυρίζειν· μυστήρια δὲ ἄ-
γειν ἤρξαντο αὐτῇ φιλοσοφοῦντες,
ἅμα τῇ εὑρέσει τῶν πρὸς τὸν βίον
χρησίμων· καὶ τῇ πανηγύρει χαί-
ροντες ὡς μαρτυρίῳ χρώμενοι·
τοῦ ὑπερπαίεσθαι μαχομένων αὐτῶν

περὶ τῶν ἀρχαίων· μυσία γάρ
ἐστι, τὸ κεκορῆσθαι· πιθανὸν γὰρ
ἐντεῦθεν ὀνομάσθαι τὰ μυστήρια·
ὅθεν καὶ μυσταὶ παρά τισι λέγεσθαι·
ἢ ἀπὸ τοῦ μυώσεως δεῖσθαι, τὰ
δυσεξύμβλητόν τι ἔχοντα:-

περὶ ὡρ.

Κατὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, καὶ ἐκ Θέ-
μιδος ὁ Ζεὺς λέγεται γεννῆσαι τὰς
ὥρας· ὑφ' ὧν τὰ ἀγαθὰ πάντα, ἀν
ἡμῖν ὡραῖα γίνεται καὶ φυλάττεται· καλοῦν-
ται δὲ αὐτῶν ἡ μὲν, εὐνομία, ἀπὸ τοῦ
ἐπιβάλλοντος τῆς διανεμήσεως·
ἡ δὲ δίκη, ἀπὸ τοῦ δίχα χωρίζειν — δίχα
ἀπ' ἀλλήλων τοὺς διαφερομένους·
ἡ δὲ εἰρήνη, ἀπὸ τοῦ διαλόγου καὶ οὐ δι' ὅ-
πλων διακρίνεσθαι ποιεῖν· ἐκάλουν
γὰρ τὸν λόγον εἰρήνην. ὁ δὲ πόλεμος,
ἀπὸ τοῦ πολλοὺς ὀλλῦναι οὕτως
ὠνόμασται· ἢ ἀπὸ τοῦ παλάμαις
σπεύδειν περιγίνεσθαι τῶν ἐναντίων:-

περὶ Διονύσου.

Οἰκείως δὲ ἔδοξεν εἰρήνη κατά τι καὶ
Διόνυσος εἰρῆσθαι· τῶν ἡμέρων δέν-
δρων ἐπίσκοπος ὢν καὶ δοτὴρ θεός·

ἐστί· διὰ ταῦτα, σπονδὰς ποιοῦ.
δενδροκοποῦνται γὰρ αἱ χῶραι τοῖς
πολεμίοις· ἐν εἰρήνῃ δὲ καὶ τὰ τῶν
ἀμπελώνων θάλλει· οἷς ἀγγ καὶ ὁ τοιοῦτος
ὁ οἶνός ἐστι· τυγχάνει δὲ καὶ Διόνυσος
ἤτοι Διονύξιος ὤν· ἢ Διόνυσος ἴσως
παρὰ τὸ διάγειν ἡμᾶς ἡδέως. ἢ
ὡσανεὶ διάλυσος, τροπῇ τοῦ α εἰς ο,
καὶ τοῦ λ εἰς ν· ἀφ' οὗ καὶ λύσιον
αὐτὸν καὶ Λυαῖον ἐπονόμασαν· λύοντα
τὰς μερίμνας. τινὲς δέ φασιν, ἀπὸ
τοῦ εἰς τὸν νύσιον φῦναι πρῶτον τὴν
ἄμπελον, παρεληλυθέναι τοῦτο
τὸ ὄνομα εἰς τὴν συνήθειαν. λέγεται
δὲ διὰ πυρὸς λοχευθῆναι, τὸ θερμὸν
αὐτοῦ, καὶ πυρωτικὸν τῶν σωμάτων
περιστάντος τοῦ μύθου. οὕτω γὰρ
ὁ οἶνός ἐστι, πυρὶ ἰσούμενος ἀνδράσι
κατὰ τοὺς ποιητάς. ἐρράφθαι δὲ εἰς
τὸν μηρὸν τοῦ Διὸς ἐκεῖ τελεσφορη-
θῆναι, διὰ τὸ πεπαίνεσθαι καὶ τελει-
οῦσθαι τὸν οἶνον τοῖς μηροῖς ἐκ δευ-
τέρου· πεπονθὼς γὰρ πρότερον ὢν
ἀμπέλῳ, ὁ τότε ἀτελής ἐστι πρὸς χρῆσιν.

ἑτέρους πατηθεὶς τοῖς ποσὶ, τέ-
λειος γίγνεσθαι· πρώτη γὰρ ἐκείνη γέ-
νεσίς ἐστιν, ἡ κατὰ πέπαυσιν τῆς
ὀπώρας, ἢ πεγίγνεσθαι τῶν καυμάτων
ἐκμαζόντων· δευτέρα δ', ἡ κατὰ
τὴν πάτησιν ἐκθλιβομένου
τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καίτοι οὗτοί τι
ἐκ τοῦ μηροῦ σπω ἐκδέχεσθαι δὲ
οὗτος· βρόμιος δὲ βάκχος καὶ
ἴακχος καὶ εὔιος· καὶ βαβάκτης·
ὁ δ' ὁ βάκχος καλεῖται, διὰ τὸ τοῖ-
αύταις φωναῖς τοὺς πατοῦντας αὐτ-
ὸν πρῶτον χρῆμα· εἶτα καὶ τοὺς ἕως
μέθης μετὰ ταῦτα χρωμένους
ἀφιέναι τὰς ἐν τοῖς τόποις παιδιάς·
ἀσελγῶς δὲ σύμβολον εἰσὶν οἱ σώ-
τηροι· τὴν ὀνομασίαν ἐσχηκότες
ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι· καὶ οἱ σκιρτοί,
ἀπὸ τοῦ σκαίρειν· καὶ οἱ σιληνοί, ἀπὸ
τοῦ σιλαίνειν· καὶ οἱ σεγίδαι, ἀπὸ
τοῦ σεύαν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν· διὰ τούτων
δ' ἴσως παρίσταται, τὸ ὥσαν ἀφ' μετὰ
λυσσώδως, καὶ θηλύτητος παραφόρου
τῶν πινόντων· τούτου δ' ἕνεκεν καὶ

θηλύμορφος πλάττεσθαι· ἢ κέρατα
ἔχει· ὡς τοὺς μὲν τὸ τῶν ἀποβαλ-
λοντας τῶν μεθυόντων, βίᾳ δὲ
χρωμένων· καὶ δυσκαθεκτόν τι δὲ
ὁρμητικὸν ἐχόντων· τὸ μὲν τῆς
ἐσθῆτος ἀνθηρὸν, τὴν ποικιλίαν
παρίστησι τῆς ὀπώρας· ἡ δὲ τοῖς
πλείστοις τῶν πραγμάτων γυμνοῦσ-
τον παρὰ τοῖς πότοις γινόμενον
ἀπαμφιασμοῦ τοῦ τρόπου· καθὸ
δοκεῖ καὶ τὸ οἶνος ἀληθῶς εἰρῆσθαι·
τάχα διὰ τοῦτο καὶ μαντείας ἐσθ-
τοῦ Διονύσου γινομένη· τὸ δὲ θορυ-
βῶδες τῶν μεθυσκομένων, οἱ κτύπον
πέδοξεν ἐνέχειν καὶ ὁ τῶν ῥόπτρων ψό-
φος καὶ τυμπάνων, ἃ παραλαμ-
βάνουσιν εἰς τὰ ὄργια αὐτοῦ· χρῶν-
λῆς ται δὲ πολλοὶ καὶ αὐλοῖς παρὰ τὴν
συγκομιδὴν τοῦ καρποῦ· καὶ ἄλλοις
τοιούτοις ὀργάνοις· ὁ δὲ θύρσος, ἐμ-
φαίνει τὸ μὴ ἀρκεῖσθαι τοῖς ἑαυτῶν
ποσὶ, τοὺς πολὺν οἶνον πίνοντας,
τῶν δ' ὑποσκελιζόντων αὐτοὺς δεῖ-
σθαι· τινὲς δὲ τῶν θύρσων, καὶ ὑπο

δορατίδας κρυπτομένας ὑπὸ τῶν
φύλλων ἔχουσιν· ὡς καὶ ὁ διωνηφόρου,
τινος ἔσωθεν κρυπτομένου τῇ παρα
τὴν πολυποσίαν ἱλαρότητι εἰς ὕβριν
ὑγιῶν καὶ παρακοπὰς ἐκτρέπουσι.
ἀφ' οὗ δὴ καὶ μαινόλης ὁ Διόνυσος
ἐκλήθη, καὶ μαινάδες αἱ περὶ αὐτὸν
γυναῖκες· πολλάκις δὲ καὶ νέος καὶ
πρεσβύτης, διὰ τὸ πάσῃ ἡλικίᾳ
προσφόρος εἶναι· τῶν μὲν νέων
λαβροτέρον αὐτῷ χρωμένων· τῶν δὲ
πρεσβυτέρων, ἡδύτερον· οἱ δέ, σα-
τύροι παρεισάγονται ταῖς νύμφαις
συμμιγνύμενοι· καὶ τὰς μὲν ἐ-
ρῶντας· τὰς δὲ μετὰ παιδιᾶς βια-
ζόμενοι, ὡς τὴν πρὸς τὸ ὕδωρ κρᾶσιν
τοῦ οἴνου συνῆφθαι χρησίμην οὖσαν.
τὰς δὲ παρδάλεις, ὑποζευγνύ-
ουσι τῷ Διονύσῳ καὶ παρακολου-
θούσας εἰσάγουσιν, ἤτοι διὰ τὸ ποι-
κίλον τῆς χροιᾶς· ὡς καὶ νεβρίδας
αὐτὸς περιῆπται καὶ βάκχαι· ἢ ὡς
καὶ τὰ ἀγριώτατα ἤθη τῆς συμμέτρου
οἰνοποσίας ἐξημερούσης· τὸν δὲ τράγον

αὐτῷ θύουσι, διὰ τὸ λυμαντικὸν
δοκεῖν τῶν ἀμπέλων καὶ τῶν συκῶν
εἶναι τὸ ζῷον· καθὸ καὶ ἐκδαίροντες
αὐτὸν, εἰς τὸν ἀσκὸν ἐνάλλονται, κατὰ
τὰς ἀττικὰς κώμας οἱ γεωργῶν νεα-
νίσκοι· τάχα δ' ἂν χαίρῃ τοιούτῳ θύ-
ματι ὁ διόνυσος, διὰ τὸ χάτου ἂν θη
τὸν τράγον· ἀφ' οὗ καὶ οἱ οἶνοι ἐν ταῖς
πομπαῖς αὐτοῦ θαμίζουσι· καὶ οἱ φα-
λοὶ αὐτῷ ἀνατίθενται· καὶ τὰ φα-
ρματόγια ᾄδεται· κινητικὸν γὰρ
πρὸς συνουσίαν ὁ οἶνος· διὰ τοῦτο
ἐνίων καὶ νῦν μεθυόντων, διονύσου
καὶ ἀφροδίτης· ἡ δὲ ἐνάρθηξ διὰ τὸ τῆς
σκολιότητος τῶν κώλων ἐμφαίνειν·
τὸ τῇδε κἀκεῖσε περιφέρεσθαι
τοὺς μεθύοντας, ἅμα τε καὶ ὀκλαφγοὺς
καὶ ἀβαράκτους αὐτοὺς εἶναι·
τὸ δὲ ἔναρθρον τῆς λαλιᾶς αὐτῶν,
ὥσπερ εἰ ἄρθρα ἔχων παρίστησιν· ὀρει-
φοῖτοι δ' εἰσὶ καὶ φιλοχόρημοι αἱ βάκ-
χαι, διὰ τὸ μὴ ἐν ταῖς πόλεσιν,
ἀλλ' ἐπὶ τῶν χωρῶν γινώσκεσθαι τὸν
οἶνον· διθύραμβος ὁ διόνυσος

ἀμεληθῇ. ποτὲ δὲ διὰ τὸ διθύρου τὸ στόμα
ποιεῖν, διὰ τὸ τὸ ἀναβαίνειν καὶ ἐκ-
φορουμένην ποιεῖν τὰ ἀπόρρητα.
ἢ ὡς αὐτὸς ὢν ὁ ποιῶν ὑπὸ τὰς θύρας
ἀναβαίνειν τοὺς μεθύοντας, ἢ ἐμβαίνειν
εἰς αὐτάς· καὶ ἐμπίπτειν ἐστὶ διασαλεύειν
τὰ κλεῖθρα. ὁ δὲ θρίαμβος, ἀπὸ τοῦ
θροεῖν καὶ ἰαμβίζειν τὴν κλῆσιν ἔλαχεν·
ὅθεν καὶ ἐν τοῖς κατὰ πόλεμον θριάμ-
βοις, πολλοῖς ἀναπαίστοις σκωπτικοῖς
χρῶνται. καὶ τὴν κίτταν ὡς λάλον ὄρνιθον
καθιδρύουσιν αὐτῷ. καὶ βασσαρέα
καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ βάζειν· καὶ εἰρ-
ραφιώτην, ἀπὸ τοῦ αἴρειν ἀφιέναι·
καθαιρετικὸς δὲ ὢν, πρὸς οὔτινος σοῦ
ὑπάρχων, ἔδοξε καὶ πολεμιστὴς
εἶναι· καὶ πρῶτος καταδεδειχέναι
τὸν ἐν ταῖς πολεμικαῖς ἀγόμενον
θρίαμβον· τῷ δὲ κιττῷ στέφεσθαι,
διὰ τὸ πρὸς τὴν ἄμπελον ἐμφανεῖ
αὐτόν· καὶ τὴν πρὸς τοὺς βότρυας
ὁμοιότητα τῶν κορυμβάδων· πέ-
φυκε δὲ καὶ σφάλλειν τὰ δένδρα
ἀνθρώπων διὰ αὐτῶν περιπλεκόμενος

βιαιοτέροις τοῖς θρέμμασι. τὰ δὲ
θυμελικὰ ἀκροάματα, τὸν διόνυσον
θεραπεύει, διὰ τὴν πρὸς τὰς θαλί-
αις αὐτῶν οἰκειότητα. οἷον ᾠδῆς καὶ θάρ-
τα γὰρ τὰ ἀναθύματα διαιτᾶς. μυθο-
λογεῖται δὲ ὅτι διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν
τιτάνων συνετέθη πάλιν ὑπὸ τῆς
ῥέας, αἰνιττομένων τῶν παραδόντων
τὸν μῦθον. ὅτι οἱ γεωργοὶ θρέμματα
γῆς ὄντες, συνέχεαν τοὺς βότρυς,
καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς διονύσου, τὰ μέρη
ἐχώρισαν ἀπ' ἀλλήλων, ἃ δὴ πάλιν
εἰς αὐτὸ σύρρασις τοῦ γλεύκους
συνήγαγε, καὶ ἓν σῶμα ἐξ αὐτῶν
ἀπετέλεσε. ὁ δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ
δὲ μῦθος, ὡς φυγὼν ποτὲ τὴν
λυκούργου ἐπιβουλὴν ὁ θεὸς ἔδυ
κατὰ θαλάττης, εἶθ' ἡ θέτις αὐτὸν
διέσωσεν, ἐμφαίνει τὴν διάνοιαν
ἐκείνην. τιθῆναι μὲν γάρ εἰσι τοῦ διο-
νύσου αἱ ἄμπελοι, ταύτας δὲ ὁ λυκοῦρ-
γος τρυγητὴς ὤν, ἐσκύλευσε καὶ ἀπε-
κόσμησεν. εἶθ' ὁ οἶνος θαλάττῃ μιγείς, 55
ἀσφαλῶς ἀπετέθη. ὁ δὲ πρῶτον μὲν

Διονύσου τοσαῦτα :- περὶ ἡρακλέους.

Ἡρακλῆς δέ ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς λόγοις λόγος·
καθ' ὃν ἡ φύσις ἰσχυρὰ καὶ κραταιὰ
ἐστὶν, ἀνίκητος καὶ ἀπεριγένητος
οὖσα, μεταδοτικὸς ἰσχύος. καὶ τῆς
κατὰ μέρος ἀλκῆς ὑπάρχων. ὠνό-
μασται δὲ τάχα ἀπὸ τοῦ διατείνειν
ἐς τοὺς ἥρωας, ὡς αὐτοῦ ὄντος τοῦ κλεΐ-
ζεσθαι τοὺς γενναίους ποιοῦντος.
ἥρωας γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, τοὺς
ἀδροὺς τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς.
καὶ κατὰ τοῦτο τοῦ θείου γένους μετέ-
χειν δοκοῦντας. οὐδὲ ὑπὸ τῆς νεω-
τέρας ἱστορίας ἐπιταράττεσθαι.
διὰ γὰρ ἀρετὴν, ἠξιώθη τῷ θεῷ τῆς
τοιαύτης προσηγορίας, ἀλκμήνης
καὶ ἀμφιτρύωνος υἱὸς ὤν. τὸ δὲ δια-
κρῖναι τὰ γενόμενα τὰ τοῦ θεοῦ ἴδια,
ἀπὸ τῶν περὶ τοῦ ἥρωος ἱστορουμένων.
τάχα δ' ἂν ἡ λεοντῆ καὶ τὸ ῥόπαλον,
ἐκ τῆς παλαιᾶς θεολογίας ἐπὶ τοῦτον
μετενηνεγμένη ᾖ. στρατηγοῦ γὰρ αὐτοῦ
γενομένου ἀγαθοῦ, καὶ πολλὰ μέρη
τῆς γῆς μετὰ δυνάμεως ἐπελθόντα,

οἰχοίου τε δυναμένου ἔδοξαν περιελη-
λυθέναι ξύλῳ μόνῳ ὡπλισμένοι,
ἀλλὰ τοῖς ἐπισήμοις τοῦ θεοῦ μετὰ
θ̄ν ἀπαθανατισμόν, ὑπὸ τῶν ἐξερ-
γετουμένων γένος μεμαθῆσθαι· σύμβο-
λον γὰρ ἑκάτερον ἡ μὲν ῥώμης τὸ δὲ γενναι-
ότητος τῶν ὅπλων· καὶ τοξότης δ' ἂν
ὁ θεὸς παρεισάγοιτο· κατὰ τοῦτο δὲ παν-
ταχοῦ διϊκνεῖσθαι, καὶ κατὰ τὸ
εὔτονόν τι ἔχειν καὶ τὴν τῶν βελῶν
φοράν· στρατηλάτην δ' οὐκ εὔλογον
τούτοις ὅπλοις πεποιθότα, ὡς τὰς
παρατάξεις ἀπαντᾶν· οἰκείως δὲ
παρέδοσαν αὐτὸν κωφὸν τῇ ἥβῃ καὶ
κομῶντα· ὁλοχερέστερον αὐτὸν τὴν
διάνοιαν ὄντα· ὡς γὰρ νέων τι δρᾶν
εὐτονώτεραι αἱ χεῖρες, οὕτω ψυχαὶ
ἀμείνους τῶν γεραιτέρων πολλοί·
ὑπονοοῦσι δὲ τὴν παρομφάλημα
τροφὰς ἐλέφαντι θαυμαστέραν εἶναι
προσήκει· ἐμφαινόντων πάλιν
διὰ τούτου τῶν παλαιῶν, ὅτι καὶ
τοῖς ἰσχυροτάτοις ὑποτάττειν δεῖ
ἑαυτοὺς τῷ λόγῳ· καὶ ταῦτα ὑπὸ τοῦ

πραττόμενα ποιεῖν· εἰ καὶ θηλύτερόν
τι κατὰ τὴν θεωρίαν καὶ τὴν λογικὴν
σκέψιν πρὸς τὸ πλεῖον τῆς ὀμφῆς. τὴν
οὐκ ἀπὸ τρόπου ἂν δόξαι τὴν ὀμφάλην
προσηγορηκέναι. τοὺς δὲ δυοκαί
δεκα ἄθλους, ἐνδέχεται μὲν ἀναγαγεῖν
οὐκ ἀλλοτρίως ἐπὶ τὸν θεόν, ὡς καὶ
κλεάνθης ἐποίησεν, οὐ δεῖν δὲ δοκεῖ
πανταχοῦ τὸ εὑρεσίλογον πρεσβεύειν:-

περὶ ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος.

Ὀχόμενον τοίνυν ὅτι καὶ ὁ ἀπόλλων,
ὁ ἥλιος ἐστίν, ἄρτεμις δὲ ἡ σελήνη. διὰ
τοῦτο γὰρ καὶ τοξότας αὐτοὺς ἀμφο
τέρους παρήγαγον, τὴν οἷον ἄφε
σιν πόρρω τῶν ἀκτίνων αἰνιττόμενοι.
καλοῦνται δὲ, ὁ μὲν ἕκατος. ἡ δὲ,
ἑκάτη. διὰ τὸ ἕκαθεν δεῦρο ἀφιέ
ναι καὶ ἀποστέλλειν τὸ φῶς. ὥς τὰ παρα
κειμένως καὶ ἑκατηβόλον αὐτὸν
προσηγορεύκασιν. ἔνιοι δὲ τὸν ἕκατον
καὶ τὴν ἑκάτην, ἄλλως ἐτυμολογοῦσιν.
ὡς τῶν τεθεικότων αὐτοῖς τὰ ὀνόματα
ταῦτα, ἀπεύχεσθαι αὐτὰ, εἶναι, ἀπευχομέ
νων καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν βλάβην ἡμῖν πρὸς

πηάζειν αὐτοῖς· δοκοῦσι γὰρ οὗτοι φθεί-
ρειν ἔσθ' ὅτε τὸν ἀέρα, καὶ τῶν λοιμικῶν
καταστάσεων αἴτιοι γίνεσθαι. Διὸ καὶ
τοὺς ὀξεῖς θανάτους αὐτοῖς ἀνετίθεσαν
οἱ παλαιοί· καὶ ὡς ὁ ποιητής, ὡς ἐμ-
φανές ἐστιν ἐν τῷ λοιμῷ παρεισάγει τὸν
ἀχιλλέα λέγοντα, ὅτι ζητητέον μάντιν,
ὅς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο φοῖβος
ἀπόλλων· τούτου δὲ γενομένου εἰώθασι
κατευφημίας μὲν τὴν ἄρτεμιν· ἀπὸ
τοῦ ἀρτεμέας ποιεῖν, ὅ ἐστιν ὑγιεῖς ὀ-
νομάζειν· τὸν δ' ἀπόλλωνα, ὡς ἀπο-
λύοντα ἡμᾶς τῶν νόσων, ἢ ἀπελαύνοντα
ἀφ' ἡμῶν αὐτάς· ἢ ἀπολλύντα ταῦτα
τετευχέναι τῆς προσηγορίας, καθ' ἣν
ἔννοιαν καὶ παιὼν ἐκλήθη· καὶ ἰατρὸς
ἔδοξεν εἶναι. τινὲς δὲ αὐτὸν θέλουσιν, ἀπόλ-
λωνα, ἀπὸ τοῦ ἀπολλύναι αὐτὸν εἰ-
ρῆσθαι· καὶ γὰρ τὸν ἀπολύοντα ταύτην
τὴν διακόσμησιν τοιοῦτον εἶναι,
διὰ τοῦ κομίζειν ἀδιαλείπτως
πάντοθεν αὐτῇ τὸ ὑγρόν, καὶ
τῷ αἰθέρι πρὸς καταστατέον. τάχα
δ' ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ καὶ λύειν

τὸ συνεχῶς τῆς οὐσίας ἢ ὅτι τὸ σκότος·
ὥσπερ ἂν ἀπολλῶν ἀφῃρημένος ᾖ· οἰκείως δ',
καὶ ἀδελφοὺς αὐτοὺς παρεισήγαγον ἐμ-
φερεῖς ἀλλήλοις ὄντας, καὶ ὁμοειδῆ
κίνησιν κινουμένους, καὶ δύναμιν παρα-
πλησίαν ἐν τοῖς ὅλοις ἔχοντας, καὶ
τρέφονται ὁμοίως τὰ ἐπὶ τῆς γ
ῆται ὁ μὲν Ἀπόλλων ἄρρης ἀνεπλάσθη·
θερμότερον γὰρ τὸ πῦρ καὶ δραστικώ-
τερον· ἡ δ' Ἄρτεμις θήλεια, ὡς ἀμβλυ-
ωτέραν καὶ ἀσθενῆ τὴν δύναμιν ἔχουσα·
βουπαιδὸς δὲ ἡλικίαν ὁ Ἀπόλλων
ἔχει, καθ' ἣν καὶ οἱ ἄνθρωποι εὐειδέστεροι
ἑαυτῶν φαίνονται· κάλλιστος γὰρ
ὀφθῆναι, καὶ νεαρώτερος ὁ ἥλιός
ἐστι. μετὰ δὲ ταῦτα, Φοῖβος μὲν
λέγεται, διὰ τὸ καθαρὸς εἶναι καὶ
λαμπρός· ἐπὶ δὲ τοῖς ἄλλοις οἰκείοις
εἰς αὐτὸν χρῶνται· χρυσοκόμαν καὶ
ἀκερσεκόμην προσαγορεύοντες, ἐπειδὴ
χρυσωπός ἐστι, καὶ ἔξω παντὸς καθεστὼς
διὰ τὴν ἁγνότητα· Δήλιον δὲ αὐτὸν
ὠνόμασαν καὶ Φαναῖον, ἀπὸ τοῦ
δηλοῦσθαι δι' αὐτοῦ τὰ ὄντα καὶ

φωτίζεσθαι τὸν κόσμον· ὡς καὶ
ἀναφαίου ἀπόλλωνος ἱερὸν ἱδρύ-
σαντο, τοῦ ἀναφαίνοντος πάντα·
τούτῳ δ' ἠκολούθησε καὶ τὴν δῆλον
καὶ ἀνάφην ἱερὰν αὐτῷ νομεῖσθαι·
Διὰ δὲ τὸν εἰρημένον σαφηνισμὸν
τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν μαντικὴν
αὐτῷ προσῆψαν· καὶ ἄρεθεν τὸ ἐν δελ-
φοῖς μαντεῖον τῷ ἀπόλλωνι πρὸσ-
ωνόμασαν πύθιον, ἀπὸ τοῦ δεῦρο
τοὺς ἀνθρώπους ἐρχομένους πυνθά-
νεσθαι τὰ καθ' ἑαυτούς· ἐλέχθη δὲ
καὶ ὁ τόπος ὀμφαλὸς τῆς γῆς, οὐχ
ὡς μεσαίτατος ὢν αὐτῆς, ἀλλ' ἀπὸ
τῆς ἀναδιδομένης ἐν αὐτῷ ὀμφῆς,
ἥ τις ἐστὶ θεία φωνή· λοξῶν δὲ καὶ περι-
σκελῶν ὄντων τῶν χρησμῶν οὓς δι-
δωσι λοξίας ὠνόμασται· ἢ ἀπὸ τῆς
λοξότητος τῆς πορείας, ἣν ποιεῖται
διὰ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου· μουσικὸς
δὲ καὶ κιθαριστὴς προσήκεται, τῷ
κρούειν ἐναρμονίως πᾶν μέρος
τοῦ κόσμου· καὶ συνῳδὸν αὐτὸ
πᾶσι τοῖς ἄλλοις μέρεσι ποιεῖν·

μηδὲ μιᾶς αὐτῶν ἐκμελείας ἐν
τοῖς οὖσι θεωρουμένης· ἀλλὰ καὶ
τὴν τῶν χρόνων πρὸς ἀλλήλους συμ-
μετρίας, ἐπ᾽ ἄκρον ὡς ἐν ῥυθμοῖς
τηροῦντος αὐτοῦ· καὶ τὰς τῶν ζῴων
δὲ φωνάς, ὧν αὐτὸς τῶν ἄλλων συμ-
φόφοις, ἰδίᾳ τῇ ξηραίνεσθαι χρη-
σίμως ὑπὸ τὸν ἀέρα παραδίδωσι,
καὶ δαιμονίως ἡρμόσθαι πρὸς τὰς
ἀκοὰς ποιεῖ· ἀπ᾽ αὐτῆς δὲ τῆς ἀρχῆς
καὶ μουσικῆς τῆς ἀληθῆ, καὶ ἐπίσκοπ-
καὶ παίζειν μετ᾽ αὐτῶν μουσῶν ὁμο-
μαθῆ· ἐκ γάρ τοι μουσάων καὶ
ἑκηβόλου ἀπόλλωνος ἄνδρες ἀοιδοὶ
ἔασι καὶ κιθαρισταὶ καὶ βασιλῆες φη-
σὶν ὁ ἡσίοδος. διὰ τοῦτο γάρ, καὶ ἱερὸς
αὐτῶν ὁ κύκνος, τῷ μουσικωτάτῳ
καὶ λευκοτάτῳ ἅμα εἶναι τῶν ὀρνέων·
ὁ δὲ κόραξ, ἀλλότελος, διά τε τὸ μιαρ
εἶναι, καὶ διὰ τὴν χροιάν· ἡ δὲ δάφνη,
καὶ περ δαφοιγή τις οὖσα, στέμμα
αὐτοῦ ἐστιν· ἐπῳδὴ δὲ ἐνεργὲς καὶ ἀθαλ-
φιστούς· τυγχάνει δὲ καὶ ἄλλα
εἶδος τις οὖσα καὶ πρὸς τὰς καθαρσ

οἰκεῖον τι ἔχουσα· ὥστε μὴ ἄλλο τι
ἀνακεῖσθαι τῷ καθαρωτάτῳ
τούτῳ καὶ ἁγνοτάτῳ θεῷ. τάχα δ' ἂν
καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ προσέχων τις,
τῷ διαβαίνειν ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτὴν
ἐποίησε, πρὸς τὰς μαντείας εἶναι
δοκεῖν· ὁ δὲ τρίπους διὰ τὸ τρία τὸν
τῶν τελειῶν ἀριθμῶν, οὐδὲ δοταί αὐτῷ.
Δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν παραλ-
λήλων κύκλων, ὧν ἕνα μὲν τέμνει κι-
νούμενος τὴν ἐνιαύσιον κίνησιν ὁ
δυοῖν ἥλιος, δυεῖν δὲ ἐφάπτεται· ἐπεὶ δὲ ἐν
τοῖς λοιμοῖς, ὡς ἐπίπαν δοκεῖ τὰ θρέμ-
ματα ποιμαίνεσθαι, πρῶτον ὥστε
κἄτερον καθ' αὐτὰ φθείρεσθαι λοιμικῶς,
κατὰ τοῦτο καὶ τὴν τῶν ποιμνίων
ἐπιμέλειαν ἀνέθηκαν αὐτῷ, λύ-
κειον καὶ λυκοκτόνον προσαγορεύοντες·
ἀγυιᾶς δὲ ἐπωνομάσθη δεόντως,
ἱδρυθεὶς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς· καταυγά-
ζει γὰρ ταύτας καὶ πληροῖ φωτὸς
λ ἀνατέλλων· ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου
εἴρηται τό, δύνοντος ἠελίοιο σκιόων-
το τε πᾶσαι ἀγυιαί· καὶ λεσχηνόριον

δ' αὐτὸν προσηγόρευσαν, διὰ τὸ τὰς
ἡμέρας ταῖς λέσχαις καὶ τῷ ὁμιλεῖν
ἀλλήλοις συνέχεσθαι τοῖς ἀγυιοῖς· τὰς
δὲ γυνήκας καθ' ἑαυτοὺς ἀναπαύεσθαι·
παιᾶνα δ' αὐτὸν καλέσαντες, ἤτοι
κατὰ ἀντίφρασιν ἐξιλαστικῶς, ἵνα
μὴ νόσους αὐτοῖς ἀναπέμπει· μὴ
φθάρῃ τὸν ἀναπνεόμενον ὑπ' αὐτοῦ
ἀέρα· εἴτε καὶ ὡς αὐτῷ ὄντι, τῆς ὑγιείας
τῷ σώματι αἰτίῳ γινομένῳ, δι' αὐτῆς
τοῦ περιέχοντος εὐκρασίας :-

περὶ τοῦ ἀσκληπιοῦ·

Κατὰ ἀκόλουθον πάλιν τὸν ἀσκληπιὸν,
υἱὸν αὐτοῦ ἔφασαν γεγενῆσθαι, τὸν δο-
κοῦντα τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεῖξαι
τὴν ἰατρικήν· ἐχρῆν γὰρ καὶ τούτῳ
τῷ τόπῳ θεῖόν τι ἐπιστῆσαι· ὠνομά-
σθη δ' ἀσκληπιὸς, ἀπὸ τοῦ ἠπιῶσθαι
καὶ ἀναβάλλεσθαι, τὴν κατὰ τὸν θάνατον
γινομένην ἀποσκλῆσιν· διὰ τοῦτο γὰρ
δράκοντα αὐτῷ παριστῶσιν, ὅτι
ὅμοιόν τι τούτῳ πάσχουσιν οἱ χρώ-
μενοι τῇ ἰατρικῇ· κατὰ τὸ οἱονεὶ
ἀνανεάζειν ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἐκδύεσθαι

τὸ γῆρας· ἅμα δὲ ἐπεὶ προσεχέστατον
ὁ δράκων σημεῖον, οἷς πολλῆς δεῖ περὶ
τὰς θεραπείας· καὶ τὸ βάκτρον δὲ
τοιούτου τινὸς ἔοικεν εἶναι σύμβολον·
παρίσταται γὰρ δι' αὐτοῦ, ὅτι εἰ μὴ
ταύταις ταῖς ἐπινοίαις ἐπεστηριζό-
μεθα, ἐπὶ τὸ σῶμα χέες ἂν εἰς ἄρρωστον
θᾶττον τοῦ δέοντος σφαλλόμενοι κατε-
πίπτομεν· λέγεται δὲ ὁ χείρων τε-
τροφέναι τὸν ἀσκληπιόν· κἂν τοῖς τῆς
ἰατρικῆς θεωρήμασι, τὴν τοῦ ἀσκλη-
πιοῦ ἠπιόνην τοῦ ὀνόματος· οὐκ ἀρ-
γῶς εἰς τὸν μῦθον παρειλημμένου·
δηλοῦται δὲ τὸ πραϋντικὸν τῶν τῆς
ὀχλήσεων, διὰ τῆς τοῦ ἠπίου φαρμάκου:-

ἰδίᾳ περὶ ἀρτέμιδος·

Ἡ δ' ἄρτεμις φωσφόρος μὲν ἐπωνο-
μάσθη, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν σέλας
βάλλειν· καὶ φωτίζειν ποσῶς τὸ περιέ-
χον· ὁπόταν μάλιστα πλησιφαὴς
σελήνη ᾖ· δίκτυνναν δ' αὐτὴν προσεῖπον
ἀπὸ τοῦ βάλλειν δεῦρο τὰς ἀκτῖνας·
δικεῖν γὰρ τὸ βάλλειν· ἢ ἀπὸ τοῦ
δεικνύειν εἰθίσθαι τὴν δύναμιν αὐτῆς·

εἰς πάντα τὰ ταῖ ἐπὶ γῆς, ὡς δὴ κετίνης
αὐτῆς οὔσης· κυνηγέτην δ' αὐτὴν καὶ
θηροκτόνον καὶ ἐλαφηβόλον, καὶ ὀρε
σιφοίτου παρεισήγον, ἤτοι τρέπειν
εἰς τὰ ἄγρια βουλόμενοι τὴν ἐξ αὐτῆς
βλάβην, ἐπεὶ δὴ μάλιστα νυκτὸς κατα
φαίνεσθαι, πολλὴ δ' ἐν τῇ νυκτὶ ἡσυχία
πανταχοῦ, καθάπερ ἐν ταῖς ὕλαις
καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐστίν· ὥστε ἂν
τοῖς τισὶ χωρίοις αὐτὴν πλάζεσθαι
δοκεῖ ἔξωθεν, ἤδη τούτου προσέ
πλασαν ἐκ τοῦ κυνηγετεῖν αὐτὴν τοξό
την οὖσαν· συνῳδὸν δὲ τούτῳ καὶ τοὺς
κύνας ἱερὰς αὐτοῦ νομισθῆναι, πρὸς
τὸ τὰς θήρας ἔχοντας· ἐπιτηδείως
καὶ ἀγρυπνεῖν ἐν ταῖς νυξὶ καὶ ὑλακτεῖν
πεφυκότας· κυνηγετικὴ δ' ἔοικε
καὶ τῷ μὴ διαλείπειν αὐτὴν ὅτε
μὲν διώκουσαν τὸν ἥλιον, ὅτε δὲ
φεύγουσαν· εἶτα ἐν τῷ ζῳδιακῷ
μετερχομένην, καὶ συνιοῦσαν ταχέ
τὰ ζῴδια, οἰκεῖ γὰρ τῇ κυνηγίᾳ καὶ
τὸ τάχος· πρὸς γὰρ τὸ ταύτην ταῖς ἐπὶ
ὀπωπίων οὖσαν αὐτήν, περὶ τὰς κορυφ

τῶν ὄρων ἔφασαν ἀναστρέφεσθαι· οὐχ
ἑτέρα δὲ οὖσα αὐτοῦ ἡ ἑκάτη, τρίμορ-
φος εἰσήκται. διὰ τὸ τρία σχήματα
γενικώτατα ἀποτελεῖν τὴν σελήνην,
μηνοειδῆ γινομένην, καὶ πανσέληνον·
καὶ τρίτον πάλιν σχέσιν πλάτους
ἀναλαμβάνεσθαι· καθὸ ὥσπερ πλη-
ροῦται μὲν αὐτῇ ὁ μηνίσκος, οὕτω
πληροῦται δὲ ὁ κύκλος· ἐντεῦθεν ἤδη
καὶ τριοδῖτις ἐπωνομάσθη· καὶ τῶν
τριόδων ἐπόπτις ὠνομάσθη, διὰ τὸ
τριχῶς μεταβάλλειν ὁδὸν κλίνουσα διὰ
τῶν ζῳδίων· τοῦ δὲ ἡλίου διὰ τῆς ἡμέρ(ας)
μόνον φαινομένου αὐτὴν νυκτὸς, καὶ
σκότοις ὁρωμένην καὶ μεταβάλλουσαν,
νυχίαν τε καὶ νυκτιπόλον καὶ χθονίαν
ἐκάλεσαν· καὶ τοῖς καταχθονίοις θεοῖς
ἤρξαντο συντιμᾶν. δεῖ πωνα ἐκφέ-
ρουσαν αὐτῇ. προσανεπλάσθη δὲ
Ἑκά τούτῳ τὸ μαίνεσθαι τὴν ἑκάτην
ταύτην· καὶ μαινάδας ὡς πρὸς τοὺς
κατεχομένους· καὶ τὸ ταῖς φαρμακε-
ίαις συνεργεῖν, καὶ ἐφίστασθαι ταῖς οἰκίαις·
εἶτα ταῖς κατ' αὐτὸν τὸ πένθεσι καὶ φόνῳ

χαίρειν· ἐξ οὗ τινος προήχθησαν
καὶ τὸ θυσίαις αὐτὴν ἀτόποις καὶ σφα-
γιασμοῖς ἀνθρώπων ἱλάσκεσθαι θέλειν·
καθιέρωσαν δὲ καὶ τὴν γαλῆν αὐτῇ,
διὰ τὸ λεγόμενον· ἐνοδίαν δὲ ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἀλ-
λότη· ἥλιος καὶ ἀπόλλων ὁ αὐτός· δο-
κεῖ δὲ τοῖς πλείστοις, ἡ αὐτὴ εἶναι καὶ
εἰλήθυια, ἀπαύστως εἰλουμένη καὶ
θέουσα περὶ τὴν γῆν· ἣν εὔχονται ἐπι-
θῆν αὐταῖς ἤπιαν καὶ λυσίζωνον αἱ ὠδί-
νουσαι, λύουσαν τὸ ἐσφιγμένον τῶν
κόλπων πρὸς τὸ ῥᾷον, καὶ ἀπονώτε-
ρον ποιοῦσαν τὴν ἔξοδον τὸ κυϊσκόμενον ἐπι-
λυομένης αὐτῆς καὶ βοηθοῦν, πλεί-
ους εἰλήθυιαι παραδίδονται· καθ' ὃν
λόγον πλείονες ἔρωτας, πολύτροποι
γὰρ οἱ τοκετοὶ τῶν γυναικῶν, ὥσπερ
ἐπιθυμίαι· φανερῶς δ' ἡ σελήνη
τόξα φορεῖσθαι ποιεῖ τὰ συλλαμ-
βανόμενα, καὶ ταύτης τὸ πρᾶον αὔξειν
αὐτὰ καὶ τὸ ἀπόλυσμα, καὶ τὸ φανερὸν
πεποιθέναι· οὐ θαυμαστὸν δέ, εἰ
κατὰ ἄλλην μὲν ἔμφασιν, παρθένον
ὑπενόησαν τὴν ἄρτεμιν ἄχραντον

καὶ ἀνιοῦσαν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ, καταλ-
λήλως ἐπὶ κουροτρόφον τῶν τικτουσῶν πᾶν
τῇ κειμένῃ, τοῦ ἀποκεῖσθαι τὰ τι-
κτόμενα· καταλέγει τὴν δὲ ἑκάτην καλοῦ-
σι καὶ χαλεπὸν ἔχουσαν· οἵαν ἔφαμεν
περὶ τῆς ἑκάτης τῆς ἀπόνοιαν ἄγειν:—

περὶ τοῦ ᾅδου·

Πελᾶται οὖν δὲ τὸν δεχόμενον τὰς ψυχ-
ἀέρα ᾅδην, ὡς ἔφησαν, διὰ τὸ ἀειδὲς
προσηγόρευσαν· μὴ φαινομένων ἢ
δ' ἡμῖν τῶν ἀπογινομένων ἐκεῖσε χωρούντων,
διαλλάττοντα ἐβόησαν· κλύμενος
ὁ αὐτὸς λέγεται, τῷ αἴτιος εἶναι τοῦ
κλύειν· ἀὴρ γάρ τις πεπληγμένος
ἡ φωνή· εὔβουλον καὶ εὐβουλέα,
καταὶ ἀποδιοπέτησιν ὠνόμασαν
αὐτόν· ὡς καλῶς περὶ τῶν ἄλλων βου-
λομένων, διὰ τὸ παύειν αὐτὸν ποτὲ
τῶν πόνων καὶ τῶν φροντίδων· ὀνο-
μάζεται δὲ ἐπὶ παθητικῆς, καὶ
πολυδέκτης καὶ πολυδέγμων καὶ
πολύαρχος· πολλούς τε δεχόμενος,
καὶ τῶν λεγομένων πλειόνων ἢ πολλῶν
ἀρχῶν· πυλάρτην δὲ αὐτὸν ὁ ποιητὴς

προσηγόρευσαν, ὡς ἀκριβῶς ἡρμοσ-
μένος τὰς πύλας ἔχοντα, καὶ μηδένα
ἀνιέντα. ὁ δὲ Χάρων, ἴσως μὲν κατ᾽
ἀντίφρασιν ἐκ τῆς χαρᾶς ὠνομάσθη.
δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς χώρας ἢ τοῦ
χανδάνω τὸ ἔτυμον ἔχειν· ἢ ἀπὸ τοῦ
κεχηνέναι. ὁ δὲ ἀχέρων, ἀπὸ τῶν γι-
νομένων, ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσιν
ἀχῶν προσήχθη· καὶ ἡ ἀχερουσία
λίμνη. φανερὸν δὲ πῶς πόθεν. καὶ
περιφλεγέθων τὴν κλῆσιν ἔσχε, πά-
λαι καιόντων τοὺς νεκρούς, καὶ κω-
κυτὸν ἐγειρόντων τῶν ἑλλήνων. διὰ
τοῦτο καὶ δαίμονας αὐτοὺς, ἀπὸ
τοῦ κεκαῦσθαι καλούντων, καὶ οἱ Θη-
δι αναρκᾶν τοὺς ἀποθνήσκοντας,
οὕτω δ᾽ ἂν καὶ τἄλλα τῶν μυθικῶν,
καὶ παραδεδόσθαι περὶ θεῶν δοκούντων,
ἀναγαγεῖν ἐπὶ τὰ παραδεδειγμένα
στοιχεῖα ὦ παιδίον δύναιο. πεισθεὶς ὅτι
οὐχ ὡς τυχόντες ἐγένοντο οἱ παλαιοί,
ἀλλὰ καὶ συνιέναι τὴν τοῦ κόσμου
φύσιν ἱκανοί, καὶ πρὸς τὸ διὰ συμ-
βόλων, καὶ αἰνιγμάτων φιλοσοφῆσαι

περὶ αὐτοῦ δὲ διάφοροι, διαπλα-
όγων δὲ καὶ ἐξεργασθηκότων ἀρρή-
τοις πρεσβυτέροις φιλοσόφοις.
ἐμοῦ γοῦν ἐπιτετμηκότος αὐτὰ πρα-
λοῦμαι σοι βουληθέντος, χρήσιμα
γὰρ αὐτῶν καὶ ἡ ἐπὶ τοσοῦτον προχα-
ρότης ἐστί. περὶ δὲ μειζόνων καὶ τῆς
τῶν θεῶν θεραπείας. καὶ τῶν οἰκεί-
ων εἰς τιμὴν αὐτῶν γινομένην, καὶ τὰ
πάτρια καὶ τὸν ἐν τοῖς ἤλει ψιλὸν λόγον.
οὕτω μόνον ὡς τὸ ἀσεβεῖν, ἀλλὰ μὴ
εἰς τὸ δεῖσθαι μόνον εἰσαγομένων
τῶν νέων. καὶ θύειν τε καὶ εὔχεσθαι
πρὸς κοινὸν κατά τε … ἐν δὲ ἐπι-
βάλλουσι καιροῖς, καθ' ὅσον ἁρμόδιον
ταυτόν ἐστιν:-

ἔλος τοῦ δ φγ
γου
τ
ο

Περὶ τῶν προλεγομένων τῆς ῥητορικῆς :~

Τὰ προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς τέχνης, ἃ δέκα κεφάλαια καλοῦ-
μεν, εἰσὶ ταῦτα· πρῶτον, εἰ ἐκ θεοῦ ἢ ἀνθρώπων ἡ ῥητορική· δεύτερον, τίνων
ἡ εὕρεσις τῆς ῥητορικῆς· τρίτον, πρὸς τίνα διαφέρει ἡ ῥητορ-
ική· τέταρτον, πρὸς τίνα μάθησιν ἡ κοινωνία τῆς ῥητορικῆς· πέμπτον,
τίς ὁ ὅρος ἐπὶ ῥητορικῆς· ἕκτον, τὸ εἶδος τῆς ῥητορικῆς,
εἴτε ἀδιαίρετον εἴτε διαιρετόν· εἰ ἐκ ποίας μορφῆς ἀρχῆς περὶ ἣν ἀλυ-
θεῖν ἔπαθον· καὶ ποῖοι χρόνοι ὡς διὰ ἀνάμνησιν· καὶ ποί-
οις χρόνοις ἐκλήθη αὐτοῖς· ζ· τὸ τέλος τῆς ῥητορικῆς·
τὸ εἶδος καὶ ποῖον τὸ ἐν τοῖς μέτροις χρόνοις· η· τὸ
ἔργον ποιεῖ ὁ ῥήτωρ καὶ ἀνθρώπους· θ, τὸ τῆς πολιτείας· τί ἐν
τῷ εἶναι τῷ ἀνθρώπῳ πολιτευόμενον· δέκατον, καὶ τὸ πῶς τὸν ῥήτορα,
ὁ ῥήτωρ ὁ φύλαξ ἐξ ἡγεμόνων τῆς ῥητορικῆς μαθήματος :~

Περὶ τοῦ πρώτου κεφαλαίου : Περὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ ἀνθρώπου :

Πολλῶν ὄντων τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθῶν, μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ἐστιν ἡ
ῥητορική, ὥσπερ καὶ ῥητορικὴ ἐκ θεοῦ ἐστι· περὶ τοῦ
λόγου, καὶ αὐτὴ ἐκ θεοῦ· ὡς Ὅμηρος λέγει· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυ-
επὴς ἀνόρουσε λιγὺς Πυλίων ἀγορητής· οὗ καὶ ἀπὸ
γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· ἀλλ' ἤτοι μὲν Μενέλα-
ος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε· παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει, ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα
χειμερίῃσιν, οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς
ἄλλος. Φοῖνιξ· πρὸς Ἀχιλλέα· τοὔνεκά με προέηκε διδα-
σκέμεναι τάδε πάντα, μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρα
τε ἔργων· ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν

περὶ πολλοῦ λέγουσιν· ὁ δὲ σοφιστὴς ἐν τῷ ... ὅτι Συ-

ρακοῦσαι, πόλις ἐστὶ Σικελίας, Κορινθίων καὶ Λακε-

δαιμονίων ἄποικοι. τυραννηθέντες δὲ οἱ Συρακούσιοι

ὑπὸ Γέλωνος καὶ Ἱέρωνος, οἷον καὶ τὸν ὀρχηστικὸν φασὶν

αἱρεθῆναι· ἀπαλλαγέντες δὲ τῶν τυράννων, φοβηθέντες,

τὸν δῆμον τὴν ἀρχὴν ἔχειν ἐποίησαν· Κόραξ δέ τις ὄνομα

Συρακούσιος ῥήτωρ ἀνεφάνη· καὶ τὸ μὲν πρῶτον τῶν λόγων

ἐκάλεσε προοίμια· ἀπαγγέλλοντα δ' αὖ καὶ κατάστασιν· τὰ

δὲ δεύτερα, ἀγῶνας· τὰ δὲ τελευταῖα ἐπιλόγους. τοῦτο δὲ

δοκιμάσαντες ἐπὶ τῶν λόγων ὀρθοῖς, τοὺς ἑαυτῶν παῖ-

δας οἱ Συρακούσιοι πρὸς μάθησιν ἐξέδωκαν τῆς ῥη-

τορικῆς· οὕτως καὶ πρὸς τὴν μάθησιν ... τῆς ῥητορικῆς,

παιδεύεσθαι δημιουργόν ... :

Λεοντῖνοι, πόλις Σικελίας καὶ αὐτή· ταύτην ἀποικίαν π-

λαι Ἀθηναῖοι· πόλεμον τοίνυν ἔχοντες τοῖς λοιποῖς πρὸς

ἀντίπαλον, πρὸς Ἀθηναίους διὰ Γοργίου τοῦ ῥήτορος

συμμαχίαν αἰτοῦντες. ἐθαυμάσθησαν παρὰ Ἀθηναίοις,

καὶ πρὸς τοὺς ἑαυτῶν παῖδας διδάξαι κελεύσαντες, τῆς

μὲν συμμαχίας ἀπέτυχον, δέδωκε δὲ κέρδος· τοὺς δὲ παῖ-

δας, ταχέως μαθεῖν τὴν ῥητορικήν· ἐκ τούτων

Ἀθηναῖοι δὲ καὶ ῥήτορες ἐξέφηναν· πρῶτος δ' ἦν ...

ἐγένετο· λέγεται ... Ἰσοκράτης· Ἰσαῖος· Ἀνδοκίδης

Δημοσθένης, Αἰσχίνης· Λυκοῦργος· Ὑπερείδης καὶ Δείναρχος :

Κ ακοτεχνιῶν, ἢ φαρμακειῶν· εἴρηται ... [illegible]

[illegible] ... ἐγκλήματα ... [illegible]

μαλ[illegible] θεολεγ[illegible], ἢ κατὰ τὴν ὀρθήν, τέλος οὖν καθ' ἀλλ' ἱκανά·
γέγονεν τὸ ἀρχαϊκόν: Ἔργα δὲ τῆς ῥητορικῆς κατὰ τὸν
Θεοδέκτην, τέσσαρα· προοιμιάζεσθαι πρὸς εὔνοιαν· διη-
γεῖσθαι πρὸς πίστιν· ἀγωνίζεσθαι πρὸς τὸ ἀποδεῖξαι· ἀνα-
κεφαλαιώσασθαι πρὸς ἀνάμνησιν· τέλος δὲ ῥητορι-
κῆς, οὐ τὸ πρὸς πάντα· ἀλλὰ τὸ πιθανοῖς χρήσασθαι.
Ῥητορική ἐστι, τέχνη ἢ μέθοδος:
περὶ λόγον δύναμιν ἔχουσα ἐν πράγματι πολιτικῷ, τέλος
ἔχουσα τὸ πιθανῶς εἰπεῖν κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον:
Εἴδη τῆς ῥητορικῆς: πόσα; τρία.
Ἐν μὲν γὰρ συμβουλευτικόν· δικανικόν· πανη-
γυρικόν. καὶ συμβουλευτικὸν μέν ἐστι δι' οὗ συμβου-
λεύομεν πρὸς φυγεῖν (?)· δικανικὸν μὲν, δι' οὗ
τὰς ἀμφισβητήσεις διακρίνομεν· πανηγυρικὸν δὲ
δι' οὗ τοὺς ἐπαινουμένους ἢ ψεγομένους κοσμοῦμεν· διαιρεῖται δὲ τὸ συμ-
βουλευτικόν, εἰς προτροπὴν καὶ ἀποτροπήν. τὸ δικανικόν,
εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν. καὶ τὸ πανηγυρικόν, εἰς ἔπαι-
νον καὶ ψόγον· ἀλλ' αὐτὰ μὲν, μόνα· ἀρχὴ δὲ τῶν προοιμίων·
τοῦ δηλῶσαι μέρος ἀπόδειξιν· τὸ μὲν ἔδος, ὁ λόγος κληρο-
ῦν ἀπὸ τῆς ῥήτορος· τὸ δὲ μέτρον, οὐχί· καὶ τὸ μὲν δι-
κανικόν, ἐκ τοῦ ἀθυμεῖν (?) ἀρχῆς μέρος· τὸ δὲ συ-
μβουλευτικόν, ἐκ τοῦ [illegible]· τὸ δὲ πανηγυ-
ρικόν, ἐκ τοῦ λοιποῦ γίνεται· τέλος δὲ τοῦ δικανικοῦ μέν, τὸ
δίκαιον· τοῦ δὲ συμβουλευτικοῦ, τὸ συμφέρον· τοῦ
δὲ πανηγυρικοῦ, τὸ καλόν· χρόνου δὲ [illegible] φασιν· τὸ μὲν

δικανικὸν, τῶν παρεληλυθότων· τὸ δὲ συμβουλευτικὸν,
τῶν μελλόντων· τὸ δὲ πανηγυρικὸν, τῶν ἐνεστώτων· πρὸς τούτοις,
τοῦ μὲν δικανικοῦ, τὰ δικαστήρια· τοῦ δὲ πανηγυρικοῦ,
τὰ θέατρα· τοῦ δὲ συμβουλευτικοῦ, καὶ αἱ ἐκκλησίαι· πρόσ-
ωπα· τοῦ μὲν δικανικοῦ, οἱ δικασταί· τοῦ δὲ συμβουλ-
ευτικοῦ, οἱ βουλευταί· τοῦ πανηγυρικοῦ δὲ, οἱ ἐκκλη-
σιασταί. ζητοῦσι δέ τινες πῶς ἡ ῥητορικὴ μία οὖσα, καὶ ἁπλῆ κυρίως
ἐστὶν ἀντίστροφος τῇ φιλοσοφίᾳ· ἡ [illegible] ἐστι καὶ
[illegible] πολλῶν [illegible] περὶ τὰ [illegible] ἔχομεν [illegible] τοῖς
λόγοις ἐνδιατρίβουσιν οἱ φιλόσοφοι [illegible] κέχρηνται
τοῖς λόγοις ἐνδιατρίβουσιν· ἀλλ' [illegible] ἀληθὲς [illegible] καὶ
τοῦ ὁμολογουμένου ἀπόδειξιν· δευτέραν [illegible] ἀντίστροφον τῆς πολιτικῆς·
ἐστὶν [illegible] ἀποκλείς· τούτων δὲ
φησὶ πολιτικῆς ἀντίστροφον καὶ φιλοσοφίας· ὅτι ἡ μὲν φι-
λοσοφία ἀντίστροφός ἐστι διαλεκτικῇ· διαφέρει γὰρ διαλεκτικὴ ῥη-
τορικῆς· ὅτι ἡ μὲν διαλεκτικὴ καὶ [illegible] ποιεῖται τὰ
ζητήσεις· ἡ δὲ ῥητορικὴ [illegible] περὶ τὰ πολιτικὰ πράγματα· ἡ μὲν
[illegible] δημοσιεύει [illegible]
ἀντίστροφος [illegible] συνηγορητικὴ [illegible]
[illegible] δημοσίας [illegible]
[illegible] ῥητορικῆς [illegible]
[illegible] τῇ διαλεκτικῇ [illegible]
ου
Η
π ὁ [illegible] ποιητὴς [illegible]
ποιήματα· [illegible] ποιήματα· [illegible]
[illegible] ποιήματα·

ἀλλ' ἀορίστως· ἢ ὅτι μὲν γὰρ πολέμιοι εἰσὶ καὶ οὐ δυνατὸν ἀναιρεθῶσι πρὸς αὐτοὺς· αὐτοῦ
πρώτου ἐπιτιμήσεως καὶ τοῦ ὁ μὲν γὰρ δὲ ὑπὲρ τοῦ δικαστικοῦ πρώτου τὸν δὲ
χρόνον· καὶ τὸ μὲν ὁ ἐκκλησιαστὴς· ἔστι καὶ τοῦτο φανερὸν ἐοικὸς τῷ χρηματίζειν·
ὁ γὰρ ζητοῦμεν πολίτης ἄρα διαφέρει οὕτω σφόδρα τοῦ πρὸς ἀμφότερα τὸν
οὕτω τῆς προθυμίας· τῆς ἀρχῆς τῆς περὶ ἀμφοτέρων τὸν αὐτὸν καὶ τὸ ἔργον
χρὴ δὲ ἄνδρες τινὲς καθόλου περὶ πολίτου καὶ ἔργον [illegible] :
προσαγορεύεσθαι τῆς ἀρχῆς τῆς ἀορίστου· δεύτερος οὖν ὁ μὲν ἐστι
δὲ ἐκείνοις τῆς χρόνου· ἡ ρέ μαλλον περὶ ἀμφοτέρων πολίτου
πος· καὶ μὴ ἔχοντα τὴν φωνὴν ἀποτίθεσθαι τοῦ· ὡς τὸ ποιη-
τικόν του, καὶ ἀπογλώσσης μὴ ἐπὶ τοῦ πλουσίου [illegible] · τρεῖς
ὁ καλούμενος· ὃς ἐστι καὶ συμβουλευτικὸς ἐκκλησιαστικός·
ἐκκλησιαστής· ὃς ἐκ τοῦ προτέρου χρηματίζων :
φανερὸν ποιεῖ ὅτι περὶ τοῦ τούτου ἀρχῆς ἐκκλησιαστὴς καὶ οὔτε
ἀόριστος περὶ πάντων· ἄλλα ἀποτίθεται τὴν ἀναμνήσιν· ἀλλ' ἀεὶ
περὶ χρόνου· καὶ μὴ κοινὸς μὲν ἐστι, καθόλου γὰρ τὸν ἀόριστον
ἐκκλησιαστικὸς, καθόλου τῶν ἐκκλησιῶν τὴν καθόλου· ὁ
ὅρος πολίτου· πολίτης ἐστὶ, ἀρχῆς κοινωνεῖν προαιρούμενος καθόλου ζῆν
πόλις δὲ τὸ πολιτῶν πλῆθος τοιούτων ἱκανὸν πρὸς αὐτάρκειαν
ἁπλῶς· πολιτείαι εἰσὶν αἱ ἀρισταί, τρεῖς· καὶ ἐκκλησίαι
δὲ, ποιοῦσιν εἰς τρεῖς· ἢ γὰρ ὁ εἷς ἢ ὀλίγοι ἢ πολλοί φανερὸν
ἄρχει, ἢ μόνον ἀρχή· ἢ ὀλίγοι ἢ πάντες· καὶ οὕτω ἢ καλοὶ ἢ
κακοί εἰσιν· ἀλλὰ ἀεὶ αἱ ἀρχαὶ ἢ κακοὶ, ποιοῦσι τυραννί-
δα· ἢ ὀλίγοι οἱ ἄρχοντες ὄντες φαῦλοι, ποιοῦσι τὴν ὀλιγαρχί-
αν· ἢ πολλοὶ ἄρχοντες ὄντες κακοὶ, ποιοῦσι ~~[illegible]~~
τὴν ὀχλοκρατίαν· ταύτῃ διαφέρει ὀχλοκρατία δημοκρατίας· ὅτι

μὲν τὴν δημοκρατίαν, καὶ νόμοις καὶ ψηφίσμασι ἐξ ἀρχῶν

ἐπιζητεῖς πολιτείαν μὲν τὸ· δὲ τὸ ὀχλοκρατεῖσθαι ἀνομοίως·

ἀτάκτως· ἀνὰ ἀρχάς· ὡς ὁ δῆμος συμφέρει, ὁ δὲ δημοκρατίαν

ἐπιθυμεῖ τῶν πραγμάτων· διαφέρει ἡ ὀλιγαρχία ἀριστοκρατίας· ὅτι ἐν

μὲν τῇ ἀριστοκρατίᾳ, οἱ ἄριστοι τὰς γνώμας ἄρχουσιν· ἐπὶ τὸ

τῆς πολιτείας οὐ τὸ ἀπροσδόκητον λυσιτελὲς ζητοῦσιν· ἐν δὲ τῇ ὀλιγαρ-

χίᾳ, οἱ πλούσιοι τυγχάνουσι καὶ δυνασταί· ἐπὶ τὸ λυσιτελὲς αὐτῶν

ἑαυτῶν ζητοῦντες, οὐ τὸ τῆς ἀρχῆς· διαφέρει δὲ βασιλεία τυραν-

νίδος· ὁ μὲν βασιλεύς, νόμοις πείθεται· καὶ ὅσον τῆς ἀρχῆς

λυσιτελές, οὐ τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖ· ὁ δὲ τύραννος, οὔτε πείθεται

τοῖς νόμοις τοῖς περὶ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἀκριβῶς ἑαυτῷ τὸ χρήσιμον ζη-

τεῖ· ἐπὶ οὕτω τῶν ἀρχῶν μέν· ἀθηναῖοι δὲ κατὰ τὸν ἐν πόρῳ ... κατ-

επολιτεύοντο μέν, ὡς ἐν δημοκρατίᾳ· καὶ λακεδαι-

μόνιοι, ὡς ἐν ἀριστοκρατίᾳ· καὶ ... βασι-

λευόμενοι καὶ ὀρθοδόξως :—

ἰδίᾳ μὲν αἱρετέον ... καὶ ἑρμογένην ... ἐστι καὶ

... φιλοσοφ... : Π ...

... φανερόν· καὶ μὲν ἀφανές ἐστι, ποιότητος ...

... φανερόν· καὶ μὲν ἀληθές, ποιότητος ...

... φανερόν ἐστι, ζήτησις περὶ τῶν ποιοτήτων· τῆς

... ποιότητος, ... πραγμάτων· ...

... περὶ ῥητῶν, ποιότητος ... · καὶ ῥητὸν ...

... τὸν συλλογισμόν· ... καὶ τὸ ἀμφιβο-

λον· ... περὶ πραγμάτων ... · ... εἰς τὸ

... περὶ τὸ μέρος τῶν, ποιότης περὶ

[illegible] ἔστι δὲ περὶ τῶν παρεληλυθότων, ποιεῖ τὸ δικανικόν.
αὐτῶν [illegible] ἀνθρώπων ἐπὶ [illegible] τεκμηρίοις· καὶ μὴν [illegible]
[illegible] τεκμηρίοις, ποιεῖ τὸ [illegible]· καὶ ἡ [illegible] ἀνθρώπων
[illegible] [illegible] ἢ γὰρ [illegible] εἰς ἑαυτὸν [illegible]
[illegible] γίνεται [illegible] εἰς πρᾶγμα [illegible] ἐξωθεν· καὶ [illegible]
εἰς [illegible] πάθος [illegible] γίνεται [illegible] εἰς [illegible]
[illegible] ἀνθρώπων [illegible] ἀνθρώπων [illegible] γίνεται μετὰ
[illegible] εἰς [illegible] ἀνθρώπων [illegible] γίνεται [illegible] περὶ [illegible]
[illegible] ἐστι [illegible] ἐπὶ [illegible] περὶ [illegible]
[illegible] εἰς [illegible] εἰς
[illegible] ποιεῖ τὴν πραγματικὴν ἐπὶ τῆς μεταλήψεως· ἐπὶ
[illegible] [illegible] νομικὴν [illegible]
[illegible] στοχασμός· ὅρος· πραγματική· ἀντίληψις· ἀντίστασις· ἀντέγ-
κλημα· μετάστασις· συγγνώμη· μετάληψις· νομικαί· πᾶσαι.
[illegible] ἐπὶ τῶν [illegible] νομικῶν· συλλογισμός· ἀμφι-
βολία· ἐπὶ τῆς [illegible], ἀναφορὰ [illegible] δικανικόν· [illegible]
τὸ συμβουλευτικόν, ἐπιδεικτικόν· [illegible] ὁ ἐπιδεικτι-
κὸς [illegible], οὐδέ [illegible] ἢ [illegible] μέλλοντος χρόνου
[illegible] ἢ [illegible] τοῦ παρεληλυθότος· [illegible] τοῦ ἐνεστῶτος,
[illegible] ἐπὶ [illegible] [illegible] τὸ [illegible] ἐγκωμίου [illegible]
[illegible] φέρομεν: +

Ὁρισμός ἐστι κατὰ [illegible], λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς φύσεως
τοῦ ὑποκειμένου πράγματος· καὶ [illegible] ὁ [illegible]
[illegible] ἐστι· [illegible] τῶν [illegible] χρόνου [illegible]
τοῦτο [illegible] ἐστι· [illegible]

τῆς θύρας, τῆς αὐτῆς [illegible] ἐπειδὴ [illegible] τῆς θύρας· ὥσπερ
δὲ ὁ πορφύριος [illegible] φησὶ [illegible] ἐν τῷ
περὶ [illegible] λόγων [illegible] ἢ ἀνούσιος, τὸ ζῷον.
ἐπειδὴ ὁ [illegible] ὁρισμὸς, σχεδὸν [illegible] αὐτοῦ τοῦ
[illegible] ὅρος· [illegible] συντόμως· ἀλλ' ἐπει-
δὴ τὸν [illegible] ὁρισμοῦ [illegible] ὁρισμὸν παρεθέμεθα, φέρε δὲ
πόθεν ὁ ὁρισμὸς [illegible] τινὲς
μὲν οὖν ἀπὸ [illegible] φορᾶς τῶν ὀροθεσίων αὐτῶν [illegible] ὁρισ-
μὸν [illegible] ὥσπερ τὰ ὀροθέσια τὰ οἰκ[illegible]
ἀποχωρίζει τῶν ἀλλοτρίων, οὕτω καὶ ὁ ὁρισμὸς ἀπο-
χωρίζει ~~[illegible]~~ [illegible] ἐκ τῶν ἀλλ[illegible] ἕτεροι
δὲ, ὅτι [illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible] ὅρος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ
[illegible] ὅρος· ὁ δὴ [illegible], ἀπὸ
τοῦ [illegible] αὐτὸν [illegible]
[illegible] ὅρος, [illegible] τοῦ
ὅρος [illegible] ὁρισμὸν [illegible]
[illegible] τῶν ὅρων, [illegible]
[illegible]
[illegible] γνῶσις [illegible] +

γεωργίου γεμιστοῦ

Ἐπιτομὴ εἰς τὴν ῥητορικὴν, ἐκ τῶν
ἑρμογένους περὶ [illegible] καὶ ἀφθονίου [illegible] σοφ-
τῆς ῥητορικῆς κυροῦ γεωργίου τοῦ γεμιστοῦ :—

πλήθωνος τοῦ γεμιστοῦ

+ ὅρος ῥητορικῆς + :

Ῥητορική ἐστι, δύναμις τεχνική, πιθανοῦ λόγου ἐν πράγματι πολιτικῷ· τέλος ἔχουσα τὸ καλῶς εἰπεῖν κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον. Ζήτημα πολιτικόν ἐστιν, ἀμφισβήτησις λογική· ἐπὶ μέρους, ἐκ τῶν παρ' ἑκάστοις κειμένων νόμων ἢ ἐθῶν· περὶ τοῦ νομισθέντος δικαίου ἢ τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ συμφέροντος ἢ καὶ πάντων ἅμα, ἢ τινῶν :

Rhetorica quid

Quaestio ciuilis

Τὸ πολιτικὸν ζήτημα, καὶ στάσις λέγεται, ἀπὸ τοῦ στασιάζειν τοὺς ἀγωνιζομένους πρὸς ἀλλήλους. Τῆς ῥητορικῆς, τρία εἰσὶν εἴδη· δικανικόν, συμβουλευτικόν, καὶ ἐπιδεικτικόν· ὃ καὶ πανηγυρικόν· τούτων ἕκαστον, διαιρεῖται εἰς δύο· τὸ μὲν δικανικὸν, εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν· τὸ δὲ συμβουλευτικόν, εἰς προτροπὴν καὶ ἀποτροπήν· ἔστι δὲ ἡ μὲν, ἐν ᾗ ἀξιοῦμεν γενέσθαι τόδε τι, ὅπερ ἐστὶ τῆς προτροπῆς· ἡ δὲ ἐν ᾗ ἀξιοῦμεν μὴ γενέσθαι τόδε τι· τὸ δ' ἐπιδεικτικόν, εἰς ἔπαινον καὶ ψόγον· ὑφ' ὃ τακτέον καὶ τοὺς [illegible] καὶ τοὺς [illegible]· [illegible] ζητήματα πολλά. Τῶν δὲ εἰδῶν τῆς ῥητορικῆς, τὰ μὲν δύο στάσιν [illegible] ἀμφισβήτησιν δέχεται :

Rhetorices tria genera

Demonstratiuum siue panegy-

ζήτημα πολιτικὸν καὶ στάσις λέγεται &c

τὸ δικανικὸν δηλαδὴ καὶ τὸ συμβουλευτικόν· τὸ δ'
ἐπιδεικτικὸν καὶ πανηγυρικόν, οὐ παντελῶς λέγεται
εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός· ὁ πρὸ τῶν δηλαδὴ τοῦ
θαυμαζομένου (τὸ ἐπαινούμενον) ἢ ἀφαιρούμενον·
ἢ ὁ πρὸ τῶν ἀγνοίας τις ἢ ἀπολογεῖται καὶ φθόνος·
ἢ τι ἄλλο πάθος τοιοῦτον ὀχλῇ τοῖς ἀκροωμένοις·
ἢ παρὰ ὅσον τὸ γὰρ αὐτὸ πραγματεύεται καὶ ἡ διαίρεσις
τῶν κατὰ ταύτας κεφαλαίων, περὶ τῶν δύο θεωρεῖ τῆς ῥη-
τορικῆς εἰδῶν· τὸ δικανικὸν καὶ τὸ συμβουλευτι-
κόν, καὶ περὶ τούτων τὸ πολιτικὸν καλούμενον ζήτη-
μα, τὸ πρὸς αὐτοὺς περιφερόμενον· ἐν τοῖς ἑξῆς
μαθήσῃ λέγειν ἐκεῖνο πρὸ τοῦ γὰρ ὁρίζεσθαι.
ὅτι πᾶσα πολιτικὴ ἀμφισβήτησις, περὶ προ-
σώπων ἢ πραγμάτων· ἀπὸ γὰρ διαφόρων μὲν ἄλ-
λων, προσώπων δηλαδὴ προσώπων, καὶ ἄλλων
πραγμάτων, ὡς ἐκ λήψεως τιθεμένων ὡς
τῶν προσώπων, τῶν μὲν, δεξιῶς λέγεται· τῶν δ', οὐ
καλῶς λέγεται· ὁμοίως καὶ τῶν πραγμάτων· τῶν μὲν, δεξιῶς
λέγεται, τῶν δ' οὐ καλῶς λέγεται· ὁ τοιοῦτος οὐ καλῶς λέγε-
ται τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ τῶν προσώπων
κεφάλαιον· ὁμοίως καὶ ὅτε τὸ πρᾶγμα οὐ καλῶς
λέγεται, ἀλλὰ τῶν πραγματικῶν κεφαλαίων·
ὅπερ ὡς εἰρημένον μικρὸν ὕστερον λέγομεν τῶν οὐ δεξιῶς
λεγομένων προσώπων, διαφέρειν γὰρ,
ἀλλήλων, [illegible] ἐν ᾧ ὁρισμὸν ἢ τὸ πρ

Demonstratiuu genus statu carere nisi per accidens. — — —

Omnis ciuilis quaestio circa personas & res

In quaestione personaru . 7 . circunstantiae

1 .

σω περὶ τὰ κοινὰ· οἷον Περικλῆς· ὁ Δημοσθένους· ἔστι δὲ
ὅμοιοι· ἀντὶ περὶ τὰς ἰδίας ἐργασίας [illegible] λόγου,
ὡς ἐπὶ πολλῶν ἐστὶν ἀπορία [illegible] διδόντων [illegible] λέγων [illegible] 2
[illegible] πρὸς ἀλλήλας, ὥστε πρὸς τὴν [illegible] οἱ πλεῖ-
στοι· βούλονται δὲ [illegible] διαφέρουσι [illegible] 3
ρησιν, ἔστι δὲ ἐκ φύσεως, τὰ δὲ διαβεβλημένα· οἷον ἀσω-
τοι· μοιχοί· [illegible] ἠθικόν· οἷον 4
γεωργοί· λίχνοι· ἔστι δὲ ὁ μὲν [illegible]
[illegible] οἱ νέοι· [illegible] 5
ἀλλ' [illegible] ζομένων, [illegible]
[illegible] ἀπορίας [illegible] συμ[illegible] 6
[illegible] πράγματα· οἷον [illegible]
[illegible] φάσκων [illegible] ἑβδόμου, [illegible] 7
[illegible]· οἷον στρατηγικός· ῥήτωρ· :–

Ἐν δὲ ταῖς ζητήσεσι τῶν πραγμάτων, κατὰ τρεῖς γίνεται τρόπους· Jn quæstione
περὶ αὐτὸ ὅταν τις κρίνῃ ἑαυτόν τινι, ὡς ποιήσων rerũ 3 circa
αὐτός· ὡς ὁ θάνατον [illegible] 1
ἢ [illegible] φόνου φάσκων ἕτερον, ὅταν ἕ- 2
τερος [illegible] ἀντικρίνας αὐτὸν [illegible]
τὸ κρινόμενον· οἷον [illegible] πο-
λέμιοι· καὶ κρίνει [illegible] ἕτερον ὁ [illegible] 3
τούτου [illegible] κρινομένου πράγματος· οἷον [illegible] Περι-
κλῆς [illegible]
ται· ἢ [illegible] φάσκων· [illegible] πρά-
ξαντος, ὡς ποιήσεως αὐτὸς κρίνει· καὶ ὡς [illegible]

τέλος ἀριστείδ(ου)

αὐτῶν φανερῶς ἀναφερομένου τοῦ πράγματος
καὶ ἀσύστατος ὁ ἑτερομερὴς περὶ ἀφαιρουμένου ἐφ-
ήβου φάσκοντος· τὸ μὲν οὖν ἑτερομερὲς ἀσύστατον ἐκ τῶν προ-
σώπων καὶ τῶν πραγμάτων ταῦτα· τὸ δὲ ἰσάζον ἀσύστατον ἰσα-
ζομένων τῶν προσώπων, καὶ τῶν δύο ἀδικημάτων περὶ τῆς κατα-
τε τὸ ἀντίστροφον· οἷον τὸ τῆς· καὶ τὸ διόλου δὲ ἰσά-
ζον· οἷον δύο νέοι γείτονες, ἀλλὰ καὶ τοὺς κρίνουσιν
ἀλλήλους· πραγματείαν ἀναδέξεται τὸν, ὁ ὑπὲρ ἀλλήλων
γένοιτο, ἀλλ' ὅλως ὁ διόλου δὲ ἰσάζοι· ὡς καὶ ἐπὶ
τοῦ προσώπου· οἷον πένης καὶ πλούσιος, ἐν κα-
ποροι ἔχοντες γυναῖκας, καὶ ζητοῦντες τὸν ἀμφοτέρων ἐφω-
ρακασιν ἀλλήλους, ἀξιοῦνται ἐκ τῶν ἀλλήλων οἰκιῶν
καὶ μοιχείας ἀλλήλοις ἐγκαλοῦσι τετηρηκότες· ἐν ταῖς ἀντι-
τῶν προσώπων ἰσαζόντων ἀλλ' αὐτῶν τούτων ἐκδέχεται δὲ
τασιν· τῶν δὲ πραγμάτων οὐκ ἐπιδέχεται· ἀξιο-
ζειν γὰρ λέγεται μὲν ἐπιδέχεσθαι δὲ στάσιν
τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων οὐ διαφερόντων· κα-
τα τίνος ἀντιλόγους ἐστὶν ἢ ὑπερ τινῶν, ἢ περὶ τινῶν·
ἀλλ' ἤδη τὸ αὐτὸ τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων
καὶ κεφάλαια· ὡς μικρὸν προσθετέον:·
Constans questio siue confitens. ad differentia inconfitentis — συνέστηκε δὲ ζήτημα, ἐκ κρινομένου προσώπου καὶ προ-
σώπου καὶ πράγματος ἢ πρὸς τὸ· ἐπειδὴ ἐν ἑτέροις
λόγοις πιθανοῖς καὶ διαφόροις· καὶ ταῖς ὑπονοίαις ἰσχυροῖς,
τὸ τε ἀφανὲς τῶν ἀληθῶν καὶ μὴ προειλημμένην τὴν κρίσιν
περὶ τοῖς δικασταῖς· καὶ πρὸς τούτοις δυνάμενον περὶ

λαβεῖν. ἀσύστατον δ᾽ ἐστί, τὸ [illegible] τοῦ ἀρκοῦντος *Inconsistentium quaest. 8. sps*
ἐνδέον· ὀκτὼ δὲ τῶν ἀσυστάτων αἱ διαφοραί. πρῶτον τὸ
μονομερές, ὅταν τὸ τοῦ [illegible] λόγου μὴ ἔχῃ [illegible] χώρας·
οἷον πόρνος βοηθεῖν ἀξιοῖ ὑπὸ νέων κωμαζόμενος, 1
ἐπεὶ [illegible] οἱ κεκαθαρμένοι [illegible] ἄτοπο(ν)
ἀδικεῖν, ἀπέκλεισε [illegible]. δεύτερον, τὸ ἰσάζον 2
[illegible] λόγου· οἷον δύο νέοι πορνοῖ, ὥραι ἔχον-
τες [illegible], καὶ [illegible] ἀλλήλων κατηγοροῦσιν, ἀλλήλ-
λοις [illegible] ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ [illegible] ἢ λοιπὰ [illegible]
ἀλλήλοις [illegible] τρίτον τὸ ἀντιστρέ- 3
φον· οἷον [illegible] [illegible] κατὰ [illegible] ὁ πα-
ρα[illegible] [illegible] ἔχων, οὐ [illegible]
[illegible] χρέα [illegible] [illegible]
[illegible] ἀπαιτῶν [illegible] χρέος οὐκ [illegible] 4
τέταρτον, τὸ ἑτερορρεπές [illegible] οὐ μὴν [illegible]
[illegible]· οἷον [illegible] ὁ μὴ ἔχων 5.
[illegible] πέμπτον [illegible]
οἷον [illegible] [illegible]
[illegible]· οἷον 6
[illegible] ἐκ [illegible]
[illegible] ἕβδομον, τὸ ἄδοξον· οἷον [illegible] 7
τις [illegible] [illegible]
[illegible] ὄγδοον, τὸ ἀπερίστατον 8
οἷον [illegible] τὶς [illegible]
[illegible], οὐ [illegible]· ἀλλ᾽ ἀπροβλήτου : +

λβο

Χρεῶν ἀποκοπή
tabulæ nouæ

ἀντιστρέφον

Propositiones proximae calli fis incosistenti quae tn locu inte inter declamatores

[illegible] 1

[illegible] 2

ἐπιρρέπτες

[illegible] 3

κακόπλας

De Statib[us]

Coniecturalis

Finitiuus

Qualitatis

Rationalis . D

Negocialis .

Iuridicialis . D .

[illegible]

καὶ τὸ μὲν αὐτὸ ἠγοῦ φαίνομεν ἐρῶμεν πεποιηκέναι τι ὡς ἀ-
δίκημα, καὶ ἢ κατ' ἔτι κεκωλυμένον, ἢ οὐκ ἄν μὲν
μηδαμῶς φάσκειν κεκωλῦσθαι τὸ πεπραγμέ-
νον, ἀντίληψιν ποιήσας, ὁμολογῶν τι πεποι-
ηκέναι ὡς ἀδίκημα, ὀνομάζεται τοῦτο γενικὸν
ἀντίθεσις. διαιρεῖται δὲ ἡ πάλιν τοῦτο διχῇ. ἢ
γὰρ εἰς ἑαυτὸν ἀναδέχεται ὁ φεύγων τὸ ἔγκλημα, ἀντιθεὶς
ἕτερον τι ἀντ' ἐγκλήματος μεῖζον τοῦ ἀδικήματος
... τοῦ πεπραγμένου, ὅτε ποιεῖ ἀντίστασιν, ἢ εἰς
τι τῶν ἔξωθεν ... ὅτε ἢ τοιαύτας ἀνθρώπων πα-
θόντων, ἀντεγκαλούμενον ὡς ἄξιον παθεῖν ὅ ἔπαθεν·
ὅτε γίνεται ἀντέγκλημα, ἢ εἰς τι τῶν ἔξωθεν· τοῦτο δὲ αὖθις,
ἢ εἰς τι ... ὁμολογουμένως ... πρᾶγμα ἢ πρόσ-
ωπον, καὶ ποιεῖ μετάστασιν, ἢ οὐδαμῶς ... γενέσθαι ὑ-
... ὅτε πεποίηκε συγγνώμην. ἀναμένουσι
περὶ ... ζητήσεις, ... λογικαὶ γενόμεναι στάσεις ὡς
εἰρήκαμεν. ἀναμένει περὶ ῥητὸν, ἢ αὐτὸ νόμιμον.
ἡ δὲ τοιαύτη ζήτησις, ἢ τοι περὶ ἐν ῥητῷ ἐχόντων ζήτη-
σιν, ἢ περὶ πολλῶν· περὶ μὲν οὖν ... καὶ ...
εἰς δύο διαιρεῖται. ὅτε κρινόμενος ἐκ ..., ἑκατέρω-
θεν ... φαίνεται χρησόμενος. ἀναμένουσι περὶ ἐν ῥητῷ ζή-
τησις, ἢ ὅτε περὶ ... αὐτῶν ... ἑκατέρωθεν
ἢ ἀπὸ ... κρινόμενος περὶ τὸ ῥητὸν καθ' αὐτό·
ἀπὸ θατέρου περὶ τὴν διάνοιαν· ὅτε γίνεται ἡ λεγομένη στάσις,
κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν· ἢ ... περὶ ... τι ...

ἀντίληψις

ἀντίθεσις

ἀντίστασις

ἀντέγκλημα

μετάστασις

συγγνώμη

λογικαὶ στάσεις

νομική

κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν

Rationales status sunt si de re sit quaestio. —

∴ i. si oportet in quaestione(m) vo-
care aliqua(m) istorum. affero .n.
rationes cur non debeat
quaeri.

συλλογισμός

ἀντινομία

ἀμφιβολίαι

μετάληψις

παραγραφή ἔγγραφος

παραγραφή ἄγραφος

Εἰς τὰ αὐτὰ [illegible] δὲ ἄγραφος τῇ ἐγγράφῳ· καὶ ποιεῖ συλλογισ-
μὸν [illegible] πρὸς δύο ῥητὰ ἡ ζήτησις ᾖ ἢ καὶ [illegible],
ἢ καὶ ἓν εἰς δύο διαιρούμενον, ἀντινομίαν μὲν [illegible] ἀμφιβο-
λίαν, καὶ αὐτὴν ἴσως [illegible] κατὰ τὰς διαιρέσεις τῆς λέξεως.
Περὶ δὲ τῆς αὐτῆς ἐστιν ἡ μετάληψις· καθόλου, οὔτε [illegible]
ται ὡς ἐν στοχασμῷ, οὔτε ὅτι ἐστὶν ὡς ἐν ὅρῳ, οὔ-
τε ὁποῖόν ἐστιν [illegible] ζητεῖται τοῦτο·
καὶ ἔστι παραγραφή. διότι αὐτὴ ἤδη. καὶ μὲν γάρ ἐστιν ἔ-
γγραφος ἀπὸ ῥητοῦ τινος τῆς ζητήσεως ἐχούσης· ἡ δ᾽
ἐστὶν ἄγραφος [illegible] εὐθυδικίας καὶ παραγραφὴν ἀπὸ ῥητοῦ
[illegible] ἐχούσης καὶ ῥητὰ καὶ διανοίας· μάλιστα ζη-
τεῖται [illegible] στοχαστικὴ [illegible] φορά· ἡ δὲ ἄγραφος, ἀπὸ
[illegible] αὐτῆς τῆς εὐθυδικίας [illegible] παραγραφῶν ἀπὸ ῥητοῦ,
τὴν ζήτησιν οὐ [illegible] ἀλλὰ περί τι
τῶν [illegible] τόπον ἢ χρόνον ἢ πρόσω-
πον ἢ αἰτίαν ἢ τρόπον· ὅτι δὲ [illegible] συγχω-
ρεῖν, ἐν [illegible] ἐκ τῶν
αὐτῶν μεθόδων καὶ ὅτι προχειρίσασθαι γνώσεσθε· ἑκά-
στην αὐτῶν τοῦτον ὁρίζεται τρόπον :·

Coniectu- Στοχασμός ἐστιν ἀδήλου πράγματος ἔλεγχος ὅσον
εἰκός, ἀπό τινος φανεροῦ σημείου, ἢ αὐτοῦ τοῦ
προσώπου ἢ [illegible] οἷον πεφώρα-
ταί τις θάπτων νεόσφακτον σῶμα ἐν ἐρημίαις,
καὶ φόνου φεύγει· ἀπὸ γὰρ τοῦ θάπτειν φανεροῦ, ἀφ-
ανὲς ζητεῖται, ὅτι ἐφόνευσεν :~

Ὅρος δ' αὖ ἐστι ῥητορικὴ στάσις ἐστίν, ὀνόματος ζήτη-
σις περὶ πράγματος, οὗ τὸ μὲν πέπρακται· τὸ δὲ
λείπει πρὸς αὐτοτέλειαν τοῦ ὀνόματος· οἷον προσ-
τεθέντος τοῦ προγεγραμμένου ἐπιζητεῖται τὸ πρᾶγμα· καὶ
οὐκ ἀρκεῖ ζήτησιν· οἷον ἐξ ἱεροῦ ἰδιωτικά τις ὑφε-
λόμενος χρήματα, νόμου κελεύοντος, τὸν μὲν ἱερόσυλον τε-
θνάναι· τὸν δὲ κλέπτην διπλᾶ ἀποδιδόναι, ὡς ἱερόσυ-
λος κρινόμενος· ὁ δὲ κλέπτης ὁμολογεῖ :·

Diffinitiua

Πραγματική ἐστιν, ἀμφισβήτησις περὶ μέλλοντος πράγμα-
τος· εἰ δεῖ γενέσθαι ἢ μὴ γενέσθαι· δόγματος ἢ νό-
μου· οἷον βουλεύονται Ἀθηναῖοι· εἰ δεῖ θάπτειν
τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεσόντας τοῖς τῶν βαρβάρων :·

Negocialis

Ἀντίληψίς ἐστιν, ἀναιτίου πράγματος ἀπολογία
κοινοῦ τοῦ, ὡς ἀναιτίου κατηγορουμένου· οἷον νέ-
ος φιλοσοφῶν δημοσίᾳ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀποκηρύττεται :·

ἀντίληψις
iurid. abso-

Ἀντίστασίς ἐστιν, ὁμολογία τινὸς πράγματος ὡς
ἀδικήματος· ἀντιτιθεμένου ἑτέρου τινὸς εὐεργετή-
ματος μείζονος τοῦ ἀδικήματος διὰ τοῦ πραχθέν-
τος· οἷον ἐν λιμῷ πολιορκίας, συμβουλεύοντος στρα-
τηγοῦ ἐξιέναι καὶ μάχεσθαι, οὐκ ἐπείσθησαν· διε-
κελεύσθησαν μόνος τοῦ τείχους· ἐν γὰρ ἐκείνῳ
στρατηγὸν ἐξελθόντα δημοσίᾳ ἢ ἕτερον φάγῃ :·

ἀντίστασις
iuridic. assu-
ptiua p de-
precatione

Ἀντέγκλημά ἐστιν, ὅταν ὁμολογῶν ὁ φεύγων
τὸ πεποιηκέναι τι ὡς ἀδίκημα, ἀντεγκαλῇ τῷ
πεπονθότι, ὡς ἄξιον παθεῖν ἃ πέπονθεν· οἷον κρίνε-

ἀντέγκλημα
translatio
crimi

πορνεύοντα τὸν υἱὸν ἀπέκτεινε, καὶ φεύγει φόνου:

μετάστασις / remotio criminis — **Μ**ετάστασίς ἐστιν, ὁμολογία πρὸς ὡς ἀδικεῖ μὲν, μετάστασις
δὲ τοῦ ἐγκλήματος, εἴς τι δεύτερον ἀναίτιον πρόσωπον ἀπωθουμένη.
οἷον μέδιμνον τῶν πρεσβευτῶν ψηφισαμένων ἀποτελοῦντος τῆς ἀμφοτέρων
ξένων· λαβόντες πρέσβεις τὸν μέδιμνον χιλίους δεκαπέντε ἐφ'
οδίων οὐκ ἔλαβον· οὐδὲ ἐξῆλθε καὶ κρίνεται:—

Purgatio per necessitudinem — **Σ**υγγνώμη ἐστὶν, ὁμολογία πρὸς ὡς ἀδικεῖ μὲν· ἀσαφῶς
δεικνύουσα μετάστασιν τὸ ἔγκλημα· οἷον παραθήκην ἀπὸ
τοῦ χειμῶνος ἀπειλούμενοι τὰ αὐτῶν, κρίνονται·

Scriptum & sententia — **Ῥ**ητὸν καὶ διάνοιά ἐστιν, ὅταν τοῦ μὲν τὸ ῥητὸν προ
βαλλομένου, τοῦ δὲ ὡς ἀδικεῖ τὸ πρᾶγμα τῆς διανοίας, θαῤῥε
ροῦντος δὲ χρῆσθαι ταῖς διανοίαις· οἷον ξένον μὴ ἀναβαίνει τὸ τεῖ
χος ἀνέβη ἐν τῷ τεθνάναι πολιορκουμένοις, ἀνῃρέθη δ' αὐτὸς
ἠρίστευσε· καὶ ἀπογράφεται τὸ μόνον:·

Ratiocinatio — **Σ**υλλογισμός ἐστιν, ἀγράφου πράγματος πρὸς γεγραμμένον πα | =/ ratiocinatio
ράθεσις· ἀφ' ἧς τὸ αὐτὸ συνάγει τὸ ἄγραφον τῷ γε
γραμμένῳ· οἷον ὅτι δεῖ τὸν ἑταίρας μὴ λέγειν· ἐκ πόρνου
πατρὸς γεγονότα, λέγει ἐκ πόλεως:·

Contrariae leges — **Ἀ**ντινομία ἐστὶ, δύο ἢ καὶ πλειόνων νόμων, ἢ καὶ
ἑνὸς διαιρουμένου μὴ φαίνεσθαι τι· κατὰ πρᾶγμα
μάχη· οἷον ὁ ἀποκήρυκτος μὴ μετεχέτω τῶν πατρῴων.
ὁ δὲ πατὴρ χαλεπῶς ἔχων, ἀποκηρύξει· δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦτο με
ὡς· ἀποκηρυκτὸς ἐπὶ τῷ μὴ χαλεπαίνοντι· καὶ
ἀργεῖ αὐτὸς πρῶτος· καὶ ὁ ἀποθανὼν ἀπογραφομένου
μαθητῶν, ἀναγράφεται τῶν βιασαμένων· διὰ τὸ τῶν ἐβιάσα

fere actorem uti scripto · Reum sententia

τὸ νόμου· ὡς ἐκ μὲν γὰρ τοῦ ἡ διάνοια τοῦ νομοθέτου διαιρεῖται:

Ἀμφιβολία ἐστίν, ἀμφισβήτησις περὶ ῥητοῦ ἐκ προσῳδίας ἢ διαιρέσεως συλλαβῶν γινομένη· ἐκ μὲν προσῳδίας, οἷον· ἑταίρα χρυσία εἰ φοροίη δημόσια ἔστω· προσφωρᾶται τῆς φορούσης· ὡς ἐκ μὲν τοῦ χρυσίου φασὶν ἡ δημόσια· οἱ δέ, οὐ τὰ χρυσία· ἀλλ' αὐτήν· περὶ διαιρέσεως συλλαβῶν, οἷον, δύο ἦσαν γὰρ παῖδες, Λέων καὶ Παντολέων· τὰ πάντα ὅπερ διέθετο οὕτως· ἐχέτω τὰ ἐμὰ πάντα Λέων· ὡς ἑκάτερος αὐτῇ ποιεῖται τὸν λόγον· ὁ μέν, τὸ φανερὸν ἀναγινώσκων Παντολέων· ὁ δὲ ἰδίως, πάντα τὰ Λέων.

Μετάληψίς ἐστιν, ἀμφισβήτησις ἀπὸ τῆς εὐθυδικίας κατὰ παραγραφὴν ἀπὸ ῥητοῦ ἢ ἀγράφου, περὶ οὗ ἡ ζήτησις· οἷον εἰ τὸ αὐτόφωρον δικαστήριον· φόνου κρινόμενός τις ἀποφεύγει· τὸ αὐτόφωρον χρῆμα, ὁ δὲ ἀνδροφόνοις ... φόνου καὶ φαρμάκων, ἄγραφός ἐστιν, ὅταν ἀπὸ τῆς εὐθυδικίας κατὰ παραγραφὴν ἀπὸ ῥητοῦ· οὐ περὶ ῥητοῦ, ἀλλ' ἀορίστου τινὸς πράγματος· οἷον ἐξῆν ἀποκτεῖναι τὸν μοιχὸν καὶ τὴν μοιχευομένην· τὸν μοιχὸν ἀποκτείνας τις μόνον, χρόνῳ ὕστερον ... τοῦ μοιχοῦ διαφυγούσης ἔργον, ἀποκτείνει τὴν γυναῖκα, καὶ φεύγει φόνου· τοῦτο τὸ ... χρόνον αἰτιώμενος δικαστοῦ:–

περὶ στοχασμοῦ:–

Στοχασμὸς διαιρεῖται, παραγραφικόν ἐστι, ὅτε ἔλεγχος· ἀπαίτησις· βούλησις· δύναμις· ἀπὸ ἀρχῆς ἄχρι τέλους· ἀντίληψις, μετάληψις, μετάθεσις αἰτίας·

Ambiguū

Translatio species legi. const.

Coiecturalis status diuisio

ἀξιώσει · petet in iudicio

τι θα ἂν ἀπολογίας· ποιότητι κειμένη:—

Paragraphe · 4 · modis

Π ὁ τῆς παραγραφικῆς κατὰ ἔξω τοῦ πράγματος ἢ τοιαύτη ἀπὸ

τοῦ λέγοντος προσώπου· οἷον ἄτιμος ὁ ἐπίτροπος ἀφανὴς γράφεται· ὁ

1 φάσκει φθόνου· ἀξιῶσαι γὰρ δεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτου πρῶτον ἢ αὐτὴν κρίνεσθαι·

2 ἢ ἀπὸ τοῦ προσώπου βουλόμενοι οἱ δεινοὶ μὲν οἱ συνωμο-

σίαν μετέχειν· ὁ φάσκει πῶς κατ' οὐδέν ἐστιν ἐγκαλεῖσθαι

3 αὐτὸς φησὶν ἀξιῶσαι κρίνεσθαι δεῖ· ἢ ὅτι ἀφειμένοι τοῦ πε-

πράγματος οὐ δεῖ κρίνεσθαι· ὡς ὁ περὶ συμμάχου ἢ γυ-

ναικὸς οἱ πολέμιοι· ὁ φάσκει προδοσίας· ἢ

4 κατὰ χρόνον· οἷον δηλοῦσι παῖδες ἢ ῥᾳδίως· καὶ μοιχὰ

κρίνομαι τὴν γυναῖκα· ὅτι τοῦτο γὰρ φησὶ κρίνομαι τὴν

γυναῖκα· μηδ' ἂν κρίνεσθαι χρόνῳ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐν

τοῖς νόμοις γέγραπται ἰσχυρότερον ἐστὶ· ὁ παραγραφὴ

ἐγγράφως ἐπικαλεῖ μὲν· κρίνεσθαι τις φόνου, ἀποφυγὼν

δὲ αὐτὸς χρόνῳ ὕστερον ἀνδροφόνον εὑρὼν· ὁ ἀπα-

ἔλεγχων ἀπαι-

φάσκει· δὶς περὶ τῶν αὐτῶν κρίνεσθαι, οἱ νόμοι κωλύ-

τήσεις · i · testium examinatio

Η ουσιν ἢ ἔλεγχον ἀπαιτήσεις δὲ περὶ ἢ γὰρ πρὸ δὲ ... οἷον:—

τὰ διαβεβαιώσεως μὲν ἀξίους πιστεύεσθαι· ἢ ἀπούσης

ἐξετάσεως· ἀξιῶν μὲν δεῖ μαρτύρων γίνεσθαι τὴν κρί-

Testes testibus opponere

σιν· δεῖ δὲ ἂν πιθανὰ τῶν μαρτύρων τοῖς τῶν μαρτύρων,

ὁ μὲν τοῖς ἀξιοπίστοις ἐστὶν· ὁ μὲν φάσκει,

ἀπαιτήσει τοῖς μάρτυρσι τοῖς δὲ· πρόσωπον· οἷον

τίς ὁ δεῖνα· πρᾶγμα· οἷον τί· τόπον· οἷον ποῦ· τρό-

πον· οἷον πῶς· χρόνον· οἷον πότε· αἰτίαν· οἷον διὰ

τί· ὅτι καὶ τὸ περὶ τὸν διαβολὴν παραιτεῖ ἔλεγχον,

ἀπαιτήσει examinabit

ἀξιοπιστότερον ἀπὸ φανερῶν [illegible] :

Ἢ βούλεσθαι [illegible] ἢ δεῖν [illegible] ἀπὸ τῶν παρακολουθούντων
τοῖς τοῦ προσώπου [illegible] δηλονότι τῶν [illegible]
[illegible] ἐπὶ τούτων· γένος· ἀγωγή· παιδεία·
[illegible] ἡλικία· φύσις ψυχῆς καὶ σώματος· ἐπιτηδεύματα·
πράξεις· τύχη· οἷον [illegible]
[illegible] :

Τὸ δ' ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὡς [illegible]
[illegible] ἀφ' ὧν [illegible]
[illegible]
[illegible] ἐπὶ τούτων· τίς· τί· ποῦ· πῶς· πότε·
[illegible]
ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους [illegible]
[illegible]
ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους [illegible] καὶ τέλος [illegible]
φυλάττειν ἀμφοῖν [illegible] :-

Ἢ ἀντιλήψει, [illegible] ἀφ' ὧν αὐτὸς [illegible] πεποίηκε
[illegible] ἀφ' ὧν
[illegible] οἷον [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :-

Ἢ μεταλήψει, [illegible] ἀντιλήψει
[illegible]
[illegible]

: [illegible] ἐκπεσεῖται

μετάληψις semp cōtraria antilepsi

στάσεις ἀντιπαράστασις

τὸ δὲ τοιοῦτον· τοῦτο ἢ δι' αὐτὴν τὴν πρᾶξιν [illegible]· οἷον μαίας
κινδυνευούσης φάρμακον πορίσαι· οὐκ ἔξεστι μὲν
δρᾶσαι κινδυνεύουσαν ἐᾶσθαι· [illegible] καὶ δεξιὰ [illegible], οὐχί·
οὐδὲ τὸ τοιοῦτον· οὐκ ἄρα [illegible] προπορίσαι [illegible] πᾶσι
τῆς αἰτίας τὴν πρᾶξιν [illegible]· ἀλλ' ὡς ἡ χρεία αὐτοῦ [illegible]

μετάθεσις τῆς αἰτίας & color dicitur

Ἡ μετάθεσις τῆς αἰτίας, ἥτις [illegible] χρῶν [illegible] θοδάσθαι·
[illegible]σθαι, πρὸς τὸ αὐτὸ [illegible] αἰτίας [illegible]
ται· ἐκ [illegible], ἢ ἐν λόγοις, ἢ ἐν ἔργοις, ἢ ἐν πα-

Si in uerbis

θεσι· ἐν λόγοις μὲν [illegible] λόγοις ἢ, κτλ. ἐν τοῖς δὲ [illegible]
ἢ μετάθεσις [illegible]ται· οἷον μοιχὸς προεστὼς μὴ
[illegible] μάσους· μὴ ἀποδεσμωτήριον [illegible]
θυρ[illegible] δεσμωτ[illegible]· οὐκ [illegible] λυθήσεσθαι [illegible]
φάρμακον [illegible]· ὁμολογοῦμεν [illegible]
τὴν μὲν [illegible] αἰτίαν [illegible] ἐν ἔργ[οις]

Si in opibus

καὶ μὲν ἡ [illegible] ἐξέταζε τοῦτο· οἷον [illegible]
[illegible] θάνατον μὲν ἐσοφ[illegible] φόνου φάρμ[ακον]·
[illegible], ὅτι καὶ [illegible] ἐν πα-

Si in affectibus

θεσι, συγγνωμονικῶς ἐξετάζεται· οἷον [illegible] τὸ ἀνδρό-
πο[illegible] φάρμακον τυ-
ρ[illegible] [illegible]
οὕτω δὴ [illegible] πεποιήκασιν
ἡ κρίσις [illegible]· ἡ μετάθεσις ἐστὶ [illegible]
[illegible] πρὸς ἑαυτήν· οἷον [illegible] ὡς [illegible]
οἱ πολέμιοι· [illegible] φάρμακον προδοσ[illegible] θαυμαστόν
[illegible], ἢ προτρεπ[illegible] ἑαυτοῖς· ἢ ἐ-

ξελεγχομένων αὐτῶν· ἢ ἀλόγως πρὸς φθόνον κεκινημένου
λογισμοῦ· ἐστὶ δὲ ἀκροατὴς αὐτῶν τις περὶ τοῦ κεκριμένου·
ἢ ἐν τῷ μόνον ἔργον. ἢ πρᾶγμα· πλὴν ἀκόλουθον ἄλλη-
λοις· οἷον μνηστὴρ τις [illegible] ἀπαντᾷ φάσις· ἐσφαγμέ-
νη αὐτοῦ μνηστὴρ ὅτι ἀνεσχέθη· ἔστι ποῦ βούλεται
διοικῶν ἱκανὸς ἐπιμελητὴς προσαγαγεῖν· ἔστι τὴν
καθ' αὑτὸν δεδώκασιν οἱ ἄλλοι, ἀλλ' ἀμελοῦντες τῆς γνώμης :·

Ἢ πιθανὴ ἀπολογία, ἀλλ' ἀντιπαρέμφασις πρὸς τὰ ἀπ' ἀρχῆς
ἀχρηστότερα· οἷς γὰρ δὲ ἕτερος ἴσος ἐστὶ καὶ ἴσοις τοῖς ἄλλοις ἐν
τούτοις ὁ ἕτερος ὡς σημείοις χρῆται τοῦ μὴ ἀμφι-
σβητεῖν· οἷον ὁ ποῦ ἀφορμὰς τοῦ δηλαδὴ ἐρύσας, τυραννήσας· καὶ μὴ
ἀνελὼν τύραννον, οὐκ ἂν ἀφεσιάρχως τε ἀμφισβη-
τήσειεν· ὁ δὲ ἐκφαίνων οὐ τὸ ποτὲ εἰληφός· ὁ
γὰρ τῷ σημείῳ φωνὴ ἡ κρίσις, ἀλλὰ φησὶν ἐπειδὴ τὸ πρα-
χθέν· οἷον τοῦ ἐπιτιθεμένου τυραννίδι, ἀλλὰ φησὶν ὁ
παρασκευάζεσθαι· σκοποῦ ἡ παρεμβολὴ τῆς
εἰς τὴν ἀκρόπολιν οἰκίας, ἄριστον χίλιαι παρασκευαὶ
τῆς φάσεως τυραννίδος ἔστω· οὐδὲ ἀληθές, ἐξελθὼν
τυραννήσει, οὐκ ἂν ὅπλων παρεσκευάσθαι· ἐν γὰρ τοῖς
οὕτοις ἐστὶ ἀπ' ἀρχῆς ἀχρηστότερον ὁ ἡλικίας ὁ φανερὸς ἐ-
ξετάσαι· ὁ δ' ἂν τις τῆς ἀπολογίας ἀπολογεῖσθαι τὸ φάρμακον.
ἔστι μὲν ἀντιπαρέμφασις χρήσιμος· οἱ μὲν μέλλοντες τυραν-
νεῖν, ὅπλα παρασκευάζονται· οὐ μὲν οἱ ἐπὶ παρα-
σκευαζόμενοι τυραννίδι ἐπιτίθενται :—

Ἢ κοινὴ ποιότης, ὅτε ἀντίχοντες εἰς τὸ ἀπολογίαν

Pulchrum

μὴ ἀπολ[illegible] στρεφ[illegible]

γινόμεναι ἐν πολλοῖς ζητήμασι· καὶ σὺν [illegible] στοχαζο-
μένων· τῶν μὲν μετὰ καὶ τῶν ὅρων· τῶν δὲ ποιητῶν μετὰ τῶν ἀπο-
δείξεων καὶ τῶν περιεχόντων τὰ ἐγκλήματα· οἷοι κατὰ τοῦ
ἐλεήμονος ἢ πόρνου ἢ τινος τοιούτου· καὶ ἐπὶ τῶν
κεφαλαίων μὲν ἕκαστον· τῶν δὲ φανερῶν, ἐστὶ αὐτῶν τῶν
κεφαλαίων μὲν· οὐχ ὁμοίως δέ· ἀλλ' [illegible]
μὲν καὶ πάθη κινοῦσι τε· ἐνίοις καὶ πρὸ τούτων εἰσὶ
χρήσιμοι πᾶσι δὲ· [illegible] φιλ. ἐστὶ δὲ τοιαῦ-
τα· ὁ στοχασμὸς καὶ ὅρος δύναται ἐν ᾗ τὸ συμφέρον τι·
γνώμη αὐτοῦ ἀμφοῖν, τὰ τελικὰ καὶ κεφάλαια· τὸ νόμιμον·
τὸ δίκαιον· τὸ συμφέρον· τὸ δυνατόν· τὸ ἔνδοξον·
τὸ ἐκβησόμενον· οἷς ὥσπερ ὁ κοινὸς τόπος καὶ ἀκο-
λουθεῖ· πρὸ τούτων τῶν ἐκ παραδείγματος· τῇ ἐκθέσει·
οὐχ ὡς διδάσκοντες, ἀλλ' ὡς ὑπομιμνήσκοντες τὸν δικαστὴν
τὰ λεχθέντα κρίσει· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] κεφάλαια·
[illegible] στοχασμὸς, οὔτε διαιρεῖται [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] προσώπων
[illegible]

τελικὰ κεφάλαια.
τὸ νόμιμον
τὸ δίκαιον
τὸ συμφέρον
τὸ δυνατόν
τὸ ἔνδοξον
τὸ ἐκβησόμενον

Coniecturalium species

περὶ τῶν πονηρῶν ἢ περὶ τῶν μεγάλων· διήρηνται δὲ οὐδὲν πρὸς τὰ περὶ τὸ ἴδιον
παράδειγμα τοῦτο ἔχομεν· οἷον αἰχμάλωτος ὁ δημοσθένης ἀπὸ τοῦ πρά
φίλιππον ἢ γῆς τῆς περὶ [illegible], ἀνταπεκρίνατο δῶρα ἀλλὰ
ἐπειδὴ ὁ μὲν χρυσίον εὑρὼν ἠκολούθει, ὁ δημοσθέ
νης· ὁ δ' ἀπολογίαν παρὰ τῆς [illegible] γραφέως·
ὁ αἰχμάλωτος καὶ τὰ [illegible] συμμαχεῖν ἔλεγεν, ὁ [illegible]
καὶ [illegible] αἰτία, ὁ χρόνος κληρονόμος [illegible]· καὶ
ἀντιφησὶ γὰρ καὶ αὐτὸς [illegible] περὶ [illegible]
δὲ, ὅπου παρ' [illegible] ἀντιφησὶ ἢ προνο
στασία καθ' ἣν [illegible] παράδειγμα [illegible] ἀρχαϊκός· ὡς ὅμ
ἡ οὖν [illegible] ἀντίληψις [illegible] ὁ [illegible] σημειοῦ
παράδειγμα [illegible] δι' ἀλλήλων [illegible] ὑπερτέρ
παρὰ [illegible], ἔδει τὴν ἀλήθειαν τὴν προδοσίαν [illegible]
[illegible], μάρτυς δ' ἂν [illegible] συνειδότων·
ἀνεύρητος στρατηγὸς προδοσίας, ἔδει [illegible] συναρ
[illegible]· ὁ δ' ἀντίκειται [illegible] ὡς ἐπιστήμη [illegible]
καὶ συνειδότος φάρμακον· [illegible] τῆς αἰτίας καὶ
[illegible] μοιχὸν, [illegible]
καὶ τὴν [illegible] μοιχεύσασαν [illegible] παρθένος [illegible]
[illegible] ἐχθρὸν [illegible], ὡς προδιδόντα
συνέλαβε· καὶ [illegible] ὁμολογεῖ [illegible]
μὲν [illegible] βασανίζειν· [illegible] περὶ τὸ βασανίζειν ὁ μορος [illegible]
προδιδούς· καὶ [illegible] πράξεως [illegible] συνειδό
τος· [illegible] περὶ τὸ συναθῆναι [illegible]
[illegible] προδότου [illegible]

ν. σ. ἐμπίπλοντας

ν. σ. περικατασκευαζομένου

σ. συγκατασκευαζομένου

+ ἁλοὺς

∴ ἐξιούτα τοῦ πατρὸς hermogenes.

ἔδει τῶν θεσμοθετῶν ... λεληθέναι τοῦ θεσμοφορίου· μοιχὸν
ὑπονοήσας τις τῆς γυναικὸς περὶ τὸ οἴκημα, δῆθεν
ἐκάθευδεν ἀποδημεῖν ... λυθέντος δὲ τῆς θεσμοφορίας ἀπὸ τῆς γυναι-
κός, ἀπέδρα· μετὰ δὲ ταῦτα ἄρχων ὁ ἀνὴρ τῆς φορᾶς [illegible],
καὶ συνειδότος ἢ κρίνειν φάσκει, ἐπὶ πράγματι [illegible] ὁ ἀπο-
γνώμενος φανερὸν δοῦλος τῆς περιστάσεως [illegible] περιβάλλοντος,
μόνον τοῦ γνώμενος ἐξετάσεως [illegible]· οἷον ἐν δὲ ἐξημμένοις
ζητῶν, [illegible] πρὸς [illegible] ἀντιτεθεὶς [illegible]
[illegible], φόρου φάσκει :- περὶ ὅρου. τὸ ὅρου διαίρεσις :-

Diffinitiuus status

Ὅρος, διαιρεῖται τῇ προβολῇ· ὅρῳ· ἀνθορισμῷ· συλλο-
γισμῷ· γνώμῃ νομοθέτου· πηλικότητι· πρός τι· μετα-
[illegible] ἐπὶ γὰρ [illegible] εὑρεθήσεται
[illegible] ἀθῷος ἐποίησαν· ἢ τῇ ποιότητι
τῇ γνώμῃ :-

Ἡ προβολή ἐστιν, [illegible] ἀρχὴ [illegible] τέλος· οἷον τύ-
ραννον ἐπαναστάντα φιλόσοφον ἀποθανεῖν τὴν τυραννίδα,
[illegible] :-

Ἡ προβολή ἐστι [illegible] τυραννίδα [illegible] λαμβανομένου τὸ δῶρον :-
ὅρος οὖν ἐστι [illegible] τυραννοκτόνον [illegible] ἐκάθευδεν [illegible] :-

Ὁ ἀνθορισμός· οἷον οὐχί· ἀλλὰ [illegible] τὴν τυραννίδα·

Ὁ συλλογισμὸς ὅτι μηδὲ διαφορὰ [illegible] ἐκείνου· μάχε-
ται γὰρ ὁ συλλογισμὸς τῷ ὅρῳ [illegible] :-

μάχεται ὁ συλλογισμὸς τῷ ὅρῳ

Ἡ γνώμη νομοθέτου [illegible] πρὸς ὃ [illegible]
ου συμφέρουσ[illegible] ἐξετασθήσεται :-

Ἡ πηλικότης, μετὰ [illegible] γνώμης ἀποδείξει :-

Τὸ προσέτι, ὅτι καὶ μᾶλλον [illegible] θορύβου
καὶ ταραχῆς ποιεῖ [illegible] τυραννίδα, [illegible] ὅτι
[illegible] ἐπίθεσις [illegible] οὐκ [illegible] [illegible] τὸ ὅ-
Σχέρ. μοιος ὡς [illegible] ἀπολούχων [illegible]
τὴν γυναῖκα, ὡς μοιχὸν ἀπέκλεισε. καὶ φόνου [illegible]
[illegible] ὅτι ὁ μοιχὸς [illegible] παραφερ[illegible]
[illegible], [illegible] ὡς ἀξίῳ [illegible]
πονθεῖν. [illegible] κρίνεσθαι [illegible]

Ἢ [illegible] τὸ λῆμμα, ὅτι δεῖξιν :·

Ἡ ποιότης [illegible] ἀκολουθοῦσα [illegible]
[illegible]. δηλαδὴ [illegible] :·

Ἢ [illegible] ποιὰ [illegible] ὅτι [illegible]
[illegible] ποιὰ [illegible] :·

Ἢ [illegible] ποιότης, συμπεπλεγμένως [illegible]
[illegible] ποιότητι [illegible] :·

Ἐ[illegible] ὅρων ἤδη πλεόνων. [illegible] ὁ [illegible] ὅρων ἤδη πλέονα
οἱ δὲ [illegible] :·

Ὁ [illegible] ὀνομάζων [illegible]. ὁ [illegible] ὄνομα [illegible]
[illegible] φαρμάκων [illegible] οἷον [illegible] ἐξ ἱερου
Σχέρ. [illegible] μόνον [illegible], ἱερόσυλον
[illegible] ὡς ἱερόσυ-
λος [illegible] φασὶ [illegible]
[illegible] :· :·

Ὁ [illegible] συλλήψει [illegible] ὁ [illegible] φάρμα-
κος [illegible] ὀνόματι [illegible] ὁ [illegible]

θεωρουμένων τῶν ἀντιλήψεων· οἷον παρεισελθών τις, περιέθη Exempl
τὸ τῆς ἀριστοκρατίας θυγατέρα· ἐβιάσατο· κρινόμενος αὐτὴν ἐκκλη-
μος· ὁ ἀδικηθεὶς ἀδικεῖ, ὁ πατὴρ αὐτῆς μὲν ἐπανελθὼν
κρίνει· ὅτι τῶν μὲν ἐλ δραχμῶν, καὶ ταῦτα τίθεσθαι ἄξιοι· τὸ
ὁρισθὲν τῆς βίας ἀφ' ἑνὸς ζῶντος φθοροῦ φάρμακος βίαιος
ἡμᾶς· ἀλλ' οὐδ' ἡ κλοπὴ ἀδικηθεὶς· ὁ δὲ διωκόμενος ἀμφοτέρ-
ων τὸν ἐπιτιθέμενον ἀμφοῖν· καὶ δὴ τῇ βίᾳ ἐπελθὼν αὐτὸ
τὸ ἀδικούμενον ἀδικήματι, ἢ στέρησις, οὐδὲ ἐκ τῶν βιαίων:
καὶ τὰ πρὸς τὸ πρόδηλον ἀδίκημα, ὁ τῶν παρὰ τὸ ὁλόκληρον
ἀποδυσαμένου ἢ παραλείποντος· ἢ ἄλλως δέ τινι ὅτι πρὸ
σῶν ποιεῖ τὸν ἀπόρρητον· οἷον νόμος τοὺς ἱερωσύνας τῶν Exe
παίδων διαδέχεσθαι· παῖδας ἔχων ἱερεὺς ἀπαισίτης.
ἐπὶ τῷ ἀρχικὸν ἱερωσύνην τίμιος ἀφελεῖν· ὁ δὲ αὐτοῦ παῖδες
ἑκόντες, ἔλαβε· φάρμακα· ἑταιρεῖ τὰ [illegible]
φανερούμενος τῶν ὑπομνημάτων· ὁ δὲ ὑπερόντων· [illegible] Exempl
[illegible]
[illegible]
φόνου φεύγει:- + περὶ ὅρου :-

Ὁ ὅρος διαιρεῖται προβολῇ· ὅρῳ ἀντιθέσει· συλλο-
γισμῷ· γνώμῃ νομοθέτου· πηλικότητι· πρός τι· καὶ
τῇ ἀντιθέσει [illegible]
[illegible]
[illegible] ἢ προβολὴ [illegible]
λόγου· οἷον τύραννον ἐπαγγελίᾳ φιλοσόφου ἀποθέσθαι τὴν
τυραννίδα, [illegible] Ἡ προβολὴ ἐπὶ [illegible]

ἀνενεγκοῦσα

τὴν τυραννίδα καὶ δὴ λαμβάνειν ἀμφοτέροις τὴν δωρεάν·

Ὁ ὅρος, οὐκέτι τοῦτο τυραννοκτόνῳ ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐκ τοῦ νόμου τοῦ ῥητοῦ· ὁ συλλογισμός, ὅτι μηδὲν διαφέρει τοῦ ἐκείνου· μάχεται γὰρ ὁ συλλογισμὸς τῷ ὅρῳ τοῦ νόμου·

Ἡ τῶν νομοθετῶν ἀμφοῖν περιποιῆσαι συμφέρον δεῖ κατασκευάσαι :· **Ἡ** τοῦ λόγου μεταφορά ...

:· **Τὸ** πρός τι, ὅτι ... ῥητὸν καὶ τὴν τυραννίδα, τοῦ μὲν ...

:· **Ἡ** ἀντίθεσις ... οὐκ ἐν ... :· θεωρεῖ τῇ ὅλῃ ὡς ... οὐχ ... ἑαυτοῦ ... τῇ γυναικί, ὡς μοιχὸν ... φανερά· λέγει γὰρ ὅτι ὁ μοιχὸς ... παρὰ ... ὡς ... ἐν τῇ ... κρίνομεν ... :· ... ἢ ἀντιτιθέναι ... ἐκ ποιότητος ... λαμβάνομεν ... λαβεῖν ... ἀμφότερα ... ποιότης, συμμετέχει ... τῇ ποιότητι τοῦ ... κατασκευάσαι· ... ὁ ... ὁ ... οἱ ἄλλοι, διὰ ... ὁ ... ὁ ... ὁμώνυμον ... ἀντιτιθέναι· ... ἱερόσυλον ... τοὺς κλέπτας

διαπαραδίδομαι· ὡς ἱερόσυλος ἀποκτείνεται· ὁ δὲ
κλέπτης ἐὰν φανερὸν, διπλοῦν καὶ [illegible] ἄξιος.
ὃ καὶ συλλήψιμον ὀνομάζεται· ὅτι τὸ φάρμακον
ἀντονομάζεται, ὁ διώκων μετὰ τοῦ τοιοῦτον κακὸν [illegible]
θεωρῶν αὐτὸν ἐπεμβαλλεῖ· οἷον περὶ [illegible]
ρεῖ [illegible] γὰρ τὴν θυγατέρα· ἐβιάσατο αὐ-
τὴν ἐκ [illegible]· ὁ δημόσιος ἀδικήσας, ὁ [illegible] αὐτὸν ἐπι-
μηθὼν κρίνεται· ὅτι [illegible], καὶ τὸ θέ-
λημα ἄξιος· [illegible] τοῦ φάρμακον
[illegible] βιαίως [illegible], ἀλλ' οὐ δημόσια ἡ δίκη, ὁ διώκων
ἀμφοτέροις αὐτῶν [illegible]· [illegible]
[illegible] ὁ δημόσια ἀδικήματα τῆς [illegible], οὐκ ἐκ [illegible] ἔσται·
ὃ καὶ πρόσωπον διπλοῦν, ὅτι παρ' αὐτῶν ὁλόκληρον [illegible]
[illegible] ἢ ἄλλως δέ ἐστι [illegible]
χου· ὁ νόμος τὸν ἱερωσύνην [illegible]· [illegible]
[illegible] ἐάν τις, ὁ [illegible] ἱεροσυλίαν [illegible] ἀφελέ-
σθαι· καὶ αὐτοῦ [illegible]· [illegible] ἀμφότε-
ροι· ὁ ἀμφισβητούμενοι [illegible] ἱεροσυλίας [illegible]
ἐμπίπτων τοῖς ὁ ἐμπίπτων· ὅταν [illegible] κεφαλαίου ἄλλοι
[illegible] ὁλόκληρον· οἱ [illegible] ὁ [illegible]
[illegible], ἔρετο [illegible] Cxépl.
[illegible]· [illegible] ὁ [illegible]
[illegible]
[illegible]
οἱ διαφέροι [illegible] οἱ διαφέροντες ὅροι· ὅτι [illegible], ἔφη ὡς

προς αὐτὸ περὶ ἧς ἡ ζήτησις ἦ· οἷον τὸ καθαρὸς ἐκ ἐλευθέρου ἱερῶν
Exe θαι· πρὸ τῶν μοιχὸν ἀποκτείνας τις, ἀξιοῖ ἱερᾶσθαι· ἡ ζήτησις
ζήτησις· τίς ὁ καθαρὸς καὶ τίς ὁ ἐκ καθαροῦ ;·

Ἡ ἀντίληψις, διαφέρει τῆς προβολῆς· περὶ ἀντιλήψεως :·

μορίου δικανικοῦ· προσώπου ὅρος· ὅτι ἔστι ποσότης ὅρος τὸ
χει τοῦ προσώπου οἷον ἀμφότερος μᾶλλον· συλλογισμοῦ· νόμου
νομοθέτου· πολιτικοῦ τινος· περί τι· ἀντιλήψεως ἀντίληψις
μεταλήψεως· ἀντιθέσεως· ἑτέρου μόνου· θέσεως· ποσότητος·
Exemp ἐπί μὲν τοῦ ζωγράφου καὶ ἀνδριαντοποιοῦ, ἀνέθηκε πρότ
λιμένι· ὁ μὲν ἰσχυρὸς καὶ τὸ μέρος τοῦ, δημοσίᾳ ἀδικεῖν φησί·
ἡ προβολὴ ἴσως τῶν ὅρων· τὸ μόριον τοῦ δικανικοῦ τοῦ
εἶναι τῆς ἀντιλήψεως· ὅτι οὐδὲ ἡμεῖς τοῦ κρίνει· ἀμελῆς
κεκόλυκε ὁ νόμος· τὸ προσώπου ἡ μὲν δὲ, ἀλλὰ δημοσί
ᾳ, οὐ τοῦ ἰδίου τινός· ἀλλ' ἀφ' ἧς τὸ ῥήτορι ἢ παρεσκευάσθαι ἡ κατ
ὰ τὴν τοῦ ὅρου· ὁ ὅρος· πολλοῖς αὐτοῦ δημοσίᾳ ἀδικεῖ· προ
δοὺς ὅμως προδοσίαν· περὶ συμμάχων· τὸ ἀπὸ τοῦ ἐκ τοῦ δὲ εἰ
περὶ συλλογισμοῦ τοῦ καὶ μὴ δημοσίᾳ ἀδικεῖν· ὁμο
ομολογοῦντος γὰρ περὶ καθόλου ἀντιλήψεως ἀδικεῖ, οὐκ
ἂν καὶ τὸ ἀντιποιεῖσθαι τις ἀδικεῖν, διὰ τοῦτο ἀνθρώπους ἐπει
ἀλλ' ἢ καὶ καθόλου ἀδικεῖν· νομοθέτου ἐ
H. sententia ... χρῆσθαι ἐκ τοῦ πολιτικοῦ ἢ πολ
λιτικοῦ, ὅτι μὲν ὁ γάμος ἀποδείξει· τὸ περὶ τί, ὅτι τὸ
μὲν ζῷον καὶ προσώπου· πρὸς ἃ κατὰ τὴν ἀντίληψιν, ὅτι δέδεικται·
τὸ οὐδεὶς κεκώλυκε νόμος, ἢ ἀντίληψις, οὐκ ἔδει καὶ
τὸ ἔδει αὐτὸν, ἀλλ' οὐκ ἔστι τοιοῦτο :· περὶ ἀντιθέσεως ἀντιλήψεως·

οἱ [illegible] τοῦ [illegible] ποιητικῆς· ἴσμεν ὡς [illegible] τοιούτοις ἀ-

κοὺς περὶ [illegible] πλέοι [illegible] φυλα-

[illegible]· [illegible] συμβουλεύσαντα

[illegible] οἱ [illegible] συμβου-

λεύσας [illegible] ὁ ῥήτωρ [illegible] τοῦ λόγου· ὁ ζωγράφος [illegible]

[illegible] διαφορούμενα [illegible]

[illegible] ἐφόδους [illegible] κεφαλαίοις· [illegible]

[illegible] ἀπαρτήσας: [illegible]

[illegible] μαθητικῷ [illegible] ἤδη

πολέμου· [illegible] ἀπ-

[illegible] κρίσιν ἔχει· οἷον Ἀλκι-

βιάδης [illegible] ἐκ πόμ-

[illegible] δημοσίᾳ [illegible]

[illegible] συμβέβηκε [illegible]

κρίσιν ἔχει· ὡς [illegible] ζωγράφος [illegible]

[illegible] κρίνομεν· ἢ [illegible]

[illegible] φίλιππος·

[illegible] ἢ τὸ [illegible]

[illegible] δημοσθένης [illegible]

ὁ ἀποκτείνας [illegible] φίλιππον [illegible] δημο-

σίᾳ [illegible] κεφα-

λαί[illegible] γραφικ[illegible] πρὸς [illegible]

[illegible]

[illegible] ἐφόδοις

[illegible] ἐφόδοις [illegible]

ἔφοδος

ἀντιλέγοντες ἤδη πλείονα

Alcibiades exemplum

exemplum

exemplum

με βούλεσθαι, ἢ ἑτέρα λέξει, τὸ πεδὰ ἀντὶ τοῦ μετὰ ἢ ἀφέργαν·
τῶν τοιούτων παρὰ τὸ δ' ἀντιθετικὸν τὸ δ' εἰκαστικὸν τοῦ,
συμπεπλεγμένον ἐν τῷ χαρακτῆρι κεφαλαίῳ· οἷον οὐδεὶς οἶδεν ἐρωτῶν·
οὐκ ἠθικὸν οὐδὲ φιλόσοφον τοῦ ἀπαθοῦς σχῆμα :·

Ἡ δὲ παραβολὴ ἀντιθετικῶν μὲν ἐστι καὶ συμπεπλεγμένη,
ἢ καὶ τὸ διάφορον· καὶ συμπεπλεγμένη, ὅταν δύο
οἷον ὄντοιν τοῖν σχημάτοιν, μὴ δεύτερον χώραν ἔχει,
πρὸς αὐτὸ δὲ μᾶλλον σχήματα· μετὰ τοῦ ἑτέρου συ
μπλοκῆς, οἷς τοῖς παρὰ τὸ γνώμαις ἀντιθέτων
πῶς, αὐτὸ οὐδὲν ἀποφαίνεται· καὶ δῆλον ὅτι φησί·
δῆλον ἐν τούτῳ ... τὸ συμβαίνειν, καὶ χωρὶς οὖν
ταῦτα συμπλοκὴν· καὶ διαφορὰ ... διαφέρει ἀντι
θετικῶν· ὅτι δύο σχήματα· ἢ διαφοραὶ καὶ χώραν
ἀλλήλοις μὲν ἀποδέχεσθαι· οἱ πολλοὶ πῶς ἀνα
βαίνουσιν· καὶ πολλοὺς πλείους ἀναδέχει, καὶ
κοινὸν φέρει· ... καὶ χωρὶς συμπεπλέχθαι
ἐν μέσῳ· ὅτι φαίνων διαφέρουσα· μᾶλλον ἐμφαίνει·
ἐπειδὴ καὶ ... αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς ἀποδέχεσθαι
δύναται :— περὶ τῶν ἀντιθετικῶν :—

Διαφέρει δὲ τὸ ἀντιθετικὸν καὶ πολλαῖς διαφοραῖς τῆς παραβολῆς· ὅρος ἐστὶν
ὁ ... ἐπὶ ... ὅρου μέχρι τοῦ πρός τι διαφόροις·
ἀντιθέσει· ὁ μὲν μόνος ποιεῖ· ἀντιθετικῶν· ἡ δὲ παραβολὴ
τινῶν· καὶ ... ἢ συμπεπλεγμένων· πάντως διαφοραί·
... πρός τι· ὅρος ... ἑτέρων ...
ἀντιθετικὸν· ... ἐν γνώμαις :· ἡ παραβολὴ φαίνεται

ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· οἷον τὸ ὁρισμὸν ὅτι ἐμποιεῖ ταῦτα
ὡς ἐπὶ τῶν ἀντιπαλαιστῶν χρησμόν· ἐπὶ τοῦ αὔξησιν
ἀπὸ τοῦ ἀρχὴν [illegible] ἐστιν· πρὸς ταῦτα δὲ λύοι ὁ φέρων
χρόνον· [illegible] ἐστι τόδε· ὅσα [illegible] φάρμακον
τὸ [illegible] καὶ φάρμακον· τοῦ μὲν οὖν ὅρου
οὐκ ἔτι [illegible]· τὸ πρὸς βολὴν [illegible]
ὁ [illegible]· πρὸς τὸ φάρμακον [illegible] χρόνος· ἀλλ'
[illegible] μόνον οὐδὲ [illegible]· ἀλλ' ὡς μεθοδ
[illegible] καὶ ἀντίθεσις [illegible]
[illegible] ὅτι [illegible] πορ[illegible]· ὡς [illegible]
[illegible] ἐφ' [illegible] ἀντι[illegible]· ὡς [illegible]
[illegible] ὑποθοῦν[illegible]· ἀλλ' [illegible]
[illegible] ἀλλήλοις συμπαρόντων· [illegible] ἀλλήλους [illegible]
[illegible] ὅπου [illegible]
ἀλλ' [illegible]· ἀλλ' ὡς· ἀλλ' [illegible] ἔχουσι χρ·
[illegible] πρός τι, ἀμφοῖν ἐστί· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]· ὁ βίαιος ὅρος ὁ
ὁμοίως ἀμφοτέροις ἐστίν· οἱ [illegible] πολιορκεῖσθαι
[illegible] ὁ [illegible] ἐξεῖναι [illegible]
οὐκ ἔτι [illegible] ὅρος τοῦ [illegible]
[illegible] θορύβου· [illegible] φάρμα
ὁ βίαιος οὖν ὅρος [illegible]· ἀλλ' [illegible]
[illegible] τοῦ φαρμάκου· [illegible]
[illegible]· ἀλλ' [illegible]
ἡ θέσις οὖν [illegible]· ὁ [illegible] οὐκ [illegible]

ῥήτωρ ποιῶν, ἐποίει τὸ πρό· ἢ ἐμαυτὸν ... τὸ διαιρούμενον
ἐπιγ· ἀγορεύων τοῦ τὸ αὐτὸ ὁμόνοιαν τὸν δῆμον τοῖς τῆς
ἀρχαῖς· τὸ λογικὸν· ἢ ἀντίληψις ἀρ τὸ ἴσος ἐν τῷ ἐξ ἤν
ἀντίπου· ἢ ὅτι προλέγοντι, ἐξ ἐκείνου βουλεύεσ-
θαι περὶ τοῦ παιδὸς· ἢ ποιοῦσι τῷ ἔγγραφῳ, μετὰ
τῶν φθόρων ἐμάθομεν:· περὶ πραγματικῆς:·

Ἡ πραγματικὴ διαιρεῖται, νομίμῳ· δικαίῳ· συμφέροντι·
δυνατῷ· ἐνδόξῳ· τῷ ἐκβησομένῳ· ἐπεὶ δὲ ἡ μὲν ἐγγρά-
φου, ἡ δὲ ἀγράφου· ἐγγράφου μέν, ἢ ἀπορουμένου τοῦ ζητησιμέ-
νου· οἱ ἐν Πέρσαις ἐν περὶ πολέμου λαβεῖν θάνατον
μόνος ἐκλέλοιπεν· ἀγράφου δέ, περὶ τοῦ γράφεσθαι
νόμον ... ἀγράφου, ἀλλὰ περὶ τοῦ
οἱ ἀξιοῦσι τὸ τέλειον, ἀλλ' ἢ περὶ οὗ θέλουσι· τὸ νό-
μιμον ... ἔγγραμμα τὸ νομικὸν ...
σιμον· δηλονότι ... ἢ περὶ τῶν διαφορῶν·
ἢ ἀντινομίαν· ἢ συλλογισμόν· ἢ ἀμφιβολίαν· ἐκ τῶν ἑκά-
στης διαιρέσεως· ... πρὸς τὸ ἔθος ὡς νόμι-
μον ἐξετάσαι· ... δυνατὸν πρᾶγμα, καθὸ
δύναται· οἷον καὶ μὴ ἄξιον· καὶ μὴ ἀξίου· καὶ μὴ ...
τὸ ... τοῦ τε δυνατοῦ πρὸς αὐτόν· ἢ τὸ μὲν
ποιοῦν καὶ μὴ· τοῦ τε ... τὸ δίκαιον καὶ τὸ μὲν
καὶ ὅλον ... ἀντιλέγει δηλαδὴ ἢ
τὸ ἀντίθετον ἡ ... καὶ ἕκαστα μὴ διαιρε-
θήσεται ὡς ἄχρηστα· τὸ συμφέρον διττόν, ὅτι χρή-
σιμον· καὶ ὅτι ἀναγκαῖον· οἱ χρήσιμον περὶ

πολέμου μάλιστα ἀναγκαῖον· δεῖ δὲ χρὸς δέχεσθαι
τῆς πόλεως τί ποιός ἐστιν ἢ μέρος· τὸ δέ τι συμβουλεύσοντι· καὶ τί
μὴ ποῖός ἐστιν ὁ συμβουλεύσων· εἰ γὰρ [illegible] αὐτῶν [illegible]
χρόνου· οἱ μὲν φθείρονται αὐτῶν, τῶν μὲν ὑπαρχόντων τὴν φυ-
λακὴν [illegible] τῶν οὖν καὶ τῶν προσόντων· καὶ τῶν μὲν
ὑπαρχόντων τὰ [illegible] ἀποβαλλόμενα· τῶν οὖν καὶ τῶν
οὐ προσληπτέων· ἐξ ὧν μὴ ἔχοιμεν. τῶν μὲν ὑπαρχόν-
των φυλάττειν ὡς ἀπολέσθαι· τῶν οὖν καὶ τῶν βουλομένων δὲ
οὐ προσόντων· τῶν μὲν ὑπαρχόντων φυλακτέα· τῶν
δ' οὖν καὶ τῶν προσόντων· εἰ δὲ ὑπὸ διαιρήσεως πε-
ρὶ ὧν ὅτι οὐ χαλεπὸν δικαίως πάσης χρείας μὲν
τῶν δ' ἔτι παρὰ πᾶσαν, ὅτι καὶ χαλεπόν, ἀλλ' ἀνα-
γκαῖον· καὶ ὅτι δὲ ὑπὸ τῆς χρείας καὶ πόρους ἀναγκαίους
δεῖν ἀφίστασθαι· ὅτι ὑπὲρ τοῦ μὴ χαλεπῶς
ἔρις περὶ [illegible] ἡδονή καὶ ῥᾳδίως· εἰ καὶ περὶ πολέ-
μους τοιούτους τὸ [illegible] δυνατὸν, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς
[illegible] τῆς παρὰ τὸ ποιεῖσθαι πολέμου [illegible]
[illegible] ὡς δημοσθένης [illegible] φίλιππον· ὅτι ἀθυμεῖ·
ὥστε ἔξω οἱ [illegible] τῶν χρει-
οὶ περὶ αὐτῶν ἔχομεν καὶ πλείστοι· εἰ μὴ δόξ-
ομεν τὸ συμφέρον τι· τίς δόξα ὑπάρχοιτ'
[illegible] καὶ τίς οὖν ὑγιὰ πρίασθαι· καὶ τίνα
ἀποσοῦμεν [illegible] · καὶ τίνα οὐ προσληπτέον
μεταλαμβάνων· καὶ [illegible] τίνα [illegible]
[illegible] ἀποσόμεν· καὶ τίς οὐκ [illegible]

ἡ μάχη. ὥσπερ [illegible] χρεώστου [illegible] διαφεύγεται· ἡ γὰρ
καὶ [illegible] χρεώστου προσδοκῶμεν διὰ [illegible] ὑποπροστέναι·
ὅτι ἐκ βιαίου [illegible], καθ᾽ ὑπόθεσιν λαμβάνομεν, ἐφ᾽ ἑνὸς
τρόπου [illegible] ἀπὸ βαρβάρων [illegible] οἱ [illegible] ἐκ ἀντεγκλήματος
[illegible] τεχνῶν βοηθείας: — περὶ μεταλήψεως

Ἡ μετάληψις, ἢ καὶ ἔγγραφός ἐστιν, ἢ ἄγραφος. ἡ μὲν
ἔγγραφος, τὴν [illegible] παραγραφή. ἡ δὲ προζήτησις
[illegible] ἀρέσκει στάσιν [illegible]· ἔνιοι [illegible] τε
[illegible] προτέρα ζήτησις. ὅτι [illegible] παραγραφῆς καθάπερ
[illegible] οἱ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ὁ πρόσωπος ἐχθρὸς
[illegible]
κεκλεισμένου, καὶ πολιτεύεσθαι [illegible]
[illegible]
[illegible] : καὶ προζήτησις [illegible]
οἱ [illegible] προς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] παραγραφικὴ· οἱ οὐκ
[illegible] οὐδὲν [illegible]
[illegible] ἢ ἄγραφος,
[illegible] παραγραφικὸς [illegible]
[illegible]
[illegible]

πέπηκται μία αὐτῶν ἡ ἀντιφορὰ φάσις· :Η παραγραφικὸν ὅρο-
φόρμα· τὸ παραγραφικὸν, οὐδαμοῦ λόγον· τὸ παρὰ τὸ πα-
ράδοξον θέτω μοι πρὸς φόρμον :· Η μετάληψις ὅτι τοῦ καθὼς
ὅτε ἂν μὴ ὁρίζῃ τὸ παραδεδομένον μεταλαμβάνομεν γὰρ πρὸς κατὰ
χρόνον· τὸ πρᾶγμα πρᾶγμα συγχωρῶν· τὸ περὶ τὸ παρα-
γινόμενον· γνῶσις ὅτι οὐκ ἂν ἔδοξεν ὁ δῆμος, ἀπὸ τῶν
ἐναντίων λέγει :· ὁ συλλογισμὸς ὅτι οὐδὲν διαφέρει, μὴ ὢν τότε
ὁ ὅρος ὅτι τὸ παλαιὸν πολὺ διαφέρει· ἡ ἀντίθεσις· ὅτι
ὁ δῆμος αὐτὸς ἐψηφίσατο, ἀξιῶν :· ἡ μετάληψις αὐτῶν
ὅτε ἐχρῆν αὐτὸν τοῦτο ἀπὸ τῶν ὡς ἀπόκληρος, τὸ ὅτι ἄξι-
ος ἀποσφάλλεσθαι, ἀντὶ ἀφοσίωσιν :· ἡ ἀντίληψις ἀνέλου-
σεν ὅπερ ἐβουλόμεθα ἄγειν· τὸ οὐχ ὁρίζειν δεῖ ἄμεινον
τὸν παιδὸς ἐχρῆν αὐτόν· ἡ θέσις, ἀδύνατον ... τρέπει,
ἡ οὐδείς· ἡ ποιότης τὸ γνώμη ὡς ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν :·

Περὶ ῥητοῦ καὶ διανοίας :

Η Κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν ζήτησις, διαιρεῖται προβολῇ
ῥητοῦ· διανοίᾳ νομοθέτου, ἔτι μὴν προσδιωρίσ-
μένῃ διανοίᾳ τοῦ νομοθέτου· συλλογισμῷ ὅρῳ· ἀντι-
θέσει· μεταλήψει· ποιότητι καὶ γνώμῃ τοῦ ἐξ ἐμποδῶν, Exepl
ἀνελθοῦσα τὸ ῥητὸν ... πολλοῦ ... ἦθος
τῆς κρίσεως ... μόνον τὸν προβολὴν ὅτι
μὴ λάθῃ ἡ διάνοια ... τοῦ νομοθέτου ...
τοῦ μὲν νομοθέτου, οἱ ποτε ... ἐθοῦ ...
τὸ ... τι μικρὸν δεῖ ... ὅσου καὶ ...
θορύβησον ... μόνον· ... ἔτι μὲν προ-

διορίσασθαι τοῦ ὅρου ὅτι ἐστὶν ὁ λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων. ὅτι τὸ ἴδιον τὸ πρὸς
ἄλλο ἀντικατηγορούμενον ἴδιον ἐστὶν ἢ ἑτέρῳ ἀεὶ ὑπάρχει, καὶ μὴ ἐν ταὐτῷ
ἀμφοῖν. ὅτι τὸ φανερὸν ἐστιν, οὐδὲν γὰρ τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ
μόριον τὸ ὁμώνυμον ἀπὸ τοῦ διορίζειν. ὁ διαλογισμὸς ἐπὶ
τὸ ποιῆσαι τὸ αὐτὸ πρὸς ἑτέρους τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῶν.
ὅσον λόγος ἢ μὴ διαφέρειν τὸ πρὸς διορίσασθαι, ἐπεὶ
ὁ αὐτὸς ὁ λόγος φανερὸς ὅτι ὁ ὅρος ἔστι πρὸς τὸ διαφέ-
ρειν τὸ ἀντικείμενον τῷ θέσει, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τὸ γένος. καὶ πρὸ
τοῦ φανερὸν ἐστι τὸ μεταλαβεῖν. ἑτέρως εἴδη τῶν
ἰδίων ποιῆσαι πολλὰ περὶ μὲν τὰ
μέρη. τὸ πρός τι ὡς τὸ ἀντικείμενον τῇ θέσει καὶ τὸ πό-
τερον μᾶλλον ὃ ἀκολουθεῖ ἢ τὸ ἀδίκημα. τὸ ἐπὶ
καὶ ἀμφοῖν. τῷ λόγῳ, ὡς τὰ ἀντικείμενα
τῶν τιμωμένων, διαφέρει πρὸ Ἤ περὶ [illegible]
καὶ ἔτι κρίνει, διαλεγόμενοι. ἑτέρως πρὸς ... ἢ ...
ἑτέρως ... ἑτέρως ... κεφάλαια, ...
... διαιρεῖ ... οἷον προδιορίζει. ἢ ἑτέρως
... ὅσον λόγος. ...
ὅρος τὸ ... κεφάλαια ... διαφέρει ...
... πρός τι. ὅρος ... ἑτέρως ...
... θέσει. ποιότητι. ... ἴδιον ...
κεφάλαια ἢ πρὸς ... περὶ ...
... οἷον ... ἑτέρου ...
δὲ ... ὅπως ... κεφάλαια ...
πρός τι ... ἀπὸ ... ἑτέρου ...

μὲν πατέρων· οἱ δὲ ἀποκήρυκτοι μὲν μετὰ τὸ τοῦ πατρὸς παρόντος·

τὸ ὅλον μὲν μάχην γεγενῆσθαι μηνύει, δὲ ἀπὸ τῆς ἐπαγγελίας· ἀπο-

κήρυκτος ἐπὶ μάχην γεγενῆσθαι μηνύει· τὸ δὲ ἐπιλαβέσθαι ὡς

πατρώας ἡ προβολὴ τοῦ ῥητοῦ, ἀποκηρύττοντος τοῦ ἐπὶ

συντέτακται τῶν πατρώων· ἢ δὲ ἀμφότεροι δὲ τῆς ... ἔπειτα οὐδὲ

μόνος ὁ τοῦ ὡς κληρονομοῦντος· ὁ γὰρ ὡς διαδεξάμενος

τι τοῦ πατρὸς καὶ τὸ πρὸς τὸν παῖδα ὁμολογουμένων τι ποιητέον

τις· οὐχ ὅπερ ὡς ἄλλοτρίαν καὶ μηδέν τι προσήκουσαν· ἀλλ᾽

ἡ ἐπὶ τὴν προβολὴν τοῦ ῥητοῦ· οἱ δὲ ἄλλοι τὸ ὅτι ὁ νόμος τοῦτο

φησὶ δίδωσι, ὁ καὶ ... ἐπὶ τὸ ἐπιμελεῖν τὸν ... πρὸς

τῶν ἢ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν μοιρα· ἀλλ᾽ αὐτὴ μὲν καὶ αὐτὸν διδόασιν, ὁ τοῦ

μὲν πατρῴου ἢ τὸ κτῆμα· ὁ τοῦ ἄλλου ὁ πατὴρ ὁ τοῦ μὲν ἀποκήρ-

υκτος· ἀλλὰ ὁ πατὴρ μὲν προσδιωρίσθαι· ὡς ἐὰν ὁ ἐπι-

τρόπος χρήσηται καὶ τὸ ἕτερον ὡς ἐπιχρήσασθαι· τὸ δὲ τούτοις ἀ-

κολουθεῖ τὸ ὅρος ἐστὶ τοῦτο· τὸ δὲ συλλογισμὸς ἢ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν

ἢ ἐπιγραμμάτων νομοθετῶν, διαφόροις τοῦ τε

διαφέρειν· οἱ δὲ κατὰ τὸν ἀποκήρυκτον, ἀλλ᾽ ὁ νομοθέ-

της τῶν πατρώων· ὁ μὲν δὲ καὶ ἐρεῖ ὅτι νομιμώτερον οὐκ

ἐξιὸν ἂν τὸν ἀπηχθημένον ... ὧν ἔκαμον μετὰ

τέχνης ὡς ὅτι, φάρμακον, οὐχὶ ἀλλὰ ... αὐτὸς

πονήσαντες τὸ πρᾶγμα ... τῷ κερδαίνειν ... ἀ-

φαιρεθῆναι τούτων· ἀλλὰ ... δὲ παρὰ τὸν ἀλλ᾽ ἢ ἀποκή-

ρυκτος ἦν· καὶ καταφρονεῖν αὐτῶν ... τοῦ ἀποκηρύκτου,

ἀλλ᾽ ἐπανελθὼν τὴν μηχανήν· καὶ ἐπὶ τὸν ... ὁ καὶ

τῶν τούτων· καὶ ἔκφρασις τῶν πραγμάτων ... χρώμενος

ἡ μὲν [illegible] διπλῆ· ὅτι τι οὐδὲν καὶ [illegible] γράμμα
τὴν ἔθος· οὐχ [illegible] καὶ ταύτην καὶ ἡ γραφὴ· ὁ
δὲ, ἐπὶ τοῖς ἑτέροις συνέβη ἀμφιβάλλεσθαι· τὸ πρός
τι· πότερον βέλτιον φυλάξαι τὸν νόμον·
ὅμως [illegible], ἡ τύχη [illegible]· ὁ νέος· ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ καὶ ὁ μὲν καινὸς· ὁ δὲ ἴδιος· καὶ [illegible]
αὐτοῦ· ἐπὶ τοῖς, τὸ ἴδιον [illegible] κεφάλαιον·
τοῦ γὰρ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον· οἱ πρότεροι
νόμοι, οὐδὲ τοὺς ἀναιρεθήσεσθαι τοὺς νόμους, ὡς
ἐπὶ τοῦ δε· δύο τις [illegible] βίαι [illegible]·
ἐπὶ γάμον· ἡ δὲ θάνατον αἱρεῖται [illegible]
ἡ δὲ ἀξιοῦσα [illegible] αὐτὸν ἐρᾷ, ὅτι ἀμφοτέρας δεῖ
[illegible] τεθνάναι· ὁ βίαιος ὅρος, ἀπὸ μὲν τοῦ ὑπὲρ ἑτέρων
ἦν [illegible], [illegible]· καὶ ὅτι [illegible] πρὸς ἐπιεικ[illegible]
[illegible] προσ[illegible]· ἡ θέσις [illegible], ὥσπερ [illegible]
[illegible] ::

Περὶ συλλογισμοῦ :

Ὁ συλλογισμὸς διαφέρει περὶ μέλλοντα πράγματα, τὸ δὲ ῥητὸν [illegible]
[illegible] γινώσκομεν [illegible]· [illegible]· ὅρῳ
[illegible]· πρός τι· [illegible] θέσις [illegible] ὅτε· [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible], ἢ [illegible]
[illegible]· [illegible] ποιότης καὶ γνώμη· οἱ ὅμοιοι [illegible]
[illegible] ὁ νόμος [illegible]
[illegible] τὸν νόμον
[illegible]· ἡ προβολὴ [illegible]
τὸν νόμον καὶ [illegible] πολῖται· τὸ δὲ [illegible]

καὶ μὲν οὖν καὶ ὁ νόμος καὶ ἐν δὲ μὲν τῷ ῥητῷ γὰρ τῷ κω-
λυομένῳ· ὅσον τοῦ συλλογισμοῦ οὐδὲν διαφέρει τοῦ ῥητοῦ καὶ διανοίας· ὁ
ὅρος· ὅτι παρὰ τὴν τοῦ ὀνόματος διαφορὰν ἡ ζήτησις τῶν ὑπὸ τοῦ νομοθέτου
κειμένων· τί βουλόμενος τῷ ῥητῷ ἐκ παλαιοῦ ὁ νομοθέτης·
ἢ πολιτικὸς τοῦ λέγοντος τὸ γράμμα· ὁ δὲ βίαιος ὅρος, ὅτι
καὶ ὁμολογῶν καὶ ὁμολογήσας τοῦτο εἶναι· ὁ δὲ πρὸς τὴν
ἐναντίαν ἀξίωσιν πλείονα τῶν, ὡς ἐν τῷ ὅρῳ· ἐπειδὴ συλλογισμοῦ
ἀδικοῦ παραλαμβάνομεν· ὁ ἀπὸ ἴσου· ὅτι οὐδὲν διαφέρει τοῦ
τὸ ἐκ κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ μείζονος, οἷον ὅτι ὁ τὸ μεῖζον δεδωκώς, καὶ
τὸ ἔλαττον δέδωκεν· ὁ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος· οἷον ὁ τὸ ἄκρον πάν-
τα ἀγαθά, τὸ ἄλλο πολλῷ μᾶλλον τιμῆς ἀπολαύσει· ὁ δὲ
τὸ ἔλαττον, οἷον ὁ τὸ προδοῦναι, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀπο-
βαλεῖν ἔδοξεν :-

περὶ ἀμφιβολίας :-

Ἡ ἀμφιβολία διαφέρει προβολῆς ἐν τῷ ῥητῷ· ἑτέρα
τοῦ αὐτοῦ ῥητοῦ· προβολὴ καὶ ἀμφιβολον· διὰ
λῆψιν αὐτοῦ νομοθέτου· τὸ περιέχον καὶ τὸ περιε-
χόμενον· ἀντιθέσει· μετάληψις· θέσει· ποιότητι
καὶ γνώμῃ· οἷον ἑταίρα χρυσία φορείτω δημόσια ἔ-
στω· παρὰ φώραν ἑταίρα τις ἐφόρει τὰ χρυσία· καὶ δημο-
σιοῖ τις αὐτὴν ἀναγκαίως· ἢ γοῦν κατὰ τὴν φησὶν ἄνδρα δημο-
σιοῦσθαι χρυσία· ἡ παραβολὴ τοῦ ῥητοῦ, δημοσίαν
σε ἀνδριάντα ὁ νόμος· ἡ ἑτέρα προβολὴ καὶ τὴν
ἀμφίβολον· οὐκ ἐμέ, ἀλλὰ τὰ χρυσία· ἡ γνώμη τοῦ
νομοθέτου ἀμφοῖν πρὸς ἀλλήλων τὴν ὁμοῦ τοῦ
περιεχομένου· ὁ περιέχον καὶ περιεχόμενον· οἷον τὸ μὲν

[illegible] δημοσίᾳ γινομένων, [illegible] τὸ χρήσιμον δημοσίᾳ ἐστίν·
[illegible] χρήσιμον [illegible] δημοσίᾳ, [illegible]
[illegible] ἡ θέσις· [illegible]
[illegible] [illegible] ἐστόρουν· [illegible]
[illegible] προσ[illegible] ταῦτα [illegible] μόνοι [illegible]
[illegible] ἀνθρώπους· [illegible] ποιοῦ [illegible] προσ-
[illegible] ἀμφιβολί[illegible] χρή[illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] χρή[illegible] [illegible] χρήσιμον
[illegible] χρήσιμα [illegible]
[illegible] χρ[illegible] [illegible]

περὶ εὑρέσεως [illegible]

Περὶ μὲν τῆς διαιρέσεως τῶν πολιτικῶν ζητημάτων, [illegible]
[illegible] κεφάλαια [illegible]
[illegible] λόγων ἀρκ[illegible] περὶ δὲ τῆς κε-
φαλαίων [illegible] ὃ δὴ μέρος τῆς ῥητορικῆς
εὕρεσιν ὀνομάζουσιν· περὶ [illegible]
ἀναγκαῖον· περὶ τούτου, περὶ τοῦ ὅλως τοῦ
ῥητορικοῦ ἢ πολιτικοῦ λόγου [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] λόγους· πρὸς [illegible]
[illegible]· εὕρεσίς ἐστιν, [illegible] προση-
κόντων [illegible] ἁρμοδίων, [illegible]
[illegible]· [illegible] τοῦ πολιτικοῦ λόγου μέρη
τέσσαρα· προοίμιον· διήγησις· ἀγῶνες· ἐπί-
λογος [illegible]· [illegible] προσθήκη [illegible]

De inuentione

Inuentio quid.

Orationis politicae partes 4.
Proemiu
Narratio
Confirmatio
Peroratio

πίστεις
ἀγῶνες > Idem

φράζομεν καὶ αὐτῆς λόγοις :— **περὶ προοιμίου :—**

Προοίμιόν ἐστι, λόγος προηγούμενος τῶν ἀκροα-
τῶν, πρὸς τὸ παρασκευάζεσθαι ἢ ἀποθέσθαι τὸ δέ τι
πάθος τῆς ψυχῆς, πρὸς τὸ τοῦ προκειμένου πράγματος :
πᾶν προοίμιον σύγκειται, ἢ ἐκ προσοχῆς, ἢ ἐκ τοῦ
σκοποῦ· ἢ ἐξ ἀποδόσεως· ἢ ἀξιώσεως· ἐκ δὲ σωφρο-
σύνης τῆς προσοχῆς τῆς ἀπὸ λόγου· τῆς οὖν ἀξιώσεως
[illegible] πολιτικοῦ ποιητέον προοίμιον· ὅτι καὶ τῆς ἀ-
πὸ τῆς ἀξιώσεως προσθήσομεν τούτοις πρᾶγμα· ὧν
[illegible] ποιεῖ τὴν βάσιν· ἐν μὲν οὖν
τοῖς πολιτικοῖς, δεῖ τὸ προοίμιον ποιεῖσθαι,
[illegible] τοῦ πολιτικοῦ ὁρισμοῦ· ἐν δὲ τῷ πο-
λιτικῷ, συμπαραλαμβάνειν καὶ ἐκ τοῦ λόγου. περὶ βουλῆς
δὲ ἀνάγκης προοίμιον, διὰ παρασκευῆς καὶ περὶ
τὰ ἐξ ἀνάγκης κατὰ σκοπὸν. λέγεται οὖν καὶ αὐτὸ πρᾶγμα
[illegible] τῆς μνήμης τῶν· καὶ τὰ περὶ
ἐπιθυμίας συμβουλεύειν τὸ φόρον· ἢ πρὸς τούτοις
ἀθυμίαν, παρὰ τοῦ μνησιῶν καὶ προ-
φάσεις τὸ φόρον· λέληθεν οὖν τούτους, οὔτε τὸ ἄλλο
μηδὲν οὐδέν· κατὰ σκοπὸν, καὶ γὰρ οὐ τοῦ μέτρου
ὁ πολεμῶν περὶ τὸ φιλεῖν, ὥστε λαβεῖν
δεῖν· ἢ ἀπόδοσις, ἡμῶν προσήκει περὶ
μοιρῶν ποιούμενοι τῶν ἐκ τῶν δόξης ἐννοίας
αὐτὸν τὸν φόρον· ἐπεὶ καὶ τοῦτο ὁ χρηστὸς καθίσ-
ταται· πολιτικὸς μὲν οὖν οὕτως τῆς ἀξιώσεως.

ἡ πρόσθεσις [illegible] τὴν ἀρχὴν τῶν ἐξετασθέντων· τοῦ ὑπερτείνοντος
τοῦ [illegible] λέγω [illegible] ἀρχὴν προσώπων φωνὴ
[illegible] ἢ βάσις ἐστὶ πάνυ [illegible]· οὕτω δεῖ
ἀναγκάζομεν, διὸ τυχὼν [illegible] ἀπαιτούμενα :—
τῶν μελλόντων προοιμιάζεσθαι ἢ διαιρεῖ ποικίλη τις
ἐστὶ πολυσχεδής· ὡς ἤδη ποτὲ προχειριζόμενον
διδάσκοντα ὑπόθεσις· ἀρκτέον γὰρ ἀπὸ τῶν προκει-
μένων [illegible] τὸ ἐξ ὑπολήψεως·
τὸ δὲ ἐξ ὑποδιαιρέσεως· τὸ ἐκ περιουσίας· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ
καιροῦ :— Περὶ τῶν ἐξ ὑπολήψεως προοιμίων
τὸ ἐξ ὑπολήψεως προοίμιον συνέστηκεν ἐκ τοῦ περὶ τὸ
πρόσωπον ὑπολήψεως· ἢ χρηστὸν ἢ φαῦλον· ἐκ τῶν
δικαζόντων· τῶν κατηγορούντων· τῶν ἀπολογουμένων
[illegible] τῶν ἀκροωμένων· τῶν χρόνων [illegible] τῶν πραγμάτων·
[illegible]· τῶν ἔξωθεν ἐμφαινομένων· οἱ
φίλοι· ἐχθροί· φθόνου· κέρδους· τῶν
[illegible]· ἐκ τῶν τοιούτων ἁρμόδιον
[illegible] ἀπὸ κοινῶν παραίνεσις, τὸ δὲ ἐξ ὑπολήψεως
προοίμιον [illegible]· χρηστὸν ἐμφαίνομεν ἢ λύπην·
ἢ φίλοις παραιτούμενοι· ἢ ἐχθρὸν ἀποποιού-
μενοι· ἢ κέρδος ἀποσκευαζόμενοι· ἢ φθόνον
ἀποκρουόμενοι· ἢ ἐπὶ τὸ ὁμολογεῖν προς-
ποιούμενοι τῶν τοιούτων, ὥσπερ [illegible] φθόνον
ὁμολογοῦντες τῶν διαιτητῶν :— Περὶ τῶν ἐξ ὑποδιαιρέσεως προοιμίων
τὸ δὲ ἐξ ὑποδιαιρέσεως προοίμιον, [illegible] τοῦ ἐξ ὑπολήψεως ἀμείνω

[illegible]

καὶ καθότι ἰσχὺν ἔχουσι, καὶ τὰ πρὸς αὐτὰς εἰμὲν προοίμια,
ὅπερ διὰ τῶν παρόντων ἀπεκλήθη τῆς ὑποθέσεως ἀπὸ θατέρου
[illegible] κρίσιν, ποιήσομεν προοίμι-
ου· [illegible] τὰ μὲν ἐς πόλιν [illegible] πολ[illegible]·
[illegible] σὺν [illegible] κρίνομεν
[illegible] προσ[illegible], [illegible]
[illegible] πολλῶν
[illegible] ἐπιχειρ[illegible]
ἰδίως πράγματος [illegible] ὑποδιαιρέ-
σεως προοίμιον [illegible] ἀλλὰ [illegible] ἀπὸ τῆς ἀρχῆς [illegible]
[illegible] ὑποδιαιρέσεως [illegible] [illegible]
ορια· ῥήτωρ [illegible] ἐπαγγείλας ἀποκτεῖ-
ναι· [illegible] ῥήτορα· [illegible] ἀπο-
κτείνειν [illegible]
τους οὐ προοίμια [illegible] ἀλλὰ ἀπὸ [illegible]
[illegible] τρόπον, οὕτω γὰρ
[illegible] ὑποδιαιρέσ[illegible] τοῖς προ[illegible]
καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα ἰδίαν [illegible]
[illegible] πράγματος [illegible]
[illegible] Δημοσθένης [illegible]
[illegible]
[illegible] πρᾶξις [illegible]
[illegible] ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι [illegible] τοῦ δήμου [illegible] προδοσί[illegible]

[illegible] ἐὰν καταλάβῃ τοῦτον· ἀλλὰ καὶ [illegible] καὶ διὰ τῶν [illegible]
[illegible] ἢ τοῦ ἀδελφοῦ [illegible] πρὸς τὴν [illegible]
ὑποδιαίρεσις· ὁ πρὸ τῶν [illegible] πολεμίων [illegible]
λέγεσθαι [illegible] ἀρξαμένου [illegible]
πεπολεμηκότων, καὶ [illegible] πολεμῆσαι [illegible] :

περὶ τοῦ ἐκ προνοίας :

Ὁ μὲν ἐκ προνοίας [illegible] περὶ [illegible] ὁ τῶν [illegible] κρα-
τέρου τινὸς κρινομένου τινὸς, λέγων [illegible]
ὅτι [illegible] καὶ [illegible] κρίνων· [illegible] φόνου
[illegible] ὁ [illegible]
αὐτὸς αὐτὸν [illegible] καὶ [illegible] ἀπολο-
γούμενος λέγει [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ
[illegible] κρινόμενος [illegible] καὶ
[illegible] καὶ [illegible] τὸ
τοιοῦτο φανερόν :

περὶ τοῦ ἀπὸ καιροῦ :

Ὁ δὲ ἀπὸ καιροῦ [illegible] ὅτι [illegible]
[illegible] ἀξίωμα ἐὰν [illegible] φόνον, [illegible] ἤδη [illegible]
[illegible] ὡς [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] θέλουσι [illegible] ἀποδεῖξαι [illegible] ὑπο-
[illegible] ἐλέγχεσθαι [illegible] ὅτι [illegible]
[illegible] ἀναιτίοις, [illegible] :

περὶ διῃρημένης καὶ προδήλου :

Δικάσεις [illegible] ἀλλ' [illegible]
[illegible] ὑπόθεσις· διαιρεῖται [illegible] ἰδικοῖς, [illegible]

προδιήγησις μὲν τῶν ἐν τῇ προκαταστάσει κεφαλαίων· ἡ δὲ τῶν
διήγησις τῶν ἐν τῇ διηγήσει κεφαλαίων· ἐπεὶ ἡ καλουμένη προ-
διήγησις, τὰ πρεσβύτερα τῶν ζητουμένων· καὶ πῶς
ἡ γνώμη αὐτοῦ· ἡ δὲ διήγησις τῶν ἤδη ὄντων πραγμάτων εἰς ζή-
τησιν· χρόνῳ μὲν προδιηγούμεθα τὰ πρεσβύτερα τῶν
πραγμάτων, τὰ προσφυᾶ τοῦ ἤδη περὶ τὸ ζητούμενον
διήγησιν ἐχούσῃ· ἐπεὶ ἄξιον τὴν διήγησιν ἔχει, καὶ περὶ
διηγουμένων· τὰ προκαταστατικὰ τῆς διηγήσεως μὲν τῆς
ἀρχῆς· καὶ ἰδιωτικά· τὰ ὡς ἐπὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου· τὰ μὲν γὰρ
ἡ [illegible], ἃ καὶ ἔστιν μάλιστα, ἡ δὲ προκατασκευάς·
ἡ γὰρ διασκευάς· αὐτὰ μὲν οὖν ἔστιν, ἃ αὐτῶν ἐπι-
λύει τὰ πράγματα διαπαραγγελματικά· καὶ περὶ κατασκευάς
συνάπτον εἰς ἐπιχειρήματα· διὰ γὰρ τὸ ἐπὶ κεφαλαίου ὡς
οὕτως ἀφ᾽ ἧς ζητούμενα· προκατασκευάς ἐστιν, ἢ καὶ τὰ
ἐπὶ προσπλεονάζοντα περὶ πολλῶν τε καὶ κεφαλαίων ἔστι τοῦ
προδιασκευάς, ἢ τὰ πρὸς τὴν λύσιν· καθ᾽ ἕκαστον
τῶν κεφαλαίων γίνεται· ὅτι ἡ διηγηματικῶς ἀπὸ αὐτῶν, τὰ δὲ
κατασκευῆς προκατάστασιν· οἷον μὲν πρὸ τοῦ· τὸ περὶ
ζητούμενον τὸ προκαταστατικὸν τὸ παρὰ τῶν· ὅτι πῶς ἐπι
θεῖ· ὁ χρόνος καθήκει· ὁ γὰρ ὅτι πάντως· ἢ ὅτι πάλιν διὸ
ἀφορμὴ διηγήσεως, ἢ κεφάλαιον· ἢ συντομίαν καὶ
σαφήνειαν ἐστί· τὰ δὲ ἑλληνικὰ τὰ λέξεως· πλατύνων
ταῖς διηγήσεσι πολλάκις, τὰ περὶ αὐτῶν παραδεῖγμα·
πολλάκις εὑρίσκειν· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πράγματος·
ἀρχὴ συντόμως καὶ σαφῶς καὶ πιθανῶς.

πλατέων· οὐδὲ διήγησιν καὶ οἱ λογισμοί, οἵ τε
προκειμένου τοῦ πράγματος, ἐξ ὧν ἡ τῆς ὑποθέσεως
παρέστη· ἐπῆλθε ταῖς ἑπομένοις τῶν πραγμάτων
τιθεμένου τε καὶ μειζόνως· οἱ γοῦν δὲ ποι
ἡμᾶς, ἐὰν τόδε· ἡ μὲν ποιητική, οὐκ εἶναι· ἐπὶ πλεῖ
στέων ἀδικήσειν· καὶ ἡ τοῦ ὑπάρχειν φθόνου δική
σις· καὶ ὅλος ὁ τὸ πᾶσιν δυνατὸν λέγομεν καὶ ἀκα
> τὸ μὲν ἐπιδιορθοχωρεῖται ἐκ τῶν μετ' ὀλίγον ἀδύ
ναμις· μετέχουσα τῆς βουλήσεως τοῦ λέγοντος ἢ τὴν
δύναμιν· οὐ γὰρ δὲ μηδὲν οὐκ ἐποίησε τὸ μὴ οὐ πε
γραμμένον· ἐκ τῆς οὐ δὲ ταράξεων· ὅλως ἡ δύνα
σις ἐστίν, ἀφορμὴ πρὸς τὸ πεπραγμένον κατὰ βούλησιν
ἢ διὰ τοῦ λέγοντος γνώμης. ⁝ τέλος ⁝—

+ τέλος περὶ περικατασκευῆς καὶ κατασκευῆς :—

Περικατασκευή ἐστι, περίεξις τῶν περιαιρουμένων
σις τῶν ζητημάτων ἤτοι κεφαλαίων· οἷς πολλαχῶς ὁ
λόγος, συμπληροῦται τῶν ὑποθέσεων· κατασκευὴ δέ, ἡ τῶν
προσδεχθέντων ἀποδείξεων, προσχήματος ἤτοι ἐργασία· ἡ
τάξις τῶν κατασκευῶν, ὡς μὲν περὶ πράγματος καὶ τῆς λέξεως
τῆς προσφερομένης ἐπιλύσεως· ἢ ὡς λέξις καὶ ἐναλλαγὴ τῶν
ἢ κατὰ τὸ ἐν ὀνόματι ῥήτορος, ἢ καὶ διαλλαγὴ τῶν πε
περὶ ὠφελείας λέξεων ἡ προκατασκευή, ἡ προέκθε
σις· ἡ ἔκθεσις· ἡ ἐπαγωγή· ἡ ὑπόσχεσις· ἡ μετὰ τῶν
κατασκευῶν συναγωγή, τῆς ἀσυστάτου προσδιορισμοῦ
στάθησιν· ἀπόδειξις, ὡς καὶ λέγεται κατὰ τὸ ἐπί

μὰ κεφαλαίωσις· περὶ κεφαλαίου :

Κεφάλαιόν ἐστι μέρος λόγου ἀποδεικτικὸν ἔχον τὴν παρακειμένην
πρότασιν· ἐκ προοιμίου καὶ ἐπιχειρημάτων συγκείμενον· [illegible]
φέρει ἰσχυρὰς, ὥσπερ τὰ κεφάλαια (ἀντίθεσιν)· ἢ πρὸς τὸ [illegible]
[illegible] τὸ κεφάλαιον· [illegible] κατασκευῆς ἢ πρὸς τὰ ἐκ θέσεως [illegible]
[illegible] προσκαλεῖ τὸ κεφάλαιον [illegible] ἐπιχειρημάτων· [illegible]
[illegible] ἐργασίαι· ἐργασία ἐνθύμημα· [illegible]
τὸ κεφάλαιον [illegible] ἐπιχειρήματα κατασκευ-
[illegible] προσθήκαις· [illegible]
[illegible] ἐκ θέσεως [illegible] τελείως [illegible]
[illegible] προτάσεως· ὑποφορά [illegible] πρότασις [illegible]
[illegible] ὑποφορὰ καλεῖται· πρότασις μὲν οὖν ἐστιν [illegible] ὑποφορᾶς
ὑποφορὰ δὲ [illegible] ἐκ θέσεως [illegible] πρότασις [illegible]
[illegible] ἐπιχειρήματα [illegible]
[illegible] χρώμενοι [illegible]
[illegible] τοίνυν [illegible] λόγος [illegible]
[illegible] πρότασις, ὡς [illegible] χρώμενοι [illegible]
ποφορὰ· ἐπὶ τούτων [illegible] διαλύεται [illegible]
[illegible] πρότασις, οὐ [illegible] διαφορᾶς· [illegible]
[illegible] πολλάκις [illegible]
[illegible] πρότασις· [illegible] ὑποφορὰ, [illegible]
[illegible] χρώμενοι [illegible] λύσις [illegible]
[illegible], προσυπεραίρειν :– περὶ ἐπιχειρήματος :

Ἐπιχείρημά ἐστι, συλλογισμὸς [illegible] μέρος ἀποδείξεως· [illegible]
ἐπιχείρημά ἐστι, λόγος ἐξ [illegible] λαμβανόμενος πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ [illegible]

ποιῶν· ὥσπερ [illegible] ἔστι δὲ [illegible]

καὶ [illegible] τοῦ ἀποκείμενον [illegible] πρὸς [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] ποιότητα [illegible] ἔστι [illegible]

[illegible] ὅμοιον [illegible] καὶ [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] ὑπερβολὴν καὶ [illegible]

[illegible] ἐστὶ [illegible] πρὸς [illegible]

οἷον ὡς [illegible] καὶ [illegible]

[illegible] πρὸς [illegible] ὑπερβολὴν

δὲ [illegible] οἷον [illegible] ἀπομεμιμημένας [illegible]

τοῦ [illegible] ὡς [illegible] πολέμιος [illegible]

[illegible] ἀπομεμιμημένας

[illegible] πολλὰ [illegible]

[illegible] συλλαβὴν [illegible] ἐπὶ [illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible] πολλάκις πρὸς [illegible] πρὸς

[illegible] πρός· χρόνος· [illegible]

[illegible] ὕλη [illegible]

[illegible] πρὸς [illegible] καὶ [illegible]

[illegible] σχέσις πρὸς πρὸς [illegible] πρὸς [illegible]

[illegible] ὕλη [illegible]

δὲ [illegible] ἀμφοῖν [illegible] ὕλη [illegible]

[illegible] ποιότης [illegible]

[illegible] χρόνου [illegible] φορὸν [illegible] φορον·

[illegible] πρὸς [illegible]

σιος καὶ ὁ [illegible] πρὸς [illegible] ἀκολουθ[illegible]

ἢ ὅλως δὲ πράξεως ἢ καὶ κινήσεως· [illegible] φύσει τὸ
[illegible] · φύσει [illegible]
[illegible] χρόνον ἢ
[illegible] τόπον· ἢ διὰ τὸ πρὸς τὸν [illegible] ἢ διὰ [illegible]
[illegible] πλήρωμα, [illegible]
[illegible] πολλάκις [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible] τόπου· [illegible]
[illegible] τόπου [illegible]
[illegible] δοκεῖ [illegible]
[illegible] τόπου, [illegible]
[illegible] :- †

\+ περὶ ἐναντιώσεως ἀντιπεριστάσεως :+

Τ[illegible] φαίνεται [illegible]
[illegible]
τὸ δὲ ποιῆσαι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] οὕτω γὰρ
[illegible]
[illegible] :-

Π[illegible] περὶ βιαίου :+
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ποιοῦντες τὸν

τὸ δ' ἐν βίαι, ὅτι ~~[illegible]~~ κινδυνεύει διὰ Φωκέας Χερρόνησος. deesse videtur manifeste ex ipso hermogene. capite περὶ βιαίου. in fine. char. 51 27

[illegible] οὐδ' ἀσφ-
[illegible] Χερρόνησον [illegible]
[illegible] περὶ [illegible]
[illegible] :—

περὶ ἐργασίας :—

Ὥσπερ καὶ τὸ [illegible] κεφάλαιον [illegible] ἐπιχειρ-
[illegible] κατασκευήν, οὕτω καὶ τὸ [illegible] ἐπιχείρημα [illegible] ἐργ-
[illegible] · ἐργάζεται δὲ [illegible] ἐπιχείρημα [illegible] ἀπὸ τοῦ
[illegible] ἐπιχειρ- [illegible] · οἱ ἀπὸ [illegible]
[illegible] · ἀπὸ [illegible] · ἀπὸ μικροτέρου · ἀπὸ μεί-
ζονος · ἀπὸ ἴσου · ἀπὸ [illegible] ἐπιχειρ- [illegible] ·
ἀπὸ [illegible] · [illegible] ἐπιχείρημα [illegible]
[illegible]
[illegible] ἐνθυμ- [illegible] περὶ
[illegible] ἐπιχειρ- [illegible] ἀπὸ [illegible]
[illegible] ἀπὸ [illegible]
[illegible]
[illegible] περὶ [illegible]
[illegible] ἐπιχείρ- [illegible] ἀπὸ [illegible]
[illegible] ἐκ [illegible] βολῆς · [illegible]
[illegible] βουλ- [illegible] · [illegible] ἐπιχείρημα · [illegible]
[illegible]
[illegible] ἀπὸ [illegible] μικροτέρου :·

Ἐνθύμημα δ' ἐστί, [illegible] **περὶ ἐνθυμήματος :—**
[illegible] ἐπιχείρημα [illegible] ἀξίωμα [illegible] ἐνθύμ-
ημα [illegible] ῥητορικὸς [illegible] διαλεκτικοῖς

ἢ ἐπαινῶμεν, τοῦτο τοῖς ῥήτορσιν [illegible] · [illegible]
ἐνθυμημάτων, τῶν μὲν ἐπὶ [illegible] · τῶν δὲ [illegible] · καὶ
τῶν μὲν συλλογιστικῶν, τῶν δὲ [illegible] · [illegible] ἐστι, τὸ δὲ
παρὰ τὴν ἔμφασιν ἀκολουθεῖ προϊούσης · οἷον [illegible]
[illegible], ἀφορμὴ [illegible]
ἐκ τῆς καὶ τῶν κατ᾿ ἔμφασιν μάχης · οἷον οὐ [illegible]
[illegible] · [illegible] κλύεσθε, [illegible], τὸ ποιεῖν ἐνθυμήματα :
τόπ(ος) ς ο ἐκ τοῦ [illegible] · οἷον [illegible] · [illegible] · καὶ
[illegible] καὶ [illegible] :
τόπ(ος) β ο ἐκ τοῦ [illegible]
[illegible] · [illegible] :-
τόπ(ος) [illegible] ο ἐκ τοῦ [illegible] καὶ φθορῶν·
οἷον [illegible] φιλαργύρων · [illegible] : +
τόπ(ος) ε ε ἐκ τοῦ [illegible] : +
τόπ(ος) [illegible] ε καὶ τὸ ἀκολουθεῖν [illegible] · οἱ [illegible], οἱ [illegible]
[illegible] · [illegible]
ἐκ τῶν [illegible], πρὸς τὸ [illegible] ε [illegible] : +
οἱ [illegible]
ὁ γὰρ [illegible] τὸν βελτίω : +
τόπ(ος) η ἐκ τοῦ ἀνάλογον, οἱ ὡς παρά τις [illegible] μισθοφόρους
ποιεῖσθαι πολίτας [illegible], οὕτω καὶ φυγάδας πο-
ιεῖσθαι τοὺς [illegible] μισθοφόρους · [illegible] :
τόπ(ος) θ ἐκ παραδείγματος [illegible]
κλήρῳ [illegible] · [illegible] κλήρῳ προσβάλλει :
τόπ(ος) ι ἐξ [illegible] · οἱ [illegible] · ἐπὶ [illegible]

ἔστι δ' ἀλυσιτελές, πολεμεῖν καὶ μὴ φωραθῆναι τὸ ἀδικεῖν, τίς οὐκ ἂν πι-
στεύσειεν [illegible] καιρὸν [illegible]: +

τόπ(ος) ια' Ἐκ τοῦ διαιρεῖν· οἷον [illegible] φωνὴν τῶν ἄλλων [illegible] πλέον, [illegible]
καὶ [illegible] τῶν ἄλλων [illegible] πᾶσι: —

τόπ(ος) ιβ' ἐκ τοῦ [illegible]· οἷον ὁρῶν τὸν [illegible] Φιλίππου καὶ τὸν [illegible] Φι-
λίππου· καὶ [illegible] δυνάμεις [illegible] μου
[illegible] αὐτὸν τὸν πόλεμον λογίζεσθαι: +

τόπ(ος) ιγ' Ἐκ τοῦ καιροῦ· οἷον [illegible] νικᾶν [illegible]
[illegible] ἤδη μεμίκηκε [illegible]: +

τόπ(ος) ιδ' ἐκ [illegible]· οἷον οὗτος ἀγαθὸς· [illegible]
[illegible] ἄλλο [illegible] δὲ χρόνου δοῦλα: +

τόπ(ος) ιε' ἐκ [illegible] πολλῶν [illegible] τῶν [illegible]
[illegible]· οἷον [illegible] φθόνου: +

τόπ(ος) ιϛ' ἐκ προαιρέσεως· οἷον [illegible] τοσοῦτον ἀγαθόν,
[illegible] τοσοῦτον [illegible]: —

τόπ(ος) ιζ' ἐξ ὑποθέσεως· οἷον [illegible] Φίλιππος [illegible],
[illegible] Φιλίππου [illegible]

τόπ(ος) ιη' ἐκ [illegible] σεσιωπήκαμεν: +
[illegible] οἷον [illegible]
[illegible] ὡς [illegible]·
[illegible] γὰρ [illegible]

τόπ(ος) ιθ' ἐκ [illegible] πεποίηκας: —
[illegible] οἷον [illegible] Φίλιππος [illegible]
[illegible]

τόπ(ος) κ' ἐκ [illegible]· οἷον [illegible] ποτε [illegible]: +

ἱππομένει λέγεται θεῶν, ὁ δὲ ἐρωμένου αὐτῆς ἐραστὴς ἑρμαγό-
ρου μένοντος ἤθους· τέως εἰ φιλεράστης. ὁ γὰρ ποιητὴς
πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἦν ἀποπεμψάμενος· ἀλλὰ τὸ ἐλθεῖν
ση ἐξαίφνης τῆς ἐπιθυμίας ῥᾳδίως γινώσκων: +
κγ ὅτι διαβεβλήκασιν ἑαυτοὺς ἐν πράγμασι τῶν ἀ-
πὸ τοῦ παραδόξου λέγειν παρέχει· οἷον μὲν τὸ πονη-
ρὸν φαίνεται τοῖς πολλοῖς [illegible] ὅπως [illegible]
[illegible] θοῦντες ἢ φαίνονται, ὅπως μὴ μάχην: +
Γινώσκομεν ὅτι τὸ ἐνθύμημα, ἤγουν [illegible] τὴν ἐργα-
σίαν λαμβάνεται· τοῦτο ἐν τῷ προοιμίῳ χρὴ ἐπόμενον
ὀρύξαι [illegible] τὴν κεφαλὴν [illegible]
[illegible] ὁ ποῦ χρὴ εἰπεῖν· [illegible]
τοῦ [illegible] ὀρύξομεν· [illegible]
[illegible] παρὰ τὸ [illegible]
[illegible] ἐνθύμημα· [illegible]
[illegible] ὀρύξομεν: +
Τὸ ἐνθύμημα λέγεται πολλαχῶς περὶ ἐνθυμήματος:
καὶ [illegible] ἐνθύμημα [illegible] ὅπερ ἐστὶν [illegible] φθάσον
τὸ ἐνθύμημα [illegible] ἐνθύμημα [illegible]
[illegible] ἢ [illegible] ἐνθύμημα
[illegible] ἐνθύμημα
[illegible] ἐνθυ-
μήματα κέκληται· καὶ [illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible]
καὶ [illegible] τοῦ πολέμου·
[illegible] τοῦ [illegible] τούτου

ὁ [illegible] : [illegible], ὡς ἡ τοῦ λόγου [illegible]
ρήσεις, [illegible] ἀρετῆς [illegible]
[illegible] τις ὁ περὶ [illegible]
[illegible] προστίθησι [illegible]
[illegible]
[illegible] ἡμᾶς [illegible]
[illegible] : τέλος : περὶ τῆς ἀπὸ τοῦ [illegible] αἱρέσεως
[illegible] αἱρέσεως [illegible] κεφάλαια
[illegible] κεφάλαια· [illegible] αὐτὸς [illegible]
[illegible]
[illegible] ὡς [illegible] ἴδιος [illegible]
[illegible] τῆς ἀπὸ τοῦ [illegible] αἱρέσεως ἡ ὑποδιαίρεσις [illegible] καλοῦμεν· ἔστι δὲ ὑπο-
διαίρεσις, ἡ τοῦ [illegible] οἷον
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αἱρέσεως [illegible] ὑποδιαιρέσεως [illegible]
[illegible] ὁ ἑξῆς ὑποδιαιρέσεως· [illegible]
[illegible] ὑποδιαιρέσεως· [illegible]
[illegible] ὑποδιαιρέσεως· [illegible]
[illegible] ἀποτεθεῖναι [illegible]
οἷον [illegible]
[illegible]

οὐ καλῶς ἐδημηγόρησας· νυνὶ δὲ φιλιππίζεις, οἷος φαίνεται, οὐκ
ἐστράτευσας ὑπὲρ ὧν ἐδημηγόρησας· ὑπὲρ ὧν ἐδημηγόρεις [illegible].
μή τις αὐτῷ ἰσχυρὸς δηλονότι [illegible], φθάσαντες αὐτὸ [illegible]
[illegible] τοιοῦτος ἐστὶν ἐδείξαμεν· οὐκ ἔστι [illegible]
καὶ ὧδε· δῆλος μὲν οὖν τις δὲ καὶ ἀνθυποφορὰ [illegible]
καί τι [illegible] περὶ [illegible] ἀποκλείει· οὕτως ἰδίους
[illegible] ἀποκλείων ἀφεθῆναι [illegible] ὑποδιαιρέσει·
[illegible] αὐτὸ τοῦ πράγματος, ὡς λέγοντος ξενικῆς· [illegible]
[illegible] ὅμοια λαμβανόμενα, ἀπαιτεῖ [illegible]
πράγματος, οἷον προσθεῖναι [illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible], οὐκ ἔδωκε· ἐρεῖ [illegible] λοιπὸν [illegible]
[illegible] ὁ μάγος [illegible] ἀποδιαιροῦντες [illegible]
[illegible] ἐρωτήσει· ἔρα [illegible] ἀλλ' αὐτὸς [illegible]
[illegible] οὐκ ἐῶν [illegible] ταύτ
δὲ ὑποδιαίρεσις ἐπὶ [illegible] ἕτερον· [illegible]
ὅμοιοι· [illegible] ἑνὸς [illegible]
τοῦ μὴ [illegible]· οἷον [illegible] Φίλιππος,
[illegible] βουλόμενος [illegible] δημοσθένην· [illegible]
[illegible]· οὐ δῆλον [illegible] τύχη [illegible]·
[illegible] δημοσθένην· [illegible]
[illegible]· οὐδὲ [illegible] πόλεις· οὐδὲ [illegible]
[illegible] δημοσθένην [illegible]·
[illegible]· ποτε [illegible], οὐκ ἔδωκα
[illegible]· [illegible]· [illegible]
[illegible]· ποτε [illegible] οὐ· δῆλοι μὲν οὖν τις [illegible]

σε δὴ λελύσθαι· πᾶσα γὰρ ὑποδιαίρεσις, ἂν παρ' ἑκάστην συγχωρῇ, λύεται·
μέν, ἅτε ἀνθυποφορᾶς ἐμπιπτούσης πολλὰ ἀντιπίπτουσι τοῖς λόγοις δὲ
λεγομένου· ἀμέλει τοῦ δεῖ ποιῆσαι, συγχωρήσεως δεῖ· ἐπεὶ
τόδε, οὐκ ἔστι· καὶ τοιοῦδε τρόπου· οὕτω γὰρ καὶ ἃ προσῆκε ποι-
εῖν χωρὶς ἐξετάζομεν· αἱ παντὸς τοῦ δικαστοῦ ὑποδιαιρέσεις
περιέχουσι· καὶ τὸ δικαστικὸν ... λέγεται ... πρός
κατὰ τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἀρχαιότερον ὡς εἰ δίοντι αὐτὸ τὸ ...
καὶ τὸ καλούμενον ... γὰρ ... ἡ γὰρ ... νόμος
ὡς οὐ ... νόμος ἀθρόως ... οἷον, εἰ
περὶ ἣν ποιήσαι τὸ ἆθλον ἢ τὴν δωρεάν, οὐ καὶ νόμος
τε, οὐ καὶ ἐψηφίσθαι ... ποιήσαν, ... αὐτὴ
... δεῖ γὰρ ... ποιήσαν ψηφίσασθαι ...
... καὶ πάλιν· εἰ ... τὸ
... οὐ καὶ φιλοτιμίας ... ;
δεῖ ... τιμωρίας
οὐ καὶ τιμωρεῖσθαι ... ἔστι τὰ ...
... οἷον οὐχ ... τὸ ... πε-
... ἢ ... οὐ γὰρ δεῖ
... αὐτοῦ ...
... τότε ... οὐ
καὶ ... ἀπ' ἀρχῆς
ἀρχαιότερον ... πρὸς ἣν μάλιστα ... τοῦ κρι-
νομένου :– περὶ τάξεως τῶν ἐπιχειρημάτων : +
Τὰ ἐπιχειρήματα ἀπ' ἐκείνων ... ἀποδεικτικόν,
... τοῦ ... ἐπιχειρήματος ...

ὑ· καὶ τῷ προκειμένῳ τὸ δὲ ἐφεξῆς, πρὸς [illegible] τὸ

[illegible] τοῦ Θεμιδίου :–

Περὶ ὅρου καὶ ἀφορισμοῦ καὶ συλλογισμοῦ καὶ τῆς διαφορᾶς αὐτῶν :

Ὅρος καὶ ἀφορισμὸς καὶ συλλογισμὸς [illegible] ὅρος [illegible] ὁ ὅρος [illegible] συλλογισμός, τοῖς αὐτοῖς [illegible] χρήμασι [illegible]. ὁ μὲν γὰρ ὁ ἀφορισμὸς [illegible] τοῦ συλλογισμοῦ, τρεῖς αὐτοὶ ὁ ὁρισμὸς [illegible] πρὸ τοῦ [illegible] πρὸ τοῦ [illegible] ἀμφοτέροις [illegible]· οἱ μὲν γὰρ [illegible] μέσον [illegible]· [illegible] οὗτοι [illegible] συλλογιστικοῦ [illegible] τὴν [illegible] πόλιν [illegible] ἀποκτείνειν [illegible]· ὁ δὲ ἀφορισμὸς [illegible]· [illegible] συλλογιστικόν· συμπερασμένος οὐκ [illegible] οὐκ ἔχουσι [illegible] ὁ συλλογισμὸς ἀπὸ τῶν [illegible] συμβαινόντων [illegible] οὐδὲν [illegible] φέρει [illegible] φόρμου [illegible] ἀποκτείνει [illegible] τοῦ φόρου [illegible] :–

Σχῆμά ἐστι λόγου [illegible] Περὶ σχήματος λόγου :

[illegible] προκειμένων [illegible] σχήματος [illegible] ποιητικήν· [illegible] πολὺ [illegible] λόγος [illegible]

ἐξ ἀντιθέτου ἢ συγκεχυμένως, πολιτικῶν προσώπων συμπεριεχόμενον·
ἢ παρεπόμενόν ἐστι, λόγος δηλῶν μάλιστα· ἐκ περιστάσεως
ἢ παραβολῆς· τῶν κεφαλαίων καὶ παρὰ τῶν ἀποτεινο-
μένων :–

περὶ ἀντιθέτου καὶ ἐναντίου :–

Ἀντίθετόν ἐστι κεφάλαιον, λόγος δὲ παραλαμβανόμενος τῶν ἀποκει-
μένων. ἢ τῆς τοῦ δικαίου ζητήσεως τὸ ἀντίθετον λαμ-
βάνεται καὶ προσφέρεται εἰς τὸ ἀποκείμενον· οἷον ἐστι δὲ
ἢ μέρος αὐτῆς, δεῖ ποιῆσαι τοῦτο. τοῦτο γὰρ ὅλον τοῦ μέρους τὸ
ἀντίθετον αὐτοῦ· ἀλλὰ μὴ ἢ μέρη, ἀλλὰ μαχεῖ· ἴσως
ἐχρῆν μὲν ποιεῖν αὐτὸ καὶ συμβαίνει εἰς τὸ ἴδιον· ἐστι δὲ μὴ
ἐστι, ποιῆσαι προσῆκε· τὸ ἐν προοιμίοις λέγεται καὶ
νόμοις. πόλεμος γάρ ἐστι, τοῦτο καὶ ἄλλο· ὅτι ἀντικεί-
μενον· ἀλλὰ γὰρ οὐ κοινὸν πολεμεῖ, ἰδίᾳ μὲν κατὰ νόμον·
ἐστι ἀντιθέτου, ὅτι τὸ ἀντιπροσώπῳ τῷ περὶ ἀγῶνα καὶ
λόγον, πολεμικῶν τὸ συναφθῆναι τῇ ἑρμηνείᾳ περιόδου,
ἀντιποιήσεως, ἢ ἐναντίως ἔχοντες· τοῦτο γὰρ ἐστι
σῶσαι πολέμου καθ' ἑκαστον· τὸ γὰρ ἀντίθετον.
ἐστιν ἀντιφράσει καὶ ἐξετασμόν· ὡς μὲν περίοδον
ποιεῖ μόνον τὸ περὶ αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ καθόλου παραλαμβάνων τῶν
κεφαλαίων· πολλάκις δὲ τὸ προοίμιον :–

Ἔνστασίς δέ ἐστι, δριμὺ τοῦ μονομαχεῖν, ἀπὸ τοῦ ἐργασίας πα-
ραλαμβανόμενον· οἷον οὐδὲ θαυμαστὸν ἐστιν ὑπάρ-
χειν ἐκεῖ ἀντὶ τοῦ περὶ ἐφόδου· καὶ μὲν δὲ μάχε-
σθαι δι' ὧν παραλαμβάνων καὶ ψηφιζομένων πε-
ρὶ ὧν· ὅτι μὲν γὰρ ἀντίθετον ταῦτα, ἀλλὰ τὰ δὲ ἐναντίον

λέγεται εἰς αἰσχρολογίαν τὸ ὀνομάζειν τὸ γυμνόν, ἀλλ' ὥσπερ ἐφαίνετο τοῦ πρ-
[illegible] ἀπὸ τοῦ δρᾶν τὰς ἔξω ποιοῦντες :

Περίοδος περὶ περιόδου :

ἐστὶ σχῆμα λόγου συγκείμενον καὶ περιηγμένον [illegible] τοῖς καὶ
συμφωνοῦσι τοῦ ἐνθυμήματος χαρακτῆρος· ἀκμαστικὸν καὶ δριμύ, τῇ
[illegible] ἡ περίοδος ἐστίν, ἥ τε [illegible] ὅλου ἐνθυμήματος χαρα-

Periodũ qdã enthymema uocãt

κτῆρος ἀναγκαία σύνοδος καὶ κλεῖς [illegible] τῶν [illegible]
[illegible] ἐνθυμήματι χαρακτῆρι συμφέρουσι· τὴν περίοδον
δὲ καὶ ἐνθυμήματα τινὲς καλοῦσιν· [illegible] περί-

Periodi species

οδος ἐνθυμήματι [illegible] ἐστιν, ἀλλ' αὐτῆς γνωμική· καὶ συλλο-
γιστική· καὶ δεικτική· ἐλεγκτική· παραδειγμα-

Gnomice

τική. γνωμικὴ μέν, ἡ τὸ καθόλου εἰς τὸ εἶδος περιφέρουσα·
τὸ εἶδος εἰς τὸ καθόλου, ἀνάλογα [illegible] καλῶς

Syllogistice

ζῆν, καλῶς τεθνάναι [illegible] ἀρχὴν κεῖται· συλλογιστική, οἱ
[illegible] περὶ τῶν [illegible] ὡς

Dictice

τε [illegible] δόξης φιλεῖ [illegible] δεικτική
δὲ [illegible] οἱ νέοι φιλολοίδοροι· ἀλλὰ [illegible] σὺ νέος φιλο-

Elenctice

λοίδορος [illegible] ἐλεγκτική, οἷα τὸ πονηρὸν ὁμολογεῖν [illegible]
περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τὸ ἄδοξον [illegible]
[illegible] παραδειγματική, ὅτι πρὸς

Paradigmatice

τὸ ἐνθυμήματι παράδειγμα λαμβάνομεν [illegible] ὡς [illegible]
[illegible] οὐκ [illegible]

Eurip

παράδειγμα [illegible]
[illegible] ἀναλέγεσθαι [illegible]
δὲ ἡ περίοδος [illegible] κατὰ μὲν τὴν

ὀνομαστικήν, ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην ταῦτα πρά-
ττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ· κατὰ γεν-
[illegible] ἀρξάτω· κατὰ δὲ τὴν γενικὴν αὐτὸ οὖν ἐκεῖ-
νος ὁ φάλαγγος [illegible] πεπολιτευμένου λέγειν·
[illegible] δοτικὴν προσκαλοῦ, τοῦ οὐ χρόνου [illegible]
[illegible] λόγου· κατὰ δὲ τὴν δοτικὴν, οἷς γὰρ ὅσοι νῦν [illegible] ἔχαρχε
[illegible] τοῦτο τὴν [illegible] φησὶ καὶ κτλ. κατὰ δὲ τὴν αἰτι-
ατικήν, ἃ [illegible] τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον, φιλοσοφῶν ἀλλ' ἐστὶ
τὴν συμφέρουσαν δὲ ἐχθρὸν ἐμφανίζας τοῦτον, ἢ μὴ [illegible]
[illegible] κλητικήν, [illegible] σχῆμα [illegible] ἀπο[illegible]
[illegible] ἑρμηνείαν· οἷον, [illegible]
[illegible] περίοδός ἐστι σχῆμα
αὐτοτελὲς ἐξ ὅλου [illegible] ἑρμηνεία εὐρύθμως συν-
τετορνευμένη [illegible] τῆς περιόδου [illegible]
[illegible] ἑρμηνεία [illegible]
[illegible] μονόκωλος περίοδος, ἔστι δίκωλος· καὶ
τρίκωλος· καὶ τετράκωλος· κῶλον δ' ἐστὶν ἀπηρτισμένη διάνοια [illegible]
[illegible] ἡ μὲν μονόκωλος [illegible] σχήματι [illegible]
σχοινοτενὲς διαλαμβανομένη· οἷον ἡ τοῦ Θουκυδίδου
[illegible] τὸν πόλεμον
[illegible] δίκωλος δέ ἐστιν, ἡ πρὸ τῆς
μονοκώλου [illegible] ἀπόδοσιν [illegible] μονόκωλον·
τρίκωλος δέ, ὅταν δύο κῶλα διαφόρως περαίνηται, ἀρκεῖ μονό-
κωλος [illegible] ἀπόδοσις· τετράκωλος [illegible] πρό-
τασιν, ἀπόδοσιν [illegible] αὕτη ἡ τετράκωλος [illegible]

Periodū p omnes casus fieri. Notandū

Diffinitio alia piodi

Colō qd.

[illegible]ματι ἐξετάζεσθαι δεινῶς· καὶ ἀποστρέφεσθαι· καὶ χαλε[illegible]

ἐκλεγέσθω : + Περὶ πραγματικῆς στάσεως ∴ +

Πραγματική ἐστι ζήτησις λογική, [illegible] διὰ ... [illegible]

[illegible] περὶ τοῦ διορισμοῦ τῆς πραγματικῆς [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] χρήσιμον [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

καὶ τὸ δεύτερον μέρος ἐξ ἑτέρου· πραγματείας τῶν προηγουμένων· τὸ δὲ
ποτε τρέπεται ἐπὶ τὸ πραγματικὸν καὶ κεφάλαιον ἢ χρῆσιν τοῖς ἐμ-
πειροτέροις ἀρχῆς: + περὶ δι' ἀλλήλων +

Δι' ἀλλήλων ἐστὶ σχῆμα λόγου δεικνύον τὸ δόξαν ἔχον
τὸ δοθὲν ἤδη· γίνεται δὲ ὅταν ὁ ζητούμενος ἐρωτήσας τις ἐπερωτήσῃ πρὸς τὴν
ἀντίθεσιν, πρὸς ἣν καὶ ἑτέρῳ ὡς μὴ εἰς λύσιν πρὸς τὸ καινὸν
οὕτω μεθόδῳ χρῆσιν, ἐρωτῶντες ἀλλ' ὡς ἰδού· ἱμάτιον
ἢ [illegible]· ὁ γὰρ ἐρωτῶν διαλεγόμενος ἐρωτᾷ· ὡς δὴ ποιοῦσιν
ῥικῶς ἀντίθεσιν ἢ ἐπὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι τὴν λύσιν τῆς
ἀποκρίσεως καὶ μὴ ἀποκρίνηται· ἐάν τι τοιοῦτον ἠθικὸν πρᾶγμα ἡ
ἡ οὐκ ἤδεις· ἢ μὴν οὐκ ἤδεις τί ἦν πρᾶγμα ἡμῖν ὡς οὐκ
ἀποδέδεικται ἤδεις, ἀλλ' οὐ προσῆγε: +

Παρήχησίς ἐστι κάλλος ὅ περὶ παρηχήσεως: +
ὁμοιότης λέξεως ἐν διαφόροις γνώσεσι καὶ χρήσει· οἷον πά-
θημα τὸ μάθημα· καὶ πρὸς τὸ μικρόν· ἀλλ' οὐκ ἐπαθήματα πάθον-
το [illegible] τοιοῦτο ποιοῦν τὸ σημεῖον· οἱ ἄλλοι ὁμοίως
[illegible] τὸ ἀνάλογον ἀλλήλοις: +

Κύκλος ἐστὶ σχῆμα ἑρμηνείας ἴδιον περὶ κύκλου:
ὀνομάζεται ὅταν ὅθεν ἄρχεται λόγου· γίνεται δ' ὅτε ἀφ' οὗ ἄρξηται
τις ὀνόματος ἢ ῥήματος· εἰς τὸ αὐτὸ καταλήξῃ· καὶ κατὰ πτῶ-
σιν ἀλλάξας· καὶ κατὰ σχῆμα· καὶ κατὰ χρόνον· καὶ κατὰ ἀριθμόν·
καὶ κατὰ ἄλλο τι· οἷον σοὶ μὲν γὰρ ἡ ἐγκλήματα καὶ σὺ τὸ πῦρ, ἢ πρὸς
ἡμᾶς ὁμοίως· τὸ ἀφ' οὗ μὲν ἄρξηται τις ὀνόματος
εἰς τὸ αὐτὸ καταλήγειν δεῖ καὶ ἀποτελεῖται ὁ κύκλος: +

Ἐπιφώνημά ἐστι, περὶ ἐπιφωνήματος: +

λόγος ἔξωθεν ὢν τῶν πραγμάτων περὶ ὧν λέγομεν· προσε-
χόμενος τῶν ὑποκειμένων, ὡς εἰκάζεται· καί τι προσλαμ-
βάνομεν ἔξωθεν, τολμηρὸν ἅμα τε καὶ ἀσφαλές· λέγω δὲ
ἔξωθεν φήμας, οὐκ ἀπὸ τῶν πραγμάτων λέγειν· ὅλως δὲ
τὸ ὡς γινόμενον ἔξωθεν φορτικόν· οἷον [illegible] σεμνότερον
[illegible] φύρεσθαι [illegible]
[illegible] κύματα κυλίνδοντα· [illegible]
[illegible] ὅμοιον καὶ πορθεῖν· μέχρι τοῦ [illegible]
[illegible] ἔξωθεν φήμας λοιπὸν
[illegible] προσεχόμενον [illegible]
[illegible] τολμηρῶς δὲ λεχθὲν [illegible]
[illegible] οὔτε [illegible] οὔτε [illegible]

Περὶ [illegible] φορτικοῦ λόγου:

[illegible] καὶ μεταφορῶν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τῆς πόλεως [illegible]
τοῦ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἔχεσθαι
[illegible]
[illegible]:

Περὶ σεμνοῦ λόγου:

ὁ σεμνὸς τοῦ λόγου, ὁ τοῦ μὲν [illegible] ἢ τοῦ λόγου
τοῦ μὲν [illegible] ῥήτορος [illegible]
[illegible] τοῦ λόγου σεμνοῦ [illegible]
[illegible] ἔχουσι μὲν [illegible] λόγου [illegible]

γέγονε σχῆμα· ὁ ὁμοιοτέλευτον· ἀντὶ τοῦ ὁμοιοτέλευτον ἀνάπαλιν· οἷον
διορισμὸς ἦν ποσότητι· ὁ δὲ ἐμοὶ ἐγκαλοῦ ἀληθῶς σχήματος
[illegible] θύρας· [illegible] καὶ ἐγκαλέσαντι τὸν μάρτυρα·
[illegible] φθέγγεσθαι καὶ ὑβρίζεσθαι, σχῆμα ἀντίθεσις,
καὶ μικροῦ παράδειγμα· σχῆμα προσδέχεσθαι, ζεῦγμα
οὐ μόνον τὸ ὁμοιοτέλευτον ἀλλὰ τὸ ὁμοιοτέλευτον χρὴ [illegible]
σχῆμα· ἀλλὰ καὶ τὸ πρᾶγμα, διὰ τὸ παράγματα
χρήσιμα· τὸ δὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα ἀνάγεσθαι
τὸ συμβαίνειν τοῦ πράγματος, λόγου· ὡς ἔδει αὐτὸ
τὸ ὁμοίως δηλοῦν σχῆμα· ὡς [illegible]
[illegible] ζώνην· [illegible] τὸ ἀνακαλεῖν, τί
κλινόμενον· Περὶ κακοζήλου·

Κακόζηλον, ἢ κατὰ τὸ [illegible] ἢ κατὰ τὴν [illegible] κακόζηλον
ἢ κατὰ τὴν [illegible] ἢ κατὰ τὴν διάνοιαν ἢ κατὰ τὴν
[illegible] πολλάκις· καὶ τοῖς τρόποις καὶ σχηματισμοῖς
τοῦ διηγήματος [illegible] κακόζηλον ἢ προσκείμενον
σκαιὸν ἢ προσθὲν [illegible]· Περὶ ἐσχηματισμένων προβλημάτων·

Τῶν ἐσχηματισμένων προβλημάτων τὰ μέν ἐστι κατὰ τὸ ἐναντίον· τὰ δὲ κατὰ τὸ πλάγιον· τὰ δὲ κατ' ἔμφασιν· καὶ κατὰ μὲν
τὸ ἐναντίον, ὅταν τὸ ἐναντίον οὗ σκοποῦμεν, οὐ λέγομεν·
κατὰ δὲ τὸ πλάγιον, ὅταν μὴ τὸ ἐναντίον οὗ σκοποῦμεν
[illegible] ἀλλ' ἕτερόν τι παρὰ τὸ [illegible]· κατὰ δὲ ἔμφασιν, ὅταν
[illegible] δεικνύωμεν [illegible] καὶ παρρη
σίαν [illegible] ἐμφαίνομεν
[illegible] καὶ τὴν σύνθεσιν [illegible].

Ideæ · 7.
σαφήνεια
μέγεθος
κάλλος
γοργότης
ἦθος
ἀλήθεια
δεινότης

Singulæ ideæ ex rebus septé conficiuntur

Idea una pfecta & integram orationem facere neqt

ἔννοια qd

ὡς ἔμοιγε δοκεῖ [illegible] ἀναγκαιοτάτων [illegible]· καὶ μὴν [illegible] μορφῶν
τῶν λέξεων [illegible] — Περὶ ἰδεῶν τοῦ λόγου, καὶ τὰ ἐπὶ τούτων
δὲ ἐπεὶ τὸ ποιοῦν τοῦ λόγου· τὸ [illegible] ἁρμόδιον ἔχει
[illegible] πρὸς τὸ [illegible] καὶ [illegible] καὶ τῆς ἐμμονῆς λέ-
ξιν καὶ τὸ ὅλον τὸ ἁρμόδιον ἰδέα προσήκει· αὗται δ' εἰσὶν
ἑπτά· σαφήνεια· μέγεθος· κάλλος· γοργότης· ἦθος· ἀλήθεια· δει-
νότης· τούτων δὲ αἱ μὲν [illegible] ἐφ' ἑαυτῶν εἰσι [illegible]
[illegible]· αἱ δὲ ἄλλαι [illegible], ὡς [illegible] διαιροῦμεν [illegible]
δη· διαιροῦμεν οὖν τὴν σαφήνειαν, εἰς καθαρότητα καὶ εὐκρίνειαν·
τὸ δὲ μέγεθος, εἰς σεμνότητα, περιβολήν, τραχύτητα, λα-
μπρότητα, ἀκμήν, σφοδρότητα· τὸ ἦθος, εἰς ἀφέλειαν,
γλυκύτητα, καὶ ἐπιείκειαν· [illegible] καὶ γλυκὺν λόγον,
ἡ δριμύτης τε καὶ ὁ [illegible]· τὸ [illegible] ἐνθύμημα, ἡ βαρύτης
ἴσμεν οὖν ἰδέας ἃς διηκόντως θεωροῦμεν, αὗται καὶ τὸ σῶμα ἐκ
τούτων [illegible] ἰδεῶν ποιεῖ· ἔννοια· μέθοδος· λέξις· σχῆ-
μα· κῶλον· συνθήκη· ἀνάπαυσις· καὶ ῥυθμός· σημειωτέον ὅτι κοι-
νωνοῦσιν ἀλλήλαις αἱ ἰδέαι καὶ συμμίγνυνται [illegible]
[illegible] ὅτι [illegible] μία ἰδέα [illegible] συνίσταται
μία ἰδέα [illegible] ὁ λόγος [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] προσήκουσα [illegible]
[illegible] καὶ τὸ λογικὸς
[illegible] ὥσπερ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ἔννοιά ἐστι ψυχῆς λογικῆς δύναμις
γνωστική, δηλωτική διανοίας· διαφορὰ [illegible]:

Methodus gd

Μέθοδος [illegible] τῶν [illegible] ἐξ ἀρχῆς [illegible] μο-
νῆς. Περὶ σαφηνείας ἰδέα [illegible]

Idea. 1.

Τῆς σαφηνείας [illegible] καθαρότητος [illegible] διαφερούσης, ἐκεῖ
[illegible] ἀπολαβοῦσα [illegible] πέφυκε θεωρητέον [illegible]

ἔννοια

Καθαρότητος ἔννοιαι, αἳ [illegible] Περὶ καθαρότητος
κοιναὶ [illegible] ἀληθεῖς [illegible] ἢ δόξαι ἀλη-
θεῖς· σαφεῖς ἀφ' ἑαυτῶν γνώριμοι· καὶ μηδὲν ἔχουσαι
βαθὺ μηδὲ [illegible] οἷον [illegible]
[illegible]
[illegible] οὗτοσί· καὶ [illegible] τοῦ δη-
μοσίου [illegible] ἄνθρωποις [illegible]

μέθοδος

Μέθοδος καθαρότητος [illegible] ἀφηγήσασθαι [illegible]
ἢ ἀπ' αὐτοῦ [illegible] τοῦ πράγματος [illegible] ἀρχῆς· καὶ μηδὲν
ἔξωθεν συνεφέλκεσθαι· οἷον [illegible] ὅλον [illegible]
ἢ [illegible] ἢ ποῖον πρᾶγμα
ἢ περὶ [illegible] διαφορὰν [illegible] τοιοῦτον [illegible]
[illegible] καὶ ἔννοιαν [illegible] ἐστιν [illegible]
[illegible] ἢ πρὸς [illegible]
ἢ [illegible] τοιοῦτον [illegible] καθαρότητος [illegible]
[illegible]
[illegible] ἀνάγκη [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] μεθόδου καθαρότητος, καὶ [illegible]
[illegible] σαφήνειαν [illegible]

λέξις

Λέξις ἡ καθαρὰ [illegible] ἡ κοινὴ καὶ [illegible]

ἀφε

Ἐὰν μὲν γὰρ πρώτη ... αὐτῆς σκληρῷ· καὶ δέομαι σαφη-
νισμοῦ πολὺ ὃ καθαρότητι λέξεως [illegible] τραχύτητα ::

σχῆμα — Σχήματα δὲ καθαρότητος ἡ ὀρθότης· οἷον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· πρᾶ-
γμα ... ὥσπερ ... καὶ [illegible] ... ἐχ-
... ἡ ὀρθότης καὶ ἀφελὴς σχημάτων καθαρότης ...
... ἐφ' ἣν ... περὶ κακολογίας : +

κῶλα — κ — Κῶλα δὲ καθαρὰ τὰ μικρὰ καὶ κομματικά· καὶ καθ' ἑαυτὰ
... ἐννοίας : +

συνθήκη — Συνθήκη δὲ καθαρὰ ἡ αὐτὴ [illegible] καὶ μηδὲν περὶ ... συμπεριφορὰ
... μικρολογουμένη· καὶ ἡ λογιότης ... οἷον
ἰαμβικὴ ἢ τροχαϊκὴ καὶ ποιοῦσα τὸ λόγον καὶ μέτρον
ἀλλὰ μὴ μέτρον· ὡς μὴ ... ἔχομεν πρὸς ἑκάτερον : +

ἀνάπαυσις — Ἀ — ῥυθμός — Ἀνάπαυσις δὲ καθαρὰ καὶ ῥυθμός ... πρὸς ...
καθαρὰ συνθήκῃ ... οὐχί· ... καὶ βραχύτητα
... τῷ λόγῳ· ... τὸν λόγον ... ἐννοίας καὶ
μεθόδου· τῆς λέξεως ... ἐννοίας ... διὸ περὶ
... ἀνάγκη ... συνθήκην ἀνάπαυ-
σιν καὶ ῥυθμόν, περὶ ὧν ... ποιητέον : +

Εὐκρίνεια — Η — Ἐκ δὲ ... ὡς ... τὸ ... π ... ::
... ἑαυτῆς ...
..., ... ἀποκλίνουσα, διορθουμένη
... καὶ τὸ ἀρχὰ ...
οἷον ... ὦ Ἀθηναῖοι καὶ προσήκειν, ὡς ...
... οὐκ ... καὶ δὲ καὶ ...
δεῖ ... ἐμοί ...

ἔννοιαι

συνθήκην. ἀνάπαυσιν.
ῥυθμόν- particulari ... curanda
.. ἀρχὴν ἀναλογῶσι

μὲν ὡς ἐπὶ ἄλλων ἐν νόμοις ὃ ἐψηφισμένον ἦν· λέγε τὸ
ὡς δ' οὐ συμφορουμένων ταῖς τῇ πόλει· ... ὡς ἂν ἄξιος ᾖ
ταῖς χρείαις ὁ δῆμος ... εὐκρινέσι καὶ συμπεριλήψε-
σας· ἀναπαύουσαι μὲν τῶν προειρημένων· τὸ δὲ ῥηθησόμενον
ἔχουσαι καὶ σκοποῦσαι τίνα· ἀφ' ὧν γὰρ ἀρχὴν ὁ λόγος ἀπ' αὐτῶν δεῖ
οἷον ἐν μὲν τοίνυν πολιτείαις τούτων, τοιούτων ... καὶ
τούτων ... ἀναμιμνήσκεσθε· ὅτε γὰρ ... Φίλιππος ἔπε-
μψε τὸν ... :· Μέθοδος δὲ εὐκρινὴς τὸ προ-
ειρηκέναι τί ἐρεῖ ... τὸ παραιτεῖσθαι χρῆσθαι τῷ λόγῳ·
τὸ παρὰ ... τὸ πρῶτον· ... δεύτερον· ... τρίτον· ... τὸ ...
... πρῶτον ... ἀναπιθέμεναι ·:· Λέξις δὲ εὐκρινής,
ἡ αὐτὴ τῇ καθαρᾷ :· Σχήματα δὲ εὐκρινῆ τά τε κατὰ ἀπαρίθμησιν
ὡς ἔτι ... ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἀπὸ ... ἐπάνοδος· καὶ τὰ ...
... τὸ ... ἀποδίδοσθαι· τὰ γὰρ ...
... λέξει ..., ἐπεὶ συμφέρεσθαι τὸ ἀκολουθοῦν, εἰ ...
... ὁ ... μόνον, προσδεῖ ... τὸ ... γὰρ ...
... τόδε, ὅτι καὶ ... ἐρῶ ... ἐπαινῶ ...
... ἔδει ... τοῖς λόγοις ... μένουσιν
... ἀποδοθῆναι ... καὶ ... ἐπιφέρουσιν
... οἷον ... διδόναι ... τὸ δὲ ...
... , ... τὸ λέγω, οἷον ... καὶ ἀπο-
κρίνεσθαι· οἷον ... λέγω, εὐκρινῆ
... ἡ ἐπανάληψις :· Περὶ μεγέθους καὶ ἰδέας :· Τὸ
δὲ μέγεθος ..., ... ὄγκος ... ἀξίωμα ... τοῦ
λόγου ... σφοδρότης ... γλυκύτης ... τοιάδε ...

μέθοδος

λέξις

σχῆμα

Idea. 2a. περὶ μεγέθ(ους)

λαμπρὰ καὶ ἐξ ἐναντίου [illegible]· ἀκμαῖον ἢ ἐξ ἐναντίου, πλουσιώτατον

ἄκρα καὶ γοργότης· καὶ τὰς περιβολὰς· ἢ ἐξ ἐναντίου μικρότητος,

ἐμφατικὸν τῆς ἐμφάσεως, αὐτὰ περὶ τοῦ π ἐρωτησιμότητος :

ἐστὶ [illegible]· καὶ τῶν ἀλλεπάλληλων ἀφιστάμενον ἐστὶν αὐτὰ περὶ ἐκάστου,

ὁ [illegible] καθόλου [illegible]· καὶ αὐτὰ περὶ τῶν κατὰ

μόνας ἀλλεπαλλήλων παραπλήσια, ἀφορμὴν ἔχειν τὸ ἔνδοξον :

ε ἐθοδιήγησις μὲν ἐστιν, αὐτὰ περὶ [illegible] ἔχουσα τὴν διαφορὰν

ἐξ ἀφηγήσεως· καὶ αὐτοῖς ἤγουν καὶ διαφορὰν τὴν

ὁδὸν ἐμφάσεως, [illegible] καὶ [illegible] ὑποσκ-

ευάζει· ὡς ἀπὸ τῶν μὲν [illegible] τὸ ἐμφα-

νὲς ὡς τὸ [illegible]· ἐστὶ δὲ [illegible]

τῶν ἀδυνάτων : — λ ἐξισωσις μὲν ἐστιν, ἡ παράλληλα

δὲ καὶ ὁδοῦ [illegible] προφορὰ [illegible]· ὡς οἱ οὖν

[illegible]· καὶ [illegible] παρὰ [illegible]

[illegible] ταχεῖαν τῶν λόγων· ὡς [illegible] πολλάκις ἐν [illegible]·

[illegible]· σημεῖον λέξεις, ἐστὶ ὀνομαστικὴ· δηλαδή

ἡ [illegible]· καὶ ἡ διαστολὴ [illegible] ὀνομαστικὴ, ἐστὶ

τοιοῦτον· [illegible] σημειότης [illegible]

σιν ὡς ὁ [illegible] τοῦτο καταφανὲς [illegible]

ἐκφράσεως [illegible]· [illegible] ὀνομάζεται,

[illegible] ἐστιν καὶ ὀνομαστικὴ : —

χλευασμὸς σημεῖον αὐτὰ περὶ ἐστὶ [illegible]· καὶ πρὸς τὸ ἐναντίον

[illegible]· οἷον λόγοι [illegible]· ὁ [illegible]

[illegible]· καὶ [illegible] ἐνδοιαστικῶς

[illegible]· οἷον [illegible] ὡς εἰ οἱ

κειναι πρὸς ὑφειμένους, ὀρθοὺς δὲ τοῦ τε· καὶ τὸ ἀστεῖον αὐτῶν
γνῶναι μὲν δυνατὸν ἀφ' ἑαυτῶν· ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ περὶ ἀξιώματος
λέγεται καὶ σχήματος, οἷον καὶ ὅλον τραχεῖαν ποιεῖ :- +

Κ ῶλα δὲ τραχέα, τὰ ἐπιτακτικὰ καὶ κατ' ἔλεγχον, λέγω δὴ τῆς τραχύτητος
καὶ ὡς πρὸς ἀφορισμοὺς τῆς :- Σ υνθήκη δὲ τραχεῖα
ἡ μὴ φεύγουσα τὴν σύγκρουσιν τῶν φωνηέντων
[illegible] ἀλλ' ἀνωμάλους· ἰαμβική· σπονδιακή· Ρ υθμοὶ
δὲ [illegible] τῆς αὐτῆς τραχύτητος :- +

Π ερὶ τραχύτητος καὶ σφοδρότητος :- +
τῆς δὲ ἐννοίας, αὐτὴ μεγάλων προσώπων
[illegible] ἐλαττόνων πρὸς
[illegible] ὥσπερ πρὸς [illegible]
λόγων τῆς [illegible]
[illegible] φορᾶς· αὐτὴ καὶ ἐλαττόνων προσώπων
[illegible] σφοδρότητος :- +

ee Μέθοδος τραχύτητος, τὸ ἀπὸ τοῦ [illegible]
[illegible] τελείως [illegible]
[illegible] τραχύτητος τὸ ἐννοίας :- λ έξις δὲ
τραχεῖα [illegible] αὐτῶν σκληρότης· καὶ ποι
σφοδρά· οἷον [illegible] :-

G χήματα δὲ τραχύτητος, τὰ προστακτικά· τὰ καὶ ἐρωτή
[illegible]· οἷον [illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦτο οὐκ

φυλάξασθε· ὅτι καὶ μετὰ τὸ ἀποστρέφειν, οἷον

κἀκεῖνο πρὸς οὓς φιλολοιδορούμενος· ἐπὶ τοὺς τὴν αὐτοῦ

γνώμην ἀναφέρων τὰ περὶ ἐκείνου ἐλέγχων αὐτὸν, ὃν ἐπὶ

σκευῇ, οἷον βούλομαι δὲ ὅτι ἐρωτῆσαι :

ἀλλὰ σκευαῖς ἂν ποιηταὶ καθάπερ· λέγω δὴ τὰ κρα-

χθέντα· καὶ ὡς πρὸς ἀφορισμοὺς ποιοῦνται :

~~αὐθεντικὰ δὲ καὶ παρὰ ἧττον ὑπὸ τῶν λογουμένων, πρὸς συγκρῖν~~

φυλάξασθε· ὅτι καὶ τὸ ἀποστρέφειν, οἷον παρ᾿ ἐμοὶ οἰκο-

τρίβων μαχαίρας χλεύης καὶ ἡ ἐρωτήσεις τοῦ ὑποκειμένου·

προσώπου κατὰ προσφυλακὴν, οἷον δὴ αὐτῆς ἔχρην αἰ-

σχύνην ποιῆσαι τὴν πόλιν, ἐπὶ τὸ δὴ κατὰ κοινόν, οἷον ὁ φθο-

σκαιὸς οὗτος ἀλιτήριος, τὰ δ᾿ αὖ σφοδρότητος :

Κῶλα δὲ βραχέα, τὰ κομματικώτερα· καὶ ἀποτεταμένον

κόμματα καὶ δεῖ ἐκεῖνα τὰ μόνα τὸν λόγον ἀναπαύ-

σονται, σφοδρά· οἷον ὁ φθονερὸς καὶ δόλιος :

αὐθέκαστος τραχὺς, καὶ συμμετρίας φωνηέντων συμπέ-

χουσα, ἐπὶ ἀλλοιοῖ τὴν ἀκοήν :

Ἀνάπαυσις δὲ ἡ μὲν εὔθετος, ὅσοι καὶ τῇ διαυτῆς συνθή-

κῃ τὰ δὲ ἀρκεῖ τραχεῖαν διεκπαλαίειν, ἡ ἄρ᾿ ἐπὶ

σφοδρότητι : Περὶ λαμπρότητος

Λαμπρότητος ἔννοιαι, ὅσαι πεποιθότως ἔχειν

τὸν λέγοντα ἐφ᾿ οἷς λέγει, διὰ τὸ ἔνδοξα αὐτοῦ, ἢ καὶ

λῶς πεπρᾶχθαι· ἢ διὰ τὸ χαίρειν τὸ πλῆθος ἀκούοντα

ἀκούοντα· καὶ ὅλως εὐθετοῦ τοῖς διαπρεπέστερον

γον· ὡς τὸ οὐκ ἔθνος ἐστὶ τὴν πόλιν· οὐδὲ πρὶν

θοις ἐστίν· οὐδὲ γὰρ τούτοις μέχρι τοῦ ζεφύρου ἐκ τῶν αὐτῶν ἔργων
κατὰ τὴν λέξιν :· Μέθοδος δὲ λαμπρὰ τὸ μὴ προκρούεσθαι
ἀσφαλῶς τὰς ἐννοίας, ὡς ἀπιστουμένας τὰς ἐν ἀξιώσει μὲν, ἀλ-
λὰ μὴ ἐκβιαζομένας, ἀλλὰ ἀφηκότα πεπιθέναι, καὶ μὴ διακό-
πτειν, ἀλλὰ ἀφηγησάσθαι κατὰ τὴν ἔνδοξον ἢ τὸ ἐνδοξότε-
ρον :· Λέξις δὲ λαμπρά, ἡ αὐτὴ τῇ σεμνῇ :·
Σχήματα δὲ λαμπρά, τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν· οἷον αἱ ἀναιρέσεις·
ὡς τὸ δυναμένοις εἶναι τὰ ἀρχαῖα τὴν πόλιν· καὶ αἱ ἀποστάσεις·
οἷον αὐτὸ τὸ περὶ Φιλίππου ἔργον ὑποπραχθέντα, ἀρχὴ κατὰ τὴν
λέξιν· κῶλα δὲ σύνθετα ἐν ὀρθότητι, ἢ μακρότερα κατὰ τὸ κῶλον :·
ὥσπερ λαμπρότερα τὰ μακρότερα. Συνθήκη λαμπρά, ἀνά-
παυσις καὶ στάσις καὶ ῥυθμὸς ὁ αὐτὸς τῷ σεμνῷ :· Περὶ ἀκμῆς :·
Ἀκμῆς ἔννοιαι καὶ μέθοδοι αἱ αὐταὶ αἱ περὶ ἀκμῆς τῆς
τραχύτητος καὶ σφοδρότητος :· Λέξις δὲ ἡ αὐτὴ ταῖς παρὰ
τούτων εἰρημένων· καὶ ἔτι ἡ τῆς λαμπρότητος
μεμιγμένη :· Σχήματα ἀκμῆς, ὅσα τῆς σφοδρό-
τητος καὶ λαμπρότητος· καὶ ὁ λόγος ἀκμαστικὸς λόγος
συμμεμιγμένος ἐκ τῆς τραχύτητος καὶ τῆς σφοδρότητος
ἔτι καὶ τῆς λαμπρότητος :· Περὶ περιβολῆς :·
Περιβολῆς ἔννοιαι, ὅταν ἔξωθέν τι προσλαμβάνωσι
τούτῳ περὶ οὗ ὁ λόγος· οἷον γένος εἴδει, ἀόριστον ὡρισμένῳ, ὅλον
μέρει· ποιμαίνοντος φαμὲν τὰ ἀγαθὰ καὶ φύσει καὶ γέ-
νος ἀνθρώπου, καὶ ἔτι ὁ λόγος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· οἷον
πολλῶν μὲν ἄν τις λόγων ἐπιθυμοῦντος τοῦτο ἐργασάμενος
χρόνου· διὸ καὶ ὡς ἀληθῶς ὡς ἔπος· ἢ ὁ λόγος ὅμοιος· οἷον ἄλλο

λης οὗτος ἱερεὺς ἦν τοῦ ἀχέροντος, περὶ τὸν μέλλοντα χορηγεῖν τὸ
λέγει αἰσθόμενος ἐκδέξεσθαι αὐτὸν ἔστιν· καὶ τὸ ἡμῖν ἀνθρώποις
αἴρεις λέγει, περὶ κορύζης· οἷον διὰ τὸ λέγει· εἶναι τόδε· ἄρο
δε τόδε· καὶ προάγειν τὸν γὰρ τοῦ μέλλοντος ἀφέδηκεν·
φθονερὸν· ἀπὸ τοῦ· ἀπὸ τοῦ ἀμαθοῦς· τὸ δὲ τοιοῦτον καὶ ἀ
κεκραγὼς ἐκ τοῦ οὐ· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πόρῳ ἀνακεκραγέναι περὶ κωλ
ἀλλ᾽ οὐ χοροῦ εἰς ἀνταγωνιστὰς ἀνδρῶν καθαιρεῖν· καὶ τὸ ἐκ
θολοῦσαι δὲ καὶ τοιαῦτα ἀλλ᾽ ἤλαυνες τὸν μέγαν τοῦ· καὶ
ὅτι μὲν μετὰ τὸ ὅκως ὡς ἐχόντων λόγος ἐστιν· περὶ κωλύει.
καὶ φιλαλήθειαν τοῦ προάγειν· ἀλλὰ καὶ τῇ περὶ
κολουθοῦν τὸ πουδηλαδή· χειρὸς μου· αὐτοῦ· χρόνου·
περὶ τοῦ· ὅτι περὶ αὐτοῦ· οἷον ἐπεχείρει χορη
γίαν· τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ, τῆς ἐκκλησίας, οὐ κατὰ τὸ σκότος
χορηγοῦ ἔθνους τῆς, οὐ πάνυ πλούσιος· περὶ κωλύει
καὶ φανερῶς χαρίεν ἀπὸ τοῦ ὅμως· ἀπὸ τοῦ αἰῶνίου· ἀ
πὸ τοῦ γένους· ἀπὸ τοῦ ἦθος· ἀπὸ τοῦ ὅλου· ἀπὸ τοῦ
μέρους· ἀπὸ τοῦ ἰδίου· ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ περὶ κωλύει.
καὶ ἐπεὶ τὸ παρὰ τῶν μόνων λάθρα φιλῶν, ἀλλὰ καὶ
τὸ ἐλεφαντίνου ἄρα καὶ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ αὐτὸ περιέξαι
περὶ κλίνην ἀγροικότερον ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ἀφθόνως καὶ περιέθεν,
ἐπεφραμένε ἐφόδους ἀναβαλόμενοι·
ἐφόδους περὶ κωλύεις, τὸ δὲ ἀμαρτεῖν τοῦ παρὰ καὶ τῷ δεῖν
πρὸς τὸ λέγειν· ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς ἐκ ταύτης κωλύει τῷ παρὰ τοῦ·
καὶ τὸ καὶ τὸ ποικίλον χρήματα χαμαὶ· καὶ τὸ τοῖς κατὰ
σκαφῶν περὶ τὰ καὶ πεποιθός· καὶ τὸ τοῦ

τῶν ἐνστάσεις, παρὰ τῷ ... τιθέμεναι τῆς προτάσεως ἕνεκεν :·

λ λέξις ἡ κατὰ τὴν αὐτὴν ἰδέαν τραχύτητος οὐκ ἔστιν· ἡ γὰρ [illegible]

ταῖς ἰσοδυνάμοις αὐταῖς λέξεσι χρῆσθαι καὶ ἐκ τοῦ [illegible] :·

σ Σχήματα δὲ τῆς τραχύτητος, ταῦτα τὰ αὐτὰ ἐφ' ἧς ἐλέγομεν

[illegible] ἢ καὶ περὶ τοὺς ῥυθμούς· ἅ τε ἀπὸ τῆς ἐλέγξεως

καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔοικεν, ἅ τε προστακτικοῖς τε, ἅ τε ὑπο-

θέσεις μετὰ [illegible]· ἅ τε ὃ καλούμενον

[illegible] ἐκ τοῦ [illegible] ἀποστροφῆς· ἅ τε [illegible]

οἷον δὲ [illegible] φίλιππον φανερὸς οὗτος, ὥστε

[illegible] ἐκ ... συμμαχίας αὐτῶν ἀνταπο-

λογίαν· ἅ τε [illegible]· ὡς [illegible] φωκικοῦ

συστάντος πολέμου· ἅ τε [illegible]· ἡ [illegible]

οὗτος, ὅθεν ἐκ τούτων ἐφήκειν ἔννοιαι·

καὶ τὸ [illegible] καὶ [illegible]

[illegible] συμπλέκειν· καὶ [illegible]

σχῆμα· οἷον ὁ γὰρ οἷς ἂν φθάσῃ [illegible]· καὶ [illegible]

κῶλα :· κ κῶλα, ἢ [illegible] καὶ [illegible], ἰδέαν

τραχύτητος οὐκ ἔστιν· ἀλλ' αὐτὰ [illegible] ἰδέαν

[illegible] :· + περὶ [illegible] ἰδέας :· +

κ ἔννοιαι [illegible] ἔννοια ἢ μέθοδος

καθ' αὐτὴν οὐκ ἔστιν· ἀλλ' ἡ λέξις καὶ [illegible]

[illegible] ποιεῖ· λ λέξις [illegible] καὶ

ἡ [illegible] :· σ σχήματα

δὲ [illegible]· ἃ καὶ [illegible]· ὡς

[illegible]· καὶ [illegible].

[illegible] καὶ [illegible], [illegible] καὶ [illegible] μεταφορ[illegible]· οἷον [illegible]

[illegible] φιλό[illegible] [illegible] ὡς περὶ [illegible]

[illegible] τοῦ [illegible] [illegible] καὶ [illegible]

[illegible] ἢ τῆς καὶ τὸ πρὸς τὸ αὐτὸ [illegible] λέξιν· οἷον παρα-

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ἀποστροφή, ἢ τῆς ἐπὶ τὸ [illegible] πρὸς τὴν [illegible]

[illegible] μεταθεῖναι· οἷον [illegible] [illegible]

[illegible] καρδίαις [illegible]· ἐπεὶ δὲ [illegible] λέξει [illegible] ὀνόματα

[illegible] οὐκ [illegible] [illegible] καὶ τὸ [illegible] καὶ

[illegible] [illegible] κακοζήλως [illegible] [illegible]

[illegible] σχῆμα [illegible] οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ [illegible] [illegible]

[illegible] ἀποστροφή· οἷον οὐκ [illegible] οὐ κέκραγας· οὐδὲ [illegible]

[illegible], οὐκ ἔπρεπεν [illegible] καὶ ποιητικ[illegible], τὸ οἰκεῖον

[illegible] [illegible] Ἰσοκράτει· καὶ τὸ [illegible]

[illegible] καὶ πρὸς [illegible] θέσιν, ἀλλ' [illegible] χρόνοις [illegible]· καὶ [illegible]

[illegible], οἷον τὴν [illegible] [illegible]· [illegible]

[illegible] [illegible] Μακεδόνων βασιλεὺς δόξας [illegible]

τοῦ [illegible] [illegible] καὶ τὴν [illegible] θέσιν, ὃ καὶ

κακόζηλον [illegible] ἐξ [illegible] παρεμβολῆς, οἷον τὸ [illegible]

[illegible] ἀληθὲς [illegible] [illegible] [illegible]· καὶ ποιητικ[illegible]

[illegible] καὶ τὸ [illegible] ἀπρεπὲς· οἷον [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]· [illegible] πολὺ [illegible] καλούμενον

[illegible] καὶ [illegible] ἐκφέροιτο :· Κ[illegible] κακοζήλω [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]· [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]· καὶ τὸ [illegible]

πλοῦ καὶ μάχης· τὸ ὅλως δὲ μόνοι μὲν καὶ δὴ ἐκεῖνοι αὐτοὶ περὶ
ἐρουμένους· οἷς ἐπὶ τοῦ οὐχ ἡμάρτετε ὦ Ἀθηναῖοι τὸν ὑπὲρ πάντων
ἡ ἔξω τις ἄλλος· τῶν παρὰ τοῖς μέλλουσιν ἀκμὴ δὲ καὶ μὴν οὐδὲν
ἐρεῖ πρὸς αὐτόν· φησὶ οὐδὲν μὴ ἀξιοῦ τιμὰς ἀφ' ὧν ἀνδρῶν
αὐτῆς, ἐκ δὲ τῶν κινδύνων τοῖς λειτουργίαις: ⁓ :·
Συνθήκη δὲ ἡ πρὸς κάλλος ἢ καὶ σύμμετρος μὲν ἐκ τῶν φωνηέν-
των καὶ ἡ πρὸς τὸ μέτρον ἐν τοῖς ῥυθμοῖς καὶ ἡ ἐκ τροχαίων συν-
θηκῶν καὶ ἐκ βουλομένων τοῖς ἐξ ἑτέρων καὶ τοῖς ποσί· ἀλλὰ δὴ
ἀλλ' ἡ ποικίλη συνθήκη ὡς μὲν ἀξιοῦν τῶν μακρῶν λέξε-
ων καὶ τῶν μικρῶν κώλων ἀκατάληκτα: - αἱ μὲν ἀκμαὶ
ἐπὶ τὸ ἔρρυθμον ὅτε συνθήκης: · περὶ γοργότητος ἰδέας
γοργότητος ἔννοια, καὶ δὲ αὐτὴ οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ καὶ ἡ μὲν τῶν
τοιούτων πρὸς ἀκρίβειαν ἐν ῥυθμῷ τῶν :· μέθοδος γοργό-
τητος ἡ ἐν ταῖς ἀνθυποφοραῖς ταχείαις καὶ ταῖς
λύσεσι· τό τε ἐν ταῖς ἀντιθέσεσι ταχείαις· οἷον τί γὰρ καὶ βουλόμενοι
μετεπέμπεσθ' ἂν αὐτὸν ἐν τῷ τοιούτῳ καιρῷ· ἐπὶ τὴν
εἰρήνην· ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν· ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον·
ἀλλ' αὐτοὶ περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε· γοργότης δὲ καὶ ἡ ἀν-
θυποφορά, οἷον πρὸς ἃ καὶ κατήγορον Αἰσχίνης: :·
σχήματα δὲ γοργά, ὅ τε καὶ ἀνθυποφορικόν· οἷον τί μὴν
οὗτος ὁ παρὼν τῶν Ἀθηναίων ἀναθέντων Φίλιππον· ἢ
θεωρεῖτε; τὸ δὲ ἐκ τῆς ἐπιβολῆς, ὥσπερ τὸ πέδη καὶ κατηγορῶν
ἔφη· ἃ τῶν πολιτικῶν ἀθλίων τὴν ἀφορμὴν, καὶ βουλὰς
τὰς τῶν Ἑλλήνων· τὸ οὖν καὶ κατὰ πλοκὴν τῶν ἑσπομένων·
ὥσπερ δὴ τὸ ὑποθέσεων, γοργότητα τῆς γοργότητος

ἀμφοτέρων καὶ τὸ πλεῖον· καὶ τὸ εἶναι τὸ προκαλούμενον σχῆ-
μα· οἷον ἔστι δὴ γὰρ οὖν καὶ θέσις καὶ τὸ χρηστὸν ἔστι τῆς δέξεως·
ταύτης δύναται ταυτό, ὅπερ ἔλεγε γνώμην σαφηνίζουσαν, οὐ
τὸ σχῆμα τοῦτο τὸ ἐπαναλαμβάνον τὸν λόγον ὀρθῶς ἐστι τὸ πρῶτον ποι-
εῖ· σχῆμα τὸ τοιοῦτον ἐπάνοδον τὸν κοινὸν καλεῖ· οἷον περὶ
σιλθέντος βουλῇ· παραινοῦσα μὲν ἐπὶ τὸ καὶ τοιοῦτον
κοινωνητικὸν· οἷον ἀμφίπολιν· πουδήν· ποιεῖ δὲ λέγων
αἰτίαν καὶ δὲ ἐναλλάττουσι ἐξ ἀρχῆς· οἷον τὸ περὶ τῶν ἀμ-
φίπολιν λαβόντων· καὶ τοῦτο πουδήν· πάντα περὶ
λα, μεταβολὴν αὐτῆς· ἀπὸ τῆς ἐν ἀρχῇ ἐπανόδου· οἱ δὲ
ἐναλλάττοντες λόγους μορίοις καὶ τὴν πρόθεσιν ἔχοντες·
οἷον ἐπανάγοντες· ἢ καὶ δι᾽ ὧν ἀεὶ ὡς τούτων· τὸ ὑπερ-
τάσει ὡς ἀλλὰ καὶ πάλιν ταῦτα· τὸ καὶ τὸ ἐπαναφορὰν
κοινωνητικὸν· οἷον τὸ ἀνομοίως καλεῖς· καὶ τοῦτο
λέγεις· τὸ καὶ τὸ ὑπερβατὸν κοινωνητικόν· οἷον τὸ ἐξ ἀρχῆς τὸ
ἐν μέσῳ ἔχοντα περὶ τὸ μέσον· αἱ δὲ διαλλάττουσαι
μετὰ πολλῶν· οἷον καὶ πουδὴν ἀνομοίων τῶν Ἀθηναίων
ἐστι ἀμφισβητῆσαι· τοῦτο μὲν σχῆμα τὸ Γοργίου· τὸ δὲ τῆς
νομιζομένου μὲν πλεονεκτήματος τοιούτου λόγου
ἐστὶ τὸ δὲ ἀμφότερα φαινόμενα τέμνοντα ὡς ἀλη-
θῶς μὲν ἀρχὴν τὸ παραλιπεῖν· τὸ δὲ τέμνοντα μὲν δὲ
τοῖς δοκοῦσι τέμνει· τὸ γὰρ ἤδη τοῦτο γράφοντι· οἱ πολέμιοι
μοι· καὶ τὸ κατὰ συστροφὴν, οἱ πολλοὶ ἐστὶ Ἀθηναῖοι λόγοι
νομίζουσι· ὅτι τὸ δὲ καθ᾽ ἕκαστον ἐκκλησία· καὶ τοῦ κατὰ συ-
στροφήν· ὅμοιαι Λακεδαιμονίοις ἀφ᾽ ἡμῶν καὶ ἑαυτῶν

ἀπὸ ἀρχομένων καὶ κορωνὶς μετὰ τραχύτητος καὶ προδιδόασι, τὸ δὲ αὐ-
ξομένων τῶν ποιητικῶν ἀποσκευάζονται σκιὰ ἐστί :: Λέξις
δὲ γοργή, ἡ βραχέων καὶ ὀξυτέρων· Κῶλα ὁμοίως γοργὰ
τὰ βραχέα :: Σχήματα καὶ γοργή, ἡ πολυσύνδετα, καὶ
δ' ὅλως ἐχόμενα σχήματα φαίνεται· Περὶ ἤθους· ἰδέαι δὲ
ὁ ἠθικὸς λόγος, ὅσα ἀφελής ἐστι· γλυκύτης· τὸ ἐπιεικὲς καὶ
δριμύτης, καὶ πρὸς αὐτοῖς ἡ βαρύτης, ἐπὶ τούτοις οὖν
αὐτῶν ... ἀληθινὸν ... καὶ ... ὡς ἔθη
καὶ ὁ ἀληθινὸς λόγος· καί τοι καθ' ἑαυτὸν ἰδίως θεωρούμενος
ἔστι δέ :: Περὶ ἀφελείας ::

Ἀφελεῖς ἔννοιαι μὲν αἱ αὐταὶ τῇ καθαρότητι· καὶ πρὸς ταύταις
αἱ τῶν ἀπραγματεύτων ἢ θεωρίαν καὶ ὑπόνοιαν ἐχουσῶν· ἔτι αἱ παρὰ
σιωπῆς ... ὡς ἀπλαῖ· αἱ γινόμεναι, ὅταν περὶ
ἀλόγων καὶ τῶν τυχόντων πραγμάτων λήψεις· καὶ αἱ ἀπὸ τῶν
ἐπιχειρημάτων ἀπὸ τοῦ λόγου ζώων λαμβανόμεναι· οἷον
ὁ μῦθος κέρατα ... οἷον ὅρκοι ... ἔτι
αἱ ἀπὸ τῶν φυτῶν :· Μέθοδος ἡ ἀφελής, αἱ αὐταὶ τῇ
καθαρότητι· καὶ πρὸς αὐταῖς τὸ ὑπορεῖσθαι τῶν κατὰ μέ-
ρος ὡς ... ἔτι καὶ τὸ ... σκευάζειν, ἔτι
τὸ ... καὶ τὸ ... καὶ τὸ
... ἔτι τὸ ... ἀφελές, καὶ τὸ ...
... ἀλλ' ἀκριβολογεῖσθαι περὶ πραγμάτων :· +
χήματα καὶ κῶλα ἀφελῆ, καὶ τὰ λοιπά, ἐν αὐτοῖς τῆς κα-
θαρότητος :· + Περὶ γλυκύτητος :· +

Γλυκύτητος ἔννοιαι μυθικαί. καὶ τὰ ...

[illegible] μὲν θ. καὶ τὰ κατὰ λέξιν. [illegible] καὶ ἡ γλυκύτης [illegible] ἀλλ' οὖν [illegible] καλλίστη [illegible] τῶν [illegible] τοῦ [illegible] αὐτῆς
οἷον ἡ [illegible] ὑπὸ τῶν [illegible] τοῦ· οἱ δὲ ἐκ φύσεως· καὶ [illegible]
ἐρῶντες [illegible] μοι· τοῖς χαριεστάτοις· οἷον τὰ [illegible] ἢ τὰ
ἡμέτερα προσόντα ἢ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] τοῖς περὶ ἀρετὴν καὶ [illegible] πλείστην· οἷον τὰ [illegible]
[illegible] [illegible] οὐδὲ [illegible] [illegible] καὶ τὸ
[illegible] τοῖς ζώοις τοῦ οὕτω [illegible] :· +
ἔθος δὲ ἡ γλυκεῖα, ἅπερ καθ' αὑτὰ τῆς ἀφελείας· λέξεις [illegible]
[illegible] τῆς ἀφελείας· ἡ ποιητική· διὰ [illegible] ὥσπερ
καὶ [illegible] [illegible] [illegible] οὐ [illegible] ἀλλὰ
τὸ [illegible] λόγῳ χρῆσθαι· οὕτω μὲν τοι [illegible]
ὡς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ἀλλ' ἐκ [illegible] λέξεως· γλυκεῖα λέξις καὶ [illegible]
[illegible] καὶ ἡ δριμεῖα :· χρὴ [illegible] ἡ γλυκύτης
[illegible] τῆς ἀφελείας καὶ καθαρότητος· καὶ πρὸ τούτου [illegible]
[illegible] :· [illegible] ἡ [illegible] [illegible]
[illegible] τὸν λόγον· [illegible] :·
Περὶ δριμύτητος καὶ ὀξύτητος [illegible] [illegible] [illegible] :·
τὴν δὲ καὶ δριμύτητα [illegible] [illegible] λέξιν [illegible]
[illegible] δριμεῖα [illegible] [illegible] δριμύτης [illegible] λέξεις
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] βαθεῖα [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

εἰ δ' ἂν πρὸς ἀγροίκους· ὁ δὲ φησὶν ὅτι | ἀλλ' ἐξ εἰς τὸ δεινὸν
ἀλλ' ἐξ ἐννοιῶν καὶ ποτὲ τραχειῶν· ἢ κατὰ λέξιν μόνον καὶ
νοιῶν· οὐ κατὰ λέξιν καὶ ἔννοιαν· οἷον ἡ φιλανθρωπία αὐτὴ καὶ
ἀγροικία· ἡ αὐτὴ γυναικὸς φιλανθρωπία· οὐκ ἔστι τὸ ἀληθὲς
σίας ὡς ἡ λέξις δ' αὖ πρὸς βουλὴν λαμβανομένη· οὐκ ε-
πὶ τοῦ φιλίππου ἀνδρὸς· ἐπεὶ γὰρ ἀκούσας δὲ καὶ τῶν πόλεων
ὅτι ὡς τὸ ἐπολιορκεῖτο τὸ τεῖχος· ἀλλ' οὐ περὶ μόνον καθίστατο
κατὰ λέξιν μὴ ἐπὶ ταῖς τιμαῖς κατὰ ἄλλο τὸ δεικνύει χρό-
νος· ὡς τὸ ἡμέτερον τὸ μηχανῆσαι φιλονεικίᾳ, ἀρετῇ
φησὶν ὅτι ἐὰν δὲ αὐτοῦ τὰ τείχη ἤδη προσάγωσιν· ἃ
ταῖς πόλεσιν ἢ τοῦ φιλίππου πολεμεῖ τὸ πρὸς τὸ ἐφόδι-
ον· ἃ τοῦ αὐτοῦ τὸ μηχανὴν τῶν ἐπὶ τὴν πόλιν ἰσχὺν τ.
ἐπεὶ γὰρ ἤδη ἀπηγγέλθη Φίλιππος πρὸς ἡμᾶς· ἐν τῷ παρὰ τοῦ
τοῦ δεδοικέναι, ἃ φίλιππον ζῆν ἢ τεθνηκέναι· ἀλλ' οἷ τι
πότερον τεθνηκότος τοῦ ἀδικοῦντος μεταβαλεῖν τιμωρεῖσθαι·
δὲ τὸ νῦν δὲ ὅτι γὰρ ποιητικὴν τὴν λέξιν ὁμοίως πάνυ σκληρ-
ὸν ἔστιν ἐπὶ τὴν σκαιὰν καὶ τὰ ἀκόλουθα σκληρότερον· οὐδὲ
καθ' αὑτὰ τοιαῦτα· οἷον δὴ ταῦτα τὰ ἁπαξάπαν
χειροτεχνεῖ τέχνη· καὶ σφόδρα τὴν δηλοῦσαν ταῖς
ποιήσεσιν ἀντιτυχεῖν· ὡς χερσὶν φανερόν· ἐπεὶ δὲ αὐτὰ
κεῖται· ἀφορμὴ τῆς ὡραιότητος· τὰ αὐτὰ ἔστι τῇ γλυκύτητι
μόνον μὴ μορφὴ δι' ἀληθείας ἐλέγχου· —περὶ ἐπιεικείας·
Ἐπιεικεῖς ἔννοιαι, ὅταν ἑκὼν τις ἑαυτὸν μειονεκτεῖν τοῦ δικαίου
κρίνῃ· ὅτι πολλοῖς ἐξὸν αὐτῷ χρῆσθαι κατὰ τῶν ἐχθρῶν
τῷ ἐχθρῷ τι πλέον συγκαταβαίνων ὁ λόγος ἐνδίδωμι.

ὁ περὶ αὐτῶν ἀμελῶν λέγειν δ' ἢ ὀκλάζεσθαι ὡς ἂν ἀγνοοῦσι βουλόμενοι.
καὶ τὸ φάσκειν ἀναγκάζεσθαι ὑπὸ τῶν λόγων, ὡς δημοτήριον φασὶ
εἶναι. καὶ καθόλου πολλὴν τὴν ζήτησιν καὶ τοῦ πρὸ τοῦ
ὡς ἐν ἤθει τῶν λεγομένων, ἡ ἐπιείκεια ἐπιεικής.
μ μέθοδος δ' ἐπιεική, τὸ εἰπεῖν τῶν κατ' ἀντιδίκων τε ἑαυτοῦ χα-
ρακτῆρα, ὅσα πρὸς τοὺς ἐχθροὺς σφόδρα, ταπεινούμενον.
ἢ τοῖς ὑποδεικνυμένοις ἢ καὶ μὴ ὑποδεικνυμένοις. καὶ τὸ ἐ-
κεῖνον τῶν πραγμάτων παραλιπεῖν. ὅσα τις ἔχει πρὸς ἑαυτόν.
καὶ ὅσα πρὸς τοὺς ἐχθρούς. ὁμοίως ὑποδεικνυμένων. καὶ περὶ ἐκεῖνον
τῶν πραγμάτων. μὴ δεῖν ἢ πλείω λέγειν. μέθοδος ἐπιει-
κὴς καὶ ἡ καθ' ὑπόκρισιν ἀφελής. λ λέξις ἐπιεικὴς ἡ
καθαρὰ καὶ ἀφελής. σχήματα τὰ ἐπιεικῆ καὶ τὰ λοιπά,
ταῦτα. π περὶ ἀληθινοῦ καὶ ἐνδιαθέτου λόγου.
Ἀληθινοῦ καὶ ἐνδιαθέτου λόγου ἔ- π ἰδέαι η:
ννοιαι, αἱ ἀφελεῖς πᾶσαι καὶ ἐπιεικεῖς. καὶ πρὸς ταύταις
ἰδίᾳ τινές, αἱ δὲ ἐπιτιμητικαὶ καὶ ὅσαι ἀρχαὶ ὡς εἰκὸς ὦ... μὴ
προλέγειν τῶν ὡς ἔξω τοῦ, ἢ περὶ τοιούτου ποιήσαι. ἀλλὰ
πρὸς εἶναι τοῦ λόγου ἔρχεσθαι μὴ προηγηθείσας τῆς
ἐς ἀρχὴν ἀσυνδέτων ἀφορμῆς τοῦ λόγου. ἐνδιάθετον
καὶ ἀληθινόν. καὶ ὅσοι οὖν ἐμψύχως ὑποκρίνομεν ποιεῖν ἀλη-
θινοὺς λόγους ἐν ταῖς λοιδορίαις δεῖ αὐτοὺς οὐ
σκευάζεσθαι χρῆσθαι. καὶ γὰρ αὐτὸ θυμοῦ ἀληθινοῦ ἐκ
ὑπάρχοντος δοκεῖ ἂν ἐντὸς τοῦ λόγου κινεῖσθαι ὡς γὰρ ἀληθινοῦ
μεταφορικῶν. λ λέξις ἀληθινοῦ λόγου πᾶσα ἡ τρα-
χεῖα καὶ σφοδρὰ καὶ παρεκβάσει καὶ ἐνδιάθε-

157

43

σιν ἔχουσι [illegible] καὶ μάλιστα [illegible] ἐπὶ φορᾶς :-

Ε [illegible] αὐτοῦ, αἱ ἀποστροφαί. αἱ [illegible]. οἷον [illegible]
[illegible], καὶ [illegible] ἀγορά [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ἐνδιάθετον ἔχουσι [illegible] ἰδιάθετον, καὶ [illegible]
καὶ [illegible]. οἷον [illegible] [illegible] ὀδυρόμενος [illegible]. [illegible]
προσωποποιΐα. οἷον [illegible] ποιοῦσιν. [illegible] ἀποσιώ-
πησις. καὶ [illegible]. οἷον πρόθεσιν. πολλοὺς [illegible]. καὶ
[illegible]. καὶ πόλιν. [illegible] θεοί. [illegible] /
ἡ ἐπιδιόρθωσις. [illegible] ἐν [illegible]
[illegible], ὡς ἐστὶ τῆς ἀρχῆς. καὶ [illegible] τῆς [illegible]. [illegible] ὁ ἀπόλυτος
καλούμενος [illegible] ἐπὶ κρατίστων. [illegible]
[illegible] πολλὰ [illegible] [illegible] ἐνδόξων, [illegible]
θεῷ. [illegible] τοῖς [illegible] [illegible] φθόνοις [illegible]
δυσὸν [illegible]. καὶ [illegible]. [illegible] τοῦ [illegible]
χρόνοις. [illegible] καλουμένη [illegible] ἀναφορά [illegible]
[illegible] :- [illegible] καὶ [illegible], [illegible]
[illegible] :- Περὶ ὕβρεως τύπος :-

Η δὲ ὕβρις [illegible] [illegible] μᾶλλον [illegible], [illegible] ἔχειν τὸ
[illegible] ἁπάσας. καὶ [illegible] [illegible].
ἢ συγχωρεῖν πλεονεκτεῖν [illegible] [illegible] [illegible]
ὁμολογεῖ, καὶ [illegible] ἑαυτῶν [illegible], ἢ τῆς ἔχθρας.
ὅπερ ἐστὶν [illegible]. [illegible] [illegible],
ὅσοι [illegible] ἑαυτῶν [illegible] τῶν ἐχθρῶν
[illegible] [illegible] ὁ λόγος. ἐπεὶ
[illegible] ἑαυτῶν [illegible]

ἄλλως· ὅτι τῶν ἀρετῶν ἀρχὴ ἡ χρεία· ἀρετὴ τῶν ἀρετῶν τῆς μεθόδου

ἐστίν· ἀλλ' οὖν τῶν μὲν οἱ ... χωρὶς ... ταῖς ἀρεταῖς

αἷς τὴν τῶν ἐσχηματισμένων προειρημένων ... φανερῶν

τὸ ... πρὸς ἢ βούλεσθαι δι' ὧν λέγει καὶ τὸ ...

... τῶν ἰδεῶν καὶ τὸ περὶ τῶν ὁμολογουμένως τὰ

... ταῖς ἀρεταῖς τοῖς ἐκ διαπορήσεως ...

ὅπερ οὐδ' αὐτὸ ἀρετῶν ἀπήλλακται· τοιοῦτον καὶ τὸ περὶ τῶν

ὁμολογουμένων διαλέξαι· καὶ τὸ ἐπικείμενον πῶς δέον

μετὰ τοῦ ... ὁ ... οὐ δέον· οἷς μὲν ἢ τοῦ ἰδίου

... ὡς ἔοικε λόγου ... τὸ μέρος· καὶ τὴν ... πε-

πολιτευμένων· τὸ γὰρ ὡς ἔοικε ... λέγει· ...

... ὡς ... τῶν ... χρόνου· τὸν

... καὶ μεθόδου ... τῶν αὐτῶν· λέξεις ... τῶν

οὐδὲν ἐστὶν αὐτοῖς ἴδιον: + περὶ δεινότητος:

Δ ... χρῆσίς ἐστιν ὀρθὴ τῶν προειρημένων ἁπάντων ... ἰδεῶν

... τοῦ λόγου ... τῶν ἀπὸ ... τῶν ...

... πρὸς ... διὸ ...

... τοῦ λόγου ...

λόγος, ὁ μὲν καὶ ἐστὶ καὶ ... γνώμη καὶ ...

κατ' ... καὶ ... τὸ λόγον· ὁ δὲ ἐστὶ μὲν δεινός·

οὐ δοκεῖ δὲ ... πρὸς τὴν μέθοδον· ὁ δὲ δοκεῖ μὲν εἶναι

δεινὸς, οὐκ ἔστι δὲ τῇ ἀληθείᾳ τοιοῦτος· καὶ ὁ τοιοῦτος

... λόγος ... ὁ δὲ ... ἐστιν, ὁ τοιοῦτος δοκεῖ

πρὸς τὸν τοιοῦτον λόγον οὐδείς· τοῦτο ... καὶ ὁ μὲν ...

... τῶν ... λόγους ... πρὸς ...

καθάψασθαι· ἐὰν περιφερόμενον ᾖ· ὧν κατηγορεῖς οἷς κτλ. Φι-
λίππου· καὶ ποιοῦσί τοι φιλιππισμοί, καὶ τὸ δημο-
σίου καὶ λόγου· ἔστι περὶ τραχύτητος αἱ τὸ μέγεθος ποι-
οῦσαι σχεδὸν αἱ πᾶσαι· Μέθοδοι δ' αἱ τραχεῖαι προφα-
νέσιν ἐμφάσεσιν εἰρῆσθαι· ἐπεὶ δ' αἱ ποιοῦσαι τὸ
μέγεθος ποιοῦσιν· Σχήματα δὲ ἐνδεικτικὰ καὶ τὰ
λοιπά, ἃ περὶ τὸ σημεῖον εἶναι καὶ ἀκμῆς· λαμπρό-
τερος δὲ περὶ πολλῆς μάλιστα τοῖς ἔχον, ὃ κτλ. συναρ-
θροῦσι· ὡς τὸ ὀργιζομένοις ἂν φυλακτέον· τοιαῦτα πε-
ρὶ τὸν ἐν ταῖς ὀργαῖς λόγον, οὔτε ἐμοὶ πολεμεῖ καὶ μὴ
παρρησίᾳ μὴ πράξει· ὁ μὲν οὖν ἐστὶν ἀληθὴς καὶ δοκῶν
δήμου λόγος, οὗτος γένοιτο· ὁ δ' ἀληθινός, οὐ δοκῶν τῷ
ἐσομένῳ τῶν μεθόδων ἐν μέσῳ· σφοδρὸν γὰρ δημοσί-
ου λόγου, τὸ ἤθει καὶ τοῖς ἐν ἀληθείαις ἐννοίαις καὶ λέξεσι
ἐν τοῖς λοιποῖς· ἀφ' ἧς ἐν ἀληθείᾳ δοκοῦσι λέγειν· ὑπο-
ρῦσαι ποιοῦσι καὶ κτλ. σκευάζουσιν οὖν βούλεταί τις
ἐν ἀληθινοῖς μὲν ἀφ' ἧς ἐδόκει λέγειν· τοιοῦτοι λόγοι,
οἷοι δὴ οἱ Δημοσθένους· καὶ τὸ δημοσίου καὶ λόγου μέρη·
Ὅ δὲ μὲν ἀληθινὸς δ' ἂν, δοκοῦν ὅτι τὸ ἐμφατικὸν εἶναι· τὸ αὐ-
τὸ οὖν ἔχει πρὸς τὴν λέξιν· ὅταν τραχεῖα καὶ σφοδρὰ ᾖ καὶ
κακῶς τις συμφορὰν ἐκλέξας· ὀξεῖα ἡ τραχύτης ἐν
αὐτῇ πολλάκις καὶ ποιεῖν τὸ μάλιστα χρώμενος· σχήματα
καὶ κώλοις τοῖς βραχέσι, κεκομμένοις μὲν καὶ ἀκμαῖοις·
ἐν ῥυθμοῖς τοιούτοις λόγου ἐν τῷ προσαγορεύειν ἀποδείξεων λοι-
δορίαις καὶ σφοδρότητι συνθήκη χρῆσθαι· ἢ ἐν τῷ

ὅλως μὲν δὴ μὴ τοιοῦτον δεῖ : — περὶ μεθόδου ὁμηρικῆς πρὸς

μέτρου μὲν λέξεως ἐν ποιήμασι λόγων· περὶ ἐμμέτρου μὲν λέξεως : —
ἢ ἐνθηρικὴ ἐστίν, ὡς ὁ πυθαγόρειος ... οὐκ ὁδὸν μὲν ...
οἱ λ΄ στάδιοι· καὶ ὅσα ... οἱ ξ΄ στάδιοι· ἢ νομι-
κή, ὡς τὸ ... καὶ ἡ ἴσα
... καὶ ἡ φράσις ὁμοίως ... ἢ τεχνικαί· ὡς τὸ ...
... καὶ ...
... : περὶ ἀμέτρου λέξεως : —

μετὰ ... ἡ λέξις, διχῶς κατὰ τὸ κυρίου· ὡς ...
... καὶ κατὰ ... φθοράν, ὥσπερ ...
... :

περὶ ταυτότητος καὶ ποικιλίας λέξεως : —

Ταυτότης μὲν χρῆσις ... ὁμοίως ...
... πολλῶν ὁμοίως ... τεθειμένα
... ἔχουσι ... χρῆσιν ... ποι-
κιλίαν ἁρμόζει. περὶ παρατηρητικοῦ :

Περιττὰ ὁ λόγος κατὰ τὴν λέξιν διχῶς· ἢ διὰ ... ἢ
... βραχέος ... οἷον τὸ
... καὶ ...
... χρῆ-
μα ... οὐδὲ ... ποι-
ό ... ποικίλον μόνον ...
... οἱ ... πρὸς
... ἔχει
καὶ ... καὶ ... μόνον

κωλύομεν δὲ ἐγγράψαι τὴν ἀνθυποφορὰν [illegible] ἢ κατὰ ἐπενθύμησιν,
ἢ τῆς ἐπὶ ἐνθυμήμασιν ἐπιφορᾶς τῆς ἐνθυμηματικῆς
ἀντιφερομένων· ὁ μὲν πρὸς τὸ [illegible], ὁ ὑποθετικός· πρὸς τὸ
δὲ [illegible] φησὶν ἢ κατὰ λόγον καθολικὸν τοῖς ἰδίοις συμπτω-
κῶν· περὶ μὲν οὖν τῶν ἀνθυποφορῶν ἐπενθυμήσεως λαμβα-
νομένων· πρὸς [illegible] ἀντίθετον, οἱ καθολικοί : —

Περὶ ἀνθυποφορᾶς ἐν τῷ πολεμικῷ διαφερομένης :

Τὰς ἀνθυποφορὰς ἐν τῷ πολεμικῷ διαλύομεν, [illegible] καὶ
[illegible] [illegible] ὡς τὸ μὲν οὖν
[illegible] οἱ μόνον [illegible]
φωνὴν ἀφιείς, ἢ ὁμολογίας τοῦ πολεμίου· ὡς τὸ [illegible]
[illegible] ὁ λόγος ἀνθ' [illegible] ὁ μάγειρος : —

Περὶ παραλείψεως καὶ ἀποσιωπήσεως :

Παραλείψεως καὶ ἀποσιωπήσεως ἡ μέθοδος, ὅτι τὰ μὲν [illegible]
λανθάνει μείζονα [illegible] καὶ [illegible] τῶν [illegible]
[illegible] προσποιήσασθαι παραλείπειν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἢ τὸ [illegible] χρήσιμα
δὲ [illegible] [illegible] μὴ [illegible]
[illegible] παραλείπειν· [illegible] χρήσιμα [illegible] λέγεσθαι.
ἢ ὅτι [illegible] χρήσιμα [illegible] [illegible]
[illegible] παραλείπειν· διὰ τὸ χρήσιμα [illegible]
[illegible] μικρὰ [illegible]
μικροῦ [illegible] : — Περὶ πλοκῆς

Ὅταν πλέκωμεν καὶ τὸ αὐτὸ λέγωμεν ὄνομα, ἐν κόμματι μὲν
ἢ κώλῳ τὸ μὲν ἕτερον· [illegible] πρῶτον ὁ καιρός· ὁ γὰρ αἰσχρὸν

[illegible] ... περὶ ...

[illegible]

[illegible] ... περὶ ...

[illegible] ... περὶ ...

[illegible]

[illegible] ... περὶ ...

[illegible]

[illegible] ... περὶ ...

[illegible] ... περὶ [illegible]

Ἐ[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... διαβολὴ ... [illegible]

[illegible] ... καὶ δίκαιο[illegible]

[illegible] ... διαβολὴ ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... περὶ [illegible]

Τ[illegible]

[illegible] ... ὁμολογοῦμεν ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... οἷον ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... περὶ ... [illegible]

ἧς τοιαύτης [illegible] ἀκολουθοῦμεν [illegible] ἀπὸ τῆς λέξεως προκα[illegible]
λεβάνομεν τοῦ· οἷον τίς οὖν [illegible] τῆς χρείας· οὗτος ὁ πο-
ρος, ὁ μέλλων οὐ καινῶν· αὖθις δὲ [illegible] [illegible] φαῦλα. ✝

Περὶ ἀσυνδέτου καὶ συνδέσμων ⁝

Τὸ ἀσύνδετον σχῆμα, ἀφελὲς καὶ ἠθικόν ἐστι· οἷον εἰ ποιῶ· εἰπὲ
[illegible]· ποῦ τίθεμαι· [illegible]· [illegible]· τὸ δὲ μετὰ τῶν συν-
δέσμων [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
καὶ [illegible]· καὶ [illegible] πόλεις [illegible]
[illegible]· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
καὶ [illegible] ἐν [illegible] [illegible] ⁝

Περὶ ἐκ προθέσεως ἐπάγειν κεφάλαια ✝

Ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου κεφάλαια, περὶ ὧν μέλλομεν [illegible]
[illegible] προέκθεσις [illegible] [illegible]
[illegible] ἀποδεδειχ[illegible] [illegible] ἀνακεφαλαίωσις· εἴη [illegible]
λαιον [illegible] προεκτεθ[illegible] [illegible] [illegible]· [illegible] ἀνακεφ-
αλαίωσιν [illegible] ⁝ ✝ Περὶ βίας τοῦ σχήματος ⁝

Βίαια σχήματα ποτὲ μὲν ἐπὶ [illegible] [illegible]· ὅταν τις φαύλως τὰ πε-
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] εἰς τὸ ὄνομα,
[illegible] [illegible] [illegible]· ποτὲ δὲ
[illegible]· ὅταν τις [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]· ποτὲ δὲ [illegible]
καὶ· ὅταν αἰσχρῶς καὶ [illegible] [illegible] [illegible]· [illegible]
[illegible]· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

χρωνὶ ἴδιον καλεῖ τῶν ἠθικῶν ὀνομάτων ; + ~ περὶ τοῦ ὑπὲρ βάθους :

Τὸ ὑπὲρ βάθος, ὁ ὑψηλὸς δηλονότι καὶ μέγας λόγος, τῶν ἐν πλουσίοις ἐκφέρεται · καὶ

ἐπεὶ ἐξόδοις κεκόσμηται μὲν· ἀλλ' ἢ ὡς ὑφ' ἓν τάξεις τοῦ αὐτοῦ

λόγου χωρεῖ· καὶ ἐν μεγάλῃ ἀποβολῇ κεφαλαίων, ὥσπερ ἐν ἰδίου κινδύνου·

οἱ γὰρ ἀθηναῖοι ἐφοβοῦντο, φησί, καὶ μὴ ταῦτα· καὶ πολέμου ἢ συμφορᾶς : + ~

Τὸ αὐτὸ τεθέν ὄνομα, δηλονότι ὅμοια ~ περὶ αὐτοτιθέντου :

ὃν δηλονότι καὶ αὐτὸ κείμενον, διὰ τὸ ὁμολογούμενον γενόμενον,

ἀπροσυπαλλαγμένον, ἰσχυρὸν ἐστὶ ἐν τοῖς περὶ τῶν· οἷον ἔδιδον

κεῖσθαι ὥσπερ ἐμοὶ ζῶσι φίλον, ἔτι ἧς· ζῶσι τηρούμενον· ἐξέτασιν

μέρους· ζῶσι θεωροῦσιν· ἐξέτασις, ζῶσι σου ἐρίζειν : + ~

Πέρας συσχηματισθὲν, ὅταν τὸ αὐτὸ ὅμοιον, ~ περὶ περισσοῦ :

ἀλλ' ἔστιν ἄλλως προσλαμβάνουσα λαβεῖν· δηλονότι φρόνησις διὰ τὴν

[illegible]· οἷον ἐὰν ᾖς φιλομαθὴς, ἔσῃ πολυμαθής· ἐν τῷ

περισσῷ μάλιστα αὐτοῖς μᾶλλον, ἢ ἅμα τε καὶ βουλεύειν : + ~ :

Πέρας ποιήσου μόριον τοῦ ~ περὶ προσποιήσεως : + ~

καὶ ἐσκεμμένη ἢ, αὐτόθι καὶ ἀσκεῖν, καὶ τὸ δοκεῖν ἀφελῶς

τεχνικόν, ἐπὶ τοῦ συμβουλευτικοῦ πρὸς ποίη-

σιν· ἀλλ' ὁμολογήσαι βουλήσασθαι· ἐπὶ τοῦ δικανικοῦ

ὡς ἐκ παραλείπω· καὶ προσποιήσει, τὸ οὖν προσ-

ποιήσεται : + ~ περὶ ἀνεξετάστου ἀποδείξεως :

Δυνάμεως τῶν ὁρατῶν, ἢ τῶν χρηστῶν ἀποδείξεσι, ὅτι παρὰ περὶ

[illegible] ἢ ὅπερ ἐπὶ τὸ προκείμενον, ἔνδοξον :

περὶ ψάθου συνεργασίας τοῖς ἐμπειρίαις :

Ψάσει εὐπορεῖν ἠθῶν τῶν ἀρετῶν, ὅτι ψάθει· ὅταν τὸ

ψάθος, συμφέρει τοῖς ἀκούουσι· δηλονότι γὰρ τὸ οἰκεῖον λοιπὸν

λες, οὐκ ἤδη ἔχουσι τὸν ῥήτορα: — περὶ χρήσεως ῥητορικῆς:

Ὁ ἡγούμενος χρόνος τὸν ῥήτορα καθίστησι πρόσεχε, οὐδέποτε ἑτοίμως
γὰρ ὡς ἐστὶν ἤθος ὡς ὁ δημοσθένης· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῷ ἀπαρασκεύῳ
μὴ προκινδυνεύειν ἀρξάμενον: — περὶ ὁδοῦ σεμνῆς:

Σεμνὴ γὰρ ὁδὸς τέον, ἢ διὰ ἐπαίνου ἀσυνήθους ἐστίν· ἢ διὰ ἡ-
λικιῶν· ἢ παιδίου· ἢ γέροντος· ἢ μαθητῆς ἐστίν· ἢ διὰ τοῦ
χρόνου· ἢ διὰ τοῦ πρεσβυτέρου· ἢ τις καὶ τοιαῦτα: —
περὶ τοῦ σεμνὰ λέγειν τὸ μὴ αὐτὸν ὡς τὸ ποιεῖν μὲν οὐ λέγειν: —

Ὁ ἐναντίως αὐτὸς βούλεται τοῖς λέγειν τι καὶ θαρσοῦντι ἢ
κολάζει· γέγονε, ἀλλ᾽ ἀδιάλυτον λέγειν ἐναντίον τινὶ παρέχει
ἀλλά· ἡ γὰρ ἡσυχία σὺν τῷ σχήματι, τοῦτο, ἀπὸ ἐπιγέγονε· ὁ μὲν
γὰρ αὐτὸς τοῦ ποιεῖν καὶ ἄλλο καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποτιθεμένου
τοῦ ἐγκωμιαστοῦ: — περὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος προτάσεως:

Περὶ τοῦ μὴ τοῦ ὀνόματος προτάσεως, ὃ καὶ ὑπεροχὴν ἔχει
τοῦ πράγματος· οἷον ὅστις ὁ περὶ ἀνδρὸς ὀργή· καὶ δέδωκεν·
οἷον ἐγὼ ταχυτέραν ἔχω ἐρεῖν καὶ τὸ ἀληθῶς· σχῆμα καὶ
τοιαῦτα λέγειν· χωρὶς τούτων, τὰ δὲ ἀλλ᾽ ἑκάστου
τοῦ ἀληθῶς ἀνταποδίδοσθαι· τὸ δὲ ἐνδόξως ...
δὲ ἀληθῶς ... : — περὶ τοῦ αὐτὸν λέγειν:

Λέγει τις τὸ αὐτὸν ἢ ἑαυτὸν ἢ ἄλλον, καὶ δοκεῖ τὸ αὐτὸ λέγειν
ἢ μακρὸν, ἢ βραχὺ· ἡ αὐτὴ καὶ τοῦ προσώπου μέ-
θοδος: — περὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἀνεπαχθῶς ἑαυτόν:

Ἐπαινεῖ τις ἀνεπαχθῶς ἑαυτόν, κατὰ μὲν λόγον· ἀνάγκης πρὸς
προσποιήσεις· προβάλλειν ἀπολογίαν· ἢ καὶ διὰ τὸ ἀναγκαῖον τοῦ λόγου ἀπο-
τὸ τοῦ κοινοῦ πολλοῖς ἐπαινεῖν· καὶ διὰ κρίνειν φαύλους

τε καὶ σπουδῆς· ἀγαθοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἔργον· ὅτι τῶν [illegible]

[illegible] ὅτι προσποιεῖται [illegible] εἰς τὴν ἰδίαν [illegible] ἔρχεται

ὅτι φορτικὸν [illegible] ὁ [illegible] λέγει, δὲ

[illegible] πρὸ τοῦ [illegible] χρὴ τὸν λόγον [illegible]

[illegible] φανερὸν δέ [illegible] λέγειν· οὐ

[illegible] πρὸς [illegible] τὸ δίκαιον [illegible] ἀποστρέφειν τὸν λόγον· ὅτι

Α περὶ τῶν [illegible] ἑαυτοῦ [illegible] : —

ιὸ παλαιοὶ [illegible] δίκη [illegible] π περὶ [illegible] : —

[illegible] τὸ [illegible] καὶ [illegible]

[illegible] κρινόμενος ἢ, καὶ τὸ τοῦ αὐτοῦ δικαίου [illegible]

[illegible] ἐκ [illegible] κρινόμενον : π περὶ ἀπολογουμένου : —

Α ἀπολογεῖσθαι τρόποι τέσσαρες· [illegible]

[illegible] ἢ κατηγορεῖν ἢ ἀπολογεῖσθαι· ἢ προφωνεῖν [illegible] πρὸς

[illegible] λέγομεν [illegible] χρὴ [illegible] λέγων, ὅθεν [illegible]

[illegible]· [illegible] πρὸς [illegible] ἢ ἀφαιρεῖν· ἢ προ[illegible]

[illegible] ἑτέρου· [illegible] λέγειν [illegible]

[illegible] τοῦ δικαίου· περὶ [illegible] : —

Π [illegible] π περὶ δικανικῶς :

[illegible] καὶ [illegible]

ὡς [illegible] καὶ [illegible]

[illegible] λέγουσιν [illegible] ὅτι [illegible] λέγου-

σιν [illegible] : —

π περὶ κοινῶν [illegible] ἰδίως : — ;

Ο ι παλαιοὶ κοινὸν [illegible] λέγομεν, [illegible]

[illegible] ἰδίαν [illegible] ποιοῦσιν, ὡς [illegible]

μένοι περὶ αὐτῶν ἐνταῦθα δέ, ἰαλτῶν ... μέγα κεφαλὸς καὶ
ἄν, περὶ τῶν αὐτῶν ποιῶν τῶν λόγων· οὐ μὴν ἀλλ' ἡ ...
ἀλλ' ὥσπερ ταῦτα ... λέγειν, ... προσήκει : —

Χ ρήσεις ἐπαινοῦμεν ... π ... χρή ... :
ζωγράφων ... καὶ ἡ ἄλλη σιν· ἤτις ἐστὶ ὁλοκλήρου·
... λόγων, πρὸς φυῆς ἐκφάνησις· ... πρω
... ἐστι ... μέρος ... ὡς ... μέρος ...
ζῶς ... : π ... πάθη ἐν τῷ ... ·

π ... κεκοινωνηκότα πάθη, οὐ δὴ ... ἀλλ' ἤκοντα
... ὡς ... πο... ἐκθ...
εσθαι· καὶ γάρ τις ... ἀλλ' ὅχ, ἀφ...
... πολυζήλων : π ... ὁμολογίας ἀδικεῖν ...

Τ ῶν ὁμολογούντων ἀδικεῖν, μὴ πρ... π ... :
..., ἡ ὁμολογία ἐστὶν ἀπολογία· ... πρὸς ... τοὺς ...
τηγορίᾳ ἑαυτῶν, τὴν ἀδικίαν ὁμολογοῦσα· ὁ ... ὁμο...
... ἀπολογίας ... ἀλλ' ... ἐπὶ ...
... ὡς ... ἐσθίειν ... ἀποκ...
... ἐστι ... νόμοι ...
οἴσουσιν : — π ... τοῦ ἠθικῶς λέγειν : —

Τ ὸ ἠθικῶς λέγειν ἐστί, ... τῆς ...
... φυλάττειν ... τῆς ... τοῖς ...
μέγεθος ... καὶ φανὰ ... πολλῆς
λόγου, ... μέγεθος ... ὁ ... δήλωσιν ... πόλεως καὶ
πορθήσεις ... εἶπε· ... καὶ ...
πόλιν ... μαθεῖν· ... καὶ ...

χοίρους τὰς γυναῖκας· ἀντὶ δὲ ἐκ παρὰ προσθήκης, λέγει πολλῶν :—

Τὸ κωμικῶς λέγειν, ἢ — π(ερὶ) τοῦ κωμικῶς λέγειν :—

τραγῳδίαν ποιεῖ ἡ λέξις ἐπειδὴ ἐκ παραφθορᾶς λέξεως, πρὸς ἣν τις βούλεται σημαίνειν· ὡς τὸ κεφαλὴν [illegible] χωλὸς, ἀντὶ τοῦ [illegible], ὃ παρὰ προσδοκίαν· ὅπερ ἐστὶ ἐπιφορὰ λόγου ἢ λέξεως ἄλλης παρὰ τὴν προσδοκωμένην· ὡς τὸ κλεπτίστατον ἀντὶ τοῦ πιστότατον· καὶ ἢ τὸ παρὰ χρόνον τὸ [illegible] φύσιν τοῦ προσώπου· οἷον ἐκ τῶν ἀχιλλέως, ὡς [illegible] μονομαχοῦσιν :—

Ἡ ἀμφιβολία· παραφορά — π(ερὶ) ἀμφιβολίας :—

ἐπὶ λόγου, πρὸς [illegible] διαφορὰν [illegible] τοῦ [illegible] τὸν [illegible] ὅτι [illegible] ταξιμοῦ [illegible] τὸ [illegible] ὡς [illegible] πολλάς :— π(ερὶ) δημηγορίας [illegible]

Δημηγορία· διάλογος, κωμῳδία· π(ερὶ) [illegible] τραγῳδίας :

τραγῳδία· [illegible] δημηγορία ἐστι [illegible] πραγματείαν· τῆς [illegible] καὶ παιδεία [illegible] γράμματα [illegible] τῇ πραγματείᾳ [illegible] ἐκβάλλουσαι, ἐκ [illegible] κωμῳδία ἡ [illegible] τοῖς [illegible] τραγῳδίαν [illegible] λόγοις [illegible] :— +

Ἡ πρόφασις [illegible] — π(ερὶ) ἀποφάσεως καὶ [illegible]· φάσεως φάσις, [illegible] οἱ [illegible] φανερὸς [illegible] οὐκ ἀφανῶν· [illegible] τὸ ἐλαττον· οἷον

ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ ἀγροῦ τε καὶ καρποῦ τὸ σκάφος ἢ φωτὶ ἔοικας· τοῦ γὰρ
καρποῦ καὶ γεωργοῦ κάφον, ἢ ἀπὸ τοῦ σπέρματος· τὸ γὰρ σπέρμα
σπέρμα καὶ μάλιστα· οἱ σπόροι, οὖν μὲν ἀφανῶς τοῖς διαλλάχθεισιν: +

Προγύμνασμά ἐστιν, ἄσκησις περὶ γυμνασμάτων·
μετρίων, πρὸς μάθησιν ἐπιρρώσεως πρακτικῆς· ἢ προγύμνασμά
ἐστιν, ἐπιστημονικὴ διδασκαλία· ἀπὸ τῶν καθ' ἡμᾶς ῥητορικῶν
μορίων καὶ ἀγαθῶν, χρήσιμα τοῖς προασκουμένοις· ἃ
οἷς προγυμνάσματα τὸν ἀριθμόν, ιδ· μῦθος· διήγημα·
χρεία· γνώμη· ἀνασκευή· κατασκευή· κοινὸς τόπος·
ἐγκώμιον· ψόγος· σύγκρισις· ἠθοποιΐα· ἔκφρασις·
θέσις· νόμου εἰσφορά· τούτων, τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ συμβου-
λευτικοῦ τὰ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς ἀναφέρεται εἴδους· ὡς ὁ μῦθος· ἡ χρεία·
ἡ γνώμη· καὶ ἡ θέσις· ἃ καὶ τῷ πανηγυρικῷ κοινὰ τῷ ἄλλῳ·
θέσις ἐστὶ κοινωνία· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ δικανικοῦ· ὡς ἡ ἀνασκευή·
καὶ ἡ κατασκευή· ὅ τε κοινὸς τόπος· καὶ πρὸς τούτοις, ἡ τοῦ νόμου
εἰσφορά· τὰ δὲ τοῦ πανηγυρικοῦ διαστήματος· ὡς τὸ ἐγκώμιον·
καὶ ὁ ψόγος· ἡ σύγκρισις· καὶ ἡ ἠθοποιΐα· τὰ δὲ πᾶσιν ἐστὶ
κοινωνά· ὡς ἡ ἔκφρασις· καὶ τὸ διήγημα: περὶ μύθου·

Μῦθός ἐστι, λόγος ψευδὴς· εἰκονίζων ἀλήθειαν· τούτου δὲ ὁ μὲν
ἐστὶ λογικός· ἐν ᾧ τι ποιῶν ἄνθρωπος πέπλασται· ὁ δὲ ἠθι-
κός· ὁ δὲ τῶν ἀλόγων ζῴων ἦθος ἀπομιμούμενος· τὸ δὲ ἐστὶ μικτὸν ἐξ ἀμφο-
τέρων· ἔστι δὲ καὶ ὁ μῦθος διήγημα· ἐν τούτῳ περισσεύει
καὶ αὐτὸς ὡς τὸ διήγημα ἀναφέρομεν· χρήσιμον δὲ τὸ τοῦ
μύθου· οὐχ ἅπαν πρὸς· ἀλλὰ διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ γινομένου ἐξομοι-
ωσεως πράγματος: +

περὶ διηγήματος: -

Hucusque in codicibus impressis ab aldo. Desi
derantur enim quae sequuntur reliqua ad
praeexercitamenta pertinentia. Existimo
autem voluisse camariotem in compendium
redigere etiam Aphthonii progymnasmata
& quod in hermogene fecerat idem in
aphthonio facere

Διήγημά ἐστι, ἔκθεσις πράγματος γεγονότος· ἢ ὡς γεγονότος· τοῦ
του τὸ μὲν ἐπὶ δράματος ἐστί· ὡς πεπλασμένον· τὸ δὲ ἱστορι
κόν· τὸ παλαιὰν ἔχον ἀφήγησιν· τὸ δὲ πολιτικόν, ᾧ χρῶνται
περὶ τοὺς ἀγῶνας οἱ ῥήτορες· περὶ ἕκαστον δὲ τῶν διηγημάτων· πα
λούμενον ἐξ περιστατικῶν καὶ ἐξ ὧν [illegible]· τὸ πρᾶξαν πρό
σωπον· τὸ πραχθὲν πρᾶγμα· ὁ χρόνος καθ' ὃν ἐπράχθη· ὁ
τόπος ἐν ᾧ, ὁ τρόπος ὅπως· ἡ αἰτία δι' ἥν· ἀρετὴ δὲ διηγήματος,
σαφήνεια· συντομία· πιθανότης· ὁ καθαρὸς ἑλληνισμός :

Χρεία ἐστίν, ἀπομνημόνευμα σύντομον· περὶ χρείας ::
εὐστόχως ἐπί τι πρόσωπον ἀναφέρον· ἐπεὶ δὲ ἡ μὲν λογική
ἡ λόγον μόνον δηλοῦσα τὴν ὠφέλειαν· οἷον ὁ πλάτων ἔφη τὰς τῆς
ἀρετῆς ῥίζας, ἱδρῶσι καὶ πόνοις φύεσθαι· ἡ δὲ πρακτι
κή, ἡ πρᾶξιν σημαίνουσα [illegible] ἀξίου [illegible]· [illegible]
[illegible]· κεφα
λαια δὲ οἷς καθ' ἃ ἐργάζεται ἡ χρεία· ἐγκωμιαστικὸν τοῦ
εἰπόντος ἢ πράξαντος, ἢ παραφραστικόν, ἢ [illegible].
παραφραστικόν· τῆς αἰτίας· ἐκ τοῦ ἐναντίου [illegible]
[illegible]· παρα
βολή· παράδειγμα· μαρτυρία παλαιῶν· ἐπίλογος βραχύς :

Γνώμη ἐστὶ λόγος ἐν ἀποφάνσεσι κε περὶ γνώμης ::
φαλαιώδης, ἐπί τι προτρέπων ἢ ἀποτρέπων· ἐπὶ δὲ αὐτῆς,
τὸ μὲν προτρεπτικόν, τὸ δὲ ἀποτρεπτικόν· τὸ δὲ ἀποφαντικόν·
καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν, τὸ δὲ συνεζευγμένον· πιθανόν τε,
ἀληθές, ἢ ὑπερβολικόν· κεφάλαια δὲ καθ' ἃ ἐργάζεται ἡ
γνώμη· τὰ αὐτὰ ἃ περὶ τῆς χρείας· ἐγκωμιαστικοῦ· πλὴν

παραφραστικόν· ὅτι τὴν αἰτίαν· ἐκ τοῦ ἐναντίου· παραβολὴ παράδειγμα·
μαρτυρίαι παλαιῶν· ἐπίλογος βραχύς· ἔστι γνώμη [illegible]·
καὶ ἀπροσώπως ἐκφέρεσθαι· τὴν χρείαν πράγματος καὶ προσώ-
πης ἐνίοτε· καὶ ἄνευ προσώπου: Περὶ ἀνασκευῆς.

Ἀνασκευή ἐστιν, ἀνατροπὴ προκειμένου τινὸς πράγματος· ἀν-
ασκευαστέον δὲ, τὰ μήτε λίαν σαφῆ· μήτε ἀδύνατα
παντελῶς· ἀλλὰ τὰ μέσην ἔχοντα τὴν τάξιν· κεφάλαια δὲ ἀνα-
σκευῆς, ἡ τοῦ εἰπόντος διαβολή· ἡ τοῦ εἰρημένου πράγματος ἔκ-
θεσις· ἀσαφές· ἀπίθανον· ἀδύνατον· ἀνακόλουθον·
ἀπρεπές· ἀσύμφορον: Περὶ κατασκευῆς.

Κατασκευή ἐστι βεβαίωσις προκειμένου τινὸς πράγματος· κε-
φάλαια δὲ αὐτῆς, [illegible] τοῦ εἰπόντος· τοῦ εἰρημένου πρα-
γμάτων ἔκθεσις· σαφὲς· πιθανόν· δυνατόν· ἀκόλουθον·
πρέπον· συμφέρον· ὅλως τὰ ἐναντία τῶν τῆς ἀνα-
σκευῆς: Περὶ κοινοῦ τόπου:

Κοινὸς τόπος ἐστὶ, λόγος αὐξητικὸς, τῶν προσόντων
ἢ καλῶν ἢ κακῶν· κεφάλαια δὲ αὐτοῦ, μετὰ [illegible]
ἀπὸ τοῦ [illegible] καὶ τοῦ λόγου, ἢ καὶ μετὰ
τὸ προοίμιον [illegible] ἔχειν· παρὰ τὸ ἐκ τοῦ
ἐναντίου· τὸ δὲ [illegible] τούτου· [illegible] ἐκ τῆς ἐκθέσεως·
οὐ διδάσκοντες [illegible] τοῦ πράγματος· [illegible]· ἀλλ' αὐτοῦ
[illegible] μετὰ [illegible] ἔκθεσις· ἐκ [illegible]
[illegible]· ὅτι [illegible] ἢ [illegible]
[illegible]· οἷον [illegible] μοιχὸς [illegible], πολλῷ [illegible] προδό-
της· [illegible]

δικαστὴν πόλιν· μεγαζώων μὲν ἡ τῆς πολιτείας ἀδικεῖ, τὸ ἐστὶν ἐμ-
πειρίαν· ἀτ(?)· γνώμη καὶ διαβολή ἐστι καὶ ἐπὶ τὸ παράδοξον τοῦ
διαφόρου· παρέκβασις· ὁ χρονικὸς· καὶ ἐξετάζουσα
τὸ φθάσαι τὸν βίον· ἢ θαυμάζουσα· ἢ ἐξουθενοῦσα ἐκβολή·
ἡ ἐστὶ μολή· νόμιμον· δίκαιον· συμφέρον· δυνα-
τόν· ἔνδοξον· ἐκβησόμενον :—

περὶ ἐγκωμίου καὶ ψόγου

Ἐγκώμιον μέν ἐστι λόγος ἐκθετικὸς τῶν προσόν-
των καλῶν· ψόγος δέ ἐστι λόγος ἐκθετικὸς τῶν
προσόντων κακῶν· κεφάλαια δὲ αὐτῶν, προοίμιον,
γένος· ὃ εἰς ἔθνος διαιροῦμεν καὶ πατρίδα· προγόνους
τε καὶ πατέρας· ἀναστροφή· διαιροῦμεν εἰς ἐπιτηδεύ-
ματα, τέχνην, νόμους· καὶ ἐπὶ τούτοις τὸ μέγιστον
καὶ συνεκτικώτατον· αἱ πράξεις· μετὰ ταῦτα σύγκρισις· εἶτα
ὁ ἐπίλογος :—

περὶ συγκρίσεως :—

Σύγκρισίς ἐστι λόγος ἀντεξεταστικὸς· ἐκ παραθέσεως
γινόμενος τῶν παραβαλλομένων· τὸ μεῖζον· ἢ ἴσον· ἢ τὸ ἔλατ-
τον· παραβάλλεται ἢ χρηστὰ χρηστοῖς, ἢ φαῦλα φαύλοις·
ἢ χρηστὰ πονηροῖς· ἢ μικρὰ μείζοσιν· ἢ ἴσα τοῖς ἴσοις· ἔστι
δὲ ἐκ τῶν αὐτῶν ἐξ ὧν τὸ ἐγκώμιον ἢ ψόγος, καὶ ἡ σύγκρισις ἔχει
τὴν διαίρεσιν :—

περὶ ἠθοποιίας :—

Ἠθοποιία ἐστὶ μίμησις ἤθους ὑποκειμένου προσώ-
που· ἔστι δὲ αὐτῆς, ἡ μὲν ὁ μόνος μύθος τῶν γνώριμα
ἐχόντων· ἠθοποιία ἡ γνώριμον ἔχουσα πρόσωπον, πλάτ-
τουσα δὲ μόνον τὸ ἦθος· προσωποποιία δὲ ἡ ἄγνωστον... εἰδωλοποιία

ἰδίᾳ· ἡ περὶ τῶν ποιουμένη ἀρχὴν ὡς Εὔπολις· τεθνεὸς δὲ καὶ
τοῦ λέγειν παυσάμενον· πρόσωπον ἀναλαμβάνομεν ἴσως
ὡς ἐστι ποιεῖν αὐτὰ λέγοντα πρὸ τῶν ζῴων· ἔοικε
προσωποποιΐα· ἡ καὶ τὸ πρόσωπον ἀναπλάττει
τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπειδὴ αἱ μὲν ἠθοποιΐαι
παθητικαί εἰσιν· αἱ δὲ ἠθικαί· αἱ δὲ μικταί· καὶ λέγεται
δὲ ἡ ἠθοποιΐα, ἀρκτέον κεφαλαίοις τρισὶ τοῖς χρόνοις διαιρετ-
έοις ἐνεστῶτι δηλαδή, τῷ παρῳχημένῳ τε καὶ τῷ μέλλοντι·
ὁ χαρακτὴρ δὲ αὐτῆς σαφής· σύντομος· ἀνθηρός· ἀπόλυ-
τος· καὶ πάσης ὁμοίως ἀπηλλαγμένος πλοκῆς· καὶ παντὸς
σχήματος :+ περὶ ἐκφράσεως :·

Ἔκφρασίς ἐστι λόγος περιηγηματικὸς· ὑπ᾽ ὄψιν
ἄγων ἐναργῶς τὸ δηλούμενον· ἐκφραστέον δέ, πρόσωπα
τε καὶ πράγματα· καιρούς τε καὶ τόπους· ἄλογα ζῷ-
α καὶ φυτά· πρόσωπα μὲν οὖν ἐκφράζουσιν, ἀπὸ
κεφαλῆς ἀρκτέον· πράγματα δέ, ἀπὸ τῶν πρὸ αὐτῶν
τε καὶ ἐν αὐτοῖς· ἐκφράσεως δὲ χαρακτήρ, ἀνειμένος τε διαφόροις
ποικιλλόμενος σχήμασι· καὶ μιμούμενος τὰ ἐκφρα-
ζόμενα πράγματα :- περὶ θέσεως

Θέσις ἐστὶν ἐπίσκεψις λογική· θεωρουμένου τινὸς πρά-
γματος· τῶν δὲ θέσεων, αἱ μὲν πολιτικαί· αἱ πρᾶξιν ἔχουσαι
πολιτικὴν ἀρχῆς· οἷον εἰ γαμητέον· εἰ πλευστέον· αἱ δὲ θεω-
ρητικαί· αἱ μόνῳ τῷ νῷ θεωρούμεναι τῷ ζητουμένῳ, περὶ ἀρε-
τῶν καὶ ἀληθείας· ὡς εἰ σφαιροειδὴς ὁ οὐρανός· φησὶ
μὲν πολλοί· εἰ ἀθάνατος ἡ ψυχή· ποιεῖ δὲ

τῶν μὲν καλουμένων ἐφόδων· ἀρκτέον δὲ τῶν ἐκ προοιμίου, πρὸ
τοῦ φόρου γὰρ τὰ θέματα προθέσθαι· μετὰ δὲ ταύτης καὶ τὴν καλουμένην
κεφάλαια· δηλαδὴ τὸ νόμιμον· τὸ δίκαιον· τὸ συμφέρον·
τὸ δυνατόν· ⁝ Περὶ νόμου εἰσφορᾶς :·

Νόμου δὲ εἰσφορά ἐστι, συνηγορία τοῦ ἢ κατηγορία τοῦ, νόμου τιθε-
μένου· ἢ πάλαι κειμένου· πλὴν ἡ συνηγορία ἀμφοτέρων καὶ κατηγο-
ρίας, τοῦ τε νῦν τιθεμένου, καὶ τοῦ πάλαι κειμένου· ἀμφοτέρως
ἀνῃς, καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς μὲν τοῦ πάλαι κειμένου ὡς ἐπὶ τὸ [illegible]
συνηγοροῦμεν ἢ τοῦ νῦν τιθεμένου ὡς ἐπὶ τὸ φησί· καὶ συνίστα-
ται τοῦτον· τοῦ δὲ [illegible] πάλαι κειμένου ἀξιοῦν κύ-
ριον εἶναι· περὶ [illegible] σχῆμα, καινὸν τὸν ἀμφιβό-
λως [illegible] ἀφ' ὅσου [illegible] καὶ πολλὰ ἕτερα, μήπω πάλαι
[illegible] αὐτοῦ· καὶ ὡς ἀσύμφορος φανερὸς οὕτω
[illegible] αὐτοῦ· ἐκ τοῦ ἀσυμφόρου μὲν διὰ τοῦ
κυρωθῆναι· ἔστι τῆς εἰσφορᾶς τὸ [illegible] προοίμια
[illegible] ἀξιώσει [illegible] κεκλημένη [illegible]
[illegible] ὡς ἐπὶ τὸ [illegible] τόπου· μετὰ δὲ νομι-
μωτέρας [illegible] συμφέροντος δυνατοῦ· τὸ δὲ [illegible] περὶ
τὸ [illegible] ὡς [illegible] καὶ τὸ ἐπίφορον τοῦ
τοιούτου :

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
SALAMANCA